

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

	;			

	,			
,	•			
	•			
		•		
			,	

Chetham Society:

ESTABLISHED M.DCCC.XLIII., FOR THE PUBLICATION OF HISTORICAL AND LITERARY REMAINS CONNECTED WITH THE PALATINE COUNTIES OF

Lancaster and Chester.

COUNCIL FOR THE YEAR 1885-6.

The Worshipful RICHARD COPLEY CHRISTIE, M.A., Chancellor of the Diocese of Manchester.

Wice-President.

The Right Rev. THE LORD BISHOP OF CHESTER, D.D.

Council.

JAMES CROSTON, Esq., F.S.A.
J. P. EARWAKER, Esq., M.A., F.S.A.
LIEUT.-COLONEL FISHWICK, F.S.A.
HENRY H. HOWORTH, Esq., F.S.A. The Rev. JOHN HOWARD MARSDEN, B.D., F.R.G.S., late Disney Professor. The Rev. JAMES RAINE, M.A., Canon of York, Fellow of Durham University. FRANK RENAUD, Esq., M.D., F.S.A. J. P. RYLANDS, Eso., F.S.A. The Rev. RICHARD TONGE, M.A., Hon. Canon of Manchester. A. W. WARD, Esq., Lit.D., M.A.

Treasurer.

J. JOSEPH JORDAN, Esq., the Bank, St. Ann's Street, Manchester.

Monorary Secretary.

JOHN E. BAILEY, Esq., F.S.A., Stretford, Manchester.

RULES.

1. That the Society shall be limited to three hundred and fifty members.

2. That the Society shall consist of members being subscribers of one pound annually, such subscription to be paid in advance, on or before the day of general meeting in each year. The first general meeting to be held on the 23rd day of March, 1843, and the general meeting in each year afterwards on the first day of March, unless it fall on a Sunday, when some other day is to be named by the Council.

3. That the affairs of the Society be conducted by a Council, consisting of a permanent President and Vice-President, and twelve other members, including a Treasurer and Secretary, all of whom shall be elected, the first two at the general meeting next after a vacancy shall occur, and the twelve other

members at the general meeting annually.

4. That the accounts of the receipts and expenditure of the Society be audited annually, by three auditors, to be elected at the general meeting; and that any member who shall be one year in arrear of his subscription, shall no longer be considered as belonging to the Society.

5. That every member not in arrear of his annual subscription, be entitled to a copy of each of the

works published by the Society.

6. That twenty copies of each work shall be allowed to the editor of the same, in addition to the one to which he may be entitled as a member.

Applications for Membership and other communications to be addressed to the Honorary Secretary.

LIST OF PUBLICATIONS.

NEW SERIES.

FIRST YEAR (1882-3).

- Vol. 1. The Vicars of Rochdale. By the late Rev. Canon Raines, M.A., F.S.A. Edited by HENRY H. HOWORTH, F.S.A. Part 1. pp. xiii. 200.
- Vol. 2. The Vicars of Rochdale. Part 2. pp. 201-391.
- Vol. 3. Lancashire and Cheshire Wills and Inventories at Chester, with an Appendix of Abstracts of Wills now Lost or Destroyed. Transcribed by the late Rev. G. J. Piccope, M.A. Edited by J. P. EARWAKER, M.A., F.S.A. pp. x. 262.

SECOND YEAR (1883-4).

- Vol. 4. The Catechisme, or a Christian Doctrine necessary for Children and Ignorant people, of Lawrence Vaux, 1574, sometime Warden of the Collegiate Church, Manchester. Edited by T. G. Law, Esq., Signet Library, Edinburgh. pp. cx. 111.
- Vol. 5. The Rectors of Manchester, and the Wardens of the Collegiate Church of that Town. By the late Rev. F. R. RAINES, M.A. Edited by J. E. BAILEY, F.S.A. Part I. The Rectors; Warden Huntingdon to Warden Chaderton. pp. xx. 100.
- Vol. 6. The Rectors of Manchester, and the Wardens of the Collegiate Church of that Town. Part II. Warden Dee to Warden Herbert. pp. 101-206.

THIRD YEAR (1884-5).

- Vol. 7. The Old Church and School Libraries of Lancashire. With Bibliographical and other Illustrations. By RICHARD COPLEY CHRISTIE. pp. xiii. 215.
- Vol. 8. The History of the Parish of Poulton-le-Fylde. By HENRY FISHWICK, F.S.A. pp. 232.
- Vol. 9. The Coucher Book of Furness Abbey. Part I. The Furness Domains. Edited by the Rev. J. C. ATKINSON, M.A. pp. 260.

FOURTH YEAR (1885-6).

- Vol. 10. The History of the Parish of Bispham. By HENRY FISHWICK, F.S.A. pp. 143.
- Vol. 11. The Coucher Book of Furness Abbey. Part II. Edited by the Rev. J. C. ATKINSON, M.A. pp. 261-536.
- [Vol. 12. The Crosby Records. Edited by the Rev. T. E. Gibson and the late Bishop Goss.] (In the Press.)

		·	
	•		
·			
•			

REMAINS

historical and Literary

CONNECTED WITH THE PALATINE COUNTIES OF

Lancaster and Chester.

VOLUME 11.—NEW SERIES.

MANCHESTER:
Printed for the Chetham Society.
1887.

·		•		
	·			
			,	

The Chetham Society.

COUNCIL FOR 1885-6.

THE WORSHIPFUL RICHARD COPLEY CHRISTIE, M.A.,
CHANCELLOR OF THE DIOCESE OF MANCHESTER, PRESIDENT.

THE RIGHT REV. THE LORD BISHOP OF CHESTER, D.D. VICE-PRESIDENT.

JAMES CROSTON, Esq., F.S.A.

J. P. EARWAKER, Esq., M.A., F.S.A.

LIEUT.-COLONEL FISHWICK, F.S.A.

HENRY H. HOWORTH, Esq., F.S.A.

REV. JOHN HOWARD MARSDEN, B.D., F.R.G.S., LATE DISNEY PROFESSOR.

REV. JAMES RAINE, M.A., CANON OF YORK.

FRANK RENAUD, Esq., M.D., F.S.A.

J. P. RYLANDS, Esq., F.S.A.

REV. RICHARD TONGE, M.A., Hon. Canon of Manchester.

A. W. WARD, Esq., Lit.D., M.A.

J. JOSEPH JORDAN, Esq., TREASURER.

JOHN E. BAILEY, Esq., F.S A., Hon. SECRETARY.

		·	
	·		

THE

Coucher Sook of Furness Abbey.

PRINTED FROM THE ORIGINAL PRESERVED IN THE RECORD OFFICE, LONDON.

EDITED BY

REV. J. C. ATKINSON,

Author of "The Cleveland Glossary," ("
"The History of Cleveland,"
"The Handbook of Ancient Whitby and its Abbey," etc., etc.,
Editor of "The Whitby Chartulary," etc.

PART II.

PRINTED FOR THE CHETHAM SOCIETY. 1887.

PRINTED BY CHARLES E. SIMMS MANCHESTER.

The cost of transcribing, editing, and printing this book has been generously defrayed by His Grace the DUKE OF DEVONSHIRE, K.G., by whom the volume is presented to the members of the Chetham Society.

R. C. C.

	•			

CONTENTS.

I. (Collection	N OF C	HARTERS AND OTHER DOCUMENTS	PAGE.
	Connec	TED WIT	TH ALINSCHALES OR ELLISCALES -	261-288
II.	,,	,,	Merton	288-310
III.	,,	"	Kirkby Irlith	310-319
IV.	,,	,,	Angerton Moss	320-343
V.	,,	" .	Ulverston	343-442
VI.	"	,,	Berdesey or Bardsey	443-451
VII.	"	"	Urswick	451-457
VIII	• "	,,	Aldingham	457-484
IX.	,,	,,	Pennington	484-509
X.	••	••	Вогтом	510-536

			-	

The furness Coucher.

PART II.

[COLLECTION OF CHARTERS, ETC., CONNECTED WITH ELLISCALES.]

[103] Alinschales.

[CXXIX.—GRANT AND CONFIRMATION BY HUGH DE MORISBY OF IRON-STONE PRIVILEGES IN HIS LAND AT ELLISCALES.]

Hugo de Morisby dat nobis minam t'rae de Alinschales. 1.

Omnibus I hoc scriptum visuris vel audituris Hugo de Moriceby, hæres Simonis de Boywile, æternam in Domino salutem. Noverit universitas vestra me dedisse, concessisse et hac præs. carta mea confirmasse, in puram et perp. elem., imperp. Deo et Ecclesiæ² suæ B. Mariæ de F[urnes] et Abbati et Conv. ejusdem loci totum jus minerii et totam minam totius terræ meæ de F[urnes] quæ vocatur Alineschales, in quocunque loco inveniri poterit, tam infra prædia mea, domicilia et ædificia quæcumque, quam extra, cum libero ingressu, transitu³ et egressu ad præd. minerium quærendum, fodiendum et perquirendum, lavandum, purgandum, operandum, et super t'ras meas, in bladis et pratis meis, ipsam minam et purgationem minerii et minæ, si voluerint, ponendam, et inde cariandam ubicunque voluerint, cum quacunque vectura et quocunque modo commodius, melius et utilius eis viderint expedire, in bladis, pratis, pascuis et boscis: et quod animalia dictam

¹ The same arms as in No. cxxvii.

minam cariantia, cum hominibus eisdem deputatis, possint i pacifice, bene, et cum deliberatione² eisdem placita ibidem morari, quiescere et pernoctare; et ipsa animalia ibidem in pastura mea depascere quamdiu ibidem moram [103 col. 2] traxerint; et domicilia ubique in t'ra mea construere, quæ receptacula esse possint^I sufficientia ad præd. homines et animalia tam nocte quam die commode recipienda. Hæc autem omnia prædicta dedi et concessi prædictis Ecclesiæ, Abbati et monis et eorum succ. sine aliquo impedimento, vexatione vel disturbatione mei vel hær. meorum vel assignatorum imperp. possidenda: Adjiciens insuper quod ego aut hær. mei vel assignati, aut aliquis ex parte nostra, nichil juris vel clamii in boscis, pratis³ aut pascuis ipsorum Abbatis vel Conv. com[m]une aut aliquid alicujus alterius rei vendicare vel exigere poterimus nisi solummodo id quod die confectionis scripti istius optinui. In præscriptorum omnium test. Ego, Hugo, hoc scriptum sigillo meo signavi. Hiis Test.:—D'nis Henrico de Lee, tunc temporis Vicario Lancastriæ; Alano de Cawplande; etc.

[CXXX.—AGREEMENT BETWEEN FURNESS AND HUGH DE MORISBY TOUCHING MATTERS CONNECTED WITH THE PRECEDING GRANT.]

Conventio quaedam inter nos et Hugonem de Morisby super mina praedicta. 2.

Hoc scriptum cyrographatum testatur quod Hugo de Morisseby, hæres Simonis de Boywille, dedit et concessit, et carta sua in puram et perp. elem. confirmavit, D'no Hugoni, Abbati de F[urnes], et ejusdem loci Conventui, et eorum succ. imperp. totum jus minerii et totam minam, tam infra prædia sua quam extra. Et si contingat præfatum Hugonem de Morisceby in suis ædificiis per minerios ipsi[u]s Abbatis et Conv. et eorum succ., vel mineria,

1 Possunt. 2 Deleberatione. 3 Pratris.

aliquid dampnum incurrere, quod eadem ædificia secundum statum pristinum sumptu eorundem Abbatis et Conventus reparentur. Et si propria ædificia ammovere voluerint pro minerio melius perscrutando, præd. Abbas et Conv. propriis sumptibus ea amovebunt. Et iidem Abbas F[urnes.] et ejusdem loci Conv. concesserunt eidem $Hugoni\ de\ M[orisseby]$ lapidem minæ, quoad vixerit, ad unum astrum, quantum i[i]dem Abbas et Conv. capiunt ad unum astrum ubi ipsi Abbas et Conv. capiunt, pro qua mina

- The furnace in use at this date was of the nature of what in times much more recent was called the "Catalan hearth," and Halliwell gives the word "Astre, a hearth. The astre or hearth of a chimney" (MSS. Harl., 1129, f. 7). Lambarde, in his Perambulation of Kent, ed. 1596, p. 562, says "that this word was in his time nearly obsolete in Kent, but that it was retained in 'Shropshire and other parts.'" Cf. Fr. dtre, anciently astre, aistre. A personal name of frequent occurrence in the Whitby and Guisborough Chartularies is del Estre, or del Hestre, or de Esturs or Estures, and it is worth passing notice that the person so named, whose name occurs most frequently, seems to be closely connected with the Middlesbrough district.
- ² The words from "ad unum astrum" to "capiunt" are inserted in the margin in a different hand.

It may be well to take the opportunity afforded by this deed of bringing together the various words or word-forms which we meet with in this series of documents connecting themselves with the subject of iron-stone digging or mining. Thus, besides the word astrum, just noticed, we have mina, lapis mina, minera or mineria, minerium, minerius. That there is a distinction between minerium and mina is clear from the phrases of the preceding document - "totum jus minerii et totam minam totius t'ræ meæ," and "ad præd. minerium quærendum, fodiendum etc., et super t'ras meas ipsam minam, et purgationem minerii et minæ, ponendam." Here minerium must surely have the special sense of "the mineral" as applied to the iron-ore or stone which was, or was to be, dug or raised, while mina might seem to have a wider or more general meaning, including both the mineral itself and the site wherein it was found. Thus the phrases purgatio minerii and purgatio minæ would each have a specific meaning: the one would imply the purifying processes applied to the ore or iron-stone itself after it was raised; and from the use of the word lavare, and the concession of the right of conducting water for the purpose of washing the stone granted in a former deed, it is clear that the ore was subjected to a washing process, as well as to the "hand-picking" not unknown in later times where the stone occurs with shale-seams intermingled with it; while the other would denote all that work, and the result of it, which may be seen at and around any free-stone or other quarry, where stone is raised for building, or indeed any other, purpose. For we have already seen that the iron-stone was dug down upon and laid bare, not wrought at a depth underground as in the modern "mine," or even by drift, except to a very short

capienda et perquirenda idem $Hugo \ de \ M[orisceby]$ dabit annuatim unam dim. marcam Abbati de F[urnes] et ejusdem loci Conventui ad Pascha. Præterea concesserunt idem Abbas et Convequis prædicti Hugonis, quoad vixerit, pasturam in Moushil qui cariaverunt lapidem minæ vel carbones ad sustentationem astri prædicti. Præterea idem $Hugo \ de \ M[orisseby]$ vult et concedit pro se et hær. suis, si in fata decesserit, quod nullum jus vel clamium remaneat hær. suis vel assignatis per quæ Abbas et Conv. præd. gravari poterint quacunque conditione, conventione, concordia, in scripto vel in testibus, reperiri contigerit. Acta et data in $Abbatia \ F[urnes]$ die Sabbati septim. Paschæ iiio Idus Aprilis A.D. $Mcc \ lxx \ [103^b \ col.\ 2]$ primo. Et ne ea quæ inter præfatos Abbatem et Conv. et præd. Hugonem acta sunt in posterum possint in dubium devenire, conventionem [tunc] sigillis suis sub alternatione roboraverunt.

distance, in the side of a hill; and the process of "baring," as well as that of "winning" when the baring had been done, would be accompanied by the accumulation of a considerable, and in some cases very large, quantity of earth, loose stones, etc., etc. The phrase lapis minæ doubtless implies the iron-stone proper, and it is apparent that mina by itself occasionally bears the same sense. Minerium, mineria or minera with the word jus in connection, there is little doubt, carries precisely the same sense as is now conveyed by the term "mineral-rights." And of course minerius is simply a miner.

With reference to the quantity of iron-ore and charcoal (lapis minæ and carbones) necessary, "ad sustentationem astri prædicti," the conclusion come to by the Editor in his paper (published in the Yorkshire Archæological Journal in 1883) on "The traces of mediæval iron-working in Cleveland," was "that the produce of one square acre of forest in charcoal would not realise two tons of malleable metal," and "that the maximum produce per week of any of the Cleveland furnaces in the middle ages would by no possibility exceed one ton." Thus it becomes apparent that the concession in the matter of the horses employed in "carrying" the ore and the charcoal for the supply of the one hearth or astre re-conceded was by no means an unimportant one: for both the one and the other had to be literally carried on the backs of the horses so employed, whether in "panniers" or other suitable receptacles.

[CXXXI. — GENERAL QUIT-CLAIM BY THE SAID HUGH DE MORISBY OF ALL POSSIBLE RIGHTS, SUITS, ETC., TOUCHING THE LANDS, ETC., ALREADY GRANTED.]

Duieta clamatio generalis nobis facta per Hugonem [de]Moresby super querela, terris, etc. 3.

Universis pateat per præsentes quod ego, Hugo de Morisceby, hæres Simonis de Bowille, remisi, concessi, et pro me et hær. meis, et succ. ac assignatis, quietum clamavi imperp. Deo et B. Mariæ de F[urnes], et Abbati et monis ib. Deo serv., omnes querelas et calumpnias, si quas habui vel habere potui, ad t'ras et tenementa quas vel quæ habent a me vel ab antec. meis, qualitercunque dictæ t'ræ vel tenemta perquisita fuerint; et insuper totum jus et clamium nostrum, si quid umquam ego vel aliquis antec. seu succ. meorum habuimus vel habere potuimus, sive etiam habere poterimus imperp., quocumque modo, in boscis, planis, pratis, pascuis, aut quibuscumque t'ris, locis, seu rebus aliis ad prædictis Abbatem et Conv. pertinentibus, exceptis solis t'ris illis in quibus ego, die confectionis præsentium, fui pacifice et plene seisitus sicut de meo proprio et libero tenemento. Remisi insuper et quietum clamavi de me et hær. ac assignatis meis prædictis Religiosis in puram et perp. elem. [104] totum jus et clamium, si quod ego vel aliquis antec. vel succ. meorum quorumcumque umquam habuimus, vel habere potuimus aut poterimus imperp., quocumque modo, com[m]unicandi¹ cum Religiosis præd. in boscis, planis, pascuis, t'ris, locis, seu aliis rebus suis et possessionibus suis quibuscumque, nisi tantum in illis pasturis in quibus die confectionis præsentium ego communicavi pacifice et sine calumpnia eorundem. Concedi insuper eis et præs. scripto meo confirmo omnes t'ras et tenemta quæcumque a me vel ab antec. meis umquam qualitercumque habuerunt. Confirmo etiam eisdem omnes cartas, conventiones et scripta quæ umquam a me vel a quocumque prædecessorum meorum

habent aut habuerunt quocumque modo. Hæc autem omnia prædicta, modo prædicto, tam ego quam hær. et assignati mei dictis Religiosis in puram et perp. elemosinam, ab omni servitio, exactione vel demanda, warantizabimus, defendemus, et acquietabimus inperpetuum. In cujus rei test. huic præs. scripto sigillum meum est appensum. Hiis Test.:—D'nis $\mathcal{F}[ohanne]$ de Hudlestona; Alano de Peniton; Alano de Cauplande, militibus; etc. Data in Abbatia F[urnes.] die S. Bernabæ Apostoli, A.D. Mo cco nonagesimo tertio.

[CXXXII. — GRANT BY THE SAME HUGH DE MORISBY OF FULL POWER TO RAISE IRON-STONE WHEREVER IT CAN BE MET WITH ON HIS LANDS IN ELLISCALES.]

Idem Dugo bat nobis minam de Alinscales. 4.

Omnibus hoc scriptum visuris vel audituris [104 col. 2] Hugo de Moriscebi, hæres Simonis de Boville, æternam in Domino salutem. Noverit universitas vestra me dedisse, concessisse et hac præs. carta mea confirmasse, ex assensu et consensu Adæ de Morisseby, I fratris mei, a me et hær, meis et assignatis, Deo et B. Mariæ F[urnes.] et Abbati et Conv. ejusdem monasterii, totum jus minerii et totam minam totius t'ræ meæ de F[urnes] quæ vocatur Alineschales, in quocumque loco inveniri poterit, tam infra prædia mea quam extra, cum libero ingressu, transitu, et egressu ad præd. minerium perquirendum, operandum et cariandum ubicumque voluerint, secundum quod commodius, melius et utilius viderint experdire, sine aliquo impedimento, vexatione vel disturbatione mei et hær. meorum vel assignatorum, Tenend. et hab. prædictis Abbati et monis et eorum succ. libere et quiete, sine aliqua contradictione mei vel hær, meorum vel assignatorum inperpetuum. In cujus rei test. præs. scripto sigillum meum apposui. Hiis Test.: - D'nis Henrico de Lee, tunc temporis Vicecomite Lancastriæ; Alano de Cawplande; f[ohanni] de Kirkeby, militibus; etc.

I Mirisseby.

[CXXXIII.—Power of attorney from the same Hugh DE Moresby to receive in his name the previously SPECIFIED SUPPLY OF MINERAL FOR ONE HEARTH.]

Idem Hugo facit attornatum ad recipiendam minam fer[r]i pro uno astro sustinendo. 5.

Omnibus Christi fidelibus præsentibus etc. Hugo filius Hugonis de Morisseby, salutem æternam in Domino. Noverit etc. me assignasse Rob. de Layborne [105b] attornatum meum loco mei ad recipiendam minam ferri ad unum astrum, sicut ego capere solebam ad unum astrum sustinendum, sicut Abbas et Conv. concesserunt michi tantummodo in vita mea, Reddendo annuatim prædictis Abbati et Conv. ad Pascha dim. marcam argenti: Ita quod præd. Robertus, vel hær. sui sive assignati, nullum jus vel clamium in præd. mina capienda nisi tantummodo i dum vixero, sicut præd. est, valeat exigere vel vendicare. In cujus rei test. præs. scripto sigillum meum apposui. Hiis Test.:—D'nis $\mathcal{F}[ohanne]$ de Hodlestone; Alano de Caupland, militibus; etc. Acta et data in Abbatia F[urnes.] in Crastino S. Calixti Papæ et Martiris, Mo cco lxxo iiio.

[CXXXIV.—VOIDANCE BY ROBERT DE LEYBURNE OF ALL CLAIM TO THE AFORESAID MINERAL FOR ONE HEARTH, TRANSFERRED TO HIM BY HUGH DE MORISBY, FROM AND AFTER THE SAID HUGH'S DECEASE.]

Renuntiatio Roberti Laiburne super dicta mina ferri post obitum dicti Hugonis etc. 6.

Omnibus² Christi fidelibus ad quos etc. Robertus de Layburn, filius D'ni $\mathcal{F}[olannis]$ de Leiburne, salutem in Domino æternam.

I Tantomodo.

² Arms: — G. 6 lioncels rampant A. This initial letter, with the coat in it, has been cut out, and there is written on the reverse [104 col. 2], in an Elizabethan hand, "Robt. Laiburne."

Noverint universi me, pro me et hær. meis et assignatis, resignasse et renuntiasse omni juri et clamio minam ferri exigendi vel capiendi infra feodum Abbatis et Conv. F[urnes.], nisi tantummodo capiendi minam ad unum astrum sustinendum quod habeo ex voluntate et concessione Hugonis de Morisceby et per consensum Abbatis et Conv. quamdiu præd. Hugo vixerit, [104b col. 2] solvendo annuatim ad Pascha prædictis Abbati et Conv. dim. marcam argenti, ita viz. quod nec ego, Robertus de Leyburne, nec hær. mei vel assignati, post decessum præd. Hugonis de Morisceby, quicquid juris vel clamii in prædicta mina capienda vendicare vel exigere poterimus imperpetuum. Hiis Test.:—D'nis $\mathcal{F}[oh.]$ de Hodlestone; Alano de Caupland; Roberto de Haringtona, militibus; etc. Acta et Data in Abbatia F[urnes] in Crastino S. Calixti Papæ et Martiris, A.D. Mil[l]esimo cc[0] lxx[0] [iiio].

[CXXXV.—GRANT AND CONFIRMATION BY GILBERT DE BERDESEY, GRANDSON OF ROBERT DE BOYVII.LE, OF ALL HIS LAND IN ELLISCALES ACQUIRED BY GIFT FROM HIS MOTHER.]

Gilbertus de Berdesey dat nobis totam t'ram suam de Alinschalis. 7.

Sciant omnes tam præs. quam futuri quod ego, Gilbertus de Berdesei, filius Margaretæ de Berdesei filiæ Roberti de Boywile, concessi et dedi et hac præs. carta mea confirmavi Deo et B. Mariæ de F[urnes] et Abbati et monis ib. Deo famulantibus, pro salute animæ meæ et omnium antec. et succ. meorum, et pro bonis et beneficiis quæ michi sæpius contulerunt, totam t'ram meam de Alineschales, cum pert., absque ullo retenemento, quam habui ex dono Margaretæ de Berdesei, matris meæ, et quicquid juris in eandem terram¹ habui vel habere potui per omnia, sicut

² This is an unusual construction, but inasmuch as it is plainly written and occurs a second time a little lower in the charter, it is so printed.

carta feoffamenti ejusdem Margaretæ, quam dicti Abbas et moni penes se habent, plenius inde testatur, in[105] super et si quid juris in eandem t'ram habere potui quod in præfata carta dictæ Margaretæ omissum est — Tenend, et hab, prænominatis Abbati et monis et eorum succ. vel assignatis in liberam, puram et perp. elemosinam, sicut ulla elem. liberius et quietius teneri potest et haberi, liberam et solutam ab omni servitio, sæculari exactione, et consuetudine et demanda, in bosco, in plano, in viis, in semitis. in t'ris cultis et colendis, sartatis et sartandis, et in omnibus aliis rebus et aisiamentis, libertatibus et utilitatibus, super t'ram et sub t'ra, ad dictam t'ram pertinentibus. Et ego, præfatus Gilbertus, et hær, mei omnia præscripta, cum pert, supradictis Abbati et monis contra omnes mortales warantizabimus, acquietabimus et inperp. defendemus. Et ut hæc mea donatio firma et stabilis perpetuo perseveret præs, cartam sigilli mei impressione roboravi. Acta in F[urnes] A.D. Mo cco lxxii[o], quinto Kal. Februarii. Test.: - D'nis F[ohanne] de Kirkeby; Alano de Caupland; Ricardo de Broghtona, militibus; etc.

[CXXXVI. — GRANT AND CONFIRMATION BY THOMAS DE IRBY, WITH CONSENT OF HIS WIFE, TO HUGH DE MORISBY OF ALL THE LAND IN ELLISCALES WHICH WAS HIS IN RIGHT OF HIS SAID WIFE.]

Thomas Irby dat nobis t'ram de Alinschales de voluntate uroris suae. 8.

Sciant præs. et futuri quod ego, Tho. de Irreby, cissor, cum pleno consensu et voluntate Annabellæ uxoris meæ, dedi, concessi et hac præs. carta mea confirmavi Hugoni de Morisseby et hær. suis, vel ejus assignatis, [105 col. 2] totam illam terram in Alinschalis, cum suis pert., quam habui vel habere debui de hæreditate dictæ Annabellæ, uxoris meæ, et totum jus quod ipsa Annabella² in dicta t'ra jure hæreditario habuit vel habere potuit

Tenend. et hab. sibi et hær. suis, vel ejus assignatis, libere, quiete, pacifice, honorifice, integre et solute, cum omn. libertatibus, com[m]oditatibus, aisiamentis et com[m]unibus ad dictam terram pertinentibus — Faciendo inde annuatim forinsecum serv. Capitali D'no feodi quantum pertinet ad tantam t'ram pro omni servitio, consuetudine et demanda. Ego vero, Thomas, et hær. mei præd. donationem t'ræ et concessionem ipsi Hugoni et hær. suis vel ejus assignatis contra omnes homines warantizabimus et defendemus. In cujus rei test. præs. scripto sigillum meum apposui. Hiis Test.:—F[ohanne] de Kirkebi; Ricardo de Broghtona; Ranulpho¹ de Betham, militibus; etc.

[CXXXVII,—GRANT AND CONFIRMATION BY HUGH DE MORISBY TO ROBERT DE LEYBURNE OF ALL HIS LAND IN ELLISCALES.]

Hugo filius Hugonis de Moriseby dat Alinschales Roberto Leiburne. 9.

Omnibus² hoc scriptum visuris vel audituris Hugo filius Hugonis de Moriceby salutem in Domino sempiternum. Noverit etc. me dedisse, concessisse, et hac præs. carta mea confirmasse Rob. de Laiburne totam t'ram meam de Alinscalis, cum omn. suis pert. in F[urnes] — Tenend. et hab. præd. Roberto, hær. suis et suis assignatis, de Capitalibus D'nis feodi, Red[105b]dendo inde annuatim Capit. D'nis feodi servitia debita et consueta, et michi et hær. meis unam rosam ad festum Nativitatis S. Johannis Baptistæ, pro omnibus servitiis, consuetudinibus, exactionibus et demandis. Et ego Hugo et hær. mei totam præd. t'ram, cum omn. suis pert., prædictis Roberto, hær. suis et assignatis, contra omnes homines imperpetuum warantizabimus, acquietabimus, et

^{*} Ranulphus.

² Arms:—G. a cross, and in the dexter chief a cinquefoil pierced A. diapered. This initial letter also has been cut out. On the reverse is written in an Elizabethan hand—Hugo Moresby.

defendemus — In cujus rei test. præs. scripto sig. meum apposui. Hiis Test.:—D'nis Thoma de Culwen'; $\mathcal{F}[ohanne]$ de Hodlestone; Rob. de Haringtona; Rob. de Lathum, militibus; etc.

[CXXXVIII.—Transfer by Robert de Leyburne to the Parson of Wharton, the Vicar of Bardsey, and John English, Chaplain (for re-conveyance by them in tail male), of his manor of Elliscales, with lands, etc., elsewhere.]

Robertus Laiburne facit donationem de Alinschales Rectori de Martona. 10.

Pateat universis per præsentes quod ego, Rob. de Laiburne, dedi, concessi et hac præs. carta mea confirmavi Roberto de Tweng, Personæ ecclesiæ de Wartona in Kendel, Adæ de Berdesei, Vicario ecclesiæ de Millum, et F[oh.] le Englisse, Capellano, manerium meum de Alinscalis, cum omn. t'ris et tenemtis quas habeo vel aliquo modo habere potero in t'ritorio de Mertona, et etiam foresta i de Blawith in Com. Lancast., et cum omn. aliis aisiamentis prædictis t'ris et tenemtis pertinentibus — Tenend. et hab. hiis² et hær. suis imperpetuum: Faciendo inde Capit. D'nis feodi servitia inde debita et consueta. Et ego vero, præd. Rob. de Leiburn, [105b col. 2] et hær. mei manerium præd. cum omn. t'ris et tenemtis prædictis, et suis pert., præd. Roberto, Adæ et Johanni [contra omnes homines imperp.] warantizabimus, acquietabimus [et] defendemus. In cujus rei test. huic cartæ

Written forestare.

^{*} Written heyhis: possibly a mis-writing involving considerations of a phonetic nature. Assuming that the scribe wrote from dictation—an almost necessary assumption, it may be—blundering over the sound of hiis in this very unexpected place he endeavoured to reproduce the said sound by this extraordinary form.

^{3 &}quot;Et hæredes meos" is found in the copy just after "Johanni" below, where it is out of place. I have transposed it to this place with the necessary alteration of meos to mei.

⁴ Diffendemus.

sig. meum apposui. Hiis Test.: D'no $\mathcal{F}[ohanne]$ de Harington: D'no $\mathcal{F}[ohanne]$ de Kirkebi; etc. Data apud Wartonam in Kendalle, die Mercurii proxima ante festum Omnium Sanctorum, Ao r. Regis Edwardi tertii a Conquestu xiiiio.

[CXXXIX.—GRANT AND CONVEYANCE IN TAIL MALE BY THE BEFORE NAMED THREE ECCLESIASTICS TO ROBERT DE LEYBURNE, SARA'S SON, OF DIVERS LANDS IN THE COUNTIES OF WESTMORELAND, LANCASHIRE, AND CUMBERLAND, TRANSFERRED TO THEM FOR THAT PURPOSE BY THE SAID ROBERT'S FATHER IN THE LAST DEED.]

Donatio talliata de Alinschales et aliorum facta Roberto Laiburne per Rectorem de Martona. 11.

Sciant præs. et futuri quod nos, Robertus de Thweng, Rector ecclesiæ² de Wartona, et Adam de Berdesei, Vicarius ecclesiæ de Millum, et F[oh.] le Inglis de Caupland, Capellanus, dedimus, concessimus et hac præs. carta nostra confirmavimus Roberto de Laiburn, filio Sarræ, omnia t'ras et tenemta, redditus, et servitia quæ habuimus ex dono et feoffamento Rob. de Leiburn, militis, patris prædicti Roberti, in parochia de Overtona, Bonesfelle, Raisbek, Birkebek, Guthbiggyns, et Keldelith in Comit. Westmerl., et Alinscalis in Fournes in Com, Lancast, et etiam in Cokirmuth et Gosford in Com. Cumbriæ, cum omn. suis pert., Habend et ten. omnia prædicta t'ras et tenem^{ta}, redditus [106] et servitia, cum omn. suis pert., præd. Rob. de Leiburn filio Sarræ, et hær. de corpore suo legitime procreatis. Et si idem Rob. filius Sarræ obierit sine hær. de corpore suo legitime procreato, tunc volumus quod omnia prædicta t'ræ et tenemta, redditus et servitia, cum suis pert., remaneant Andreæ fratri præd. Roberti, et hær. de suo corpore legitime procreatis. Et si idem Andreas sine hær. de corpore suo legitime procreato obierit, tunc volumus quod omnia

Mercurie. * Ecclisia.

3 Capellani.

præd. t'ræ et tenem¹a, redditus et servitia, cum omn. suis pert., rectis hær. prædicti Roberti filii Sarræ integre remaneant inperp. Tenenda de Capit. D'nis feodorum illorum per servitia inde debita et de jure consueta. Et nos vero, prædicti Robertus de Thweng, Adam et Johannes, et hær. nostri, omnia prædicta t'ras et tenem¹a, redditus et servitia, cum omn. suis pert., prædictis Roberto filio Sarræ, et Andreæ, et hær. suis, in forma prædicta, contra omnes gentes warantizabimus, acquietabimus, et imperp. defendemns. In cujus rei test. huic præs. cartæ sigilla nostra apposuimus. Hiis Test.: D'no J[ohanne] de Harington, Seniore; J[ohanne] de Kirkebi; J[ohanne] Flemyng, militibus; etc. Data apud Wartonam die Jovis prox. post festum Purificationis B. Mariæ Virginis, A.D. M° ccc° xl° ii[°].

[CXL.—GRANT AND TRANSFER BY ROBERT DE LEYBURNE TO JOHN DE MORESBY OF A MESSUAGE AND SIX ACRES OF ARABLE LAND IN ALLISCALES.]

Robertus Leiburne dat Johannis Moresby unum mes-[106 col. 2] uagium et bi acras t'rae etc. 12.

Omnibus hoc scriptum visuris etc. Robertus de Leiburne salutem in Domino. Noveritis me concessisse et tradidisse $\mathcal{F}[ohanni]$ de Moriscebi unum messuagium et sex acras t'ræ arabilis in Ali[n]-scalis in villa de Dalton, cum prato suo juxta Orgrave-milne, Tenend, et hab. præd. $\mathcal{F}[ohanni]$ de me et hær. meis, cum omn. suis pert. in præd. villa de Dalton — Reddendo inde unam rosam ad festum Nativitatis S. Johannis Baptistæ pro omnibus aliis servitiis præd. t'ræ pertinentibus, quousque ego, dictus Robertus, vel hær. mei prædicto $\mathcal{F}[ohanni]$ dederimus, vel eundem dictum $\mathcal{F}[ohannem]$ feoffaverimus de alio messuagio et sex acris t'ræ arabilis ubi eidem $\mathcal{F}[oh.]$ placuerit in loco competenti. Et sciendum est quod ego, dictus Robertus, prædictas sex acras t'ræ meæ de Alinschalis cum carucis meis interim arabo. Et ego

vero, dictus *Robertus*, prædictum messuagium et præd. sex acras t'ræ, cum prato præd., sub forma prænotato, præd. $\mathcal{F}[ohanni]$, cum omn. suis pert., in tota vita sua contra omnes gentes warantizabo et defendam. In cujus rei test. præs. scripto cirographato sigilla nostra alternatim apposuimus. Hiis Test.:—D'no $\mathcal{F}[ohanne]$ de Haverington; D'no [106b] Ricardo de Hodliston; D'no Will. de Penigton, militibus; etc.

[CXLI.—FINAL CONCORD BETWEEN WILLIAM SHARP OF FURNESS AND ROBERT DE LAYTON AND JOAN HIS WIFE, TOUCHING FORTY ACRES OF LAND, ETC., IN DALTON, COCKERMOUTH AND GOSFORD, WHICH ARE RECOGNISED AS BELONGING TO THE SAID WILLIAM BY GIFT FROM THE SAID ROBERT AND JOAN.]

Concordía facta in Curia D'ni Regis de quadraginta acris terrae in Daltona. 13.

Hæc est finalis Concordia facta in Curia D'ni Regis apud Westm. a die Paschæ in qui[n]decim dies, Ao r. Regis Edwardi tertii a Conq. xlo, coram Rob. de Thorp, J. de Moubrai, W. Fincheden, et W. de Winchingham, Justic.. et aliis D'ni Regis fidelibus etc. Inter Willelmum Scharp de F[ournes], querentem, et Rob. de Laton et Johannam uxorem ejus, deforciantes, de xl acris t'ræ, v acris prati et x acris bosci, cum pert., in Daltoun in F[ournes] in Com. Lanc.; et de xvi acris t'ræ et una acra prati, cum pert., in Cohirmouth, et de quinta parte manerii de Gosford, cum pert., in Com. Cumbriæ; unde placitum conventionis summonitum fuit inter eos in eadem Curia—scil. quod præd. Robertus et Johanna recognoverunt præd. tenemta et quintam partem, cum pert., esse jus ipsius Willelmi ut ea quæ idem Willelmus habet ex dono prædictorum Roberti et Johannæ], et illa remiserunt et quieta clamaverunt de ipsis Roberto, Johanna, et hær. ipsius

Fohannæ, prædicto Willelmo et hær. suis inperpetuum. Et præterea iidem Robertus et $\mathcal{F}[ohanna]$ concesserunt pro se et hær. ipsius $\mathcal{F}[ohannæ]$ quod ipsi warantizabunt præd. W[illelmo] et hær. suis prædicta tenem^{ta} et quintam partem, cum pert., contra omnes homines imperpetuum. Et pro hac recog[106b col. 2]nitione, remissione, quietaclamatione, warrantizatione, fine et concordia idem W[illelmus] dedit prædictis Roberto et $\mathcal{F}[ohannæ]$ centum marcas argenti.

[CXLII.—GRANT AND CONFIRMATION BY WALTER DE HURWORTH AND JOHN PAGE TO ROBERT DE LEYBURNE, JUNR., OF THE MANOR OF ELLISCALES IN FURNESS.]

Donatio manerii de Alinscalis facta Roberto filio Roberti de Leiburne. 14.

Sciant præs. et futuri quod nos, Walterus de Hurthworth. Clericus, et F[ohannes] Page, Capellanus, dedimus, concessimus et hac præs. carta nostra confirmavimus Roberto filio Roberti de Laiburne manerium nostrum de Alinscalis in F[ournes], cum pert. suis—Habend. et ten. eidem Roberto, hær. et assignatis suis libere, quiete, bene, pacifice, cum omnibus libertatibus et aisiamentis eidem manerio quoquo modo spectantibus, de Capit. D'nis feodi illius per servitia inde debita et de jure consueta. Et nos vero, Walterus et F[ohannes], et hær. nostri præd. manerium, cum pert. suis, præd. Roberto, hær. et assignatis suis, contra omnes gentes inperp. warantizabimus. In cujus rei test. præs. Hiis Test.: D'nis cartæ nostræ sigilla nostra apposuimus. F[ohanne] de Haringtona; F[ohanne] de Kirkebi; F[ohanne] Flemyng; etc. Data apud Ali[n] scalis die Dominica prox. post festum S. Lucæ Evangelistæ, Ao r. Regis Edwardi tertii post Conquestum decimo octavo.

[CXLIII.—GRANT AND GIFT OF ALL GOODS, MOVABLE AND OTHER, IN ELLISCALES, BY THE SAME TO THE SAME.]

Donatio eorum mobilium etc. facta Rob. Leiburne. 15.

A tut3 iceux qui cest lettre orrount ou verrunt Johan Page, chaplan' [107] et Wawt' de Hurth[w]orth, clerc, salut3 in Dieux. Sache3 nous avoir done et graunte a Robert le fi3 Robert de Leiburne tu3 nos biens mobles et nent moble3 trove3 dein3 nostre maner de Alinscalis en F[ournes] le jour de la fesance de cestis. En tesmoignaunce de quel chos a cest escrit avoums mise3 nos3 seals. Done a Alinscalis le dimaing prochain apres la fest de S. Luc' le Ewangeliste, lan du ren le Roy Edwarde tierce puis le Conquest disutisme.

[CXLIV. — LETTER OF ATTORNEY FROM JOHN PAGE TO EMPOWER W. CHAMBERLAIN TO DELIVER SEISIN OF THE MANOR OF ELLISCALES TO ROBERT DE LEYBURNE, JUNR.]

Líttera Attornationis ad deliberandum in manerio de Alinsthalis Roberto Leiburne. 16.

A tu₃ iceux qui cestis lettris orrunt ou verrunt $\mathcal{F}[ohan]$ Page, chaplain, salut₃ en Dieux. Sache₃ moi avoir assigne et en moun lou mis moun atturne W. de la Chambir a deliverer seisin a Robert le fi₃ Robert de Laiburne de le maner de Alinscales en F[ournes] en le₃ quel maner Wa[l]ter de Hurthworth et moi sumus jointement feffe₃, et le quel maner nous avoums graunte et done a le dit Robert par nostre chartre a li fet, eaunt² ferm et

Written gure.

This word is written exaus or exans, every letter being plain except the fourth, which might be either n or u. In the next deed, which in many respects is parallel with this, the object in either being the same, and only the persons concerned being different, the word is replaced by eaunt, which there is little doubt is the equivalent of modern ayant, in the sense of "holding," "accounting." I have, therefore, ventured to substitute eaunt in the text.

estable quanque ^{I} le dit W[] en les avant dit; chose; face en moun noun. En tesmoig[n]aunce de quel chos a ceste ma lettre patent ay mis moun seal. Done a *Maulde*; *Meburn* le Vendredi prochain apres le fest de S. Luce Ewangelist lan du regn [107 col. 2] le *Roy Edwarde* terce puis le Conqest disutisme.

[CXLV.—ROBERT DE LEYBURNE GIVES POWER OF ATTORNEY FOR THE DELIVERY OF HIS MANOR OF ELLISCALES TO WILLIAM SCHARP OF FURNESS.]

Robertus Leiburne per attornatum suum dat seisinam [illelmo] Scharpe etc. 17.

A tout; ceaux qui cest lettre verrount ou orrount Rob. de Layburne de Alinscalis salut; en Dieux. Sache; moi avoir atturne et in moun leu assingne mon chers in Dieu Rob. Normand ou Fohan Durknave a deliverer² seisine a W[ill.] Scharpe de F[ournes] de moun maner de Alinschalis od le; appartenaunces³ en maner com il est contenu; in le; endenture; entre le dit W[ill.] et moi⁴ ent feat;, eaunt ferme [et] estabil ceo que le dit Robert ou F[ohan] face en mon noune en maner sudite. En tesmoingnaunce⁵ de quel chos a cest ma lettre ai mise⁶ mon seale. Done a Kirkebi en Kendall' le Samadi prochein appres la fest del Exaltatioun de S. Crois lan du rengne le Roi Edward terce puis le Conquest treinsine secound.

^{*} This is ceo que in the next deed. Quanque is, it would seem, an old form equivalent to modern quelconque

Devererer.

³ Appurtunaunces.

⁴ Moun.

⁵ Tesmoigniance.

[CXLVI. — INDENTURE OF GRANT AND CONVEYANCE BY ROBERT DE LEYBURNE, JUNIOR, TO WILLIAM SHARP OF FURNESS, OF HIS MANOR OF ELLISCALES, WITH CERTAIN CONDITIONS ATTACHED.]

Robertus de Leiburne, miles, dat Will. Scharp manerium suum de Alinschales etc. 18.

Hæc indentura testatur quod Robertus filius D'ni Rob. de Leiburne, militis, dedit, concessit et per hanc cartam indentatam confirmavit W[illelmo] Scharp de F[urnes] manerium suum de Alinscalis, cum omn. suis pert., viz. in [107b] t'ris, pratis, boscis et aliis vastis quibuscunque — Habend. et ten. sibi, hær. et assignatis suis de Capit. D'nis feodi illius per servitia inde debita et de jure consueta, Reddendo inde annuatim præd. Roberto et hær. suis unum denarium per annum in festo S. Johannis Baptistæ sub tali conditione quod, quundocunque prædictus Robertus et hær, sui vel assignati solverit vel solverint præd. W[illelmo] vel executoribus suis xlli bonæ et legalis monetæ, post terminum duorum annorum plenarium completorum post datam præsentium, quod ex tunc bene liceat præd. W[illelmo], hær. vel assignatis suis, in præd. manerio, cum omn. suis pert., intrare et illud in pristino statu retinere inperp. sine contradictione præd. W[illelmi], hær. vel assignatorum suorum. Et præd. Robertus concedit pro se et hær. suis quod, quando præd. W[illelmus] sit plenarie persolutus de præd xlli, et t'ra in præd. manerio sit seminata, quod I præd. W[illelmus] licite poterit bladum suum colligere et illud removere, ac alia bona et catalla sua, ubi vel quo melius viderit expedire, ante festum S. Martini prox. post solutionem xl librarum prædictarum, sine impedimento præd. Roberti vel hær. suorum. In cujus rei test. parti hujus indenturæ penes præd. Roberto residenti sigillum præd. W[illelmi] est appensum, et parti penes præd. W[illelmo] residenti sigillum præd. Roberti est appensum. Hiis Test.: — D'no $\mathcal{F}[ohanne]$ de Kirkebi; D'no Christofero de

This quod is redundant here as well as below.

Broghtton, militibus; etc. Data apud Alinscalis, die Dominica prox. post [107b col. 2] festum Exaltationis S. Crucis, Ao r. Regis Edw. tertii post Conquestum xxxo iio.

[CXLVII.—GRANT AND CONFIRMATION BY WILLIAM SHARP OF FURNESS TO JOHN SHARP AND OTHERS, CLERKS, OF HIS MANOR OF ELLISCALES.]

Willelmus Scharp dat manerium de Alingcales D'no Johanni Sharp et aliis etc. 19.

Sciant præs. etc. quod ego, W[illelmus] Scharpe, dedi, concessi et hac præs. carta mea confirmavi Dno F[ohanni] Scharp, perpetuo Vicario de Daltona, D'no W[illelmo] Normant, perpetuo Vicario de Ursewic, et D'no Ricardo del Freres, Capellano, manerium meum de Alinscalis, cum omn. suis pert., Habend. et ten. eis, hær. et assignatis suis, inperp. de Capit. D'nis feodi illius per servitia inde debita et de jure consueta. Et ego vero, præd. W[ill.] Scharp, præd. manerium meum, cum omn. suis pert., ut prædicitur, præd. D'nis F[oh.] Scha[r]p, W[ill.] Normant, Ric. del Freres, Capellano, hær. et assign. suis, contra omnes gentes warantizabo et defendam inperpetuum. In cujus rei test. præsentibus sig. meum apposui. Hiis Test.:—Ricardo Cawpland; W[ill.] de Merton; etc. Data apud Alinscalis in festo S. Bartholomæi apostoli, Ao r. Regis Ricardi Secundi quarto.

[CXLVIII.—Transfer of the manor, etc., of Elliscales by John Sharp, William Normand and Richard del Freres, Clerks, which they had by the deed of the Late William Sharp, to Isabella, widow of the same.]

D'nus Johannes] Scharp dat Alinscales Jsabellae viduae etc. 20.

Sciant præs. etc. quod nos, $\mathcal{F}[ohannes]$ Scharp, Vicarius ecclesiæ de Daltona in F[urnes], et Willelmus Normaund, Capellanus, et

Ricardus del Freres, Capellanus, dedimus, etc. Isabellæ quæ fuit uxor W[illelmi] Scharpe de F[urnes] defuncti, omnia illa t'ras et tenemta, cum suis pert., quæ vocantur Alinschales in F[urnes], et quæ nuper fuerunt præfati W[ill.] Scharp, et quæ habuimus de dono et feoffamento ejusdem W[illelmi], Habend. et ten. omnia prædicta t'ras et tenemta, cum omn. suis pert., præfatæ Isabellæ ad totam vitam suam, Reddendo inde per annum nobis et hær. nostris unam rosam ad festum Nativitatis S. Johannis Baptistæ, et faciendo Capit. D'nis feodi illius servitia inde debita et de jure consueta. In cujus rei test. præs. cartæ nostræ sig. nostra apposuimus. Hiis test.:—Roberto de Haringtona; Johanne de Kirkebi; Roberto de Plesyngtona, militibus; etc. Data apud Dalton' in Fourneis ivo die Septembris Ao r. Regis Ricardi Secundi post Conquestum quinto.

[CXLIX.—GRANT AND CONFIRMATION BY THE BEFORE-NAMED JOHN SHARP AND OTHERS OF THE REVERSION OF THE MANOR OF ELLISCALES, ETC., PREVIOUSLY GIVEN TO WILLIAM SHARP'S WIDOW FOR HER LIFETIME, TO FIVE PERSONS NAMED.]

Alinschalis etc. 21.

Omnibus hanc cartam [108 col. 2] visuris etc. Fohannes Scharpe, Vicarius ecclesiæ de Daltona, Will. Normaunde, Capellanus, et Ric. del Freres, Capellanus, salutem in D'no sempiternam. Cum ivo die Septembris, Ao r. Regis Ricardi ii. a Conquestu vto, per quandam cartam nostram dederimus et concesserimus Isabellæ, quæ fuit uxor W[illelmi] Scharpe de F[urnes] defuncti, omnia illa t'ras et tenemta quæ vocatur Alinschales, quæ nuper fuerunt præfati W[ill.] Scharp, cum suis pert. in F[urnes], Habend. præfatæ Isabellæ ad totam suam vitam Reddendo inde nobis et hær. nostris unam rosam ad festum Nativitatis S. Johannis Baptistæ, et faciendo Capit. D'nis feodi illius servitia inde debita

et de jure consueta, prout in dicta carta nostra plenius continetur: — Sciatis nos dedisse, concessisse et hac præs. carta nostra indentata confirmasse Thomæ de Duttun de F[urnes], Rob. de Waltona de F[urnes], Will. Kokerham,2 Will. Fleccher de F[urnes] et *Isohanni* Mareschalle de F[urnes], hær. et assign. suis, quod omnia præd. t'ræ et tenemta, cum omn. suis pert., quæ nobis et hær. nostris post mortem præfatæ Isabel [108b] læ reverti deberent, post mortem ejusdem Isabellæ præfatis T[homæ], R[oberto], W[illelmo], W[illelmo] et $\mathcal{F}[ohanni]$, hær. et assign. suis, remaneant, Habend. et ten. de Capit. D'nis feodi illius per³ servitia inde debita etc. imperpetuum. Et nos vero, prædicti $\mathcal{F}[oh]$ Scharpe, W[ill.] Normande, et Ric. del Freres, et hær. nostri, omnia præd. t'ras et tenemta, cum suis pert., post mortem præd. Isabellæ præfatis T[homæ], R[oberto], W[illelmo], W[illelmo] et F[ohanni], hær. et assign. suis, contra omnes gentes warantizabimus et desendemus imperpetuum. In cujus rei test. parti hujus cartæ nostræ indentatæ penes præfatos T., R., W., W., et 3. remanenti sigilla nostra apposuimus; et alteri parti ejusdem cartæ nostræ penes nos remanenti prædicti T, R, W, W, et \mathcal{F} . sigilla sua apposuerunt. Hiis Test.:—Roberto Haringtona, etc. Data apud Daltonam in F[urnes] quinto die Septembris Ao r. Regis Ricardi ii a Conquestu Angliæ quinto.

[CL.—Surrender and re-grant by William Sharp's widow, to the five persons mentioned in the preceding document, of her life-interest in the aforesaid manor of Elliscales, etc.]

Isabella Scharp concedit et dat et sursum reddit manerium de Alinscalis etc. 22.

[108b col. 2] Omnibus hoc scriptum etc., Isabella, nuper uxor Willelmi Scharpe de F[urnes] defuncti, salutem in Domino

Thoma.

[•] This is William de Kirkeham in the next deed, as also in the Tabulated Index under both numbers.

3 Pro.

Cum 3[ohannes] Scharpe, Vicarius ecclesiæ de sempiternam. Daltona in F[urnes], Willelmus Normand, Capellanus, et Ricardus del Freres, Capellanus, per quandam cartam suam michi dederunt et concesserunt, pro termino vitæ meæ, omnia illa t'ras et tenemta vocata Alinschalis, cum suis pert., quæ fuerunt præfati W[illelmi] Scharp, nuper viri mei, et quæ præd. F[oh.] Scharp, W[ill.] Normand et R[ic.] del Freres habuerunt de dono et feoffamento præd. viri mei, Habend. michi ad totam vitam meam, Reddendo inde per annum præfatis Joh. Scharp, W[ill.] Normande1 et Ric. del² Freres, hær. et assignatis suis unam rosam ad festum Nativ. S. Johannis Baptistæ, ac faciendo etc. prout in dicta carta michi inde confecta plenius continetur, ac postmodum præd. Joh. Scharpe, Will. Normand et Ric. del Freris per quandam [109] aliam cartam suam dederunt et concesserunt quod omnia præd. t'ræ et tenem¹², cum suis pert., quæ post mortem meam ipsis Joh. Scharpe, W[ill.] Normand et Ric. del Freres reverti deberent, post mortem meam remanebunt Thomæ de Duttona de Fournes, Roberto de Waltona de Fournes, Willelmo de Kirkhame, Willelmo le Fleccher de F[ournes] et Johanni Mareschalle de F[ournes], hær. et assign. suis, imperp., prout in eadem carta plenius est contentum: - Sciatis me dedisse, concessisse, sursum reddidisse, et hac præs. carta meæ confirmasse præfatis Tho. de Duttona, Rob. de Waltona, Will, de Kirkhame, W[ill.] le Flecchar, et F[oh.] Mareschalle, hær. et assign. suis, omnia t'ras et tenemta [præd.], cum omn. suis pert., ac totum statum meum quem habeo in eisdem, præfatis *Thomæ*, Rob., W[ill.], W[ill.] et $\mathcal{F}[oh.]$, hær. et assign. suis [Habend. et ten. etc.] de Capit. D'nis feodi illius per servitia etc. imperpetuum. Et ego vero præd. Isabella omnia præd. t'ras et tenemta, cum omn. suis pert., ac totum statum meum præd., præfatis T., R., W., W., et J., hær. et assign. [109 col. 2] suis, pro termino vitæ meæ, contra omnes gentes warantizabo et defendam. In cujus rei test. præs. cartæ meæ sigillum meum apposui. Hiis Test.:—Roberto de Haringtona; etc. Data apud

Daltonam in F[ournes] nono die Septembris, A° r. Regis Ricardi ii. post Conquestum quinto.

[CLI. — FINAL CONCORD AND ARRANGEMENT BETWEEN JOHN SHARP, WILLIAM NORMAND, AND RICHARD DEL FRERES, AND THE FIVE PERSONS NAMED IN FOREGOING DEEDS, IN VIRTUE OF WHICH THE MANOR OF ELLISCALES IS DECLARED TO BE THE RIGHT OF THE SAID FIVE PERSONS, WITH REMAINDER TO THE HEIRS OF WILLIAM FLETCHER.]

Concordía finalis in Curía Ducis Lanc. de manerío de Alinschalis cum pert. suis. 23.

Hæc est finalis concordia facta in Curia Johannis, Regis Castelle et Legionis, Ducis Lanc., apud Lancastre, die Jovis in quarta septimana Quadragesimæ, Ao Regalitatis suæ Comit. Palatini sexto, coram Will. de Skipwyth, Rogero de Fulthorpe, et Roberto de Plesyngtona, Justic., et aliis D'ni Regis fidelibus etc., Inter Thomam de Duttona de F[ournes], Rob. de Waltona de F[ournes], Will. Kyrkhame, W[ill.] Flecher de F[ournes] et Joh. Marschalle de F[ournes], querentes, et Johannem Scharp, Vicarium ecclesiæ de Ursewyk, et Ricardum del Freres, Capellanum, deforciantes, 1 de manerio de Alinschales, cum pert., unde placitum conventionis summonitum fuit inter eos in eadem Curia,2 scil. quod prædicti Joh. Scharp, Will. Normand, et Ricardus recognoverunt præd. manerium, cum pert., esse jus ipsius Will. de Kirkham ut illud quod iidem W., T., R., Will. Flecher et Joh.] Mareschalle habent ex dono prædictorum Johannis Scharp, W[illelmi] et Ricardi, Habend. et ten. eisdem Thomæ, R., W., W. et J., et hær. ipsius Will. de Kirkham, de Capit. D'nis feodi illius, per servitia quæ ad præd. manerium pertinent, imperpetuum. Et præterea iidem Joh. Scharp, W[ill.] et Ricardus concesserunt pro se et hær.

suis quod ipsi warantizabunt prædictis T[ho.], R[ob.], W[ill.], W[ill.] et [foh.] et hær. ipsius W[ill.] de Kirkeham præd. manerium, cum pert., contra omnes homines imperpetuum. Et pro hac recognitione, warrantizatione, fine et concordia iidem Tho., R[ob.], W[ill.], W[ill.] et f[ohannes] dederunt præd. foh. Scharp, foh. Will. Normand, et Ricardo centum marcas argenti.

[CLII.—ALLOWANCE OF A YEARLY RENT OF 405. OUT OF THE PROCEEDS OF ELLISCALES BY THE AFORESAID FIVE PERSONS, TO ISABELLA, THE WIDOW OF WILLIAM SHARP.]

Concessio annui redditus rls Isabellae Scharp de Manetio de Alinscalis etc. 24.

[109b col. 2.] Hæc indentura facta inter Thomam de Duttun de Fournes, Rob. de Waltona de F[ournes], Will. Kirkeham, Will. Flecher de F[ournes] et $\mathcal{F}[oh.]$ Mareschalle de F[ournes], ex parte una, et Isabellam quæ fuit uxor Willelmi Scharp de Alinschales in F[ournes], ex altera parte, testatur quod nos, præd. T[ho.], R[ob.], W[ill.], W[ill.] et $\mathcal{F}[oh.]$ dedimus [et] concessimus præs. scripto prædictæ Isabellæ quendam annuum redditum xls percipiendum annuatim, ad terminum vitæ ipsius Isabellæ, de omnibus t'ris et tenemtis nostris de Alinschales in villa de Daltona ad duos anni terminos, viz. ad festa Pentecostes et S. Martini in yeme, per æquales portiones, primo termino solutionis incipiente in festo Pentecostes prox. futuro post datum præsentium. Et si contingat præd. annuum redditum xls a retro esse in parte vel in toto ad aliquem terminum prædictum, tunc bene liceat præd. Isabellæ in omn. t'ris et tenemtis de Alinschales prædictis distringere, et districtiones fugare et retinere quousque de præd. annuo redditu ac de ar[r]eragiis [110] ejusdem, si quæ fuerint, plenarie fuerit satisfactum. Et nos vero, præd. T[ho.], R[ob.], W[ill.], W[ill.] et $\mathcal{F}[oh.]$, præd. annuum redditum xl solidorum contra omnes gentes warantizabimus et defendemus. In cujus

rei test. partes prædictæ hujus partibus indenturæ alternatim sigilla sua apposuerunt. Hiis Test.:—D'no Rob. de Haringtona, etc. Data apud Daltonam in F[ournes] in festo S. Martini in yeme, Ao r. Ricardi Regis iidi post Conquestum quinto.

[CLIII.—KING RICHARD II. GRANTS HIS ROYAL LICENCE THAT THE MANOR OF ELLISCALES, THE STATUTE OF MORTMAIN NOTWITHSTANDING, MAY BE GRANTED TO AND RECEIVED BY THE ABBEY.]

Ricardus Rex 1 quod Manerium de Alinscalis possit dari et quod nos possimus 2 recipere etc. 25.

Ricardus, D. G. Rex Angliæ, etc., omnibus ad quos præs. litteræ pervenerint salutem. Licet de communi concilio³ regni nostri Angliæ statutum sit quod non liceat Religiosis viris, seu aliis, ingredi feodum alicujus ita quod ad manum mortuam deveniat, sine licentia nostra et Capit. D'ni de quo res illa immediate tenetur, de gratia tamen nostra speciali et pro centum solidis [110 col. 2] quos dilectus nobis in Christo Abbas de F[ournes] nobis solvit, concessimus et licentiam dedimus pro nobis et hær. nostris, quantum in nobis est, Thomæ de Duttona de F[ournes], Roberto de Waltona de F[ournes], Will. Kirkeham, Will. le Flechar de F[ournes] et Johanni Mareschalle de F[ournes] quod ipsi unum mesuagium, xlv acras t'ræ, tres acras prati, unam acram pasturæ et septem acras bosci, cum pert., in Daltona in Fournes, quæ de nobis non tenentur in capite, dare possint et assignare præfato Abbati et Conv. ejusdem loci, Habend. et ten. eisdem Abbati et Conv. et succ. suis, ad inveniendum quendam cereum ardentem ad Altam Missam ad elevationem Corporis Christi, singulis diebus, in Ecclesia ipsorum Abbatis et Conv. B. Mariæ de F[ournes] imperpetuum; et eisdem Abbati et Conv. quod ipsi mesuagium, terram, pratum, pasturam et boscum prædicta, cum pert., a præf. T[ho.], R[ob.], W[ill.], W[ill.] et $\mathcal{F}[oh.]$ recipere possint et tenere eisdem Abbati et Conv. et succ. suis, ad inveniendum dictum cereum ardentem ad Altam Missam ad elevationem Corporis Christi singulis diebus $[IIO^b]$ in ecclesia præd. imperpet., sicut præd. est, tenore præsentium similiter licentiam dedimus specialem, statuto præd. non obstante, nolentes quod præd. Abbas et Conv., seu succ. sui, aut præfati T[ho.], R[ob.], W[ill.], W[ill.] et $\mathcal{F}[oh.]$, seu eorum hær., ratione statuti præd., per nos vel hær. nostros, seu ministros nostros quoscunque inde occasionentur in aliquo seu graventur: Salvis tamen Capit. D'nis feodi illius servitiis inde debitis et consuetis. In cujus rei test. has Litteras nostras fieri fecimus Patentes. Teste meipso, apud Westm., xv^o die Octobris A^o r. nostri octavo.

[CLIV. — GRANT AND CONFIRMATION OF THE MANOR OF ELLISCALES BY THE FIVE PERSONS BEFORE NAMED TO THE ABBEY OF FURNESS.]

Donatio et concessio nobis facta de manerio de Alinschales cum pert. suis. 26.

Sciant præs. et futuri quod nos T[ho.] de Duttona de F[ournes] etc. (as before) dedimus, concessimus et hac præs. carta nostra confirmavimus, ex licentia D'ni Regis, Abbati et Conv. Monasterii B. Mariæ de F[ournes] unum mesuagium, xlv acras t'ræ, tres acras prati, unam [110b col. 2] acram pasturæ et septem acras bosci, cum omn. pert. suis, in Alinschales in villa de Daltona in F[ournes], quæ nuper habuimus ex dono et feoffamento Johannis Scharp, Vicarii ecclesiæ de Daltona, W[ill.] Normond, Vicarii ecclesiæ de Ursewyk, et Ricardi del Freres, Capellani — Habend. et ten. prædicta mesuagium, xlv acras t'ræ, tres acras prati, unam acram pasturæ, et vii acras bosci, cum omn. pert. suis, præfatis Abbati et Co[n]v. et succ. suis ad inveniendum

quendam cereum ardentem ad Altam Missam ad elevationem Corporis Christi singulis diebus in ecclesia ipsorum Abbatis et Conv. B. Mariæ de F[ournes] imperpetuum. Et nos vero, prædicti T[ho.], R[ob.] etc., et hær. nostri præd. mesuagium, xlv acras t'ræ, tres acras prati, unam acram pasturæ et vii acras bosci, cum omn. pert. suis, præd. Abbati et Conv. et succ. suis contra omnes gentes warantizabimus et imperp. defendemus. In cujus rei test. huic præs. cartæ nostræ siga nostra apposuimus. Hiis Test.:—
Roberto de Harington, etc. Data in villa de Daltona in F[ournes] die Martis prox. post festum S. Martini in yeme, A^o r. Regis Ricardi ii. post Con[111]questum

[CLV.—Power of attorney from John Marshall to William Fletcher empowering the latter to give seisin of Elliscales to the Convent.]

Attornatio Johannis] Marschalle ad dandam nobis seisinam de Alinschales. 27.

Noverint universi per præsentes me, Joh. le Marschalle de Daltona in F[ournes], attornasse et in loco meo posuisse dilectum michi in Christo Will. Flecher de Daltona attornatum meum ad deliberandam plenam et pacificam seisinam, nomine meo, Abbati et Conv. B. Mariæ de F[ournes] et eorum succ. in omn. t'ris et tenem^{tis}, cum pert., de Alinschalis, quæ habeo ex dono et feoffamento Will. Normond, Vicarii de Ursewyk, Joh. Scharp, Vicarii de Dalton, et Ric. del Freres, Capellani de Daltona, in villa de Daltona, ratum et gratum habiturus quicquid dictus Will. Flecher nomine meo fecerit in præmissis. In cujus rei test. præsentibus sig. meum apposui. Data apud Daltonam in F[ournes] die Martis prox. post festum S. Martini in yeme, Ao r. Regis Ricardii, post Conquestum Angliæ octavo.

[CLVI.—QUIT-CLAIM AND RELEASE BY WILLIAM DE KIRK-HAME TO THE CONVENT OF THE MANOR OF ELLISCALES.]

Duieta clamatio et relaratio facta nobis de manerio de Alins schales etc. ut hic patet. 28.

Sciant præs. et futuri quod ego, Will. de Kirkhame, remisi, relaxavi, et omnino pro me et hær. meis quietum clamavi Abbati et Conv. monasterii B. Mariæ de F[ournes] totum jus et clameum quod habui vel aliquo modo habere potero in futurum in manerio de Alinschales, cum omn. suis pert., in villa de Daltona in F[ournes], ita quod nec ego, nec hær. mei, nec aliquis alius nomine meo aliquod jus vel clameum in præd. manerio, cum omn. suis pert., exigere vel vendicare poterimus in futurum, sed ab omni actione juris exclusi simus per præsentes. In cujus rei test. sigillum meum præsentibus apposui. Data apud Daltonam in F[ournes] in festo S. Katerinæ Virginis, A^o r. Regis Ricardi ii. post Conquestum octavo.

[IIIb] blank.

[COLLECTION OF CHARTERS, ETC., CONNECTED WITH MERTON.]

[112] Merton.

[CLVII.—MANDATE FROM KING RICHARD II. TO THE DUKE OF LANCASTER TO CAUSE ENQUIRY TO BE MADE IF IT WOULD BE TO ANY ONE'S PREJUDICE IF EXCLUSIVE RIGHT TO RAISE IRON-STONE IN MERTON AND ELSEWHERE WERE GIVEN BY WILLIAM DE MERTON TO THE CONVENT OF FURNESS.]

Breve D'ni Regis ad quod dampnum super impetratione minae de Mertona etc. 1.

Ricardus¹ D. G. Rex Angliæ carissimo avunculo suo, Johanni, Duci Aquitaniæ et Lancast., vel ejus Cancellario in eodem Ducatu Lanc., salutem. Mandamus vobis quod per sacramentum pro-

² Arms: I and 4, B. semeé of fleur de lys, O.; 2 and 3, G. three lions passant O.

borum et legalium hominum de eodem Ducatu Lanc., per quos rei veritas melius sciri poterit, inquiri faciatis si sit ad dampnum vel præjudicium nostrum aut aliorum si concedamus Willelmo de Mertona de F[ournes], goldsmyth, quod ipse, pro se, hær. et assignatis suis, concedere et licentiam dare possit Abbati et Conv. B. Mariæ de F[ournes] quod ipsi et succ. sui imperp. in quadringentis acris t'ræ præd. Willelmi, cum pert., in Daltona, Orgrave et Mertona in F[ournes], ac etiam in quocunque loco ejusdem t'ræ præfatis Abbati et Conv. et succ. suis præd. placuerit, locis ac t'ris cum domibus ad præsens super-ædificatis seu gardinis factis dumtaxat exceptis, libere fodere, mine[112 col. 2]are sive minetare, et omnimodas mineras sive minas cujuscunque generis ad eorum libitum quotiens, quando, et ubi sibi expedire videbitur, ibidem facere, ac omnimodam mineram suam sive minam ibidem inventam de mineris illis projicere et levare, dictamque minam ibidem lavare, et inde libere disponere et ordinare, necnon ab inde quousque sibi placuerit de tempore in tempus asportare valeant in futurum, cum libero transitu, introitu et egressu, ac aliis quibuscunque aisiamentis in hac parte necessariis, in et super omnem t'ram præd. W[ill.] supradictam, quotiens et quando eisdem Abbati et Conv. et succ. suis prædictis videbitur expedire imperpetuum: Ita quod non liceat præd. W[ill.], aut hær. suis, aut assignatis suis prædictis, in t'ra præd. aut aliqua parcella aut loco ejusdem, de cætero mineare vel minitare aut mineram aliquam facere sive minam abinde asportare quovismodo in futurum: Necnon et si sit ad dampnum sive præjudicium nostrum aut aliorum, tunc ad quod dampnum et quod præjudicium nostrum et aliorum et quorum, et qualiter et quomodo, et de quo vel de quibus prædictæ quadringentæ acræ t'ræ teneantur, et per quod servitium, et qualiter et quomodo et qua[112b]le proficuum dicti Abbas et Conv. et succ. sui prædicti inde percipere et habere poterunt, et quantum proficuum illud valere poterit per annum, et inquisitionem inde distincte et aperte factam nobis in Cancellariam nostram sub sigillo vestro præfati Ducatus et sigillis eorum per quos facta fuerit, sine dilatione mittatis, et hoc breve. meipso, apud Westm., xxº vº die Julii Aº r. nostri xxº.

[CLVIII. — INQUISITION TAKEN IN OBEDIENCE TO THE PRECEDING MANDATE.]

Inquisitio capta quod non est ad dampnum Regis vel aliorum si Wi[ill.] de Mertona concedit nobis minam suam. 2.

Inquisitio capta apud Lancast. die Veneris prox. ante festum Assumptionis B. Mariæ Virginis, Ao Regis Ricardi ii. post Conquestum xxmo, coram Johanne Holcroft, Escaetore D'ni Johannis. Ducis Aquit. et Lancast., in Com. Lanc., virtute cujusdam brevis dicti D'ni Ducis eidem Johanni directi et huic Inquisitioni annexi, per sacramentum Ricardi de Croft, etc., Juratorum I — Qui dicunt super sacr. suum quod non est ad dampnum vel præjudicium D'ni Regis, aut aliorum, si dictus D'nus Rex concedat Willelmo de Mertona de F[ournes], goldsmythe, quod ipse pro se, hær. et assignatis [112b col. 2] suis, concedere et licentiam dare possit Abbati et Conv. B. Mariæ de F[ournes] quod ipsi et succ. sui imperp. in quadringentis acris t'ræ præd. Willelmi, cum pert., in Daltona, Orgrave et Mertona in F[ournes], ac etiam in quocumque loco ejusdem t'ræ præfatis Abbati et Conv. et succ. suis prædictis placuerit, locis ac t'ris cum domibus ad præsens superædificatis, seu gardinis, dumtaxat exceptis, libere fodere, mineare sive minetare, ac omnimodas mineras sive minas cujuscunque generis ad eorum libitum, quotiens, quando et ubi sibi expedire videbitur, ibidem facere, ac omnimodam mineram sive minam ibidem inventam de mineris illis projicere et levare, dictamque minam ibidem lavare, et inde libere disponere, et ordinare, necnon abinde quocunque sibi placuerit de tempore in tempus asportare valeant in futurum, cum libero introitu et egressu, et aliis quibuscumque aisiamentis in hac parte necessariis, in et super omnem t'ram præd. Willelmi supradictam, quotiens et quando eisdem Abbati et Conv. et succ. suis prædictis expedire videbitur imperpetuum: Ita quod non liceat præd. Willelmo, nec hær. nec assign. suis prædictis, in t'ra [113] præd. aut aliquo

loco aut parcella ejusdem, de cætero mineare sive minetare, aut aliquam omnino mineram sive minam ibidem facere, sive inde asportare quovismodo in futurum. Et dicunt quod prædictæ cccc acræ t'ræ tenentur de dicto Abbate in capite per homagium, fidelitatem et scutagium, et per redditum ii solidorum per an[n]um, et faciendo sectam ad Curiam¹ dicti Abbatis de Daltona in F[ournes] de tribus septimanis in tres septimanas. Et dicunt quod præd. Abbas et Conv. et succ. sui præd. in prædictis cccc acris t'ræ præd., cum pert., et in diversis parcellis ejusdem t'ræ percipere et habere poterunt minam ferri, quæ valere poterit per annum, communibus annis, xs. In quorum omnium et singulorum test. præmissorum Jurati prædicti huic Inquisitioni sigilla sua apposuerunt, die et loco supradictis.

Nomina Juratorum

Ricardus del Croft

Fohannes Laurence
Thomas Bobron'

Thomas del Heton'
Fohannes Croft del Clayghton'
Willelmus del Grene
Fohannes Philipson'

Edmundus Frere
Fohannes Ouxclif
Henricus de Gnype²

[113 col. 2] Fohannes Fobell'
Fohannes Boulton'
Willelmus Gentill'

¹ Curea.

^{*} The occurrence of this name is of interest, in one particular at least — I mean that it affords a second instance of the occurrence of Gnipe or Gnype as a place-name. The other — that is, so far as is known to me—is met with in the "Memorial of Benefactions" to Whitby Abbey, the date of which is probably not later than 1175. Among other vills given to Whitby at its foundation there are named — Overbi, Netherbi, id est Steinsecher, Thingwala, Leirpel, Helredale, Gnip, id est Hauchesgard (now-a-days Hawsker). I derive Gnip or Gnipe from O. N. gnipa, gnipa, a peak or elevated point, and add that "the reference may very well be to the conical projection formed by the tumulus called 'Nype How.'" (See Whitby Chartulary, p. 3, and Atkinson's Cleveland, i. 144.)

[CLIX.—KING RICHARD II. GRANTS HIS ROYAL LICENCE IN ACCORDANCE WITH THE INQUISITION SPECIFIED IN THE PRECEDING DOCUMENT.]

Concessio Regis super donatione et receptione minae de Mertona, et quod possimus illam kodere. 3.

Ricardus D. G. Rex etc., omnibus ad quos etc. Sciatis quod de gratia nostra speciali, et pro centum solidis quos dilectus nobis in Christo Abbas B. Mariæ de F[ournes] nobis solvit, concessimus et licentiam dedimus pro nobis et hær. nostris, quantum in nobis est, Willelmo de Mertona de F[ournes], goldsmythe, quod ipse dare possit et concedere præfato Abbati et Conv. ejusdem loci quod ipse et succ. sui in quadringentis acris t'ræ ipsius Willelmi, cum pert., in Daltona, Orgrave et Mertona in F[ournes], quæ tenentur de dicto Abbati in capite, ac etiam in quocunque loco ejusdem t'ræ præfatis Abbati et Conv. et succ. suis præd. placuerit, locis ac t'ris cum do [113b] mibus ad præsens super-ædificatis, seu gardinis factis, dumtaxat exceptis, libere fodere, mineare sive minetare, et omnimodas mineras cujuscunque generis ad eorum libitum quotiens, quando et ubi sibi expedire videbitur, ibidem facere, ac omnimodam mineram sive minam ibidem inventam de mineris illis projicere et levare, dictamque minam ibidem lavare et inde libere disponere et ordinare, necnon abinde quocunque sibi placuerit de tempore in tempus asportare valeant in futurum, cum libero introitu et egressu, ac aliis quibuscunque aisiamentis in hac parte necessariis, in et super omnem t'ram ipsius Willelmi supradictam, quotiens et quando eisdem Abbati et Conv. et succ. suis prædictis videbitur expedire imperpetuum: Ita quod non liceat præd. Willelmo aut hær. seu assignatis suis præd. in t'ra præd., aut aliquo loco sive parcella ejusdem, de cætero mineare vel minetare, aut mineram aliquam facere sive minam abinde asportare quovismodo in futurum: Et eisdem Abbati et Conv.

It may be noted here that the word *mineram* here appears to bear the definite meaning of "a mine" or excavation for mining purposes, and *minam* that of "mineral" or iron-stone. (See also below.)

quod ipsi et succ. sui in præd. cccc acris t'ræ, cum pert., ac etiam in quocunque loco ejusdem t'ræ sibi placuerit, [113b col. 2] locis ac t'ris cum domibus ad præsens super-ædificatis seu gardinis factis dumtaxat exceptis, libere fodere, mineare sive minetare, et omnimodas mineras cujuscunque generis ad eorum libitum quotiens, quando et ubi sibi expedire videbitur, ibidem facere, sive minam ibidem inventam de mineris illis projicere et levare, dictamque minam ibidem lavare et inde libere disponere et ordinare, necnon abinde quocunque sibi placuerit de tempore in tempus asportare valeant infuturum, cum libero introitu et egressu, ac aliis quibuscunque aisiamentis in hac parte necessariis, in et super omnem t'ram ipsius Willelmi supradictam, quotiens et quando eisdem Abbati et Conv. et succ. suis præd. videbitur expedire imperpetuum: Ita quod non liceat præd. Willelmo aut hær. seu assign. suis prædictis in t'ra præd., aut aliquo loco sive parcella ejusdem, de cætero mineare vel minetare aut mineram aliquam facere sive minam abinde asportare quovismodo infuturum imperpetuum, sicut præd. est, tenore presentium similiter licentiam dedimus specialem, Statuto de t'ris et tenemtis [114] ad manum mortuam non ponendis edito non obstante, nolentes quod præd. Will. seu hær., aut præfati Abbas et Conv., vel succ. sui, ratione Statuti præd. per nos vel hær. nostros, seu ministros nostros quoscunque, occasionentur in aliquo seu graventur. In cujus rei test. has Litteras nostras fieri fecimus Patentes. Teste Edmundo. Duce Ebor., Custode Angliæ. Apud Westm. xxviiio die Octobris Aº r. nostri vicesimo.

[CLX. — FORMAL LICENCE AND CONCESSION BY WILLIAM DE MERTON TO THE CONVENT OF EXCLUSIVE RIGHT TO MINE FOR IRON-STONE, ETC., AS IN PREVIOUS DOCUMENTS.]

Millelmus Merton' dat nobis licentiam libere fodere minam in t'ris suis de Mertona. 4.

Sciant præs. etc. quod ego, Will. de Mertona de Furnes, goldsmythe, pro me et hær. et assignatis meis, licentiam dedi et hac præs. carta mea concessi Johanni, Abbati Monasterii B. Mariæ de F[urnes], et Conv. ejusdem loci imperp. quod ipsi et succ. sui [114 col. 2] in cccc acris t'ræ meæ, cum pert., in Daltona, Orgrave et Mertona in F[urnes], quæ de ipso Abbate tenentur in capite, ac etiam in quocunque loco ejusdem t'ræ præfatis Abbati et Conv. et succ. suis præd. placuerit, locis ac t'ris cum domibus ad præsens super-ædificatis et gardinis [factis] dumtaxat exceptis, libere fodere, mineare sive minetare et omnimodas mineras cujuscunque generis ad eorum libitum, quotiens, quando et ubi expedire videbitur ibidem facere, ac omnimodam mineram sive minam ibidem inventam de mineris illis projicere et levare, dictamque minam ibidem lavare, et inde libere disponere et ordinare, necnon ab inde quocunque sibi placuerit de tempore in tempus asportare valeant in futurum, cum libero introitu et egressu, ac aliis quibuscunque aisiamentis in hac parte rationabilibus, in et super t'ram meam supradictam, quotiens et quando eisdem Abbati et Conv. et succ. suis præd. videbitur expedire imperpetuum: Ita quod non liceat michi, præd. Willelmo, aut hær. seu assign. meis, præd. in præd. t'ra, aut aliquo loco aut parcella ejusdem de cætero mine[114b]are vel minetare, aut mineram aliquam facere, sive minam ab inde asportare quovismodo in futurum: sed quod præd. Abbas et Conv. et succ. sui habeant omnimodam mineram sive minam præd. cum omnibus pert., aisiamentis et juribus præd., unde in carta D'ni Regis de licentia præd. Abbati et Conv. facta specificatur: et ego, præd. Will., et hær. mei omnem t'ram, mineram et minas supradictas, cum omn. pert., aisiamentis et juribus supradictis, prædictis Abbati et Conv. et eorum succ. contra omnes mortales warantizabimus, acquietabimus et defendemus imperpetuum. In cujus rei test. præs. cartæ meæ sig. meum apposul. Hiis Test.: - Ricardo de Kirkeby, milite; Alano de Peningtona, milite; etc. Data apud Daltonam in F[urnes] xx[o] die mensis Martii Aº r. Regis Ricardi ii post Conquestum vicesimo.

I have ventured on the insertion of this word factis here, and the transposition of some of the words in the same clause, alike to improve the sense and bring the arrangement into correspondence with that in the foregoing documents. The passage stands, "cum domibus et gardinis ad præsens super ædificatis," in the Coucher Book itself.

[CLXI.—PLEADINGS IN CHANCERY AT LANCASTER CON-CERNING THE MINING-PRIVILEGES DEALT WITH IN THE PRECEDING DOCUMENTS, WRONGFULLY SEIZED INTO THE KING'S HANDS BY THE ESCHEATOR, AND ORDER FOR RESTORATION OF THE SAME.]

Placita super mina praedicta, et quod manus Regis ab ea amobeatur, et quod nobis restituatur, ut patet manifeste in scripto sequenti. 5.

[114b col. 2] Placita tenta coram D'no Rege in Cancellaria sua apud Lancaster, die Lunæ in secunda septimana Quadragesimæ, Ao r. ejusdem Regis imo. D'nus Johannes, nuper Dux Aquit. et Lancastriæ, pater D'ni Regis nunc, volens certis de causis certiorari super causa captionis cujusdam mineræ ferreæ, vocatæ Irene ore, Abbatis de F[urnes] in Daltona in F[urnes], in manum suam per Rogerum de Brocholes, nuper Escaetorem suum in Com. prædicto, captæ, per breve suum præcepit eidem nuper Escaetori quod ipsum nuper Ducem in Cancellaria sua super causa præd., ac vero valore annuo mineræ præd., sub sigillo suo distincte et aperte redderet certiorem, ac idem nuper Escaetor virtute brevis præd. in Canc. præd. certificavit quod compertum fuit per quamdam Inquisitionem, coram ipso ex officio suo captam, quod Abbas et Conv. de F[urnes] perquisiverunt1 sibi et succ. suis quandam mineram ferream vocatam Iren ore in Daltona in F[urnes], quæ quidem minera tenebatur de præd. nuper Duce in capite, [115] de Will. de Mertona circa festum Nativitatis S. Johannis Baptistæ Ao r. Ricardi nuper Regis Angliæ iidi post Conquestum vicesimo, sine licentia Regis, quæ valet per annum ultra reprisas xli, super quo præd. Abbas in Cancell. præd., per Henricum Kays, attornatum suum, comparens, allegavit quod diu antequam iidem Abbas et Conv. perquisiverunt sibi et succ. suis mineram sive minam præd. compertum fuit per Inquis. coram Johanne de Holcroft, nuper Escaet, ejusdem nuper Ducis, virtute cujusdam brevis de

¹ Perquesiverunt,

Ad Quod Dampnum sibi directi captam, quod non fuit ad dampnum vel præjudicium ipsius nuper Regis etc. [as in No. clviii to] [115b] communibus annis xs., et quod super hoc præfatus nuper Rex Litteras suas Patentes, Curiæ ostensas, quarum data est xxvii[o] die Octobris Ao r. ejusdem nuper Regis xxo, de gratia sua speciali et pro c^s quos præd. Abbas eidem nuper Regi solvit etc. [as in No. clviii to] aut mineram aliquam facere sive mineram abinde asportare quovismodo in futurum, in virtute quarum litterarum idem Willelmus postea, viz. xxº die Mensis Martii dicto anno [116] vicesimo, per quandam cartam suam, Curiæ similiter ostensam, licentiam dedit et per eandem cartam suam concessit et confirmavit Johanni, Abbati Monasterii B. Mariæ de F[urnes], et Conv. ejusdem loci ac eorum succ. mineram præd. habendam in forma præd., ac etiam quod præd. Abbas et Conv. mineram præd. in forma præd. et non aliter adquisiverunt, et quod prædictus [Willelmus] 1 tenuit præd. cccc acras t'ræ die perquisitionis præd. de præd. Abbate, et præd. Abbas tenuit ultra præd. cccc [acras] t'ræ de præd. nuper Rege in capite, absque hoc quod præd. Will. tenuit præd. cccc acras t'ræ seu mineram præd. de præd. nuper Duce in capite, prout per quamdam Inquis. sic coram præfato Rogero, nuper Escaetore, captam compertum fuit, petendo eo prætextu manum D'ni Regis de minera præd., una cum exitibus inde medio tempore perceptis, amovere; ac super hoc Johannes Convers, qui sequitur pro D'no Rege, allegando quod non cognoscebat aliqua per præd. Abbatem allegata, asseruit² quod præd. Will. tenuit præd. cccc acras t'ræ et mineram præd., cum pert., de præd. nuper Duce in capite, prout per Inquis. præd. sic co-[116 col. 2]ram præfato Rogero, nuper Escaetore, captam compertum fuit, absque hoc quod præd. Willelmus tenuit præd. cccc acras t'ræ seu mineram præd. de præd. Abbate, prout ipse superius allegavit, et hoc petit quod inquiratur per patriam. Et præd. Ideo datus est dies partibus coram Justic. Abbas similiter.

¹ The name intended is omitted by oversight of the scribe. Willelmus is inserted according to evident requirement.

² Asserunt.

ipsius Regis apud Lancaster, die Lunæ in quarta septimana Ouadragesimæ, Ao r. ipsius Regis secundo, ad faciendum et recipiendum quod Curia ipsius D'ni Regis consideravit in hac parte. Et præceptum est Vicecomiti Lanc. quod Venire faciat coram præfatis Justic. ad diem præd. xxiiii, tam milites quam alios liberos et legales homines, de visneto de Daltona, Orgrave et Mertona in F[urnes], qui, præfatum Abbatem nulla affinitate vel consanguinitate attingentes, ad recognitionem super sacr. suum super præmissis plenius veritatem etc. Ad quem diem Lunæ coram præf. Justic. venit præd. Abbas per attornatum suum præd., et Vicecomes retornat nomina Juratorum quorum nullus etc. Ideo præceptum est Vicecomiti quod non omittat etc. quin distringat eos per omnes t'ras etc., et quod de exitibus etc. et quod habeat corpora eorum coram præfatis Justic. hic die Mercurii² prox. ante festum Assumptionis B.[116b] Mariæ Virginis prox. futurum ad recognitionem in forma præd. etc. Idem dies datus est præfato Abbati ibidem etc. De quo die loquela præd. inter alias ad[j]ornata fuit coram præf. Justic. hic usque ad hunc diem, scil. diem Lunæ in festo Decollationis S. Johannis Baptistæ tunc prox. sequentem per commune ordinamentum per breve D'ni Regis etc. Ad quem diem Lunæ coram præf. Justic. D'ni Regis hic venit præd. Abbas per attornatum suum prædictum: Et jurati exacti similiter veniunt. Et super hoc facta publica proclamatione, prout moris est, si quis pro D'no Rege prosequi, calumpniare aut informare sciret vel vellet præd. juratores super præmissis, quod tunc veniret ibidem ad eosdem jurats pro D'no Rege inde plenius informandos. Et super hoc venit præd. Joh. Conyers et asserit se pro D'no Rege in præmissis informare, super quo processum est ad captionem Inquisitionis præd. per jurats prius impanellatos et modo comparentes, qui quidem jurat. ad veritatem super præmissis dicendam in præsentia præd. Johannis Conyers electi, triati et jurati, dicunt super sacr. suum quod præd. Willelmus de Mertona de F[urnes], goldsmythe, tenuit præd. qua[116^b col. 2]dringentas acras t'ræ et mineram præd., cum pert., die perquisitionis præd. de præd. Abbate in forma qua præd. Abbas superius placitando allegavit, absque hoc quod idem W[ill.] tenuit præd. cccc acras t'ræ sive mineram præd. cum pert., de præd. nuper Duce in capite per præd. Inquisitionem coram præfato Rogero, nuper Escaet., captam, prout pro ipso nuper Duce seu pro D'no Rege supponitur. Ideo concessum¹ est quod manus D'ni Regis de minera præd., una cum exitibus medo tempore perceptis, ammoveatur: et quod præd. Abbas ad mineram illam, cum pert., una cum exitibus medio tempore preceptis, restituatur etc.—Salvo semper jure D'ni Regis si quod etc.

[CLXII.—GRANT AND CONFIRMATION BY THE CONVENT OF CERTAIN LANDS IN MERTON TO WILLIAM DE MERTON, IN EXCHANGE FOR OTHER LANDS GRANTED BY HIM TO THE CONVENT.]

Dedimus Willelmo Merton quandam partem t'rae in campis de Mertona etc. 6.

Omn. Christi fidelibus præsens scriptum visuris etc. Frater Willelmus, Abbas, et Conv. F[urnes.] salutem in D'no. Noveritis nos² concessisse, dedisse et hac præs. carta nostra confirmasse Willelmo filio Henrici de Mertona et hær. suis, in escambiis, quandam partem t'ræ nostræ in campis de Mertona et de Orgrave, viz. apud Colestub ac Stermanwra novem acras in latere de Dalesclach',3 duas acras et dim. in Wiregrene, dim. acram juxta Cartegate, dim. acram in Clailande, tres acras inter Kylnepotte et Dalesclach', tresdecim acras et tres rodas inter Byrested et Carlecroft, decem acras in Gwynnebank, duas acras et totum pratum quod Joh. filius Bernardi et Gaufridus³ Casse in Mertona pro

¹ Consessum. 2 Me

³ It is not improbable that the final element in this name may be coincident with Cleveland cleugh, Sc. cleuch, a narrow rocky glen or ravine.

³ Gaufridis.

quibusdam t'ris quas nobis contulit, sicut carta ipsius quam inde habemus plenius testatur, Tenend. et hab. totam [117 col. 2] præd. t'ram, cum omn. suis pert. et aisiam^{tis}, de nobis et succ. nostris, sibi et hær. suis, in feodo et hæreditate libere, quiete, honorifice sicut t'ram illam quam nobis contulit tenere solebat. Nos vero et successores nostri præd. t'ram, cum pert., præfato Willelmo et hær. suis contra omnes homines warantizabimus quamdiu t'ram quam nobis dedit in escambium warantizabit. In cujus rei test. præs. scripto sigillum nostrum apposuimus. Acta apud F[urnes] Ao Mo ccolo io mense Julii. Testibus: D'nis Will. de Fournes; Ricardo de Cauplande; Alexandro de Kirkeby, militibus; etc.

[CLXIII.—Grant and specification of the lands ceded to the Convent by William de Merton in exchange for those granted to him by last deed.]

Willelmus Hertona dat nobis in excambiis certam t'ram in campis de Lyndale etc. 7.

Omnibus Christi fidelibus præsens scriptum visuris etc. Willelmus filius Henrici de Mertona, salutem in Domino. Noveritis me concessisse, dedisse et hac præs. carta mea confirmasse Deo et B. Mariæ de F[ournes] et Abbati et Conv. ibidem Deo serv., in escambium, quamdam partem t'ræ meæ, cum omn. pert. suis, in campis de Lindale et [117b] de Mertona, viz. super Langrotheriseth'i vii acras; in Threpland vi acras et dim; in Mertonrig² iiii acras et dim; in capitali sellione³ de Mertonrig² unam acram et dim; inter Grangiam de Lindale⁴ et Dropandwell⁵ vi

¹ This is written Langrotherish', but there is no doubt the true form is as in the text.

² Mertinrig.

³ No doubt the head-rig or headland (Seebohm, pp. 4, 5).

⁴ Lindalalle.

⁵ The dropping-well. Doubtless a local feature still remaining.

acras et dim de la Rane; 1 super Langerotheriseth2 versus aquilonem usque ad medium de Keyterig3 et4 viii acras; super Langewytherig's unam acram et dim.; super Wyterig' duas acras et dim.; et in Kuhusflath6 anam acram et dim.; et totum pratum quod me contingebat ex parte7 australi viæ quæ venit ad Daltonam versus orientem per portam de Lindale, pro quibusdam t'ris quas michi dederunt sicut carta illorum quam inde habeo plenius testatur—Tenend. et hab. dictis Abbati et monis in liberam. puram et perp. elem. sicut ulla elem. liberius et quietius teneri potest et haberi. Et ego, præd. Willelmus, et hær. mei præd. t'ram et pratum, cum omn. suis pert., libertatibus et aisiamentis, tam subtus t'ram quam supra, præfatis Abbati et monachis contra omnes homines warantizabimus, acquietabimus et defendemus imperpetuum. In [117b col. 2] cujus rei test. præsenti scripto sigillum meum apposui.— Data apud Fournes, A.D. Moccoloio. Testibus: — D'nis Will. de F[ournes]; Ricardo de Cauplande; Ada de Kirkeby, militibus; Gervasio Clerico, tunc Seneschallo Abbatis Fourneeys; etc.

"In the English system the furlongs were divided into strips or acres by turf balks left in the ploughing, and, on hill sides, the strips became terraces, and the balks steep banks called 'linces.' These were produced by the practice of always turning the sod down-hill in the ploughing. The German word for the turf slope of these terraces is Rain, and, like the word balk, it means a strip of unploughed turf. It is sometimes used for the terrace itself. Precisely the same word is used for the similar terraces in the dales of Yorkshire, which are still termed reins or reeans" (which last word is merely our Yorkshire pronunciation of rane). (Seebohm, p. 381.)

Lange-retheriseth.

- ³ Compare our Cleveland Kate-ridding or Kad-ridding, etc., which owe their origin to the old personal name Cade or Cate.
 - 4 This et seems to be redundant.
- 5 There is some uncertainty as to the letter which precedes the h; it might be a c; but I think the next name removes the doubt. It is surely *Whiterig*.
 - ⁶ That is, Cow-house flat.
 - 1 Parti.

[CLXIV.—GRANT AND CONFIRMATION, AFTER SALE, BY WILLIAM BOTLING AND HIS WIFE TO WILLIAM DE COCKERHAM, VICAR OF DALTON AND AFTERWARDS ABBOT, OF A MOIETY OF A CERTAIN MESSUAGE, ETC., IN LITTLE MERTON.]

Willelmus Botlyng et uror ejus dant medietatem unius mesuagii in Mertona Aicario de Daltona. 8.

Sciant universi per præsentes quod nos, Will. Botlyng et Agnes uxor mea, filia et una hæredum Michaelis de Daltona, dedimus, concessimus et hac præs, carta nostra confirmavimus Willelmo de Cokerham, perpetuo Vicario Ecclesiæ de Daltona, medietatem unius mesuagii et xx acrarum t'ræ, prati, bosci, et bruetis, cum pert., in Parva Mertona, quam quidem medietatem, scil. cum alia medietate dictæ t'ræ et tenementi, Michael de Mertona, pater dictæ Agnetis, per suas rectas metas et divisas quondam habuit et tenuit in eadem villa de Mertona — Tenend. et hab. dictam medietatem [118] dictæ t'ræ et tenemti præd. Willelmo de Cokerham et hær. suis et assignatis de Abbate de F[urnes], Capitali D'no feodi illius, libere, quiete, bene et in pace, cum omn. libertatibus et aisiamentis dictæ t'ræ et tenemto pertinentibus, prout dictus Michael tempore suo umquam melius, liberius et quietius habuit et tenuit in eadem villa de Mertona — Reddendo inde annuatim Capit. D'no feodi servitia inde debita et consueta. Et nos, dicti W[ill.] Botling et Agnes uxor mea, et hær. nostri dictam mediet. mesuagii, bosci et bruetis, ut præd. est, præfato W[ill.]de Cokerhame et hær. suis et assign. warantizabimus, acquiet. et defendemus imperpetuum. In cujus rei test. præsentibus sig. nostra sunt appensa. Hiis Test.: — Johanne de Hamesfell'; W. Waleys: etc.

[CLXV.—Grant and cession by Agnes, widow of the aforesaid William Botling, in her widow's right, of the said moiety of lands, etc., in Little Merton.]

Agnes relicta Willelmi] Botling dat in biduitate sua dictam medietatem dicto Aicario de Daltona. 9.

Sciant præsentes et futuri quod ego, Agnes uxor quondam Willelmi Botlyng, filia et una hæredum Michaelis de Mertona, in libera viduita[118 col. 2]te mea et ligea potestate, dedi, concessi et hac præs, carta mea confirmavi D'no Will, de Cokerhame, perpetuo Vicario ecclesiæ de Daltona, medietatem unius mesuagii et xxiv acrarum t'ræ, prati, bosci, et brueti[s], cum pert., in Parva Mertona, quam quidem medietatem, scil. cum alia medietate dictæ t'ræ et tenementi, præd. Mich[a]el de Mertona, pater meus, per suas rectas divisas et metas dudum habuit et tenuit in eadem Mertona-Tenend. et hab. dictam mediet. t'ræ, cum pert., eidem Will. de Cokerham et hær. suis et assign. de D'no Abbate Furnesii, Capit. D'no feodi illius, cum omn. libertatibus et aisiamtis eisdem t'ræ et tenemento pertinentibus, prout dictus Michael, pater meus, umquam liberius habuit et tenuit in præd. loco de Mertona — Faciendo inde annuatim Capitali D'no feodi illius servitia inde debita et consueta. Et ego Agnes prædicta et hær, mei dictam medietatem t'ræ et tenemti, cum pert., præfato Will. de Cokerham et hær, suis et assign, contra omnes homines warantizabimus, acquiet. et defendemus imperpetuum. In cujus rei test, sigillum meum præsentibus est appensum, [118b] Hiis Test .: - Alano de Cawpland; Will. de Asmunderlawe; etc.

[CLXVI.—Power of Attorney from the before-named Agnes to give seisin of the moiety named in the preceding deeds etc.]

Praedicta Agnes facit attornatum suum ad dandam seisinam praedicto Uicario. 10.

Pateat universis per præsentes quod ego, Agnes uxor W[illelmi] Botling, filia et una hæredum Michaelis de Mertona, constituo Robertum Clericum de Kertmel attornatum meum ad dandam seisinam nomine meo W[illelmo] de Cokirham, perpetuo Vicario de Daltona, de medietate unius mesuagii et xxiiii acrarum t'ræ, prati, bosci et bruetis, cum omn. pert. suis, in Parva Mertona, sicut plenius in carta inter nos confecta continetur, quem quidem Robertum fateor legitimum meum esse in hac parte attornatum et præsentibus confirmo. In cujus rei test. præsentibus sigillum meum est appensum. Data in domo mea in Kertmel' die S. Benedicti Abbatis, A.D. Mo ccco ixo.

[CLXVIII.—CESSION AND CONFIRMATION BY ALEXANDER DE BOUTH OF THE MOIETY ETC. NAMED IN THE PRECEDING DEEDS.]

Alexander Bouth' dat dicto Alicario praed. medietatem meguagii. 11.

Pateat universis quod ego, Alex. de Bouth', dedi, concessi et præsenti [118b col. 2] scripto confirmavi, pro tota vita mea, D'no Will. de Cokerham, perpetuo Vicario de Daltona, medietatem

¹ Planius.

^{*} No explanation of the circumstances under which it became necessary for this person to join in the grant and cession made by William Botling and his wife Agnes, and thereafter by herself in her widowhood, is anywhere given. The probable surmise is, that Alexander de Bowth married a — or perhaps, the — sister of William Botling's wife, who was Michael de Merton's other heiress. The two husbands would have coordinate claims, failing any positive disposition on Michael's part, in right of their wives, which claims would be capable of legal enforcement, in the event of the death of either of the sisters. This explains the undertaking given in the present deed in

unius mesuagii et xxiiii acrarum t'ræ, prati, bosci et vasti, cum pert., in Parva Mertona, quam quidem medietatem, viz., cum alia medietate eidem adjacente, Michael de Mertona [per suas rectas divisas et metas habuit et tenuit in eadem Mertona], Tenend. et hab. dictam medietatem t'ræ et tenem^{ti} pro tota vita mea præfato D'no Willelmo et hær. suis de Capitali D'no feodi illius libere, quiete, bene et in pace, cum omn. liberte et aisiamtis dictis t'ræ et tenemto pertinentibus, Faciendo Capit. D'no serv. inde debita et consueta. Et ego vero, dictus Alexander, dictam mediet. mesuagii, t'ræ, prati, bosci et vasti, cum pert., ut præd. est, præfato D'no Will. et hær. suis et assignatis, warantizabimus, acquiet., et desendemus imperpetuum. Et si contingat dictum D'num Willelmum vel aliquem hær. aut assignatorum suorum per Elenam, filiam meam, post obitum viri sui, seu per quemcunque alium nomine ejusdem filiæ meæ, super dicta mediet. dictæ t'ræ et tenemti, vel quavis ipsius parte, calumpniari quomodolibet aut inquietari, obligo me ex tunc et hær. meos et executores, ac omnia bona mea mobilia et immobilia ubicunque inventa, dicto [119] D'no Willelmo et hær. suis et assignatis in xxli sterlingorum pro voluntate eorum sibi solvendis. In cujus rei test. sigillum meum [præsentibus] est appensum. Hiis Testibus:-D'no Johanne, Abbate F[urnesii]; D'no Will. de Penitona.

[CLXVIII.— CESSION AND QUIT-CLAIM BY THE THREE UN-MARRIED DAUGHTERS OF ALEXANDER DE BOWTH OF THEIR RIGHTS IN THE AFORESAID MEDIETY ETC].

Tres filiae dicti Alexandri dant et quietam clamant dicto Ulicario etc. 12.

Sciant præs. etc. quod nos, Edith, Cristiana et Godith, filiæ Alex. de Bouth, dedimus, concessimus et confirmavimus, ac omnino de nobis et hær. [nostris] imperp. quietum clamavimus

the event of any claim being asserted by the husband of Alexander's daughter El[1]en. The other three daughters unite in a similar cession to that in the present deed. (See next deed.)

D'no Will. de Cokerham, perp. Vicario ecclesiæ de Daltona, totum jus et clameum nostrum, ac totam partem nostram, quod et quam habuimus vel habere poterimus, et quæ nobis pertinebant jure hæreditario, seu alio quovismodo, in medietate unius mesuagii et xxiiii acrarum t'ræ, prati, bosci et vasti, cum pert., in Parva Mer[119 col. 2]tona, quam quidem mediet., scil. cum alia mediet. dictæ t'ræ et tenemti, Mich. de Mertona per suas rectas metas et divisas quondam habuit et tenuit in eadem villa de Mertona — Tenend. et hab. dicto D'no Willelmo et hær, suis dictam partem nostram quæ in dictis t'ra et tenemto, ut præd. est, nobis pertinebat, de Capit. D'no feodi illius libere, quiete, bene et in pace, cum omn, libert, et aisiamentis eisdem t'ræ et tenem^{to} pertinentibus, sine aliqua contradictione nostrum aut hær. nostrorum, ita quod nec nos, nec hær, nostri, nec aliquis nomine nostro de dictis t'ra et tenemto quicquam juris vel clamii de cætero imperp. exigere poterimus vel vendicare, Faciendo Capit. D'no feodi servitia inde debita et consueta. Et nos vero, dictæ Edith, Cristiana et Gudith, et hær. nostri dictam partem nostram, quæ de dicta medietate mesuagii, t'ræ, prati, bosci et vasti ad [119b] nos, ut præmittitur, pertinebat, præd. Willelmo et hær. suis et assign. warantizabimus, acquiet. et defendemus imperpetuum. In cujus rei test. sigilla nostra præsentibus sunt appensa. Iiiis Testibus:— D'no Johanne Abbate [Furnesii]; D'no Will. de Penigtona.

[CLXIX.—POWER OF ATTORNEY GRANTED BY MATILDA, WIDOW OF THE LATE MICHAEL DE MERTON, EMPOWERING ROBERT DE MERTON TO GIVE SEISIN TO THE VICAR OF DALTON OF HER THIRD PART OF THE MESSUAGE, ETC., MOIETY OF WHICH IS DEALT WITH IN THE FOREGOING DEEDS.]

Matilda relicta Michaelis de Mertona per attornatum dat seisinam dicto Clicario in terria parte mesuagii. 13.

Pateat universis per præsentes quod ego, Magoth sive Matilda, quondam uxor Mich. de Mertona, constituo Rob. de Mertona

attornatum meum ad dandam seisinam nomine meo Willelmo de Cokerham, perp. Vicario de Dalton, de tertia parte unius mesuagii, et xxiiii acrarum t'ræ, prati, bosci et bruetis, cum pert., in Parva Mertona, quæ quidem tertia pars contingebat me nomine dotis, sicut plenius in scripto inter nos confecto continetur, quem quidem Rob. de Mertona fateor legitimum meum esse in hac parte attornatum, et præsentibus confirmo. In cujus rei test. præsentibus sigillum meum [119^b col. 2] est appensum. Data in Prioratu de Kertmell' die S. Benedicti Abbatis, A.D. Moccco nono.

[CLXX.—BOND IN £100 GIVEN BY WILLIAM BOTLING AND HIS WIFE FOR THE MAKING OF A FORMAL FINE TO SECURE ADEQUATE TITLE TO THE VICAR OF DALTON AS TO THE MOIETY DEALT WITH IN THE PRECEDING DOCUMENTS.]

Dbligatio cu facta nobis de fine faciendo in Curia D'ni Regis de quadam portione t'rae in Pertona. 14.

Pateat universis per præsentes quod nos, Willelmus Botling et Agnes uxor mea, obligamus nos D'no Abbati et Conv. de F[urnes] in centum libris sterlingorum sibi quandocumque voluerint solvendis, si, ab ipsis vel ab aliquo nomine eorum requisiti, finem in Curia² D'ni Regis de quadam t'ræ portione in Parva Mertona, quam per cartam nostrum vendidimus³ Will. de Cokerham, perp. Vicario ecclesiæ de Daltona, levare noluerimus, dum tamen ultra Lancaster ire, vel sumptuosas expensas ob hanc causam facere, iidem Abbas et Conv., seu aliquis nomine eorum, non compellant. In cujus rei test. sigilla nostra præsentibus sunt appensa. Data Furnesii xi Kal. Aprilis, A.D. Moccco nono.

¹ Planius. ² Curea.

³ From this it is apparent that the land, etc., in question was transferred by sale.

[CLXXI.—ROYAL AUTHORISATION FROM KING EDWARD III.
TO THE CONVENT, THE STATUTE OF MORTMAIN NOTWITHSTANDING, TO RECEIVE THE MESSUAGE, ETC., OF
THE PREVIOUS DEEDS, AND TO THE VICAR OF DALTON
TO CONVEY THE SAME.]

Licentia Regis ad dandum et accipiendum unum mesuagium, etc., in Broghtona et Mertona. 15.

Edwardus¹ D.G. etc., omnibus ad quos præs. litteræ pervenerint, salutem. Licet de Co[m]muni Concilio regni nostri statutum sit quod non liceat Viris Religiosis seu alisis ingredi feodum alicujus ita quod ad manum mortuam deveniat sine licentia nostra et Capit. D'ni de quo2 res illa immediate tenetur, per finem tamen quem dilectus nobis in Christo Abbas de F[urnes]fecit nobiscum, concessimus et licentiam dedimus pro nobis et hær. nostris, quantum in nobis est, Willelmo de Cokerhame quod ipse unum mesuagium, xl acras t'ræ, tres acras prati, duas acras bosci et c acras turbariæ, cum pert., in Broghtona et Parva Mertona, dare possit et assignare præfato Abbati et Conv. ejusdem loci, Habend. et ten. sibi et succ. suis ad inveniendum quendam lampadem ardentem singu[120 col. 2]lis diebus in Ecclesia Abbatiæ præd. coram Magno Altari ad Altam Missam imperpetuum: et eisdem Abbati et Conv. quod ipsi mesuagium, terram, pratum, boscum et turbariam prædicta, cum pert., a præfato Willelmo recipere possint et tenere sibi et succ. suis prædictis imperp., sicut præd. est, tenore præsentium similiter licentiam dedimus specialem; nolentes quod præd. Willelmus vel hær, sui, aut præfati Abbas et Conv. seu succ. sui, ratione statuti præd. per nos vel hær. nostros inde occasionentur in aliquo seu graventur, salvis tamen Capit. D'nis feodi illius servitiis inde debitis et consuetis. In cujus rei test. has Litteras nostras fieri fecimus Patentes. Teste meipso, apud Langelei. viii[o] die Februarii Ao r. nostri quinto.

[CLXXII.—GRANT AND CONFIRMATION BY THE VICAR OF DALTON TO THE CONVENT OF THE AFORESAID MESSUAGE ETC. IN MERTON.]

Willelmus Cokerham, Aicarius praedictus, dat nobis unum mesuagium cum aliis in Mertona. 16.

Sciant præs. etc. quod ego, Will. de Cokerham, perp. Vi-[120b] carius ecclesiæ de Daltona, dedi, concessi et hac præs. carta mea confirmavi Deo et B. Mariæ Abbatiæ F[urnesii], Abbati et mons ibidem Deo servientibus, unum mesuagium cum xxiiii acris t'ræ, prati, bosci et vasti, et cum omn. pert. suis, in Parva Mertona, quod quidem mesuagium cum xxiiii acris t'ræ, prati, bosci et vasti prædictis, et eorum pert., habui ex concessione et donatione ac confirmatione hær. Michaelis de Mertona, Tenend. et hab. prædictis Abbati et mons et eorum succ. imperp. in puram et perp. elem., cum omnimodis com[m]oditatibus et pert. suis. Et ego, præd. Willelmus, et hær. mei præd. mesuagium cum xxiiii acris t'ræ, prati, etc., et omn. suis pert., præfatis Abbati et monis et eorum succ. contra omnes mortales warantizabo, acquietabo et defendam imperpetuum. In cujus rei test. sigillum meum præsentibus est appensum. Data apud Daltonam in F[urnes] in Crastino S. Marci Evangelistæ A.D. Mocco nono decimo. Hiis [120b col. 2] Testibus:—Alano de Cawpland; Will. de Asmunderlaw'; Ada de Berdesey.

[CLXXIII.—GIFT, GRANT AND CONFIRMATION OF THE SAME
TO THE SAME BY THE SAID VICAR, ACCORDING TO THE
GRANT TO HIM BY THE HEIRESSES OF MICHAEL DE
MERTON.]

Donatio ejusdem Aicarii nobis facta de eisdem Mesuagio et aliis secundum donationem sororum etc. 17.

Sciant præs. etc., quod ego Will. de Cokerhame, perp. Vicarius ecclesiæ de Daltona, dedi, concessi et hac præs. carta mea confirmavi Deo et B. Mariæ Abbathiæ de F[urnes], et Abbati et

mons ib. Deo serv., unum mesuagium et xxiiii acras t'ræ etc. in Parva Mertona, cum omn. pert. suis, quæ quidem mesuagium, t'ram etc. habui ex dono et feoffamento Agnetis Botling et sororum ejus, hæredum Michaelis de Merton—Habend. et ten. prædictis Abbati et monis et eorum succ. in puram et perp. elem. de Capit. D'no feodi illius, cum omnimodis com[m]oditatibus et aisiamentis quæ infra præd. tenementa fieri poterunt et haberi. [121] Et ego, præd. Willelmus et hær. mei prædicta mesuagium, t'ram, etc., cum omn. pertine[n]ciis suis, contra omnes mortales warantizabo et defendam imperpetuum. In cujus rei test. sigillum meum præsentibus est appensum. Data apud Daltonam in F[urnes] quarto die Maii A.D. Moccc xxx[o]. Hiis Test.:—Alano de Cawplande; Willellmo de Asmunderlawe; etc.

CLXXIV.—GIFT, GRANT ETC., LIKE THE LAST, ONLY DEPENDING ON AGNES BOTLING'S GRANT.

Donatio ejusdem de eisdem secundum donationem Agnetis Botling sibi factam. 18.

Sciant præs. etc. quod ego, Will. de Cokerham, perp. Vicarius etc., dedi, concessi et hac præs. carta mea confirmavi Deo et B. Mariæ Abbathiæ de F[urnes], Abbati et monis ib. Deo serv. unum mesuagium et xxiiii acris t'ræ etc. in Parva Mertona, cum pert., quod quidem mesuagium cum xxiiii acris præd. habui ex donatio[121 col. 2]ne et concessione Agnetis Botling² et cæterarum sororum ejus, hæredum Michaelis de Mertona—Habend. et ten. prædictis Abbati et monis et eorum succ. in liberam, puram et perp. elem. de capit. D'no feodi illius, cum omnibus

² This term is also employed in the subsequent deed. And yet Agnes Botling is precisely described in No. clxiv as the daughter of Michael de Merton, while it is the three daughters of Alex. de Bowth, and more than possibly grand-daughters of the said Michael, who join in the cession to William de Cokerham. It may be the term soror is used loosely.

^{*} Bothud,

omnimodis com[m]oditatibus et aisiamentis suis imperpetuum. Et ego, præd. Willelmus, et hær. mei præd. mesuagium et xxiiii acris t'ræ etc., cum pert. suis, prædictis Abbati et monachis et eorum succ. contra omnes mortales warantizabimus, acquiet. et defendemus imperpetuum. In cujus rei test. sig. meum præsentibus est appensum. Hiis Test.:—Alano de Cawpland; Willelmo de Tours; etc.

[121b blank.]

[COLLECTION OF CHARTERS, ETC., CONNECTED WITH KIRBY IRLITH.]

[122] Kirkeby.

[CLXXV. — Assize enquiry as to the right of the Abbot to the custody of John de Kirkby, heir to the manor of Kirkby Irlith.]

Assisa si Alexander de Kirkeby Frelith fuit seisitus in d'nico de Manerio de Kirkeby. 1.

Assisa venit recognitura si Alexander de Kirkeby Irlyth, pater Johannis de Kirkeby qui infra ætatem est etc., fuit seisitus in d'nico suo ut de feodo suo de manerio de Kirkeby Irlith, cum pert., die quo etc., et si etc. quod Abbas de F[ournes] tenet; qui venit et dicit quod ipse tenet duas partes præd. manerii nomine custodiæ, ratione minoris ætatis præd. Johannis, quæ ad ipsum Abbatem pertinent, eo quod præd. Alexander, pater etc. tenuit præd. manerium de ipso Abbate per homagium et fidelitatem et servitium xxx solidorum per annum, et faciendi² arruras, 3 syas4

¹ Warentisabimus.

² This is written *faciendo*, which, as standing by itself, would be sufficiently correct; but, as standing in connection with *pascendi*, *faciendi*, and *dandi*, it is thought better to alter it as in the text.

³ This is surely equivalent to araturas, or arationes, and is due to an O. Fr. aroure or arrows.

⁴ Winnowings, probably. Note "Syynge, or clensynge (syftynge, S. siffinge, P.) Colacio, Colatura." (Pr. Pm.)

et pascendi grith¹ servient' ipsius Abbatis, et faciendi sectam ad Curiam² Baroniæ suæ de F[urnes] de Daltona in F[urnes] de tribus sept. in tres sept., et dandi relevium pro eodem c solidos, sicut esset de feodo integro etc. si hæres [122 col. 2] esset plenæ ætatis tempore mortis antecessoris etc., cujusmodi servitia per totam præd. Baroniam dant custodiam; et, quoad tertiam partem præd. manerii, dicit quod ipse illam assignavit in dotem cuidam Isabellæ quæ fuit uxor prædicti Alexandri etc. Et Johannes dicit quod ex quo præd. Abbas non allegat aliquod servitium quod secundum legem com munem etc. dare debet custodiam etc. Et præd. Abbas cognovit quod præd. Alexander, pater etc., obiit seisitus de præd. tenementis ut de feodo, et quod idem Johannes est ejus hæres propinquior etc., petit seisinam etc. et quod assisa procedat de dampnis etc. Et Abbas dicit quod hujusmodi etc. per totam Baroniam de F[urnes] etc., dicit etiam quod D'nus Rex Stephanus, dum fuit Comes de Moretonia, dedit cuidam Abbati de F[urnes] et Ecclesiæ suæ de F[urnes] totam Baroniam de F[urnes] ut in d'nicis, wardis, releviis, et omnibus aliis etc. in liberam, puram et perp. elemosinam, adeo integre sicut idem Stephanus, dum fuit Rex Anglia, præd. donum confirmavit, post q[uæ] donum et confirmationem omnes Abbates de F[urnes][122b] a tempore quo non extat memoria, et ipse Abbas qui nunc est, semper fuit in seisina habendi custodiam hæredum tenentium per hujusmodi servitium infra ætatem existentium et tenentium suorum, et quod ita sit paratus est verificare per assisam; dicit enim quod tenentes ipsius Abbatis de præd. Baronia per consimile servitium habere consueverunt et habent adhuc custodiam tenementorum tenentium de eis per hujusmodi servitium, viz., Johannes de Kirkeby, avus præd. Johannis, habuit custodiam corporis et t'rarum Ricardi filii et hær. Thomæ Dolfyn, qui de eo tenuit per consimile servitium de eodem feodo, et præd.

I have not in any other place met with this word or anything which appears to throw any light upon it. The expansion of the following servient is uncertain, or a clue might possibly be afforded thereby.

^{*} Cuream.

Alexander, pater præd. hæredis, habuit custodiam corporis et t'rarum Rob. filii et hær. Roberti de Hyninghow, et similiter Roberti filii et hær. Roberti de Rypona, qui de eo tenuerunt per consimile servitium de eodem feodo etc.; et paratus est verificare per assisam: Dicit enim quod idem Alexander, pater etc., et omnes antecessores sui a tempore quo non extat memoria, intrantes in præd. tenementis per descensum hæreditarium et plenæ ætatis [122b col. 2] existentes, dederunt c s. prædecessoribus ipsius Abbatis pro relevio etc. et omnes alii similiter per consimile servitium tenent etc. ac si esset de feodo integro etc. Dicit etiam quod quidam Alanus de Penigtona, qui tenet per consimile servitium, fuit in custodia cujusdam Willelmi quondam Abbatis de F[urnes], prædecessoris ipsius Abbatis etc.: et quod ita sit petit quod inquiratur per assisam etc.: unde petit judicium si ipse habere non debeat custodiam præd. tenementorum usque ad legitimam ætatem etc. Et Johannes dicit quod ipse prius tulit istud breve coram Rob. de Herteford et sociis suis, Justic. D'ni Regis assignatis etc., ad quod breve idem Abbas allegavit istam eandem exceptionem, et idem Johannes ibi dixit non, replacitando per custodem suum quod præd. consuetudo non fuit generalis per totam Baroniam de F[urnes], et idem Abbas ei optulit verificare per assisam in forma juratæ quod illa consuetudo generalis est per totam præd. Baroniam: et petit quod inquiratur in eadem forma etc. Mandatum est præd. Roberto quod, scrutatis Rotulis etc., recordum [123] et processum etc. mittat hic a die B. Johannis Baptistæ in tres sept. etc. Jurati dicunt super sacr. suum quod præd. consuetudo non est generalis per totam Baroniam de F[urnes] quia dicit² quod capit² instantiam in maneriis de Kirkeby, Peningtona, et Aldinghame, de quibus præd. Abbas custodiam habere non debet licet hæredes fuissent infra ætatem etc. Dicunt enim quoad Penigtonam quod nunquam aliquis Abbas habuit inde custodiam nisi tantum quod

¹ Existentis.

^{*} This is so written; but it would seem that consistency requires dicit and capiumt in preference.

quidam 1 Abbas, prædecessor ipsius Abbatis, post mortem antecessoris cujusdam Alani de Penigtona, qui adhuc superstes est, et qui tunc fuit infra ætatem, et quædam Agnes, mater ipsius Alani, et quidam Johannes de Longevileris, pater ipsius Agnetis, col[1]usionem fecerant adinvicem quandam prælocutionem sub hac forma, viz. quod ipsa Agnes haberet custodiam præd. Alani et t'rarum suarum, et præd. Abbas custodiam illam warantizare ei posset, tunc ipsa daret præd. Abbati c marcas etc., et si non posset etc. nichil ei daret; et præd. Ala[123 col. 2] nus, dum infra ætatem fuit, recuperavit tenementa illa extra seisinam matris suæ, ita quod præd. Abbas nullum proficuum percepit etc.: Et quoad Aldingham, quod quidam Joh. de Cauncefeld suit infra ætatem tempore antecessoris sui, qui obiit in seisina præd. manerii de Aldingham ut de feodo, et quidam Abbas de F[urnes], prædec, ipsius [Abbatis], occupavit custodiam præd. manerii ratione minoris ætatis præd. Johannis, et postea idem Abbas, dum suit [iste Johannes] infra ætatem, præd. manerium per judicium Curiæ D'ni Regis recuperavit non ipsum Abbatem de tenement' habere custodiam etc. Et postea idem Johannes obiit sine hærede de se, Willelmo, fratre suo et hærede, qui adhuc superstes est, infra ætatem existente, et idem Abbas et prædecessor etc. seisivit idem manerium nomine custodiæ etc.; et idem Willelmus per amicos suos ipsum Abbatem violenter ejecit, sed postea, ob timorem transgressionis ibi factæ de quodam monacho per quemdam Ribaldum ibi interfecto, idem Abbas et Willelmus [123b] concordati fuerunt in Curia² D'ni Regis super jure custodiæ etc. Itaque præd. Willelmus concessit pro se et hær. suis quod Abbas et succ. sui imperp. habeant inde custodiam cum acciderit, et quoad manerium nunc petitum³ dicunt quod nunquam aliquis Abbas antec. etc. fuit in seisina de custodia præd. manerii etc. Et quæsiti4 si umquam accidit usque nunc quod aliquis successor ipsius Johannis [antequam iste Johannes5] filius Alexandri fuit

¹ Quidem. ² Curea, ³ Petat'. ⁴ Quisiti.

⁵ This emendation seems to be called for by the context and general sense of the document.

infra ætatem tempore mortis antecessoris sui, dicunt quod nullum sciant etc.: et quæsiti si præd. Alexander pater etc. tenuit præd. manerium de præd. Abbate per præd. servitium, dicunt quod sic, set non per tale relevium sicut Abbas clamat: dicunt enim quod Abbates de F[urnes], prædecessores præd. Abbatis, petierunt de antecessoribus præd. Fohannis filii Alexandri cs pro relevio post mortem antecessorum suorum etc., sed ipsi et antecessores etc. noluerunt dare tale relevium: dicunt tamen quod finem fecerunt pro relevio; et quæsiti si præd. 7[ohannes] de Kirkeby, avus præd. 7[ohannis] etc., tempore suo habuit custodiam de hærede [et] de t'ris præd. Thomæ Dolfyn et aliorum tenentium suorum cum essent infra ætatem [123b col 2] etc., dicunt quod non, tamen quod ipse clamavit sæpius custodiam hujusmodi etc., sed¹ tenentes hoc non permiserunt, sed¹ pro habenda bona voluntate sua dederunt ei pro esse in pace, sed¹ non ratione custodiæ etc. Et eodem modo dicunt de præd. Alexandro, patre ipsius Johannis, et tenentibus suis etc.: Et quia per veredictum istius assisæ convictum est quod præd. consuetudo, quam præd. Abbas allegavit esse generalem² per totam Baroniam, de custodia habenda de tenentibus per præd. servitium et consimile etc., non est ita generalis etc., nec in quemlibet personam prædictæ Baroniæ tam generaliter usitatur, sed capit instantiam in maneriis præd. et in personis tenentium eorundem et eorum antecessorum etc., suum idem recog' expresse dicunt in veredicto suo, et præd. Abbas recognoscit quod præd. Foliannes est hæres ipsius Alexandri propinquior, et quod idem Alexander obiit in seisina de præd. manerio ut de feodo: Consideratum est quod præd. Fohannes recuperet seisinam suam versus eum de præd. manerio per visum recogn. etc. et dampna quæ taxantur per juratam ad xlli etc.

Ista ³ assisa fuit capta apud Lancaster coram Hugone de Cressingham et sociis suis, Justic. Itin., apud Lancastre, Aº r. Regis Edwardi filii Regis Henrici vicesimo.

¹ Set. ² Generalis. ³ This paragraph is added in a different hand.

[CLXXVI. — FORMAL UNDERTAKING BY ALEXANDER DE KIRKBY, WITH TWO SURETIES, THAT HE WILL IN DUE TIME RENDER HIS HOMAGE AND RELIEF.]

[124] Scriptum Alexandri de Kirkeby super relevio solvendo etc. 2.

Universis¹ Christi fidelibus hoc scriptum visuris etc. Alexander de Kirkeby, filius et hæres D'ni Johannis de Kirkeby, salutem. Noverit universitas vestra quod ego, dictus Alexander, D'no meo Abbati de F[urnes] de relevio meo et fidelitate prima septimana qua domi venerit satisfaciam pro terris quas de eodem Abbate teneo in capite. Et ad hoc fideliter observandum manucaptores subscriptos inveni, viz. duos, Johannem de Multona, juniorem, et Johannem de Hudlestona, qui, una cum sigillo meo, sigilla sua huic scripto in test. apposuerunt. Data London', Feria iiii¹a prox. ante Pentecosten, A.D. M[o] cc[o] octogesimo² quinto.

[CLXXVII. — JOHN DE KIRKBY RENDERS HOMAGE TO THE ABBOT FOR HIS LANDS IN KIRKBY IRLITH, UNDER PROTEST, THE ABBOT ALSO MAKING COUNTER-PROTEST.

D'nus J[ohannes] de Kirkeby fecit homagium Abbati nostro pro Kirkebi cum protestatione. 3.

Domini, Aº [124 col. 2] r. Regis Edwardi iii. post conquestum xxiiiº, D'nus Joh. de Kirkeby³ fecit homagium apud Abbathiam de F[urnes] D'no Alexandro de Waltona, Abbati ejusdem loci, pro manerio suo de Kirkeby, protestando quod ipse dictum homagium fecerat secundum formam, vim et effectum cujusdam recordi sub quodam brevi mortis antecessoris, per quod D'nus Johannes de Kirkeby, pater prædicti D'ni Johannis, in Itinere

¹ Arms:—A. diapered, two bars G.: on a canton of the second a cross moline O.

^{*} Ottogesimo. 3 Kerkeby.

Lancast. coram Hugone de Cressingham et socios suos, Justic., dum infra ætatem fuit, recuperavit præd. manerium versus Abbatem loci præd., prædecessorem D'ni Alexandri Abbatis præd., et etiam quod dictum manerium non tenetur de præd. Abbate per servitium militare: præd. D'nus Alexander, Abbas, ex parte sua protestatus fuit tunc temporis ibidem se dictum homagium de præd. D'no Johanne de Kirkeby [de] prædict[o], quod de eodem Abbate per serv. militare tenetur, recepisse. In cujus rei test. D'ni Johannes de Hudlestona, et Christopherus¹ de Broghtona, milites, Ricardus de Coupland de Fournes, Johannes de Kirkby [124^b] etc., qui omnes præmissis interfuerunt et sigilla sua præsentibus posuerunt.

[CLXXVIII.—ALEXANDER DE KIRKEBY GIVES AND BE-QUEATHS TO THE CONVENT, TOGETHER WITH HIS BODY TO BE BURIED ON HIS DEATH, A SPECIFIED PART OF HIS LAND NEAR DUNNERHOLM GRANGE.

Alexander de Kirkeby dat nobis partem t'rae suae, biz. Stephangarthes. 4.

Sciant præs. et futuri quod ego, Alexander de Kirkeby Irelyth, pro salute animæ meæ et omn. antecessorum et succ. meorum, dedi, et in plena vita et bona memoria, cum corpore meo legavi, et præsenti carta mea confirmavi Deo et B. Mariæ de F[ournes] et Abbati et monis ibidem Deo serv., quandam partem t'ræ meæ juxta grangiam suam de Donnerholme, scil. partem quamdam de Stephangarthes, secundum divisas quas ego personaliter perambulavi una cum D'nis Radulpho de Wilburham, Magistro conversorum, et Fratre Rogero de Ulverstone, monacho, quondam clerico meo, et Fratre Waltero Stelle, et multis aliis qui interfuerunt, in quorum præsentia corporalem dedi eis saisinam per fossatum quod Frater Walterus Stelle ad meum præceptum fecit

[·] Christoforus.

a loco concessionis meæ, scil. ab angulo veteris [124^b col. 2] sepis usque in *Merebek* — Habend. et ten. in liberam, puram et perp. elem., perpetuis temporibus pacifice possidendam. Hanc vero donationem et concessionem ego, præd. *Alexander*, et hær. mei præfatis Abbati et monis warantizabimus, defendemus et acquietabimus contra omnes homines in perpetuum. In cujus rei test. præs. scriptum sigilli mei impressione roboravi. Hiis Test.:— Dompno *Abbate de Caldra*, etc. Acta apud *Dunerholme*, A.D. M^{mo} cc^{mo} lo iio, mense Maio.

[CLXXIX. — FINE AND AGREEMENT BETWEEN ALEXANDER DE KIRKBY AND ABBOT ROBERT DE DENTON TOUCHING FOUR OXGANGS OF LAND IN KIRKBY IRLITH.]

[125] Kinalis concordia de iliiar bobatis t'rae in Kirkeby. 5.

Hæc est finalis concordia facta in Curia D'ni Regis apud Lancast. in Crastino S. Hylarii, Ao r. Regis Henrici filii Regis Johannis ximo, coram Martino de Pateshill', et cæteris Justic. Itinerantibus, et aliis D'ni Regis fidelibus etc., inter Alexandrum de Kirkeby, petentem, et R[obertum] Abbatem de F[urnes], tenentem, de iiiio bovatis t'ræ, cum pert., in Kirkeby, unde placitum fuit inter eos in eadem Curia, scil. quod præd. Alexander remisit et quietum clamavit de se et hær. ejus ipsi Abbati et succ. suis et Ecclesiæ suæ de F[urnes] totum jus et clamium quod habuit vel habere potuit in tota præd. t'ra, cum pert., imperpetuum. Et pro hac remissione, quieta clamantia, fine et concordia præd. Abbas² dedit eidem Alexandro v marcas argenti.

1 Itenerantibus. 2 Abbus.

[CLXXX.—Concession of the Advowson of Kirkby Irlith Church to the Convent, and Quit-claim as to the same by William Fitz Roger the grantor.]

Concessio et quieta clamatio de Ecclesia de Birkeby. 6.

Omnibus etc. Willelmus filius¹ [125 col. 2] Rogeri salutem. Noveritis me concessisse et quietum clamasse pro me et hær. meis, et pro anima patris mei et matris meæ et antecess. meorum, Deo et B. Mariæ de F[urnes] et monis ibid. Deo servientibus totum jus meum quod habui vel habere potui super donationem ecclesiæ de Kiskeby Hirelithe. Quare² volo ut ipsi monachi eandem ecclesiam habeant et possideant quietam, pro me [et]³ hær. meis, imperpetuum: ita tamen quod Rogerus Persona eam pacifice possideat quamdiu vixerit.⁴ Et ut hæc mea concessio et quieta clamatio rata permaneat et stabilis, cartam istam sigilli mei munimine corroboravi, etc.

[CLXXXI.—FINAL AGREEMENT BETWEEN ALEXANDER DE KIRKBY AND THE ABBOT OF FURNESS, ACKNOWLEDGING THE ADOWSON OF THE CHURCH THERE TO BELONG TO THE CONVENT, WITH QUIT-CLAIM OF THE SAME BY THE SAID ALEXANDER.]

finalis Concordia in Curia Regis de Advocatione Ecclesiae de Kirkeby. 7.

Hæc est finalis concordia facta in Curia D'ni Regis apud Lancast. in Crastino S. Hillarii, Ao r. Regis Henrici filii Regis Johannis xi^{mo}, coram Martino de Pateshille etc. et aliis D'ni Regis fidelibus tunc ibi [125^b] præsentibus, Inter R[obertum] Abbatem de F[urnes], petentem, et Alexandrum de Kirkeby, deforciantem, de advocatione ecclesiæ de Kirkeby Irelith, Unde recognitio magnæ assisæ summonita fuit inter eos in eadem

¹ Filii. 2 Quaro.

³ This et in the original stands before "pro me." "Pro me et hær. meis" stands for "as far as I and my heirs are concerned."

4 Virerit.

Curia, scil., quod præd. Alexander recognovit advocationem præd. ecclesiæ esse jus ipsius Abbatis et Ecclesiæ suæ de F[urnes], et illam remisit et quietam clamavit de se et hær. suis ipsi Abbati et succ. suis imperpetuum. Et idem Abbas recipit ipsum Alexandrum in singulis benefactis quæ fient de cætero in præd. Ecclesia de F[urnes] inperpetuum.

[MEMORANDUM RECORDING THE RENDERING OF HOMAGE AND FEALTY BY RICHARD KIRKBY, 24th HENRY VIII., TO THE ABBOT OF FURNESS FOR THE MANOR OF KIRKBY AFORESAID.]

Memorandum 1 Quod apud Fournes, in Monasterio B. Mariæ ibidem, die Dominica vulgariter nuncupata Dominica in Passione, Aº r. Regis Henrici viii. vicesimo quarto, venit quidam Ricardus Kyrkby de Kirkby Irelith in Fournes, Armiger, et recognovit se tenere manerium de Kyrkby Irelithe in Fournes de D'no Rogero Pele, Abbate de Furnes, in jure monasterii sui prædicti, per servitium militare et sectam Curiæ de Daltona de tribus sept. in tres sept., et per alia certa servitia, ut patet per evidencias et recorda dicti Monasterii. Et quia idem Ricardus nuper ad manerium præd. venit, et exitus et proficua inde percepit jure hæreditario, et plenæ ætatis est, Ideo idem Ricardus juxta debitum suum, die prædicto, in Camera dicti Abbatis, capite discooperto, genubus flexis, manibusque suis infra manus dicti Abbatis inclusis et tentis, homagium et fidelitatem eidem Abbati fecit et juravit in præsentia Thomæ Seton' de Seywode, Armigeri, Senescalli de Michellande, Johannis Lambart, Vice-Cancellarii et Receptoris Comitatus Palatini Lancastr., Lanceloti Marton de Eshton, Generosi, et multorum aliorum; et promisit solutionem c. solidorum pro relevio suo, videl. ls ad festum S. Jacobi prox. futurum, et alios ls ad festum Natalis Domini tunc prox. futurum.

[125b blank.]

¹ This entry is in a different and much smaller hand.

[CHARTERS AND OTHER DOCUMENTS CONNECTED WITH ANGERTON MOSS.]

[126] Angertonmosse.

[CLXXXIII.— CHIROGRAPH OF AGREEMENT AND EXCHANGE BETWEEN JOHN DE KIRKBY IRLITH AND RALPH FITZ-ALAN TOUCHING CERTAIN LANDS, AND THE CONCESSION OF CERTAIN PRIVILEGES OF TURBARY AND FISHERY.]

Conventio facta inter D'num de Kirkeby Irlith et Radul= phum filium Alani de diversis t'ris in Rosthwait et aliis locis etc. 1.

Hæc est conventio facta inter D'num Johannem de Kirkeby Irlith ex una parte, et Radulfum filium Alani de eadem Kirkebi Irlith ex altera, viz., quod præd. D'nus dedit, concessit et hoc præs. scripto confirmavit Adæ filio præd. Radulphi, quem genuit de Cristiana de Coyners, uxore sua, totam illam t'ram, cum vasto et omn. pert. suis, quam Rogerus Fullo quondam tenuit ad firmam de eodem D'no in Rosthwait-bank, et totam t'ram, cum pert. suis, quam Adam filius Elienoræ quondam tenuit ad firmam de dicto D'no Johanne, et totam t'ram, cum omn. pert. suis, quam idem Johannes [?emit] de Alexandro de Bothilton jacentem super Arneray de Foghewra^T et Haverrigge, et etiam totam illam t'ram, cum omn. pert. suis, quam emit de Rogero filio Geve jacentem super Shelfet et in Fogwra, et insuper totam t'ram, cum pert. suis, jacentem inter magnam viam et [126 col. 2] Walk-milne,2 hæc, cum toto vasto contento infra omnes præd. t'ras, Tenend. et hab. præd. Adæ et hær. suis pro homagio et serv. suo de præd. Johanne et

¹ The meaning and application of the final element wra is dealt with in a note elsewhere.

^{*} Walk-milne is simply a fulling-mill, and the personal name Walker is simply, to a very large extent, only the old word for Fuller. Note Fullo just above.

hær. suis, cum ædificiis in eisdem t'ris constructis, adeo libere et quiete sicuti dictus Johannes eas umquam tenuit liberius et quietius-Reddendo inde annuatim dicto Johanni et hær. suis de præd. Ada et hær. suis unum par albarum cyrotecarum die Natalis Domini, pro omni servitio, consuetudine et demanda dicto Johanni et hær. suis pertinentibus: - salva eidem Johanni et hær. suis multura dictarum t'rarum ad vicesimum vas. Præterea præd. F[ohannes] dedit, conc. et hoc præs. scripto confirmavit præd. Adæ et hær. suis totam piscariam et piscationem in Sterispul, scil. in capiendo apud le Ose de Sterispul, descendendo per idem Sterispul versus mare quamdiu t'ra Radulphi patris¹ præd. Adæ durat ex parte versus Broght[on], hoc excepto quod dictus Adam et hær, sui non ponent piscariam suam de Grisebek versus mare, sed alibi ubicumque voluerint in prædicto Sterispul, cum ingressu et egressu sufficiente ad præd. Sterispul, et habebunt licentiam sine impedimento ponendi mairemium vel tinsellum² juxta [ad] præd. piscariam faciendam vel reficiendam, salvis præd. $\mathcal{F}[oh]$ et hær. suis tribus [126b] retibus, scil. stalnettis,3 mittendis ubicumque voluerint in præd. Sterispul ad piscandum ad propriam domum suam, et non ad dimittendum ad

^{*} This word is added, at the end of the line, in a different hand.

The probable explanation of this word is, it may be, to be found by connecting it with Jamieson's Tinsall, Tynsaill, Tynsell, which he explains by "loss, in whatever sense." Had the word "damage" been added as an alternative meaning, it would seem, from the instances given, that a fuller or more complete explanation would have been the result. And that, I take it, is the meaning actually involved in the present word. The privilege of depositing timber etc. for repairs, in the vicinity of the fishery, is the matter of grant in this particular place; but repair in such a case presupposes the removal of the matter damaged or impaired by water, wear, or decay, and it is obvious that the liberty of depositing the materials for repair without a like liberty as touching the damaged or defective materials removed, would be incomplete. And thus "tinsellis" in the text may be taken to imply such portions of the old dam or weir or hecks etc. as required to be removed or replaced.

³ This is Jamieson's Stell-net, Still-net, and according to his description, as well as definition—which latter is—"a net stretched out by stakes into, and sometimes quite across, the channel of a river," it is synonymous with "Stake-net." His further remark that "this net is much used in Solway Firth," brings the name nearly home to the Furness district,

firmam alicui: hoc tamen excepto, quod præd. $\mathcal{F}[oh]$ et hær. non mittent retia sua præd. a præd. piscaria usque ad le Gretstok-Reddendo inde annuatim præd. [Joh.] et hær. suis xx^{ti} ferramenta equorum, scil. medietatem ad Natale D'ni et medietatem ad Nativitatem S. Johannis Baptistæ, pro omni servitio et demanda. Pro hac autem donatione, concessione et confirmatione præd. Rad. de Kirkeby Irlith dedit, concessit et hoc præs. scripto confirmavit, et omnino de se et hær. suis remisit et quietum clamavit dicto *J[ohanni*] et hær. suis omnes illas t'ras, cum omn. pert. suis, quos libere tenuit de eodem $\mathcal{F}[ohanne]$ in Hawkreg, Saur[s]chales,1 et ad capud de Gunildebrigge, salvo præd. Radulpho et hær. libero ingressu et egressu ad idem Gunildebrigge. Et insuper idem Radulphus dedit et concessit et hoc præs. scripto confirmavit dicto 3[ohanni] et hær. suis licentiam et libertatem habendi et fodsi]endi in quolibet anno inperp., in loco competenti eisdem per dictum Radulphum assignando, lx2 cha[126b col, 2]rectas turbarum de turbaria sua in Mussa Angertona ad cariandum et ardendum ad manerium ipsius $\mathcal{F}[oh]$ et hær, suorum in Kirkebi Irlith, et non ad vendendum aliis vel donandum. Et si in uno anno deficiant de præd. numero turbarum, supplebitur eis defectus in anno sequenti, in quolibet anno deliberabitur dicta mussa de dictis turbis. Et si contingat quod propter fluctus maris, vel propter aliud incrementum aquæ, boves dictas turbas cariantes inpediantur ne possint redire cum præd. turbis apud præd. manerium de Kirkebi Irlithe, tempore hujusmodi impedimenti pascabuntur dicti boves in dicta mussa et non ulterius, nec aliquo modo pernoctabunt in eadem mussa: sed licebit dicto F[oh.] et hær, suis unum affrum in dicta mussa pascantem³ [habere] tempore quo cariat dictas turbas ad siccan-

^x I have ventured to insert an s in the word from the analogy afforded by the frequent occurence in these documents of place-names terminating in schales or scales.

Originally written quadraginta, but a subsequent correction, in a different hand, substitutes the numerals lx. But note that in the following deed quadraginta is found, and without alteration in the first instance, and the numerals lx in the second.

³ This is written pascad', which is manifestly a mistake. The word supplied appears to suit the sense required.

dum. Et uterque donator tenentur warantizare suo feoffato donationes suas inperp. contra omnes gentes. In cujus rei test. dictus *Johannes* uni parti istius scripti in modo cyrographi confecti, et dictus *Radulphus* reliquæ parti, sigilla sua hinc inde ap[127]posuerunt. Hiis Testibus etc.

[CLXXXIV. — GRANT, CONFIRMATION, AND QUIT-CLAIM BY ADAM, SON OF RALPH DE KIRKBY, TO ADAM DE BARDSEY AND HIS WIFE OF CERTAIN LANDS OF HIS IN KIRKBY, HALF A FISHERY, AND OTHER MATTERS.]

Adam filius Radulphi de Kirkeby concedit Adae de Berdesey t'cam certam in Kirkeby. 2.

Sciant præs. etc. quod ego, Adam¹ filius Rad. de Kirkeby Irlith, dedi, concessi et hac præs. carta mea confirmavi et quietum clamavi Adæ de Berdesey et Isabellæ uxori suæ, et hær. suis masculis inter eos legitime procreatis, totam t'ram meam et tenementum, et totum pratum meum, boscum et vastum in villa de Kirkeby Irlith, cum omn. suis pert., dimidietatem piscariæ de Sterispul, et quadraginta² pondera curruum turbarum in turbaria mea de Angerton annuatim percipienda, ad fod[i]endum in quocunque loco præd. turbariæ melius sibi placuerit, et ad siccandum et ad cariandum, sine aliqua deturbatione, et ad com[m]odum suum in meliori modo quod vellet faciendum, ita libere quod ego præd. Adam filius Radulphi in aliquo tempore potui fecisse, Tenend. et hab. præd. Adæ de Berdesei et Isabellæ uxori suæ et hær. suis masculis inter eos legitime procreatis, tota prædicta t'ram, pratum, boscum et vas[127 col. 2]tum in villa præd., cum omn. suis pert., aisiamentis et com[m]unibus ad prædicta ubique tangentibus, et præd. medietatem piscariæ de Sterispul et præd.

² After Adam was originally written, and subsequently marked as superfluous or erroneous, de Kirkeby.

² The number below, twice in numerals and once in written letters, is sixty, not forty.

lx [sic] pondera curruum turbarum in præd. turbaria de Angertun percipienda, libere, quiete, bene et in pace de Capit. D'nis feodi illius per servitia inde debita et de jure consueta. Et si contingat quod præd. Adam et Isabella uxor sua sine hær. masculo de corporibus eorum legitime procreato obierint, volo quod omnia prædicta t'ra, tenementum, pratum, boscum et vastum, cum omn. suis pert., et dimidietas præd. piscariæ de Sterispul, et præd. sexaginta pondera turbarum, sicut præd. est, annuatim percipienda, rectis hær. Adæ de Berdesei remaneant. Et ego vero, præd. Adam filius Rad. de Kirkebi Irlith et hær. mei omnia præd. t'ram, pratum, boscum, et vastum, et dimidietatem piscariæ præd. de Sterispul, cum omn. suis pert., sicut præd. est, et præd. lx pondera turbarum in præd. turbaria annuatim percipienda, præd. Adæ de Berdesei et Isabellæ uxori suæ et hær. præd. Adæ, sicut præd. est, [127b] contra omnes mortales warantizabimus, acquiet. et desendemus inperpetuum. In cujus rei test. etc.

[CLXXXV.— DEMISE AND QUIT-CLAIM BY ALAN FITZ RALPH DE KIRKBY TO THOMAS SKILHAR OR SKILLAR OF ALL HIS RIGHTS IN ANGERTON MOSS.]

Alanus de Kirkeby quietum clamat Thomae Skilhar de certis t'ris tum pert. in Broghtona. 3.

Omnibus I Christi fidelibus hoc scriptum etc., Alanus, filius Radulphi de Kirkebi Irlith, æternam in Domino salutem. Noverit universitas vestra me dimisisse, concessisse et omnino inperp. a me et hær. meis quietum clamasse Thomæ Schillehar de Daltona in F[ourneis] et hær. suis et suis assignatis totum jus et clamium quod habui aut aliquo modo habere potui in tota t'ra, pastura,

² Arms:—A. diapered, two bars G.: on a canton of the second a cross moline O. This coat has been cut out and there is written on the back in an Elizabethan hand Alanus de Kirkeby.

bosco, mussa, marisco et sabulone, cum pert, quæ fuerunt quondam præd. Radulphi patris mei in Broghtona in Fourneis, quæ quidem omnia vocantur Angertunmos, adeo large in omnibus, sicut carta feoffamenti quam præd. Thomas inde habet de Ricardo filio Simonis de Broghtona sibi confecta plenius continet, per divisas: ita quod ego Alanus aut hær. mei vel aliquis nostrum, seu ex parte nostra, vel alicujus nostri in toto tenem^{to} præd., cum pert., vel in ali[127b col. 2]qua sui parte, nichil penitus juris vel clamii de cætero exigere vel vendicare poterimus. In cujus rei test. etc.

[CLXXXVI.—GRANT AND CONFIRMATION BY RICHARD FITZ SIMON DE BROUGHTON TO THOMAS SKILLAR OF ALL THE LAND ETC. IN ANGERTON MOSS FORMERLY HELD OF HIM BY RALPH FITZALAN FITZORM DE KIRKBY, WITH OTHER PRIVILEGES.]

Ricardus de Broghtona dat Thomae Skilhare Angertunmosse in villa de Broghtona. 4

Sciant omnes etc. quod ego Ricardus filius Simonis de Broghtona in F[ourneis] dedi, concessi et hac carta mea confirmavi Thomæ Schillehar¹ de Daltona in F[ourneis], et hær. et assignatis suis, pro homagio et servitio suo, totam t'ram, boscum, pasturam et mussam, cum pert., quas Rad. filius Alani filii Orm de Kirkebi Irlith de me tenuit et michi quietum clamavit et remisit, in loco qui vocatur Angertonmos in villa de Broghtona in F[ourneis], scil. infra has divisas:—incipiendo ad rupem quæ² vocatur Quel[pes]atcrag,³ et inde per sabulonem aquam de Doden descend[endo], sicut Alanus pater præd. Radulphi ipsam tenuit, usque in filum aquæ de Sterispul ascendendo usque ad descensum de Otrepul in Sterispul, et sic sequendo [128] Otrepul continue usque ad capud ejusdem, et de capite de Otrepul directa linea4

^{*} This name as it will be observed is very variously spelt. In this place it stands Schillihar. See note to next deed.

² Qui. ³ Quelsatcrag: but see below.

transeundo mussam usque ad orientem extremitatem antiqui fossati extendentis se usque Quelpesatecrag, et sic sequendo fossatum illud usque in primo dictam rupem de Quelpesatecrag-Tenend. et hab. de me et hær, meis prædicto Thomæ et hær, suis et suis assign. in feodo et hæreditate perpetua, cum omn. pert. et integritatibus ac libertatibus suis, bene, libere, honorifice, pacifice et integre - Reddendo inde annuatim michi et hær. meis vs argenti ad duos anni terminos, viz. ad Pascha iis et vid, et ad festum S. Michaelis iis et vid, pro omni servitio, exactione, consuetudine et demanda sæculari michi et hær. meis pertinentibus, excepto quod averia mea vel hær. meorum, si forte infra divisas præd. escapient, sine imparcamento recaciabuntur. Et præfatus Radulphus et hær, sui accipient annuatim de mussa præd, turbas ad comburendum in domo sua de Kirkeby sufficientes, loco quo prius fodere consueverat, et cooperturam 1 ad domos suas principales, scil. mansiones suas in [128 col. 2] eadem cooperiendas, loco competenti, et dicto T homæ] et ejusdem hær. aut assignatis minus nocenti, animalibus tamen ipsas turbas aut cooperturam abstrahentibus nullam penitus moram facturis, nisi solum adeundo, onerando,2 et decedendo: et etiam D'nus Johannes de Kirkebi et hær. sui accipient in eadem mussa annuatim lxta plaustratus turbarum, ita quod animalia per quæ abduci debeant nullam inibi moram facient nisi adeundo, onerando4 et abeundo quam cito potuerint; sed si fuerint inundatione aquæ de Sterispul, aut fluctu marino, ibidem necessario præclusa in mussa, solomodo depascant[ur] et expectent donec recedere valeant, et tunc statim recedant. Et ego Ricardus et hær. mei dicta terram, boscum, pasturam et mussam, cum pert., ut præd. est, præd. T[homæ] et hær. suis et suis assign. contra omnes homines et fœminas warantizabimus, acquiet. et defendemus imperpetuum. In cujus rei test. etc.

^{&#}x27; Materials for thatching—rushes, namely—still used largely in this district for the same purpose, and derived from a like kind of source; that is to say from boggy places on the moor.

² Honerando.

[CLXXXVII. — ROYAL MANDATE TO THE HIGH SHERIFF OF LANCASTER TO CAUSE PROPER SEISIN TO BE GIVEN TO THOMAS SKILHAR OF CERTAIN LANDS AND TENEMETS IN ANGERTON MOSS, ETC., IN ULVERSTON, ETC.]

Brebe Regio quod Aicecomes Lancast. faciat T[homam] Skilhar' habere seisinam in Angerton'. 5.

Edwardus² D.G. etc. Vicecomiti [128b] Lancast. salutem. Ostensum est nobis ex parte Thomæ Scillehare quod cum Adam filius Ricardi de Kirkeby in Curia nostra coram Justic. nostris, ultimo Itin. in Comitatu tuo, peteret versus eum unum mesuagium, v acras prati, xxiiii acras pasturæ et iiii acras bosci, cum pert., in Ulverstona, ac idem T[homas] venisset in eadem Curia et vocasset inde ad warant. Ricardum filium Ricardi de Broghtona: et idem Ricardus venisset in eadem Curia nostra et ei warant., et postea in eadem Curia nostra præd. ten[ementa] ami[si]sset per quamdam juratam ibi inde inter eos captam, ita quod tibi præceptum fuisset quod eidem Adæ de præd. ten[ementis] sine dilatione plenarie seisinam habere facias; et quod eidem Thomæ de t'ris præd. Ricardi ad valentiam prædictorum tenementorum, cum pert., in loco competenti habere et assignare faceres, tu eidem Adæ de præd. tenementis plenarie seisinam habere fecisti,

This name appears, as it will have been remarked, under several different forms, as Skelhar, Schillehar in No. clxxxv., Skilhare and Schillihar in No. clxxxvi., Skilhar and Scillehare in the present deed, and so on. The spelling which prevails in the heading or title in each case removes any uncertainty (had such been supposed to exist) as to the sound of the word. And thus the inference presents itself that the name is probably due to a personal peculiarity or habit of the man himself. "Skilhare" in modern English would be "part-hair," and in all likelihood the Thomas Schillehare of these deeds was a man remarkable, and remarked upon, for the simple circumstance that he wore his hair parted. Compare the following personal names occurring in a document of 1302 connected with the Wapentake of Langbargh:—Bradeye (Broadeye), Langebayn (Longbone or Longleg), Caldefot, Hopschort, Waxblayke, Pykewastelle, Fadirsone, Drinkale, Spilhaver (Spoil-oats), Tippelevedy (make-to-fall lady, most likely), Hypythesike, Wyndegge, Falinthewol, etc., etc.

**Arms: 1 and 4, three fleur de lys O.: 2 and 3, G. three Lions passant O.

sed eidem *Thomæ* de t'ris præd. *Ricardi* ad valentiam præd. tenementorum nondum assignasti, prout ex gravamine in querela præd. *Thomæ* accepimus: et ideo tibi præcipimus, sicut alias tibi præcepimus, quod eidem *Thomæ* de t'ris præd. *Ricardi* ad valentiam prædictorum ten [ementorum], cum pert., in loco competenti sine dilatione [128b col. 2] habere faciatis, vel causam ob quam non feceris scire facias Justic. nostris prox. Itinerantibus apud *Karliolum*, Crastino S. Martini, per litteras tuas sigillatas: et habeas ibi hoc breve. Teste *Hugo*[ne] de Cressingham, apud Apelbi viº die Octobris Aº r. nostri vicesimo.

[CLXXXVIII. — INQUISITION AS TO THE EXTENT OF LANDS ETC. HELD BY THOMAS SKILHAR IN BROUGHTON, AND THE SERVICES BY WHICH, AND PERSONS OF WHOM, THEY ARE HELD, AND HIS ABILITY, SHOULD THESE LANDS BE ALIENATED, TO MEET ALL PUBLIC CHARGES ETC.]

Inquisitio quas et quales t'ras habet T[homas] Skelhar, et de servitiis aliorum. 6.

Inquisitio facta per Will. de Hetona, Will. de Burgh, Adam de Berwik, J. de Tunstall, Simonem de Urswik, J. de Broghtona, Rog. fil. Geve, Adam de Berdesei, Alex. Eskeslac, Johannem Eskeslac, et W. de Pateridale, qui dicunt super sacr. suum quod T[ho.] Schillehar tenet c acras pasturæ et ducentas acras turbariæ, cum pert., in Broghtona de Ricardo filio Ricardi de Broghtona per hom. et servitium vs per annum pro omn. servitiis: et idem Ricardus de Rogero de Lancastre per servitium militare tenuit totam villam de Broghton in qua dicta pastura et turbaria sunt, et reddit per annum, [129] nomine custodiæ, dicto Rogero vd, et ad scutagium unius carucatæ t'ræ quando currit, ubi xxiiii carucatæ faciunt feodum unius militis; et dictus Rogerus tenuit medietatem Baroniæ de Ulverstona, in qua dicta villa continetur,

This is simply written ex g'. The expansion in the text is probably the right one.

de Abbate F[ournesii] per hom. et serv., Reddendo per annum dicto Abbati xv^s et faciendo sectam ad Curiam ipsius Abbatis de Daltona in F[ournes]; et idem Abbas tenet in puram et perp. elem. de D'no Rege: et idem T[homas] habet ultra assignationem præd. t'ras et tenemta sufficientia ad omnia onera sustinenda, ut in sectis, visibus, franciplegiis, auxiliis, talliagiis, finibus, redemptionibus, amerciamentis, contributionibus et aliis cujuscunque oneribus emergentibus sustinendis: et quod in as[s]isis, juratis, et aliis quibuscunque reconventionibus poni potest prout ante dictam donationem et assignationem fieri consuevit, et dictæ pastura et turbaria valent per annum cs.

[CLXXXIX. — LICENSE FROM KING EDWARD I. TO THE CONVENT TO RECEIVE, AND TO RICHARD LOMBARD AND JOHN FEGHESERTH, AND TO THOMAS SKILLAR, SEVERALLY, TO GRANT THE MANOR OF BOLTON AND ANGERTON MOSS, THE STATUTE OF MORTMAIN NOTWITHSTANDING.]

Licentiae Regis de perquisitione de Boultona et de Angerton Mosse, non obstante Statuto etc. 7.

[129 col. 2] Edwardus D. G. Rex Angliæ, D'nus Hiberniæ, et Dux Aquitaniæ omnibus ad quos etc. Licet de com[m]uni consilio regni nostri statuer[etur] quod non licet viris Religiosis seu aliis ingredi feodum alicujus ita quod ad mortuam manum deveniat sine licentia nostra et Capit. D'ni de quo res illa immediate tenetur, volentes tamen dilectis nobis in Christo, Abbati et Conv. de F[ournes], gratiam facere specialem, dedimus licentiam, quantum in nobis est, Ricardo Lumbarde et F[ohanni] de Fegheserth quod ipsi manerium de Boulton in F[ournes], cum pert., et T[homæ] Skillehare quod ipse Mariscum de Angertuna, cum pert., dare possint et assignare præfato Abbati et Conv., Habend. et ten. sibi et succ. suis inperp: et eisdem Abbati et Conv.

quod præd. manerium et mariscum, cum pert., a præfatis Ricardo, $\mathcal{F}[ohanne]$ et Thoma recipere possint, Habend. sibi et succ. suis præd. inperp., sicut præd. est, tenore præsentium similiter licentiam dedimus specialem, nolentes quod iidem Ric., $\mathcal{F}[oh.]$, et Thomas, aut hær. sui, seu prædicti [129b] Abbas et Conv. aut succ. sui ratione Statuti præd. per nos vel hær. nostros inde occasionentur in aliquo vel graventur: salvis tamen Capit. D'nis feodorum illorum servitiis inde debitis et consuetis. In cujus rei etc.

[CXC.—Grant in frank almoign, and confirmation by Thomas Skillar, to the Convent of his lands etc. in Angerton Moss which he had bought of Richard Fitz Simon de Broughton.]

Tho. Skilhare dat nobis Angertonam, cum pert. suis, per divisas suas. 8.

Sciant præs. etc. quod ego, Thomas Schillihare, Burgensis de Daltona in F[ournes], pro salute animæ meæ et animarum antec. et succ. meorum, dedi, concessi, et hac præs. carta mea confirmavi, de me et hær. meis imperp., Deo et B. Mariæ F[urnesii], Abbati et Conv. ibidem Deo. serv., in puram et perp. elem., totam t'ram, boscum, pasturam, et mussam, cum omn. suis pert., quam emi de D'no Ricardo filio Simonis de Broghtona in F[ournes] in loco qui vocatur Angertun-mos¹ in villa de Ulverstona in F[ournes], scil. infra has divisas — Incipiendo ad rupem quæ vocatur Quelpesatecrag, et inde per sabulonem aquæ de Dodyne descendendo usque in filum [129b col. 2] aquæ de Sterispul, et sic sequendo filum aquæ de Sterispul ascendendo usque ad descensum de Otirpul in Sterispul, et sic sequendo Otirpul continue usque ad capud ejusdem, et de capite de Otirpul directa linea transeundo mussam usque ad orientalem extremitatem antiqui fossati extendentis se usque ad Quelpesatecrage, et sic sequendo fossatum illud usque

¹ Angartun-moss.

in præd. rupem de Quelpesatecrag — Tenend. et hab. de me et hær. meis inperp., cum omn. pert., libertatibus, utilitatibus, tam subtus t'ram quam supra, et omn. aisiamentis prædictis locis pertinentibus, in mari, sabulis, in salinis, in aquis dulcibus, in piscariis et piscationibus, cum omni arte piscandi, bene, libere, honorifice, pacifice et integre, in puram elem. et perpetuam. Et ego, præd. T[homas], et hær. mei vel assignati dicta t'ram, boscum, pasturam et mussam, cum omn. pert. suis in omnibus, ut præd. est, prædictis Abbati et Conv. de F[ournes] contra omnes homines et fæminas warantizabimus, acquiet. et defendemus imperpetuum. In cujus rei test. hoc scriptum sigilli mei impressione robora[130]-vi. Hiis Testibus, etc.

[CXCI.—GRANT IN FRANK ALMOIGN AND CONFIRMATION TO THE CONVENT BY THOMAS SKILHAR OF THE LANDS ETC. SPECIFIED IN NO. CLXXXVII.]

Idem Thomas dat nobis quamdam portionem t'rae cum pert. apud Angertonam. 9.

Sciant etc. quod ego T[ho.] Schillehare, Burgensis de Daltona in F[ournes], pro salute animæ meæ et animarum antec. et succ. meorum, dedi, concessi et hac præs. carta mea confirmavi de me et hær. meis imperp. Deo et B. Mariæ F[urnes.] et Abbati et Conv. ib. Deo serv., in puram et perp. elem., illam portionem t'ræ,

" Salina in documents of the same nature as the present deed is a term almost invariably synonymous with 'Montes salis,' 'Salt-hills,' or 'Salt-works.' Traces of such works are found abundantly in many parts of the kingdom where the land adjacent to the sea is not much above the level of the same. They consisted of what may be described as hollow embankments so constructed as to admit the sea-water at high tide, when it was retained, conducted into shallow pans, and evaporated, partly by open-air action, partly by the application of artificial heat. Frequent mention, to quote from but one source, is made of such salina in the Guisborough Chartulary, the specified site of which was mainly on the marshes of Coatham and Redcar, where the remains of them are still very conspicuous. There can be little doubt that the word in the text bears this meaning, and that salina were not only at work, but sufficiently numerous in the district in which Furness was placed and had so wide an interest.

cum mussa et pastura et bosco et pratis et alteris pert., in villa de Ulverston, quæ incipit ad capud de Angertona in aquilone et sic deinde usque in Quelpesatecrag in occidente, et sic de Quelpesatecrage usque in filum aquæ de Dodine in occidente, et sic per filum aquæ de Dodyne versus aquilonem usque dum venerit contra capud de Angertona in occidente, quam recuperavi de Ricardo fratre et hær. Johannis, quondam filii D'ni Ricardi de Broghtona in F[ournes], per warant.1 coram Justic. apud Lancast. Itiner. [130 col. 2] Ao r. Regis Edwardi xxo, Tenend. et hab. de me et hær. meis inperp., cum omn. pert., libertatibus et utilitatibus, tam subtus t'ram quam supra, et omn. aisiamentis præd. portioni t'ræ pertinentibus, in mari, sabulis, in salinis, pasturis, mussis, boscis, pratis, in aquis dulcibus et salsis, in piscariis et piscationibus, cum omni arte piscandi, bene, libere, honorifice, pacifice et integre, in puram et perp. elemosinam. Et ego, præd. T[homas], et hær. mei præd. portionem t'ræ, cum omnimodis pert. suis, in omnibus, ut præd. est, præd. Abbati et Conv. de F[urnes] contra omnes homines et fœminas warant., acquiet. et defendemus inperpetuum. In cujus rei test. etc.

[CXCII.—CESSION AND QUIT-CLAIM BY RICHARD DE BROUGH-TON OF THE VARIOUS LANDS ETC. SPECIFIED IN THE PRECEDING DOCUMENTS, AND GRANTED BY THOMAS SKILLAR TO THE CONVENT.]

Ricardus de Broghtona concedit nobis jus suum et clamium in Angertun Mosse. 10.

Universis pateat per præsentes quod ego *Ricardus*, frater et hæres $\mathcal{F}[ohannis]$, quondam filii D'ni *Ricardi de Broghtona*, pro salute animæ meæ, fratris et patris mei prædictorum, omniumque antec. et succ. meorum, confirmavi, concessi, remisi, [130b] et omnino de me et hær. et assign. meis, et hæredum meorum,

quietum clamavi in perpetuam elem., Deo et B. Mariæ F[urnesii], Abbati et mons ib. Deo serv., et succ. eorundem, totum jus meum et clamium quod habui vel habere potui in t'ra illa, bosco, mussa et pastura, cum omn. suis pert., quæ fuerunt Thomæ Schillehare, quæ vocatur Angertounmosse, cum illa portione t'ræ, cum suis divisis et omn. aliis pert., quas præd. T[homas] recuperavit de me per warantiam coram Justic. Itin. apud Lancaster, quæ quidem omnia, viz. prædictas t'ras cum bosco, mussa, et pastura, cum omn. aliis pert., præd. Abbas et Conv. habent integraliter ex dono præd. T[homæ] Schillehare, sicut carta ejusdem, quam inde dicti moni inde [sic] habent, plenius testatur, ita, viz., quod nec ego, dictus Ricardus de Broghtona, nec hær. mei vel assignati, seu aliquis nomine nostro, in præfatis t'ris, bosco, mussa et pastura, cum omn. contentis et pert. suis, quicquam juris vel clamii quacumque occasione exigere, vel a dictis Abbate et Conventu, ratione præd. tenementi, de cætero extorquere poterimus imperpetuum: salvis tamen michi et hær. [130b col. 2] meis vs annui redditus, quos dictus T[homas] pro tenem^{to} præd. singulis annis michi et antec. meis solvere consuevit pro omni servitio, exactione vel demanda: Quem quidem redditum vs præd. Abbas et Conv. michi et hær. meis de cætero solvent annuatim pro omni serv., exactione et demanda: ita scil., quod nec ego nec aliquis hær. aut succ. meorum a præfatis Abbate et Conv., ratione præd. tenemti, quod habent per concessionem meam et confirmationem a præd. T[homa] Schillehare quicquid aliud præter præd. vs exigere poterimus inperpetuum. Et si contigerit averia mea propria in præd. t'ra vel pastura inveniri, recaciabuntur sine inparcamento vel læsione. In cujus rei testimonium, etc.

[CXCIII. — CESSION AND RELEASE BY THOMAS SKILLAR OF ALL MATTERS OF ADVANTAGE CONCEDED TO HIM BY ABBOT WILLIAM DE COKERHAM BY PREVIOUS ARRANGEMENT AND AGREEMENT IN CONNECTION WITH ANGERTON MOSS.]

Thomas Skilhar relarat nobis conventiones factas pro Angerton Wosse etc. 11.

Universis hoc scriptum visuris etc. T[ho.] Schilleharre, Burgensis de Daltoun in F[ournes], salutem in Domino. Noveritis me [131] velle et concedere, et præs. scripto astringere, quod omnes conventiones et exhibitiones, tam denariorum quam rerum aliarum mobilium et immobilium, portionem etiam panis et servisiæ, et necessariorum aliorum, quæ michi aut meis concessa fuerunt aliquo tempore a Venerabili Patre, D'no Will. de Kokirham, Abbate de F[ournes] et ejusdem loci Conv., in scripto aut extra scriptum, pro mussa, t'ra et pastura mea de Angertona, irritentur, cessent, et pro nichillo habeantur, et quod ego aut aliquis ex parte mea nichil inde penitus ex tunc exigere vel vendicare poterimus, si, quod absit, ego T[homas] aut hær. mei dictam t'ram, pasturam et mussam memoratis Abbati et Conv. et eorum succ. plene warantizare non poterimus, aut noluerimus, seu in warantiam vocati finxerimus 1 : et omnia ad ipsorum verum valorem, quæcunque de præmissis in denariis aut denariatis recepi, vel recipiam, eisdem Abbati et Conv. me præsenti scripto promitto restiturum,2 et hær. meos restituros, et illam portionem t'ræ, mus[131 col. 2]sæ et pasturæ, quam recuperavi coram Justic. Itin. apud Lancast. Ao r. Regis Edwardi xxo, dictis Abbati et Conventui, una cum principali memorato, integraliter concedo et warantizabo, hanc etiam warantiam ad meos transferens hæredes

There must, of necessity, be an omission here, but there is too little in the way of suggestion as to the mode of supplying what is wanting. The meaning probably is "or even if, on being challenged to give warranty, we pretend to be unable."

^{*} Restitutum.

in præmissorum aut restituendorum securitatem, si necesse fuerit, et portionis t'ræ additione, modo quo dictum est, eisdem Abbati et Conv. fideliter et integre facienda obligo me, et omnia bona mea mobilia et hær. meorum infra et extra F[ournes] inventa, distributioni et cohercioni Abbatis et Conv. de F[ournes], ut nos distringant de die in diem sine vadio et plegio usque ad plenariam restitutionem omnium prædictorum. In cujus rei test. etc. Acta et data in Abbatia F[ournesii] in Crastino S. Ambrosii Episcopi, Ao Gr. Mo cco nonagesimo tertio.

[CXCIV. — QUIT-CLAIM BY JOHN DE LANCASTER OF ALL HIS RIGHT IN THE LANDS ETC. GRANTED OR OTHERWISE DEALT WITH IN THE PRECEDING DOCUMENTS.]

Johannes de Lancast.2 remittit nobis jus suum de Angertun mosse per divisas. 12.

Omnibus Christi fidelibus hoc scriptum visuris vel au[131^b]dituris Johannes, filius et hær. D'ni Rogeri de Lancast., æternam in Domino salutem. Noveritis me, pro salute animæ patris mei et antec. meorum, remisisse et omnino de me et hær. meis quietum clamasse in puram et perp. elem. Deo et B. Mariæ F[ournes], et Abbati et monis ib. Deo serv. et eorum succ., totum jus meum et clamium quod habui vel aliquo modo habere potui, quantum ad me pertinet et hær. meos, in tota illa t'ra, bosco, mussa et pastura, cum omn. suis pert., in loco qui vocatur Angertunmose in villa de Broughtoun in F[ournes], scil. infra has divisas—Incipiendo ad rupem quæ vocatur Quelpesatecrage, et inde per sabulonem aquæ de Dodin descendendo usque in filum aquæ de Sterispul, et sic sequendo Otterpul in Sterispul, et sic sequendo Otterpul continue usque ad capud ejusdem, et de capite de

The construction here is very halting.

^{*} Arms: A. diapered, two bars G.: on a canton of the second a Lion passant O.

Ottrepul directa linea transeundo mussam usque ad orientalem extremitatem antiqui fossati extendentis se usque $[131^b \text{ col. 2}]$ ad Quelpesatecrag, quas quidem t'ram, boscum, mussam et pasturam infra præd. divisas contentas, cum omnimodis suis pert., habent ex dono T[homæ] Schillehar, Burgensis de Daltoun in F[ournes], in puram et perp. elem., sicut carta ejusdem T[homæ] quam inde habent, plenius testatur: ita, viz., quod nec ego, præd. Fohannes, nec hær. mei, nec aliquis nomine nostro in prædictis t'ra, boscho, mussa et pastura, cum omn. suis pert., quicquam juris vel clamii, quacumque occasione emergente, in posterum exigere vel clamitare poterimus. In cujus rei etc.

[CXCV. — QUIT-CLAIM BY JOHN DE HUDDLESTON OF THE RIGHT HE SUPPOSED HE HAD IN THE LANDS ETC. CONCERNED IN THE FOREGOING DEEDS.]

Johannes de Hudlistona renuntiat juri quod putabat se habere in Angertun mosse. 13.

Noverint universi quod cum ego, Johannes de Hudlestoun, Miles, intel[l]igerem me habere, ratione donationis tenementi de Ulverstona, jus et clamium ab aliquas causas in mussa de Angertona in Broughtona, visis et intel[l]ectis rationabiliter [132] jure et scripto D'ni Johannis de Lancaster, D'ni mei, et aliis monumentis sufficientibus, quæ Abbas et Conv. F[ournes] inde habent, nichil me juris vel clamii in eadem mussa perpendi habuisse; ob quam causam præd. Abbati et Conv. et Ecclesiæ suæ de F[ournes] totum jus et clamium, si quid habui vel habere potui, pro me et hær. meis inperp. renuntiavi et omnino relaxavi, exceptis t'ris et tenemis, cum pert., quæ Adam filius Radulphi de Kirkeby tenuit in eadem mussa die confectionis istius scripti; ita quod nec ego, nec hær. mei, nec aliquis nomine nostro, aliquid juris vel clamii in præd. mussa, cum pert., exigere vel vendicare poterimus imperpetuum. In cujus rei etc.

[CXCVI.—QUIT-CLAIM AND RENUNCIATION BY ADAM DE HUDDLESTON OF THE FORTY LOADS OF TURVES ANNUALLY CONCEDED, AND MENTIONED IN THE FOREGOING DOCUMENTS.]

Adam de Hudlístona relaxat nobis el plaustratas turbarum in Angertona. 14.

Pateat¹ universis quod ego, Adam de Hudlestona, remisi et omnino de me et hær. meis quietum clamavi Deo et B. Mariæ F[ournesii] et Abbati et monis ib. Deo serv. totum jus et clamium quæ habui vel habere potui in quadraginta plau[132 col. 2] stratis² turbarum quas Adam filius Rad. de Kirkeby dudum michi concesserat in Mussa de Angertoune annuatim capiendis, ita quod nec ego nec hær. mei nec aliquis nomine nostro in præd. xl plaustratis turbarum, nec etiam in præd. Mussa de Angerton, nec in aliqua parte ipsius, quicquam juris vel clamii de cætero exigere poterimus vel aliqualiter vendicare; set quod ego et hær. mei ab omni actione et demanda quæ, ratione præd. mussæ aut cujuscunque partis ipsius, contra quoscunque nobis competere possunt quoquo modo simus amodo imperp. amoti³ totaliter et exclusi. In cujus rei etc.

[CXCVII.—Quit-claim by Galiena, widow of Adam Fitz-Ralph de Kirkby, of any claim or title in Angerton-moss accruing to her in virtue of her Dowry.]

Baliena vidua remittit4 novis clamium suum in mussa de Angertona. 15.

Universis pateat etc. quod ego Galiena, quondam uxor Adæ filii Radulphi de Kirkebi, in libera viduitate et ligia potestate mea, remisi D'no Abbati et Conv. de F[ournes] totum jus et clameum quod habui vel habere $[132^b]$ potui, causa dotis meæ,

^{*} Arms: G. fretty A. Cut out and replaced. Written on the back in an Elizabethan hand, "Adam de Hudliston."

Plaustratas, 3 Ammoti, 4 Remittis.

in mussa de Angertona quondam viri mei Adæ prædicti, pro quadam pecuniæ summa michi tradita per prædictos Abbatem et Conventum: ita quod nec ego nec aliquis nomine meo in præd. mussa, causa dotis meæ prædictæ, de cætero poterimus jus aliquid vel clamium, actionem sive demandam, in perpet. vendicare. In cujus rei test. etc.

[CXCVIII.—GRANT AND CONFIRMATION BY ADAM FITZ-RALPH DE KIRKBY TO WILLIAM DE COCKERHAM OF LANDS ETC. IN ANGERTON MOSS, RECOVERED BY HIM FROM THOMAS SKILLAR! IN A SUIT AT LANCASTER ETC.]

Adam de Kirkebi dat Willelmo Cokerham, Wicario de Dalton, mussam de Angertona. 16.

Sciant etc. quod ego Adam filius Rudulphi de Kirkebi, dedi, concessi et hac præs. carta m[e]a confirmavi D'no Willelmo de Kokerham, Perp. Vicario ecclesiæ de Daltona, totam t'ram et pasturam cum mussa, bosco, pratis et omn. pert. in villa de Ulverstona in loco qui vocatur Angertoun Mos, quas dudum recuperavi de Thoma Schillehare coram Justic. D'ni Regis apud Lancast. Itin., infra has divisas, viz. Incipiendo ad capud de Ottrepul et sic descendendo per eundem sike[132b col. 2]tum de Ottrepul usque ad filum aquæ de Sterispul et ita descendendo per filum aquæ de Sterispul usque le Blakgrove, ascendendo usque ad Albam Mussam, et de Alba Mussa linealiter usque le Evedesdubbes² usque ad proximam divisam inter Nicholaum de Broghtona et me, et sic per easdem divisas versus aquilonem descendendo in [sic] capite de Otrepul—Tenend. et hab. eidem

¹ See No. CLXXXVII., in which Thomas Skillar himself is mentioned as the successful litigant as to Angerton Moss lands etc. It is quite apparent as we go through these deeds that the difficulty in making a good title to the lands dealt with in them was very considerable.

^{*} A dub or dubb is a deep pool, it may be in some quiet part of a running stream, or possibly eroded by the continuous action of a stream of small dimensions, liable to become great in times of heavy rainfall or rapid thaw, as is sometimes seen to be the case in a bed of peat on the Moor. Eveder is no doubt Hevede or Head, and these pools were the pools made and fed by the drainage from "White-Moss."

D'no Willelmo, hær. et assign. suis, cum omnimodis com[m]oditatibus et pert. suis, libere, quiete et in pace, de Capit. D'no feodi illius imperpetuum. Et ego, præd. Adam et hær. mei et assign. præd. terras et pasturas, cum mussa, bosco, pratis et pert. prædictis, præfato Willelmo, hæredibusque suis et assignatis, contra omnes mortales warant., acquiet. et defendemus imperpetuum. In cujus rei test. etc.

[CXCIX. — SURRENDER AND QUIT-CLAIM BY ADAM FITZ-WILLIAM DE BARDSEY TO WILLIAM DE COCKERHAM OF ALL HIS RIGHT AND TITLE OF THREE ACRES OF MEADOW IN ANGERTON.]

Adam de Berdesei quietum clamat dicto Aicacio jus suum de Angerton Mosse. 17.

Pateat universis quod ego, Adam filius Willelmi de Berdesey, remisi et omnino de me et hær. meis quietum clamavi D'no Will. de Cockerhame, hær. et assign. suis, totum jus [133] et clamium quæ habui in tribus acris prati quæ jacent in Angerton in loco qui dicitur Brademedou, quas Adam filius Radulphi de Kirkebi michi dudum concesserat ad terminum vitæ meæ; ita quod nec ego, præd. Adam filius Willelmi, nec hær. mei, nec aliquis nomine nostro, jus aliquid vel clameum in dictis iii acris prati, cum pert., de cætero exigere poterimus quacumque ratione vel vendicare imperpetuum. In cujus rei test. etc.

[CC.—Surrender and quit-claim by Adam de Huddleston to the aforesaid William de Cockerham of his right and title in forty wain-loads of turves previously mentioned.]

Adam de Hudlistona quietum clamat eidem Aicario jus suum de rl plaustratis turbarum etc. 18.

Pateat universis quod ego, Adam de Hodelestona, remisi et omnino de me et hær. meis quietum clamavi D'no Will. de

Kokerham, Perp. Vicario ecclesiæ de Daltona, totum jus et clameum quæ habui vel habere potui in xl plaustratis turbarum quas Adam filius Rad. de Kirkebi michi dudum concesserat in mussa [sic] de Angertona annuatim capiendis, ita quod nec ego, nec hær. mei, nec aliquis nomine nostro in præd. xl plaustr. turbarum, nec etiam [133 col. 2] in prædicta mussa de Angertona, nec in aliqua parte ipsius, quicquam juris vel clamii de cætero exigere poterimus vel aliqualiter vendicare: Quinetiam volo et concedo quod ego et prædicti hær. mei ab omni actione et demanda quæ in prædictis xl plaustratis turbarum, aut etiam in mussa præd., vel in aliqua parte ipsius nobis competere poterunt quoquo modo amoti simus a modo totaliter et exclusi. In cujus rei etc.

[CCI.—SURRENDER AND QUIT-CLAIM BY JOHN DE KIRKBY
TO WILLIAM DE COCKERHAM OF ALL RIGHT AND TITLE
IN ANGERTON MOSS ACCRUING IN VIRTUE OF A DEMISE
IN FEE-FARM MADE TO HIM THERE BY ADAM FITZRALPH DE KIRKBY.]

Johannes de Kirkeby remittit eidem Aicatio jus suum ratione firmae in Angerton Hosse. 19.

Pateat universis quod ego, Johannes de Kirkeby, remisi et omnino de me et hær. meis quietum clamavi Willelmo de Kokerham, Perp. Vicario ecclesiæ de Daltona, totum jus et clameum quod habui in illa parte de Angertoun-mose quam Adam filius Radulphi michi nuper dimisit ad firmam, ita quod nec ego, nec hær. mei, nec aliquis nomine nostro quicquam juris vel clamii in dicta t'ra de Angerton-mose ratione dimis[133b]sionis præd. de cætero exigere poterimus vel vendicare imperpetuum. In cujus rei test. etc.

[CCII.—Concession and grant to the Convent of License to have and hold the lands etc. aforesaid in Angerton Moss, given in free almoign by William de Cockerham, the Statute of Mortmain notwithstanding.]

Picolaus de Broghtona dat licentiam super perquisicionem de Angerton Hosse. 20.

Hæc¹ indentura testatur quod ego, Nicholaus² de Broghetona, pro salute animæ meæ, et Cristianæ uxoris meæ, et pro animabus patris et matris meæ et omn. antec. et hær. meorum, concessi pro me et hær. meis, et licentiam dedi Abbati et Conv. de F[ournes]quod ipsi possunt recipere, tenere et habere de dono et assignatione D'ni Willelmi de Cokerham, Vicarii ecclesiæ de Daltona, totam illam t'ram, turbariam, boscum, pratum et vastum, cum pert., quæ idem D'nus Willelmus habet ex dono et assignatione Adæ de Kirkeby in quodam loco qui vocatur Angerton-mose in Broghtona - Habend. et ten. eisdem Abbati et Conv. et succ. suis de Capit. D'no feodi illius inperp. libere, quiete et solute, sine aliqua contradictione mei vel hær. meorum, non obstante Statuto regio contra Religiosos edito in hoc casu, salvis michi et hær. meis vid [133b col. 2] solvendis pro dictis tenemtis michi et hær. meis, pro omni servitio, exactione et demanda, ad duos anni terminos, viz. S. Michaelis et Paschæ, per æquales portiones. In cujus rei test. [etc.]

[CCIII. — SIMILAR CONCESSION AND GRANT TO THE SAME BY JOHN FITZROBERT DE HARRINGTON TOUCHING THE SAME.]

Johannes de Haberington dat nobis licentiam intrandi et recipiendi turbar [i] am de Angertona. 21.

Universis³ Christi fidelibus etc. Johannes, filius D'ni Roberti de Haveringtona, salutem in Domino. Noveritis me concessisse

¹ Same arms as in No. 186.
² Nocholaus.

³ Arms: -S. fretty A. The Harrington arms are a fret, and not fretty as here.

pro me et hær. meis, et per præs. litteras licentiam dedisse Abbati et Conv. de F[ournes] quod ipsi possunt intrare [et] recipere totam t'ram illam, turbariam, boscum, pratum et vastum, cum pert., quæ vocatur Angerton-mos in Ulverston quæ Willelmus de Cokerham, Vicarius ecclesiæ de Daltona, tenet in eadem, ita viz. quod bene liceat præd. Abbati et Conv. præd. tenem^{ta} cum suis pert. recipere de dono et assignatione præd. Willelmi vel hær. suorum, et in liberam, puram et perp. elem. sibi et succ. suis appropriare, [134] tenere, et possidere imperp. sine contradictione mei vel hær. meorum, Statuto de t'ris et tenemtis ad manum mortuam non appropriandis non obstante. Concedo etiam pro me et hær. meis quod quandocumque contingat dictos Abbatem et Conv. et eorum succ. posse licentiam acquietare D'ni Regis appropriandi sibi et succ. suis tenemta præd., I eadem tenemta tenenda in forma præd. dictis Abbati et Conv. et eorum succ. per scriptum nostrum confirmabimus, cum ab eisdem Abbate et Conv. vel eorum succ. fuerimus requisiti. In cujus rei etc.

[CCIV.—Grant in frank almoign by William de Cockerham to the Convent of the lands etc. in Angerton Moss so often named, accruing to him by grant of Adam FitzRalph de Kirkby.]

Willelmus de Kokerham, Micarius de Daltona, dat nobis t'ram et mussam de Angertona, etc. 22.

Sciant præs. etc. quod ego, Willelmus de Cokerham, Perp. Vicarius ecclesiæ de Daltona, dedi, concessi, et hac præs. carta mea confirmavi Deo et B. Mariæ de F[ournes], Abbati et mon³ ib. Deo. serv., totam t'ram et pasturam cum mussa, turbaria, bosco, prato et vasto, et omn. pert. suis, in villa de Ulverstoun [134 col. 2] in loco qui vocatur Angerton-mose, quas habui ex donatione et concessione Adæ filii Rad. de Kirkeby, infra has divisas, viz. incipiendo ad capud de Otrepul, sic descendendo per siketum

A redundant quod inserted here.

de Otrepul usque ad filum aquæ de Sterispul, et ita descendendo per filum aquæ de Sterispul usque le Blakegrove, et de le Blakegrove ascendendo usque ad Albam Mussam, et de Alba Mussa¹ linealiter usque ad les Evedes-dubbes usque ad proximas divisas Nicholai de Broghtona, et sic per easdem divisas versus aquilonem, descendendo in capud de Otrepul — Habend. et ten. præd. Abbati et mon⁵ et eorum succ. in puram et perp. elem., cum omn. com[m]oditatibus et pert. suis, de Capit. D'no feodi illius imperpetuum. Et ego præd. Willelmus et hær. mei et assignati prædictas t'ram et pasturam, cum mussa, turbaria, bosco, prato, et vasto, et omn. pert. suis, præfatis Abbati et mon^{is} et eorum succ. contra omnes mortales warantizabimus,² acquiet. et defendemus imperpetuum. In cujus rei test. etc.

[134b, 135a b both blank.]

[DOCUMENTS CONNECTED WITH ULVERSTON.]

[136] Alberstona.

[CCV. — CONFIRMATION BY KING HENRY II. OF THE AGREE-MENT BETWEEN THE CONVENT OF FURNESS AND WILLIAM FITZGILBERT TOUCHING THE PARTITION OF FURNESS FELLS.]

Montana Fournesii dividuntur et Rex Henricus confirmat conventionem factam de ipsa divisione, ut patet per scriptum subsequens. 1.

Henricus Rex Angliæ, 3 Dux Normanniæ et Aquitaniæ, et Comes Andegaviæ, Archiep'is etc. et omn. hominibus suis totius Angliæ, Francis et Anglis, salutem. Sciatis me concessisse et carta mea confirmasse Conventionem quæ facta fuit coram me inter Monachos de Fournesio, et Willelmum filium Gileberti de Montanis

¹ Abba Mussa. ² Warentizabimus.

³ Henry II. See page 187, seven lines from the bottom.

de Fournesio, quæ talis est: - Montana de Furnesio dividuntur a Kendala his terminis, sicut juratum est, præcepto meo, juramento xxx hominum: desicut aqua descendit de Wremeshals in Langedene Little, et inde in Helterwatra, et inde per Brayza in Winendermer, et inde in Levenam, et inde usque mare. Hanc vero t'ram partitus est Abbas de Fournesio per divisas subscriptas:—Ab Helterwatra ad Tillesburc, et inde ad Coningeston, et inde ad capud de Turstiniwatra, et per ripam ipsius aquæ usque Crec, et inde in Levenam. Willelmus vero elegit sibi partem illam quæ adjacet istis terminis a parte occidentali — Tenendam de Abbatia de F[ournesio] integre et plenarie, in bosco et plano, in aquis et piscariis et omnibus rebus, Reddendo inde Abbatiæ de F[ournesio] annuatim xxs, et filius ejusdem Willelmi fa[136 col. 2]ciet homagium inde Abbati ejusdem loci. Illam vero partem quæ adjacet eisdem terminis a parte orientali habet eadem Abbatia, excepto quod in parte illa habebit Willelmus venationem et accipitres. Quare volo et firmiter præcipio quod hæc conventio firma et inconcussa teneatur, et quod eadem Abbatia partem suam prædictam habeat et teneat bene et in pace et integre, in bosco et plano, in aquis et piscariis, et in omnibus locis et rebus. Test.:—R[oberto] Lincoln. et H[ugone] Dunelm. Episcopis; R[oberto] Comite Legr.; Ricardo de Luci; Willelmo de Vesci; Gaufrido de Valoniis; Willelmo de Agremont; Aub[erto] Gresli; Johanne Const[abulario]; Ricardo Pincerna; Henrico filio Suani; Gospatricio filio Orm; Ricardo filio Ivonis. Per manum Stephani Capellani apud Wodestoc.

[CCVI.—FINAL CONCORD BETWEEN THE CONVENT, AND GILBERT FITZROGER FITZREINFRID AND HIS WIFE HELWYSE, TOUCHING FURNESS FELLS, ETC., PRECEDED BY A GENEALOGICAL NOTICE OF THE WILLIAM FITZ-GILBERT NAMED IN THE PRECEDING DEED, AND HIS DESCENDANTS.]

Iste fuit primus Willelmus qui fecit se vocari, per licentiam

D'ni Regis, Willelmum de Lancastre, Baronem de Kendale, qui prius vocabatur de Tailboys; qui desponsavit Gundredam Comitissam Warwic', qui quidem Willelmus genuit de Gundreda prædicta Willelmum secundum.

Qui quidam Willelmus ii. desponsavit Helwysam de Stutevile, de qua genuit Helwysam tantum: Quæ Helwysa filia et hæres prædictornm Willelmi et Helwysæ fuit maritata Gilberto filio Rogeri filii Raynfredi. In cujus tempore levata fuit finis subsequens de excambio villæ de Ulverston cum parte etiam Montanorum.

Hæc est finalis concordia facta in Curia D'ni Regis apud Westmon. Ao r. Regis Ricardi septimo die Dominica proxima-post Octabas [136b] Purificationis B. Mariæ etc., as in No. ii., p. 7.

[CCVIA.—Concession by the aforesaid Gilbert and Helewisa to the Convent of the forest-rights reserved in deed No. CCV., with quit-claim as to Newby, and agreement to pay XXXs. A YEAR FOR FURNESS FELLS AND ULVERSTON.]

[137]²..... [Conf]irmavimus Roberto, [137^b] Abbati de F[urnesio], et Conventui loci ejusdem cervum et cervam et accipitrem, et omnem omnino libertatem quam habuimus in partem illam [ita] Montanorum quæ ad illas pertinet a modo

As in No. ii.

^{**} There is here a piece cut out from the leaf, and the following detached words—

"Etiam et hær'.... Abbatem.... et patet in ti ad hoc. 3"

are all that are left of the heading of the deed to follow. What in the Tabula

Sententialis above (page 51) corresponded to this heading is as follows:—Iidem

Gilbertus et Helwisa concedunt nobis cervum et cervam et accipitrem et omnem libertatem suam in illa parte nostra Montanorum Furnesii ad eos pertinentem: quietam

clamant nobis etiam Newby cum pert. suis, et quod persolvent nobis xxxx. pro servitio

dictorum Montanorum et Oliverstonæ annuatim etc. What is left of the first ten lines

of the copy of the Grant itself is so fragmentary that it is to no purpose to reproduce it

in the text.

absolute et quiete et sine omni reclamatione a nobis et hær. nostris per istas divisas : scil. ab Elteswater per vallem ad I Tildesburg'wait, et inde per Ywdalebec ad Cun[n]igestun,2 et sic inde in Thurstanwater, et sic per ripam [ad] capud de Turstaineswater usque ad ripam illam quæ se extendit subtus Rigge usque in Craic, et inde per Craic in Levenam versus orientem: Et item de Elteswater usge in Braitha, et de Braitha usque in Winandermer, et per Winandermer³ usque in Levenam, et sic per Levenam usque mare. Insuper reddidimus eis et quietam clamavimus Neuby, cum omnibus pert. suis, ab omni jure et calumpnia quam in ea habuimus et [quæ] ad nos et ad hær. nostros pertinet, et ut libere et quiete de cætero teneant, pro nobis et [pro hær.] nostris, et in pace possideant: Et, si aliquis inposterum eos super eam vexare voluerit, nos, pro posse nostro, eos adjuvabimus et ad eam tenendam manutenebimus sine expensis nostris: Triginta vero solidos, quos eis pro servitio Montanorum et Olvestonæ annuatim debemus, in Vigilia Assumptionis S. Mariæ fideliter persolvemus. Hiis Testibus:-Willelmo filio Michaelis; Benedicto Gernet; Ricardo de Chatrai; Thoma filio Gospatric; Gervasio Daincurt; Gilberto de Lancaster; Alano filio Ketelli; Willelmo filio Rogeri; Alano filio Benett; Simone filio Ailward Ansel; Osberto Capellano; Henrico Clerico de Tideswelle; et multis aliis.

[CCVII. — GRANT AND QUIT-CLAIM BY HELWISE DE LAN-CASTER OF THE SAME MATTERS AS IN THE PREVIOUS DEED BY HERSELF AND HER HUSBAND JOINTLY.]

Duieta clamatio alia de eisdem facta [1376] per Helewysam filiam Willelmi de Lancaster. 4.

Notum sit omnibus hominibus tam futuris quam præsentibus quod [ego] Helewisa filia Will. de Lancaster, sponsa Gilberti filii

^{*} tilches written in here and not under-dotted.

² Cunigestum. But note the corresponding part in the next deed, No. ccvii.

³ Omitted in No. ccvii.

R[ogeri] filii Rainfredi concessi et quietam clamavi, et hac præsenti carta mea confirmavi Roberto, Abbati de F[urnesio], et Conv. loci ejusdem cervum et cervam et accipitrem, et omnino omnem libertatem quam habui in partem illam Montanorum quæ ad illos pertinet, a modo, absolute et quiete et sine omni reclamatione a me et hær. meis infra istas divisas, scil.:—ab Elteswater per vallem de Tildesburgthwait, et inde per Ywedalebec ad Cuni[n]geston, et inde in Turstineswater, et sic per ripam ad capud de Turstineswater etc. [as in preceding deed except that the first person singular is used instead of the first person plural, that Katri is written for Chatrai among the witnesses, and that Will. fil. Rogeri and Alano filio Benett are omitted.]

[137^b col. 2.] Here follow some fragments of imperfect lines of what appears to have been a note—probably touching the descent of the mediety of Ulverston from William de Lancaster iii. (whose name, with that of his wife Agnes, is seen in the said fragments) to his bastard brother Roger de Lancaster: "[frat]ri ejus bastardo med[iet']" being also among the remnants.

[CCVIII.—GRANT AND RELEASE TO THE CONVENT BY WILLIAM DE LANCASTER III. OF EGTON AND SCATHWAIT, WITH DIRECTIONS AS TO THE BURIAL OF HIS BODY, AND WITH FURTHER GRANT OF FISHING RIGHTS IN WINDERMERE AND THURSTANWATER.]

*Iste [Will. de Lancaster t]ertius dedit nobis [Egton . .]
et Skathwait [cum corpore] suo, et liberta [tem pisca] ndi
cum retib [us . . . in Wyn]endremer et . . .

[Omnibus etc. Nove]ritis me [pro salute animæ meæ] et Agnetis

This title again, with all the first part of the document following, is in so fragmentary a condition that little or nothing can be made of it in the way of restoration. The general purport is clearly set forth in the Tabula Sententialis as follows: Will. de Lanc' reddit nobis, cum corpore suo, totam t'ram suam de Skathwait et Egton', cum pert., quæ de nobis tenuit, per divisas; concedit etiam nobis habere imperp. duo minora batella, unum, scil. in Wynandremer cum xx retibus, et unum in Thurstanwatre etc.

[sponsæ meæ et omn. ante]cessorum et succe[ssorum meorum concess]isse et reddid[isse, et hac præs. car]ta confirmas[se, D'no Abbati de Forneys] et monachis [ibidem Deo servien] tibus quamdam [t'ram quam de] eis tenui, q[uam quidem t'ram legavi] cum corpore me[o, videl. to]tum Scafthw[ait et Egtone], cum omnibus libe[rtatibus] et pert. suis, per istas divisas: A magno vado de Craich, quod dicitur Tunwat, usque ad sepem Willelmi de Dunni[n] gton, et sic sequendo sepem usque in Broctunebec, et sic ascendendo per Broctunebec usque ad divisas Alani de Stainton, et sic per divisas Alani de Stanton usque ad divisas Willelmi de Turs, et sic per ejus divisas usque ad ripam de Craich, et sic sequendo ripam de Craich usque ad præd. vadum de Tunewat. Et insuper concessi eisdem Abbati et monachis inperp. duo batella competentia, unum, videl. in Winendermer, et aliud in Thurstinewater, ad cariandum boscum et mæremium suum, et cætera quæ fuerint necessaria. Concessi etiam [quod] habeant inperp. duo minora batella, unum, scil. in Winendremer cum xx retibus, I et aliud in Turstinewater cum xx retibus, ad piscandum assidue sine ulla contradictione mei et hær. meorum. Quampropter volo et præcipio et præsenti carta confirmo quod corpus meum ibidem sepeliatur in loco quem elegi michi in eodem monasterio testamentaliter, videl. juxta sepulchrum bonæ memoriæ Willelmi de Lancaster, avi mei. Et dicti monachi ea omnia quæ infra prædictas divisas continentur, salva Priori de Cunni[n] geshevede uua acra quam ei dedi prope piscariam de Craich ad fabricam suam, habebunt et possidebunt, tam in dominicis quam in servitiis, ad omnimodam utilitatem suam, cum cæteris bonis quæ eis legavi in liberam, puram et perp. elemosinam. Servientes autem dictorum monachorum qui super prædicta batella fuerint, si in forest[138 col. 2] a mea forisfecerint, rationabiliter emendabunt michi et hær. meis, vel a servitio dictorum monachorum amovebuntur, et mercedem suam amittent. Et ego dictus Willelmus et hær. mei præd. elemosinam contra omnes mortales warantizabimus etc. inperpetuum. Hiis Testibus:—
Domina Agnete sponsa mea; D'no Henrico, Abbate de Kokersand;
D'no Fohanne, Priore de Coningeshevede; D'no Rogero fratre
nostro; Roberto de Layburne; Laurentio filio Ricardi; Roberto
Tailur; et multis aliis.

[CCIX.—A DEED ALMOST COINCIDENT IN ALL RESPECTS WITH THE LAST.]

Irem alia donatio de Scathwait et Egtona cum piscatione in Winendermer et Thrustinewater etc. 6.

Omnibus 1 Christi etc. Willelmus de Lancaster s. in Domino. Noveritis me, pro s. animæ meæ et Agnetis sponsæ meæ et omnium antec, et succ. meorum, concessisse et reddidisse D'no Abbati de F[ournesio] et mons ibidem Deo servientibus quamdam t'ram quam de eis tenui, videl. totum Scafthwait et Egtone, cum omnibus aisiamentis et pert. suis; quam quidem eisdem legavi cum corpore meo. Et insuper concessi eisdem unum batellum competens ad cariandum quæ fuerint necessaria in aqua de Thrustainwater, et aliud modicum batellum ad piscandum in ea, pro libitu, cum xx retibus, [138b] ad opus dictorum monachorum : et similiter in Winendremer unum batellum competens ad cariandum mairemium et cætera quæ fuerint necessaria, et aliud modicum batellum ad piscandum ibidem cum xx retibus, sine ulla contradictione mei vel hær. meorum. Si vero aliquis servientium dictorum monachorum, qui duxerit batella sua per easdem aquas, deliquerit in foresta mea, rationabiliter michi emendabit. Si quis vero ex eis justum judicium sustinere noluerit, amovebitur a servitio monachorum et amittet mercedem suam. Quapropter volo et præcipio et præs. carta mea confirmo quod corpus meum ibidem testamentaliter sepeliatur in loco quem elegi michi in eodem monasterio, scil. juxta sepulchrum avi mei bonæ memoriæ, Willelmi de Lancaster, in presbiterio. Et dicti monachi ea quæ

^{*} Arms :- A. diapered, 2 bars only, on a canton of the second, a lion passant O.

eisdem caritative legavi, sicut præscriptum est, bene et in pace habeant et possideant in liberam, puram et perp. elemosinam. Et ego, dictus Willelmus, et hær. mei præd. elem. contra omnes homines warantizabimus, etc. inperpetuum. Hiis Testibus:— D'na Agnete, sponsa mea; D'no Johanne tunc Priore de Coningesheved; D'no Rogero fratre meo; Roberto de Layburne et Laurentio [filio Ricardi], militibus meis; Raulando de Revesgil, Senescallo meo; Gilberto de Lancaster, Constaulario de Kirkeby; Roberto le Tailur; Gilberto de Boivile; et multis aliis qui huic legationi meæ et donationi interfuerunt. Acta apud Kirke[138b col. 2]by in Kendale A.D. Mi[1]lesimo, ducentesimo, quadragesimo sexto, Mense Nobembris.

[CCX.I—STATEMENT INVOLVING DIVERS NOTICES, HISTORICAL AND GENEALOGICAL, OF VARIOUS GRANTS BY WILLIAM DE LANCASTER III. TO DIFFERENT INDIVIDUALS, SUBJECT TO CERTAIN SERVICES AND MONEY PAYMENTS TO BE DULY RENDERED TO THE ABBOT AND CONVENT OF FURNESS.]

Iste Willelmus dedit cuidam Laurentio de Cornewayl et hær. suis molendina de Ulverston, inde Reddendo per annum ad certos terminos xxx⁵, et alias t'ras et tenem^{ta} ibidem, Reddendo inde per annum ad Ascensionem Domini xii^d, et servitium militare faciendo. Qui Laurentius genuit Fohannem, et Fohannes Laurentium: qui Laurentius, quia non habiut hæredem de corpore suo, dedit Edmundo [de] Nevylle et hær. suis prædicta molendina, t'ras et tenem^{ta}, oneratas de redditibus et servitiis supradictis: quæ servitia et redditus Abbas et Conventus de Forneys percipiunt, cujus causa patebit postea. Qui quidem Edmundus genuit Willelmum: qui Willelmus genuit Fohannem, et Fohannes Thomam qui nunc est — videl A.D. Mo cccco nono. Prædictus vero Willelmus de Lancaster iii. dedit cuidam antecessori D'ni

² From this point to the end of folio 139 every line is underlined in red ink.

Thomæ le I Flemyng qui nunc est, et hær. suis, Cuningeston, cum pert., Tenendum per serv. mil. et redditum iid et oboli per annum: quod quidem Cuningeston præd. D'nus Thomas tenet de Abbate et Conv. de F[orneys] tanquam parcellam² medietatis suæ de Ulverston, qui fecit D'no Johanni de Boltona, Abbati ejusdem loci, homagium et fidelitatem, A.D. Mocccc[o] iiiio in festo Conversionis S. Pauli, et solvit relevium suum—videl. xls: præsentibus D'no Alano de Penington, Milite, Christoforo de Brogh[139]ton, Alexandro de Kirkeby, et Rogero fratre ejus, Willelmo de Berdesay, Ywano de Asmunderlaw, Armigeris, et multis aliis. Item præd. Will. de Lancaster confirmavit cuidam Ailwardo de Broghton et hær. suis Broghtonam, Tenendam per serv. mil. et redditum etc. Item præd. Willelmus de Lancaster, ut creditur, dedit cuidam prædecessori D'ni Ricardi de Kirkeby qui nunc est, et hær. suis, Donesdale, Tenend. per serv. mil. et annuum redditum etc. Item præd. Will. de Lancaster dedit cuidam prædec. D'ni Alani de Penyngton et hær, suis Tilburthwait, Tenend. per serv. mil. et redditum iid et oboli per annum; quod quidem Tilburthwait tenetur de Abbate de F[orneys] per eadem serv. mil. et redditum, tanquam parcellam² prædictæ medietatis suæ Manerii de Ulverston. Item præd. Will. de Lancaster dedit totum Rosset diversis, quorum nomina adhuc non scribuntur, set scribentur, Tenend. de eodem Abbate per serv. mil. et certum redditum annualem: de quo quidem Rosset, Evanus de Asmunderlaw, qui nunc est, tenet duas parcellas per idem serv. et redditum ix denariorum per annum videl, pro una parcella vid, et ob., et pro altera iid, et ob.; qui quidem Vanus fecit D'no Johanni de Bolton, Abbati, homagium et fidelitatem pro eisdem parcellis et solvit relevium A.D. Mº cccc º quarto, [præsentibus] D'no Alano de Penyngton, D'no Thoma Flemynge, Christoforo de Broghtona, et aliis multis.

[139^b blank.]

[CCXI.—PRECEPT FROM KING EDWARD III. TO THE HIGH SHERIFF OF LANCASTER TO SUMMON WILLIAM FITZ-EDMUND DE NEVILLE AND HIS WIFE ALINA TO SHEW CAUSE WHY CERTAIN LANDS, TENEMENTS, ETC., IN ULVERSTON SHOULD NOT DEVOLVE ACCORDING TO THE TERMS OF A CERTAIN FINE DULY ALLEGED.]

[140] Rex Edwardus mandat Aicecomiti Lancast, per brebe Scire facias de fine lebato inter Johannem filium Laurentii etc. 7.

Edwardus D.G. etc. Vicecomiti Lancastriæ salutem. Cum quidam finis levasset [ita] in Curia D'ni E[dwardi] nuper Regis Angliæ, patris nostri, Coram Willelmo de Bereforde et sociis suis, Justiciariis ipsius patris nostri de Banco, apud Westm., a die S. Trinitatis in xv dies, Ao r. sui secundo, inter Johannem filium La[u] rentii de Cornubia et Johannam uxorem ejus, querentes, et Stephanum filium Johannis de Cornubia, deforciantem, de xvii mesuagiis, duobus molendinis, x carucatis t'ræ, xl acris prati et xii acris pasturæ, cum pert., in Ulverstona, unde placitum conventionis summonitionis fuit inter eos in eadem Curia - scil, quod præd. Fohannes recognovisset prædicta tenemta, cum pert., esse jus ipsius Stephani, ut illa quæ idem [140 col. 2] Stephanus habuit de dono præd. Johannis: Et pro illa recognitione, fine, et concordia idem Stephanus concessisset prædictis Johanni et Yohannæ præd. tenemta, cum pert,, et illa eis reddidisset in eadem Curia, Habenda et ten. eisdem Johanni et Johannæ de capitalibus D'nis feodi illius per servitia quæ ad illa tenemta pertinent, tota vita ipsorum Johannis et Johannæ, et post decessum ipsorum Johannis et Johannæ prædicta tenemta, cum pert., integre remanerent Laurentio filio Johannis filii Laurentii de Cornubia, et hær. de corpore suo procreatis, Tenenda de Capit. D'nis feodi illius, per servitia quæ ad illa tenemta pertinent, imperpetuum: Et si contingeret quod præd. Laurentius obierit sine hærede de corpore suo procreato, tunc, post decessum

ipsius Laurentii filii Johannis, præd. tenemta, cum pert., integre remanerent rectis hær. ipsius Johannis filii Laurentii quiete de aliis hæredibus ipsius Laurentii filii Johannis [Tenend.] de Capit. D'nis feodi illius, per servitia quæ ad illa tenem^{ta} pertinent, imperpetuum: ac jam, ex insinuatione Petri de Caterall et Alina, uxoris ejus, consanguineæ¹ et hæredis præd. Laurentii filii Johannis filii Laurentii de Cornubia, accepimus quod [140b] prædicti Johannes filius Laurentii de Cornubia et Johanna jam obierunt, et præd. Laurentius filius Johannis filii Laurentii de Cornubia et Edwardus filius et hær. ejusdem Laurentii filii2 Johannis filii Laurentii, et pater prædictæ Alinæ, cujus hæres ipsa est, similiter obierunt, et quod quidam³ Willelmus, filius Edmundi de Nevylle, et Alina uxor ejus præd. tenem^{ta} modo tenent contra formam finis prædicti, et quia volumus ea quæ in præfata Curia præd. patris nostri rite [ita] acta sunt debitæ executioni demandari — Tibi præcipimus quod per probos et legales homines de Comitatu tuo Scire facias prædictis Willelmo et Alinæ uxori ejus, quod sint coram Justiciariis nostris apud Westm. in octabus S. Trinitatis, ostensuri, si quid pro se habeant vel dicere sciant, quare præd. tenemta, cum pert., post mortem prædictorum Johannis filii Laurentii de Cornubia, et Johannæ et Laurentii filii Johannis filii Laurentii, et Edwardi, præsatæ Alinæ uxori Petri, ut consanguineæ et hæredi prædicti Laurentii filii Johannis filii Laurentii, secundum formam finis prædicti. remanere non debeant, si sibi viderit expedire. Et habeas ibi nomina eorum per quos ei Scire feceris, et hoc breve. Teste 3. de Stonore apud Westm., xxº die Aprilis, Aº r. nostri Angliæ vicesi [140b col. 2] mo primo, r. vero nostri F[ranciæ] octavo.

¹ Consanguiniæ.

^{*} Filius.

[CCXII. — PLEADINGS IN THE CASE TOUCHING WHICH THE PRECEDING PRECEPT WAS ISSUED, WITH THE ISSUE THAT THE FINE ALLEGED WAS, AS BEING FOUNDED ON FALSE INFORMATION, OF NO FORCE, AND THE DEFENDANT WAS DISCHARGED, ETC.]

Placitum summonitionis conventionis fuit inter dictos Johannem filium Laurentii de Cornubia et Johannam urorem ejus. 8.

Præceptum fuit Vicecomiti cum quidam finis levasset in Curia D'ni E[dwardi] nuper Regis Angliæ, patris D'ni Regis nunc, coram Willelmo de Berreford et sociis suis, tunc Justiciariis ipsius patris Regis nunc de Banco, apud Westm., a die S. Trinitatis in xv dies, Ao r. sui iio, inter Johannem filium Laurentii de Cornubia et Johannam uxorem ejus, querentes, et Stephanum filium Johannis de Cornubia, deforciantem, de xvii mesuagiis, ii molendinis, x carucatis t'ræ, xl acris prati, et xii acris pasturæ, cum pert., in Ulverstona, unde placitum conventionis summonitionis fuit inter eos in eadem Curia — scil. quod præd. Johannes recognovit præd. tenemta, cum pert., esse jus ipsius Stephani, ut illa quæ idem Stephanus habuit de dono præd. Johannis, et pro illa recognitione, fine et concordia idem Stephanus concessisset prædictis Johanni² et Johannæ præd. tenem¹², cum pert., et illa eis reddidisset in eadem Curia, Habenda et ten. eisdem Johanni et Johannæ de Capit. D'nis feodi illius per. servitia quæ ad illa tenem^{ta} pertinent, [141] tota vita ipsorum Johannis et Johannæ, et post decessum ipsorum Johannis et Johannæ, præd. tenemta. cum pert., integre remanerent Laurentio filio Johannis filii Laurentii de Cornubia, et hær. de corpore suo procreatis, Tenenda de Capit. D'nis feodi illius per servitia quæ ad illa tenemu pertinent imperpetuum. Et si contingeret quod præd. Laurentius obierit sine hærede de corpore suo procreato, tunc post decessum ipsius

Laurentii filii Johannis præd. tenem^{ta}, cum pert., integre remanerent rectis hæredibus ipsius Johannis filii Laurentii quiete de aliis hær. ipsius Laurentii filii Johannis, Tenenda de Capit. D'nis feodi illius per servitia quæ ad illa tenemta pertinent, imperpetuum: Ac jam ex insinuatione Petri de Caterale et Alinæ uxoris ejus, consanguineæ¹ et hæredis præd. Laurentii filii Johannis filii Laurentii de Cornubia, accepit D'nus Rex quod prædicti Johannes filius Laurentii de Cornubia et Johanna jam obierunt, et præd. Laurentius filius Johannis filii Laurentii de Cornubia, et Edwardus, filius et hæres ejusdem Laurentii filii Johannis filii Laurentii, et pater prædictæ Alinæ, cujus hæres ipsa est, similiter obierunt, et quod quidam Willelmus filius Edmundi de Nevill et Alina uxor ejus præd. tenemta, exceptis x mesuagiis, duobus molendinis, xliiii acris t'ræ, v acris prati, et vi acris [141 col. 2] pasturæ, modo tenent contra formam finis prædicti, quod per probos etc. Scire faceret prædictis Willelmo et Alinæ uxori ejus quod essent hic ad hunc diem — scil. a die S. Michaelis in xv dies, ostensuri si quid pro se habere[n]t vel dicere scire[n]t quare præd. tenemta, cum pert., exceptis prædictis x mesuagiis, ii molendinis, xliv acris t'ræ, v acris prati, et vi acris pasturæ, post mortem prædictorum Johannis filii Laurentii de Cornubia, et Johannæ, et Laurentii filii Johannis filii Laurentii, et Edwardi, præfatæ Alinæ, uxori Petri, consanguineæ et hæredi præd. Laurentii filii Johannis filii Laurentii, secundum formam finis prædicti, remanere non deberent etc.: et Vicecomes modo mandat quod Scire fecit eis per Adam le Taillour et Ricardum Toppyng: Et modo veniunt, tam prædicti Petrus et Alina uxor ejus, quam prædicti Willelmus et Alina uxor ejus, per attornatum suum : Et iidem Petrus et Alina uxor ejus petunt executionem tensementorum] prædictorum virtute finis prædicti etc.: Et Willelmus et Alina uxor ejus dicunt quod præd. tenemta, unde prædicti Petrus et Alina uxor ejus petunt executionem etc., non sunt nisi vii mesuagia, ii carucatæ t'ræ, et x acræ prati tantum: et quo[141b]ad

¹ Consanguinia.

vii mesuagia, quater viginti acras t'ræ, et i acram prati de prædictis tenemtis, dicunt quod prædicto die levationis finis prædicti, et ante diem levationis, et post diem illum quidam¹ Maugerus de Cournewail, cujus statum iidem Willelmus2 et Alina uxor ejus habent in tenemtis illis, fuit seisitus de eisdem tenemtis, absque hoc quod præd. Stephanus, quem supponitur tenemta prædicta per præd. finem reddidisse etc., tunc aliquid habuit in eisdem: Et quoad residuum tenementorum præd., dicunt quod præd, die levationis finis etc. et ante diem levationis ejusdem, et post, quidam Rogerus filius Agnetis tenuit inde xx acras t'ræ, et quidam² Johannes Kynge vii acras t'ræ, et quidam Johannes Banes ii acras t'ræ, et quidam Johannes filius Thomæ iv acras t'ræ, et quidam Adam de Holand x acras t'ræ, et quidam Willelmus Wodburne ii acras t'ræ, et quidam Henricus de Waltona et Christiana uxor ejus viii acras t'ræ et i acram prati et dimidiam, et quidam Rogerns Holand x acras t'ræ, et quidam Ricardus Taillur xv acras t'ræ et i acram prati, et quidam Adam filius Thomæ iv acras t'ræ et i acram prati et dimidiam, et quidam Adam de Patrikdale i acram pra [141b col. 2]ti, et quidam Willelmus filius Simonis xv acras t'ræ et i acram et dimidiam et i rodam prati, et quidam Rogerus Child x acras t'ræ et ii rodas prati, et quidam Rogerus de Hortona vii acras t'ræ, et quidam Adam Bride xi acras t'ræ et i acram prati, et quidam Eudo de Lindeby xi acras t'ræ, et quidam Willelmus Lambsone vii acras t'ræ, et quædam Matildis quæ fuit uxor Fordani iii acras t'ræ, et quidam Adam de Berdesey iiii acras t'ræ et i acram prati, et quidam Adam filius Benedicti ii acras t'ræ et i acram prati, et quidam Ricardus Kyng iii acras t'ræ, et quidam Ricardus Glaswright iiii acras t'ræ et dim. acram prati, et quidam filius Nicholai ii acras t'ræ, et quidam Fohannes Belle xxx acras t'ræ et i acram prati, et quidam Willelmus Faber xii acras t'ræ et i acram prati, et quidam Adam frater Patricii v acras t'ræ, et quidam Rogerus filius Michaelis ii acras t'ræ, et quidam Johannes Mercer ii acras t'ræ, et quidam Ricardus de Rolesland i acram t'ræ, et quidam Robertus Molendinarius ii acras t'ræ, et quidam Simon Burser i acram t'ræ, et quidam Thomas [142] Bouman i acram t'ræ, et quidam Rogerus de Cokermowth i acram t'ræ, et quidam Johannes Milner i rodam t'ræ, et quidam Adam de Holand i rodam t'ræ, quorum statum ipse Willelmus1 et Alina uxor ejus modo habent in tenemtis illis, absque hoc quod præd. Stephanus, quem per finem præd. supponitur præd. t'ram reddidisse, tunc aliquid habuit in eisdem : Et hoc parati sunt verificare, unde petunt judicium etc. Et Petrus et Alina uxor ejus dicunt quod ipsi petunt executionem, virtute finis prædicti, de omnibus prædictis tenemtis in præd. fine contentis, exceptis prædictis x mesuagiis, ii molendinis, xl acris t'ræ, et v acris prati, et vi acris pasturæ: Et prædicti W[illel mus] et Alina uxor ejus non responderunt nisi de vii mesuagiis, ii carucatis t'ræ, et x acris prati tantum, unde petunt executionem de residuo tenementorum illorum, quod se extendit ad octo carucatas t'ræ, xxx acras prati et vi acras pasturæ, de quibus iidem Willelmus et Alina uxor ejus nichil responderunt ete. Et quoad vi mesuagia et xl acras t'ræ de prædictis vii mesuagiis, quater viginti acris t'ræ et i acra prati, unde supponitur præfatum Maugerum fuisse seisitum tempore levationis prædicti finis, et ante, [142 col. 2] et post, dicunt quod idem Maugerus non fuit seisitus de tenemus illis die levationis ejusdem finis: et hoc petunt quod inquiratur per patriam. Et W[illelmus] et Alina uxor ejus similiter. Et quoad i mesuagium, xl acras t'ræ, et i acram prati, residua, unde supponitur præd. Maugerum fuisse seisitum tempore levationis finis prædicti, dicunt quod ante finem illum levatum præd. Johannes filius Laurentii de Cornubia fuit seisitus de tenemtis illis in d'nico suo, ut de feodo et jure, et ea concessit præfato Maugero-Tenenda ad terminum vitæ ejusdem Maugeri, reversione inde post mortem ipsius Maugeri ad ipsum Johannem et hær. suos spectante: et non cognoverunt quod idem Maugerus unquam se dimisit alicui de tenemtis illis: dicunt quod

idem Maugerus ut de tali statu seisitus fuit de eisdem tenementis tempore levationis præd. finis, et, virtute cognitionis prædictæ et etiam concessionis et redditionis prædicti Stephani præfatis Johanni et Johannæ factarum, idem Maugerus se attornavit eisdem Johanni et Johannæ de tenemtis illis, qui quidem Maugerus fuit filius et hæres prædicti Johannis, et supervixit prædictos Johannem et Johannam, ac præfatum Stephanum etc.: et ex quo præd. Maugerus nullum statum habuit in prædictis tenemtis nisi ad terminum vitæ suæ [142b] tantum, et hoc ex concessione præd. Fohannis qui recognovit tenta illa esse jus præd. Stephani, qui quidem Stephanus eadem tenemta concessit et reddidit prædictis Johanni et Johannæ, et præd. Johannes, filius et hæres ejusdem Johannis, 1 se attornavit eisdem Johanni et Fohannæ, per quod post levationem finis illius et attornamentum præd. Maugeri nullum jus remansit in personis ipsorum Johannis et Johannæ, nec in personis præd. Stephani vel Maugeri, set jus et feodum inde totaliter in persona præd. Laurentii, avi ipsius Alinæ, uxoris Petri, remanebat, petunt judicium si iidem Petrus et Alina uxor ejus per talem seisinam, in persona præd. Maugeri habitam, ab executione præcludi debeant etc. Et quoad præd. tenemta quæ ipsi supponunt præfatum Rogerum et alios tenuisse tempore levationis finis etc., dicunt quod ante præd. finem levatum præd. Johannes filius Laurentii fuit seisitus de tenemtis illis in d'nico suo ut de feodo, et ea concessit præfato Rogero et aliis, Tenenda separatim ad terminum vitæ eorundem tenentium, reversione inde ad ipsum Johannem et hær. suos spectante: et non cognovit quod iidem Rogerus et alii unquam dimiserunt de tenemtis suis prædictis,-dicunt quod virtute finis præd. et concessionis et redditionis in eodem in forma supradicta [142b col. 2] factarum præfati Rogerus et alii se attornaverunt prædictis Johanni et Johannæ de tenemus suis præd., et petunt judicium si iidem Petrus et Alina uxor ejus per seisinam prædictorum Rogeri et aliorum, quæ fuit nisi ad terminum vitæ tantum, ab execu-

¹ Johannes.

tione præcludi debeant in hac parte etc.: Et petunt executionem virtute finis prædicti etc. Et Willelmus et Alina uxor ejus non cognoverunt quod præd. Maugerus fuit filius et hæres præd. **Fohannis**, nec quod aliquod tale donum factum fuit eidem Maugero de tenemtis præd. in forma qua præd. Petrus et Alina uxor ejus superius allegant, nec quod idem Maugerus se attornavit præfato Johanni et Johanna, set ibi supponunt prædictos Rogerum de Cokermuthe, Johannem le Milner, et Adam de Holand tenuisse tenem^{ta} sua præd. separatim ad terminum vitæ eorundem, die levationis finis etc., iidem Rogerus, Johannes et Adam præfato die finis levati habuerunt feodum in tenemtis illis, et de hoc ponunt se super patriam: Et Petrus et Alina uxor ejus similiter. Et quoad præd. mesuagia, xl acras t'ræ, et i acram prati, quæ superius supponunt præd. Maugerum tenuisse ad term. vitæ suæ, et inde se attornasse prædictis Johanni et Johannæ virtute concessionis prædictæ, dicunt quod præd. die leva[143]tionis finis idem Maugerus fuit seisitus de tenemtis illis in d'nico suo ut de feodo, absque hoc quod præd. Fohannes, qui per finem illum recognovit etc., vel præd. Stephanus qui concessit et reddidit etc., tunc aliquid habuerunt in eisdem in d'nico vel in reversione etc.: Et de hoc ponunt se super patriam: Et Petrus et Alina uxor ejus' similiter: Et quoad tenemta omnium aliorum quos superius asserunt separatim tenuisse ad term. vitæ etc., dicunt quod ex quo præd. Petrus et Alina uxor ejus superius expresse cognoverunt quod tempore levationis finis prædicti præfatus Stephanus, per cujus redditionem supponunt præd. finem fore exequendum, nichil habuit in tenemus prædictis, petunt judicium si ad ea quæ versus eos nunc allegata sunt necesse habea[n]t respondere, vel si iidem Petrus et Alina uxor ejus executionem de tenemus istis virtute finis præd. habere debeant etc. Et *Petrus* et *Alina* uxor ejus dicunt, ut supra, quod præd. Johannes filius Laurentii, qui fuit pars ad finem præd., concessit tenem^{ta} præd. præfato Rogero et aliis separatim, Tenenda ad term. vitæ eorum etc., qui quidem Johannes per finem præd.

¹ Acrarum.

recognovit præd, tenemta esse jus præd, Stephani ut illa quæ idem Stephanus habuit de dono præd. Johannis, et sic eis videtur quod virtute ejusdem cognitionis jus reversionis eorundem [143 col. 2] tenementorum transivit in personam præd. Stephani, qui quidem Stephanus eadem tenemta post modum concessit et reddidit per finem illum prædictis Johanni et Johannæ, Tenenda in forma supradicta, virtute cujusmodi concessionis et redditionis iidem tenentes se attornaverunt eisdem Johanni et Johannæ etc., per quod jus eorundem tenentium, secundum formam ejusdem finis, in personam præd. Laurentii, avi præd. Alinæ uxoris Petri, remanere deberet, et qui quidem tenentes nullum statum habuerunt in tenemtis illis nisi ad term, vitæ suæ tantum: Et dicunt quod prædicti Willelmus et Alina uxor ejus habent statum prædictorum tenentium in tenemtis illis: Et præfati Johannes et Johanna et Stephanus jam obierunt, post quorum decessum intendunt finem præd. fore de jure exequendum, unde petunt judicium et executionem etc. Et Willelmus et Alina uxor ejus non cognoverunt quod præd. tenentes tenuerunt præd. tenemta in forma qua ipsi superius supponunt, dicentes ut prius quod ex quo præfatus Petrus et Alina uxor ejus superius expresse cognoverunt quod tempore levationis finis præd. Rogerus et alii fuerunt tenentes de libero tenemento prædictorum, et quod præd. Stephanus ad tunc nichil habuit in libero tenemento eorum, per quod per redditionem ejusdem Stephani qui [143b] nullum statum habuit in eisdem, ut prædictum est, nichil transire potuit in personas prædictorum Johannis et Johannæ, petentes judicium si, virtute finis præd. super verbis vacuis et falsis levati, de præd. tenemtis executionem habere debeant, vel ad aliquod aliud per prædictos Petrum et Alinam allegatum necesse habeant respondere etc. Et quia videtur Curiæ hic quod ex quo prædicti Petrus et Alina uxor ejus expresse cognoverunt quod præd. Stephanus, quem supponunt præd. tenemta reddidisse, nichil habuit in libero tenemto eorumdem ten. tempore levationis finis præd., et quod prædicti Rogerus et alii tunc fuerunt tenentes in eisdem tenementis, ut de libero tenemento, ut supra dictum est, et sic finis ille super

verbis vacuis et falsis levatus fuit, consideratum est quod prædicti Willelmus et Alina uxor ejus, quoad hoc, eant sine die: Et quoad alia tenem^{ta} unde superius posuerunt se in juratam patriæ etc., præceptum est Vicecomiti quod venire faciat etc. a die S. Hillarii in xy dies etc.

[143^b col. 2]blank.

[CCXIII.—GRANT BY KING HENRY IV. TO HIS SON JOHN (DUKE OF BEDFORD) OF ALL THE MANORS, LORDSHIPS, ETC., LATELY HELD BY PHILIPPA, DUCHESS OF IRELAND.]

[144] Henricus Rex ivs. dat Johanni, filio suo, omnia maneria, dominia, terras et tenementa etc. 9.

Henricus¹ D.G. etc. Omnibus ad quos etc. salutem. Sciatis quod cum D'na Philippa, Ducissa Hiberniæ,² teneat sibi et hær. suis de corpore suo procreatis diversa maneria, dominia, t'ras, tenem¹², redditus, servitia, feoda, advocationes, chaceas, boscos, parcos, warennas, piscarias, ferias, mercata, libertates et franchesias, cum omnibus aliis proficuis et commoditatibus quibuscunque eisdem pertinentibus, infra Comit. Ebor., Lancast. et Westmorland, ex dono et concessione D'ni Ricardi nuper Regis Angliæ, prædecessoris nostri, ut accepimus—Nos. de gratia

² Arms: — Quarterly 1 and 4 B. semee of fleur de lys O.: 2 and 3 G. three Lions rampant.

[&]quot;Robert de Vere, son of Thomas Earl of Oxford, was born in 1362; he was of a light and profligate disposition, and acquiring the favour of Richard II., was leaded with extraordinary honours by him. First he received in marriage the lady Philippa de Coucy, the grand-daughter of Edward III., and the grant of her lands"—those involved in the present deed—"then he was created Marquis of Dublin, and at length Duke of Ireland (Oct. 13, 1386) by a patent which rendered him, as far as the king's wishes were allowed to take effect, a sovereign prince. He, however, abandoned his wife, and married a waiting-woman of the queen: this was speedily followed by his being imprisoned on a charge of treason, but he escaped in disguise, and raising some troops, endeavoured to overthrow the rule of the Duke of Gloucester. He was defeated, outlawed, and obliged to flee to the Continent, where he was killed while hunting in Lorraine, in 1392."—Annals of England, compiled by the late W. E. Flaherty, p. 199.

nostra speciali concessimus carissimo filio nostro Johanni quod omnia maneria, dominia, etc. [as above to quibuscunque] ut prædictum est, quæ post mortem dictæ D'næ Philippæ, si ipsa sine hærede [144 col. 2] de corpore suo legitime procreato obierit, ad nos et hær. nostros reverti deberent post mortem præd. D'næ Philippæ, si ipsa sine hujusmodi¹ hærede de corpore suo legitime procreato obierit, præfato filio nostro integre remaneant-Habenda et tenenda sibi et hær. suis de nobis et hær. nostris per servitia inde debita et consueta absque aliquo nobis aut hær. nostris inde reddendo imperpetuum, adeo libere et integre sicut præd. D'na Philippa aut aliquis alius tempore præterito2 ea habuit vel occupavit, et quod de valore maneriorum, dominiorum, etc, aut de aliis concessionibus eidem filio nostro ante hæc tempora factis. seu de valore eorundem expressa mentio juxta formam statuti inde nuper editi facta non existit non obstante.³ In cujus rei etc. Teste etc. apud Westm. xxiiii die Januarii, Aor. nostri sexto.

[CCXIV. — PRECEPT BY KING HENRY IV. TO THE HIGH SHERIFF OF LANCASTER TO SEIZE INTO THE KING'S HANDS ALL LANDS ETC. LATELY HELD BY THE DUCHESS OF IRELAND, DECEASED, AND TO SUMMON AN INQUEST TOUCHING THE SAID LANDS, THEIR TENURE, VALUE, ETC.]

Idem Rex Henricus praecipit Escaetori suo in Com. Lanc. quod omnia t'ras et tenemts de quibus etc. 10.

Henricus D.G. etc. [144b] Escaetori suo in Comit. Lanc. salutem. Quia Philippa, quæ fuit uxor Roberti le Veer, chivaler, nuper Ducis Hiberniæ, quæ de nobis tenuit in capite, diem clausit extremum, ut accepimus — Tibi præcipimus quod omnia t'ras et tenem¹ de quibus eadem Philippa fuit seisita in d'nico suo, ut de feodo, in Balliva tua die quo obiit, sine dilatione capias in manum nostram, et ea salvo custodiri facias donec aliud inde præcepimus:

¹ Hujusmode.

^{*} Predicto: which is inadmissible.

³ The original stands precisely thus.

⁴ Chiveler.

et per sacramentum bonorum et legalium hominum de eadem Balliva tua, per quos rei veritas melius sciri poterit, diligenter inquiras quanta terras¹ et tenem¹² eadem *Philippa* tenuit de nobis in capite, tam in d'nico quam in servitio, in dicta Balliva tua die quo obiit, et quantum de aliis, et per quod servitium, et quantum terræ et tenem¹² illa valeant per annum in omnibus exitibus, et quo die eadem *Philippa* obiit, et quis propinquior hæres ejus sit, et cujus ætatis, et inquisitionem inde distincte et aperte factam nobis in cancellariam nostram *Lancastriæ*, sub sigillo tuo et sigillis eorum per quos facta fuerit, sine dilatione mittas, et hoc breve. Teste etc. Apud *Lancastriam* xx° die Octobris A° r. nostri xiii°.

Præceptum est Ballivis de Aundernes,² de Lonesdale, etc. Jacobus del Holt, Escaetor D'ni [144b col. 2] Regis, Ballivis de Aundernes et de Lonesdale, salutem. Ex parte D'ni Regis vobis præcipio quod venire facias coram me apud Lancastriam, die Lunæ prox. post festum Epiphaniæ Domini prox. futurum, xxiiii probos et legales homines ad inquirendum de quibus t'ris et tenemtis Philippa, quæ fuit uxor Roberti le Veer, nuper Ducis Hiberniæ, obiit seisita in d'nico suo ut de feodo, et de quibus tenentur, et quis est ejus propinquior hæres, et de cujus ætatis, et quod præd. t'ræ et tenemta valent per annum, et hoc non omittas sub periculo incumbenti. In cujus rei test. etc.:—Data xiiio die Decembris, Aor. Regis Henrici iv. post Conquestum xiiio.

[CCXV.— Copy of the Inquisition taken at Lancaster in virtue of the Precept contained in the last document, the counterpart to which was also taken at Manchester, as appears at the end.]

Sequitur Inquisitio capta apud Lancastriam etc. 11.

Inquisitio capta apud Lancast. xiº die Januarii, Aº r. Regis Henrici ivii post Conq. xiii[o], coram Jacobo del Holt, Escaetore

[·] Terre.

A form of Amunderness.

D'ni Regis in Comit. [Lanc.], per sacramentum Henrici de Carletona, Rogeri Traverse, Johannis Laurence, Nicholai de Croft, Johannis de Croft de Claghertoun, [145] Ricardi de Hodlistona, Ricardi de Eslak, Thomæ de Burghe, Willelmi de Riddyng, Willelmi Gibsone, Thomæ Stelle, Thomæ Bartone et Willelmi West, qui dicunt super sacr. suum quod Philippa, quæ fuit uxor Roberti de Veer, nuper Ducis Hiberniæ, obiit seisita in d'nico suo ut de feodo de manerio de Mawresholm, cum pert, et illud tenuit de D'no Rege in capite, ut de Ducatu Lancast, per servitium militare, et per serv. vd per annum, et faciendo sectam ad Comit. Lanc. de sex septimanis in sex septimanas, et ad Wapentagium ibidem de iii sept. in iii sept., et quod præd. manerium valet per annum ultra reprisas xlli: Et dicunt quod præd. Philippa obiit seisita in d'nico suo, ut de feodo, de medietate manerii de Wyrisdale, cum pert,, et illud tenuit de dicto D'no Rege1 in capite, ut de Ducatu Lancastriæ, per serv. mil. et per serv. iis vid per annum, et valet per annum ultra reprisas xxx11: Et dicunt quod præd. Philippa obiit seisita in d'nico suo ut de feodo, de medietate manerii de Asshetona, cum pert,, et illud tenuit de dicto D'no Rege, ut de Ducatu Lanc., per serv. mil. et per serv. xd per annum, et faciendo sectam Comitatus et Wapentagii, ut præd. est, et valet per annum [145 col. 2] ultra reprisas, cs: Et dicunt etiam quod præd. Philippa obiit seisita in d'nico suo ut de feodo de tertia parte manerii de Whityngtona, et illud tenuit de præd. D'no Rege, ut de Ducatu Lanc., per serv. mil. et per serv. iiis ivd per annum, et faciendo sectam Comit. et Wap. ut prædictum est, et valet per annum ultra reprisas cs: Et quod præd, Philippa non obiit seisita de aliquibus aliis t'ris seu tenemtis infra Comit. Lanc. præter de t'ris et tenemtis prædictis: Et quod præd. Philippa obiit die Jovis prox. ante festum S. Michaelis Ao Regis prædicti xi[o]: Et quod Henricus, Rex Angliæ, est ejus propinquior hæres, et ætatis xl annorum et amplius: Et dicunt super sacr. suum quod Philippa quæ fuit uxor Roberti le Veer, nuper Ducis Hiberniæ, in brevi huic Inquisitioni consuto nominata, tenuit die quo obiit in d'nico suo ut de

feodo talliato-viz., sibi et hæredibus de corpore suo procreatis, ex concessione Ricardi nuper Regis Angliæ, iidi post Conq., per litteras suas Patentes de data xviiivi diei Maii, Aor, sui xxii, eidem Philippæ, per nomen Philippæ, nuper uxoris Roberti de Veer, nuper Ducis Hiberniæ, filiæ Ingelrami de Coucy et Isabellæ consortis suæ, in hac parte factas, et ostensas præfatis [145b] Juratis, manerium de * Mawresholme, cum membris et suis pert. in Wartona, Carneforde, et Lyndesheved, et medietate maneriorum de Wyresdale [et] Assheton, et tertia parte manerii de Whityngtona, * 1 etc. cum pert., in Comit. prædicto, inter cætera maneria, t'ras et tenemta in præd. litteris specificata, et eidem Philippæ per dictum nuper Regem Ricardum concessa, quæ quidem manerium, medietas, et tertia pars, cum pert., tenentur2 de D'no Rege in capite, ut de Corona, per serv. mil., et3 valet per annum in omnibus exitibus, juxta verum valorem ejusdem,4 reversione eorundem manerii, medietatis et tertiæ partis post mortem præfatæ Philippæ, si contigerit ipsam sine hærede de corpore suo procreato ex tunc obire, dicto nuper Regi Ricardo et hær. suis spectante: Dicunt ulterius præfati Jurati quod D'nus noster, Rex Henricus supradictus, postmodo, viz., xxivo die Januarii Ao r. sui vito, per Litteras suas Patentes, dictis Juratis similiter ostensas, de gratia sua speciali concessit carissimo filio suo Fohanni quod omnia maneria, dominia, terræ, tenem¹a, redditus, servitia, feoda, advocationes, chaceæ, bosci, parci, warennæ, piscariæ, feriæ, mercatæ, libertates et franchesiæ, cum pert. suis quibuscumque, quæ D'na Philippa, Ducissa Hibernia, tunc tenuit sibi et hær. suis de corpore suo procreatis, infra Comitatus Ebor., Lancast., et Westmerlandiæ, ex dono et concessione D'ni Ricardi nuper Regis Angliæ, prædecessoris D'ni Regis nunc, et quæ post mortem

² Between the asterisks supplied from a similar Inquisition on f. 148. See below, at the end of this present document.

² Supplied as above in lieu of quod quidem manerium etc. tenetur.

³ From this point to ejusdem below is omitted in the similar Inquisition.

⁴ From eorundem to tertie partis supplied from the other Inquisition, the reading in this being simply ejusdem manerii.

dictæ D'næ [145b col. 2] Philippæ, si ipsa sine hærede de corpore suo legitime procreato obiisset, ad ipsum D'num Regem nunc et hær. suos reverti deberent post mortem præd. D'næ Philippæ, si ipsa sine hær, de corpore suo legitime procreato obiret, præfato Johanni filio Regis nunc integre remaneant, Habendum et tenendum sibi et hær. suis de ipso D'no Rege nunc et hær. suis per servitia inde debita et consueta, imperpetuum : Et dicunt quod præfata D'na Philippa, tunc tenens tenemta prædicta, cum pert., dicto Johanni filio Regis [nunc] virtute Litterarum Patentium sibi sic factarum inde attornavit: Et dicunt quod præfata D'na Philippa, die Jovis prox. ante festum S. Michaelis Archangeli ultimo præteritum, sine hærede de corpore suo procreato obiit, per quod, ut dicunt iidem Jurati, dictum manerium, medietas et tertia pars, cum pert.,1 cum feodis militum, advocationibus ecclesiarum, et quibuscumque aliis rebus et pert. suis, ad præfatum D'num Johannem, filium Regis, et hær. suos de jure pertinent: Similiter dicunt præfati Jurati quod præfata Philippa non tenuit aliqua alia seu pluria terras vel tenemta in dicto Comit. de Lanc., die quo obiit, de D'no Rege, nec de aliis, in d'nico nec in servitio : [Et dicunt quod præd. manerium de Mauresholme, cum membris et pert. præd., valet per annum, ultra reprisas, xxli, et quod prædicta medietas manerii de Wyresdale, cum pert., valet per annum ultra reprisas xli, et quod præd. medietas manerii de Asshetona, cum pert., valet per annum ultra reprisas xls. et quod præd. tertia pars manerii de Whityngtona, cum pert., valet per annum ultra reprisas xl5.]2 In cujus rei test, uni parti hujus Inquisitionis penes præd. Juratos manenti præd. [146] Facobus sigillum suum apposuit; alteri vero parti penes præd. Facobum remanenti, Jurati prædicti sigilla sua apposuerunt — Data die et loco supradictis.

[146 col. 2, 146b, and 147 blank.]

[148] Inquisitio capta apud Mauncestriam xxº die Januarii Aº r. Regis Henrici ivii post Conq. xiiiº, Coram Facobo del Holt,

^{*} From medictas to this point supplied as before; and what follows down to pert. is omitted there.

² All within the brackets is supplied from the other Inquisition.

Escaetore D'ni Regis in Com. Lanc., per sacramentum Roberti de Holt, Edmundi de Workesley, Johannis de Tunwalclif, Willelmo de Heghfeldes, Rogero de Mylnehows, Petro de Workesley, Ricardo le Hunter, Thoma de Hadfeldes, Johanne Fitz-Geffray de Shepeley, Jacobo del Hulme, Johanne del Holt, et Henrico de Scolcroft, qui dicunt super sacram. suum quod Philippa, quæ fuit uxor Roberti de Veer, nuper Ducis Hiberniæ, in brevi huic Inquis. consuto nominata, tenuit die quo obiit in d'nico suo ut de feodo talliato, viz. sibi et hær. suis de corpore suo procreatis, ex concessione D'ni Ricardi nuper Regis Angliæ iidi post Conq., per Litteras suas Patentes de data xviiivi diei Maii Ao r. sui xxiido eidem Philippæ per nomen Philippæ, nuper uxoris etc. [as above, with the variations noticed in the copy given.]

[CCXVI.-GRANT, RESTORATION AND QUIT-CLAIM TO THE CONVENT BY AGNES, WIDOW OF WILLIAM DE LANCASTER III., OF A CARUCATE OF LAND, ETC., RECOVERED BY HER IN A PLEA OF DOWRY PROSECUTED IN THE KING'S BENCH AGAINST THE SAID CONVENT.]

[1486 col. 2] Duseta clamatio viduae, dudum uxoris Willelmi de Lancaster, super t'ras quas clamabit bersus nos in fournes.

Omnibus Christi fidelibus etc., Agnes, quondam uxor Willelmi de Lancaster, salutem in Domino. Sciat universitas vestra me pro salute animæ quondam viri mei, Will. de Lancaster, et meæ, concessisse, remisisse, condonasse et quiete clamasse Deo et B. Mariæ de F[ournes], Abbati et Conv. ibidem Deo servientibus, totam carrucatam, cum pert., quam clamavi versus eos in dote coram Justiciarios de Banco, de t'ra, scil., quam habent de dono quondam viri mei prædicti in F[ournes], ita vero quod ego Agnes, vel aliquis per me, nichil juris nomine dotis in t'ra illa, cum pert., de cætero possimus clamare vel exigere. Ne ista remissio et hæc. mea quieta clamatio alicui in posterum vertantur in dubium huic scripto sigillum meum in pura viduitate mea apposui. Hiis Test.: *— Ricardo de Caupland; Willelmo de F[ournes]; Rogero de Lancaster; Ricardo de Kyrkeby; Johanne de Buscell', et aliis.

[CCXVII. — GRANT BY KING EDWARD III. TO JOHN DE COUPLAND OF HALF THE MANOR OF ULVERSTON, WITH OTHER LANDS, ETC., IN RECOMPENSE OF HIS SERVICES IN THE SCOTTISH WAR, PREFACED BY GENEALOGICAL DETAILS TOUCHING THE CO-HEIRESSES OF WILLIAM DE LANCASTER III.]

[149.] Item supradictus Willelmus de Lancaster iiis duxit in uxorem Agnetem de Brus, de qua [non] habuit [exitum, set habuit tres sorores]² videl. Helewisam quam duxit in uxorem Petrus le Brus, senior, et Aliciam quæ nupsit D'no Willelmo de Lyndesay, et Serotam quam duxit D'nus Alanus de Malton, quæ obiit sine hærede. Et, quia præd. Willelmus iiis non habuit hæredem de corpore suo, descendit manerium de Ulverstone ad Helwisam et Aliciam sorores ejus: Et partitum fuit præd. manerium inter eas, cujus unam medietatem habet Abbas de Fourneys, illam videl. quam Willelmus de Lindesay et Alicia uxor ejus habuerunt: quam medietatem postea habuit Johannes de Cawpland de D'no Edwardo Rege iiio, sicut patet per scriptum subsequens. 13.

Rex omnibus³ ad quos etc. salutem. Sciatis quod, cum nos nuper considerantes grata et laudabilia obsequia nobis per dilectum nobis *Yohannem de Cawpland* impensa, et bonum locum

² There is written at the bottom of 148^b col. 2, in a different hand, "Willelmus tertius, filius Gilberti et Elwisse."

^{*} All within the brackets crossed out.

³ All on f. 148 from *Item supradictus* to *Rex omnibus* is underlined in red, and would seem to be a continuation of an entry originally written in the middle of f. 147^b col. 2, which has been cut away.

quem nobis in guerris nostris tenuit, necnon strenuum gestum ipsius Johannis in bello apud Dunolm., ubi Deus sua Divina potentia fidelibus nostris partibus borealibus¹ victoriam de Scotis, inimicis nostris, contulit gloriosam, in quo bello idem Johannes David de Bruys, qui se Regem Scotiæ fecerat nominari, de guerra cepit, et ipsum David nobis gratanter liberavit; ac volentes ipsum Johannem propter ipsius probitatis et strenuitatis merita taliter premiare quod alii per hoc exemplum capiant nobis temporibus futuris [149 col. 2] fideliter2 obsequendi, eundem Johannem in statu Baneretti posuerimus, et pro eodem statu manutenendo concesserimus pro nobis et hær. nostris eidem Johanni quingentas libras percipiendas sibi et hær, suis singulis annis-videl. quadringentas libras de exitibus custumarum nostrarum in portu Civitatis nostræ London,, et centum libras de exitibus custumarum nostrarum in portu villæ3 de Berewico4 super Twedam, per manus Collectorum custumarum prædictarum qui pro tempore forent, ad terminos Paschæ et Michaelmas per æquales portiones, quousque prædicto Johanni et hær. suis de quingentis libratis terræ vel red[d]itus per annum in loco competente, eidem Yohanni et hær. suis habendis, per nos vel hær. nostros foret provisum: Et postmodum, volentes concessionem nostram prædictarum effectui mancipari, dederimus et concesserimus pro nobis et hær, nostris præfato Johanni manerium de Coghulle, cum pert., in Comit. Ebor., et medietatem manerii de Kirkeby in Kendale, cum membris et aliis pert. suis, in Comit. Westmerland et Cumbriæ, et medietatem manerii de Ulverston, cum pert,5 in Comit Lancast, quæ fuerunt Willelmi de Coucy, et quæ post mortem ipsius Willelmi ad manus nostras tamquam escaeta nostra devenerunt, Habenda et ten. eidem Johanni et hær, suis ac aliis Capit. D'nis feodorum illorum per servitia quæ inde, antequam ad manus nostras devenerunt, debebantur, ad valorem annuum ducentarum triginta et unius librarum, octo solidorum, novem denariorum et unius quadrantis, ad[149b]quos

¹ Borialibus. 2 Fedeliter. 3 Velle. 4 Berewici. 5 Patin'.

dicta maneria de Coghulle extendebantur per annum, in partem! satisfactionis quingentarum librarum t'ræ et redditus prædictarum, salvis nobis parco et bosco separali super le Bradwode, bosco infra insulam de Winendremer, medie ta te bosci vocati Richemerfelde, bosci de Crosthwait vocati Brentwode, et bosci de Aymerholm', necnon feodis militum et advocationibus ecclesiarum quæ ad eadem manerium de Coghulle et medietates dictorum manerii de Kirkeby et manerii2 de Ulverston pertinent : Concesserimus etiam eidem Johanni maneria de Morholm', Wartona, Corneforde et Lyndhevede, cum pert., in Comit. Lancast., quæ fuerunt prædicti Willelmi, et quæ post mortem ipsius Willelmi, ad manus nostras tanquam escaeta nostra devenerunt, Habenda ad voluntatem nostram ad firmam et valorem annuum sexaginta et decem et octo librarum, quinque solidorum, et undecim denariorum, quos ei singulis annis pro tempore quo maneria pr[æ]dicta sic tenuerit in partem satisfactionis quingentarum librarum t'ræ et redditus prædictarum allocari voluimus, quousque aliud inde præcepissemus,3 et nos volentes eidem Johanni de residuis quadringenti[s] et decem libris, quinque solidis et tribus denariis, uno obolo4 et uno quadrante, quæ ei de dictis quingentis libratris t'ræ et redditus per annum a retro fuerint, satisfieri, voluerimus et concesserimus pro nobis et hær. nostris quod idem Johannes dictas centum, quater viginti et decem libras, quinque solidos, tres dena-[149b col. 2]rios, unum obulum4 et unum quadrantem haberet et perciperet sibi et hær, suis singulis annis de exitibus custumarum nostrarum in portu Civitatis nostræ London per manus Collectorum custumarum ibidem, qui pro tempore fuerint,5 ad festa S. Michaelis et Paschæ, per æquales portiones, quousque eidem Johanni et hær, suis de centum quater viginti et decem libris, quinque solidis, tribus denariis, uno obolo et una quadrantata t'ræ et redditus in loco competenti habendis in plenam satisfactionem D libratarum t'ræ et redditus prædictorum per nos vel hær. nostros provisum, prout in diversis Litteris nostris Patentibus

Pertem. * Menerii. 3 Percepissemus. 4 Obulo, obulum. 5 Fuerunt.

inde confectis plenius continetur; ac jam præfatus Yohannes manerium de Coghulle, medietatem manerii de Kirkeby, cum membris et aliis pert. suis, ac medietatem manerii de Ulverston præd.,1 cum pert., ac præd. maneria de Moreholm', Wartona, Carnforde, Lindheved, cum pert., necnon dicto[s] cxcli vs iiid ob. quadr. annuos jam reddiderit in manus nostras, et dictas Litteras nostras in Cancellaria nostra restituit cancellandas:- Nos ad redditionem et restitutionem prædictas ac ad bonum servitium ipsius Johannis prædictum considerationem² habentes, ac volentes eo prætextu cum eodem Johanne agere gratiose, dedimus et concessimus pro nobis et hær. nostris eidem [150] Johanni et Johannæ uxori ejus manerium de Coghulle, cum pert., ac dictas medietates præd. manerii de Kirkeby, cum membris et pert. suis, et dicti manerii de Ulverston, cum pert., præfato Fohanni et hær. suis per nos prius data et concessa, necnon parcum et boscum separalem³ super le Bradewode, boscum infra insulam de4 Winendremer, medietatem bosci vocati Richmerfelde, bosci de Crostwait vocati Grenewode, et bosci de Aymerholme prædictos, ac feoda militum et advocationes ecclesiarum prædicta, quæ ad eadem manerium de Coghulle et mediet. dictorum manerii de Kirkeby et manerii de Ulverston pertine[n]t seu pertinuerunt, quæ in manibus nostris, ut præmittitur, retenta fuerunt, Habenda et ten. præfatis Johanni et Johannæ ad totam vitam utriusque eorundem, absque vasto in parco seu boscis prædictis, aut exilio de tenentibus suis in maneriis, t'ris et tenemtis prædictis faciendo, de quo quidem exilio seu etiam vasto, nisi forsitan eosdem boscum et parcos, vel aliquam partem eorundem, aut arbores in eis crescentes dederint vel ven [di]derint, ipsos Johannem et Johannam, vel eorum alterum nolumus⁵ per nos vel per hær. nostros occasionari vel inpetiri quovis modo: ita tamen quod præd. Johannes et Johanna et tenentes sui de parco et boscis prædictis capere possint ad ædificandum, conburendum, et ad parcos et haias faciendum et

Prædictarum. 2 Considerationes. 3 Seperalem. 4 Et.

⁵ Volimus. The connection requires a negative sense, and accordingly, besides the obvious substitution of u for i, the verb is changed to the negative nolo.

claudendum, ac housbote et haybote, et alia necessaria quæcunque facienda, absque molestatione nostri vel hær. nostrorum, seu [150 col. 2] ministrorum nostrorum quorumcunque, ad totam vitam utriusque eorundem Johannis et Johannæ. Concessimus etiam pro nobis et hær, nostris eisdem Johanni et Johannæ præd. maneria de Moreholme, Warton, Carneforde et Lindehevede, cum pert., Habenda et ten. ad voluntatem nostram ad firmam in valorem annuum lxxviiili vs xid præd,,1 quos eis singulis annis [pro] tempore quo eadem maneria sic tenuerunt in partem satisfactionis dictarum D libratarum t'ræ et redditus dicto Fohanni et hær, suis per nos, ut præmittitur, concess',2 præfatis Yohanni et Johannæ allocari volumus. Et si contingat dicta maneria de Moreholme, Warton, Carneforde et Lindehevede, cum pert., extra manus Johannis et Johannæ per considerationem Curiæ nostræ, aut per nos vel hær, nostros, ex quacumque causa, capi vel poni antequam eisdem Johanni et Johannæ de dictis lxxviiili vs et xiid fuerit3 satisfactum ad totam vitam ipsorum Fohannis et Fohannæ habendis, volumus et concedimus pro nobis et hær. nostris eisdem Johanni et Johannæ quod ipsi ex tunc singulis annis lxxviiili vs xid de exitibus custumarum nostrarum in portu dictæ Civitatis London, habeant et percipiant ad totam vitum eorundem Yohannis et Johannæ ad ter[150b]minos prædictos, quousque eisdem Johanni et Johannæ de Ixviiili vs xid prædictis singulis annis ad totam vitam eorundem Johannis et Johannæ habendis per nos et hær, nostros fuerit3 provisum: Volumus insuper et concedimus pro

^{*} This is written pradictos, the construction requiring pradictorum: the gender, it is to be supposed, depends on the immediately preceding denariorum, which also governs the quos next following. After singulis follows an unusual symbol, , which is replaced by annis above, according to the reading on a previous page, which also warrants the insertion of pro.

^{*} The contracted word is concess', which but for the per nos just above might well be expanded by concessimus: the quos above precludes the expansion by concessifuerunt. Altogether the sentence is corrupt and it seems better to leave the text as it is, with the notice that emendation is not attempted, though, possibly, concessos may be the reading required.

³ Fuerint.

nobis et hær. nostris quod prædicti Johannes et Johanna dictos centum quater viginti¹ et decem libras, quinque solidos, tres denarios, unum obulum et unum quadrantem habeant et percipiant singulis annis de exitibus custumarum nostrarum in dicto Portu London, per manus Collectorum custumarum nostrarum ibidem, qui pro tempore fuerint, ad festa S. Michaelis et Paschæ per æquales portiones quousque eisdem Johanni et Johannæ ad totam vitam utriusque eorundem de cxc libratis, v solidatis, iii denariatis, uno obulo et una quadrant[ata] t'ræ et redditus per annum in loco competenti habendis in plenam satisfactionem D libratarum t'ræ et redditus prædictarum per nos vel hær. nostros fuerit² provisum: Ita quod, post mortem prædictorum Johannis et Yohannæ, maneria et medietates prædicta, cum pert., una cum feodis et advocationibus, parco, boscis,3 et omnibus aliis prædictis, necnon dicti centum quater viginti libræ,4 quinque solidi, tres denarii, unus obulus et unus quadrans singulis annis⁵ de exitibus custumarum præd. ad nos et hær. nostros integre reverta[n]tur. In cujus rei rest. etc. Data apud Turrim London. xxi[o] die Maii Aº xxixº Regis nunc per breve de Privato Sigillo.

Not'.6 In extr. de Cancellaria de A° xxxi° [150b col. 2] Regis Edwardi iii. liberatis in Scaccario Regis inter grossos fines continetur sic:—De Abbate de Forneys pro licentia adquirendi reversionem medietatis manerii de Ulverstona infra t'ras suas de Forneys, et illam ingrediendi post mortem Johannis de Cawpland et Johannæ uxoris ejus—xl marcas, unde Ph[ilipp]a, Reg[ina] Angliæ, exigit liiis iiiid de auro suo ipsam contingenti de eodem fine.

¹ Quatuor viginti. ² Fuerint. ³ Boscos. ⁴ Libras.

⁵ Anni, without the singulis.

⁶ From this point to scriptum subsequens at the end of the heading of next document, all is underlined in red.

¹ Uxore.

[CCXVIII. — INQUISITION TAKEN ON OCCASION OF THE DEATH OF WILLIAM, SON OF WILLIAM DE COUCY, FORMERLY LORD OF HALF THE MANOR OF ULVERSTON, WHO DIED WITHOUT LAWFUL HEIR (THE NEXT IN THE SUCCESSION BEING A FRENCH SUBJECT), WITH NOTICE OF THE GRANT OF THE LANDS ETC. LATE DE COUCY'S TO SIR JOHN COUPLAND AND HIS WIFE FOR THEIR LIVES, WITH REVERSION TO THE ABBEY OF FURNESS.]

Et causa quare praedictus Cowardus Rex etc. dedit medietatem praed. manerii de Alberstone Johanni de Cawplande fuit pro eo quod quidam D'nus Willelmus de Cowcy, quondam d'nus dictae medietatis, obiit sine haerede de corpore suo, et quod sic obiit patet per scriptum subsequens. 14.

Inquisitio capta apud Lancaster die Sabbati prox. post festum Nativitatis B. Mariæ, Ao r. Regis Edwardi iii a Conquestu xlixo, Coram Ricardo de Hogton, Escaetore D'ni Regis in Com. Lanc., virtute cujusdam brevis eidem Escaetori directi, per sacr. Ricardi Flemmyng, militis, Roberti de Wassynton, Willelmi de Tunstalle, Edmundi Dacre, Ricardi Gentille, Johannis Swaynsone, Johannis Oxclif, Johannis de Caterton de Lancaster, Walteri de Chaumber, Johannis de Cotum, Edmundi Frere et Johannis de Berwyk, qui dicunt super sacr. suum quod Willelmus, filius Willelmi de Coucy, defunctus, fuit homo de Regno [151] Francia, et obiit seisitus in d'nico suo, ut de feodo, de manerio de Morholm, cum pert. quod quidem manerium tenetur de Johanne Duce de Lancast. per servitium militare, et per serv. vd per annum, et valet per annum ultra reprisas xlii; et de medietate manerii de Wyresdale, cum pert., quæ tenetur de eodem Duce per serv. mil. et per serv. iis vid per annum, et valet per annum ultra reprisas xxxii; et de medietate manerii de Estona, cum pert., quæ tenetur¹ de eodem

¹ Tenentur.

Duce per serv. mil. et per serv. xd per annum, et valet per annum ultra reprisas c^s; et de medietate manerii de *Ulverston*, cum pert., quæ tenetur de Abbate de F[ournes] per serv. mil. et per serv. xvs per annum, et valet per annum ultra reprisas cs1; et de tertia parte² manerii de Whytyngtona, cum pert., quæ tenetur de præd. Duce per serv. mil. et per serv. iiis ivd per annum, et valet per an[n]um ultra reprisas cs; et dicunt quod præd. Willelmus filius Willelmi obiit sine hærede die Lunæ prox. post festum S. Barnabæ Apostoli Ao r. Regis nunc xixo sine hærede de corpore suo procreato. Et dicunt quod D'nus Willelmus filius Willelmi non habuit aliquem hæredem nec aliquos hæredes infra regnum Anglia, nec infra potestatem Regis Anglia dicto die quo obiit: set dicunt quod quidam Ingelramus de Cowcy, qui fuit homo de regno Franciæ et de ligeantia Regis Franciæ, et natus et procreatus in regno Franciæ, et tota vita sua commorans in dicto regno Francia [151 col. 2, and 151b col. 1 both cut away.]3

[CCXIX.—GRANT BY KING EDWARD III. TO THE CONVENT OF THE REVERSION OF HALF THE MANOR OF ULVERSTON ON THE DEATH OF SIR JOHN DE COUPLAND AND HIS WIFE JOAN.]

[Imperfect through the cutting away of half f. 151. The description of the deed in the Tabula Sententialis is — Rex Edwardus concedit nobis quod medietas manerii de Albers-

^{*} Solidorum. * Perto

³ The account given of the sequel of the above as given in the Tabula Sententialis is as follows:—Dicunt quod quidam *Ingelramus* de Regno *Franciæ* fuit frater et propinquior hæres dicti *Willelmi*, qui *Ingelramus* tunc mortuus habuit tunc filium et hæredem, nomine *Ingelrami de Cowcy*, de regno et ligeantia Regis *Franciæ*, et dicunt quod Rex seisivit dictam medietatem, cum aliis, in manus suas tanquam escaetam pro eo quod dictus *Willelmus de Cowcy* obiit sine hærede infra potestatem *Regis Angliæ*: et dicunt quod Rex concessit dictam medietatem, cum aliis, *Johanni* [de] Coupland et Johannæ uxori suæ ad vitam suam, et quod Rex per cartam suam concessit nobis reversionem dictæ medietatis manerii de *Ulverstona* post mortem dictorum Johannis et Johannæ etc.

tona remaneat nobis post mortem Johannis de Coupland et Johannae; et kecimus cum Rege finem pro xl libris.]

[151b col. 2] usque quidem dudum Abbas et Conv. ejusdem loci medietatem dicti manerii diu ante Statutum de t'ris et tenem^{tis} alienandis de Capit. D'no tenend, alienarunt de prædictis Abbate et Conv. per certa servitia et pro xvs eisdem Abbati et Conv. annuatim reddendis revend', et sic jus ipsorum Abbatis et Conv. in toto manerio prædicto, quid in d'nico, quid in servitio, continuatum fuit quousque medietas manerii præd. ad manus Willelmi de Cowci, militis, devenit, et pro eo quod idem Willelmus sine hærede, ut dicitur, obiit, præd. nunc Abbas clamat medietatem præd., quæ per mortem præd. Willelmi in manum nostram capta extitit, ad ipsum et ad Domum suam præd. tanquam escaetam suam reversuram, tulit breve nostrum de escaeta versus Johannem de Cowpland tunc tenentem medietatis præd, in feodo simplici de dono nostro, et pendente processu super brevi prædicto inter prædictos Abbatem et Johannem habito, idem Johannes jus quod habuit in dicta medietate in manus nostras reddidit, et inde statum novum eidem Johanni et Johannæ uxori ejus ad terminum vitæ eorundem Johannis et Johannæ a nobis resumpsit, reversione ejusdem medietatis post mortem ipsorum Johannis et Johannæ ad nos spectante, et sic præd. Abbas super prosecutione sua in hac parte diversimode impeditur, per quod idem Abbas. nobis supplicavit ut ex causa prædicta et in recompensationem ccxcli xis ixd unius quadrantis, in quibus eidem Abbati ex diversis causis tenemur, velimus reversionem [dictæ] medietatis, cum pert., [152] post mortem prædictorum Johannis et Johannæ, concedere prædictis Abbati et Conventui et successoribus suis, Habendam: Et quia, per inspectionem cartarum dictorum progenitorum nostrorum de Fundatione Abbatiæ prædictæ coram nobis et concilio nostro exhibitarum, evidenter apparet medietatem manerii præd. præfatis Abbati et Conv. in forma præd. datam fuisse et concessam, et idem Abbas quasdam Litteras nostras

¹ Owing to the absence of the former part of this sentence it is not easy to see in what way this contraction ought to be expanded.

Patentes per quas prædicto Abbati in xl^{li}, quas nobis iu subventionem expeditionis guerræ nostræ Franc' mutuavit, tenebamur, nobis in Cancellaria nostra restituit cancellandas, ac, per certificationem Thesaurariorum et Baronum de Scaccario ac Camerariorum nostrorum nobis in Cancellaria nostra de mandato nostro factam, est compertum quod tam dictum mutuum dictorum xlli quam etiam quoddam surplusagium quod idem Abbas habet de cclli xis ixd i quadr. sibi allocandis, quæ proveniunt de Delxxiiili iiis ivd i quadr., in quibus celebris memoriæ D'nus Edwardus, quondam Rex Anglia, avus noster, executoribus testamenti Isabellæ de Fortibus, quondam Comitissæ Albe Mareliæ pro bladis et aliis bonis et catallis ipsius Comitissæ, quæ, post mortem ejusdem Comitissæ, ad manus dicti avi nostri devenerunt, et de quibus Dclxxivli iiis ivd et i quadr. dictus Abbas eisdem executoribus pro ipso avo nostro satisfecit in Rotulis [162 col. 2] et memorandis Scaccarii et Receptæ nostræ sunt adnullata, et nos inde erga præfatos Abbatem et Conv. sumus exonerati: Nos, eo prætextu et per finem xlli quas idem Abbas in Cameram nostram nobis solvit, volentes præfatis Abbati et Conv. gratiam facere specialem, concessimus pro nobis et hær. nostris quod dicta medietas manerii præd., cum pe[r]t., quæ ad valorem annuum c solidorum, deductis reprisis et servitiis inde debitis, non attingit, sicut per extentam inde factam et in Cancellaria nostra retornatam est compertum, et quæ post mortem præd. Johannis et Johannæ ad nos et hær, nostros reverti deberet, post decessum ipsorum Johannis et Johanna remaneat præfatis Abbati et Conv., Habenda et ten., cum redditibus, servitiis, et omnibus aliis ad medietatem illam spectantibus, sibi et succ. suis de nobis et hær. nostris eodem modo et per eadem servitia sicut ante alienationem¹ præd. per dictos dudum Abbatem et Conv. inde, ut prædicitur, factam tenebatur, imperpetuum. In cujus rei test. has Litteras nostras fieri fecimus Patentes. Teste meipso. Apud Wodestok xxixo die Novembris Ao r. nostri Angliæ xxxio, r. vero nostri Franciæ xviiio.

¹ Elienationem.

[CCXX.—Release and quit-claim by Margaret, widow of Robert de Roos, of all her claim and right in Scathwait and Egton, as well as of boats both for carrying and fishing purposes in Windermere and Thurstanwater.]

Duieta clamatio nobis facta per unam viduam de Scathwait et Egtona, et de batellis et retibus in Winendremere et Trustanwater, ut patet per scriptum subsequens.

[152b] Omnibus hoc scriptum etc. Margareta, soror et una hæredum D'ni Petri de Brus, quondam uxor D'ni Roberti de Roos, salutem in Domino. Noveritis me, pro s. animæ meæ, et omnium antec. et succ. meorum, in propria et ligia viduitate mea, remisisse, relaxasse et omnino de me et hær. meis inperp. quietum clamasse Abbati de Furnes et ejusdem loci Conv., et eorum succ., totum jus et clamium quod habui vel umquam habere potero in totum Scafthwait et Egton, cum omnibus pert.2 suis, per divisas subscriptas, scil., a magno vado de Craik, quod dicitur Tunewath, usque ad sepem Willelmi de Doningtona, et sic sequendo sepem usque in Brochtonbec, et sic ascendendo³ per Broghtunbec usque ad divisas Alani de Staynton, et sic per divisas Alani usque ad divisas Willelmi de Turs, et sic per ejus divisas usque ad ripam de Craik, et sic sequendo ripam de Craik usque ad præd. vadum de Tunewath. Et etiam quietum clamavi præd. Abbati et Conv. duo batella, inperp., competentia, unum, videl., in Winendremer et aliud in Thurstinwater, ad cariandum boscum et mairemium suum, et cætera quæ eis fuerint necessaria: Et etiam duo minora batella, unum scil. in Winendremer, cum xx retibus ad piscandum assidue, et aliud in Thurstanwater, cum viginti retibus ad piscandum assidue, [152b col. 2] sine ul[l]a contradictione mei aut hær. meorum, utendum et gaudendum inperp. omnia prædicta in lib., puram et perp. elem. : Ita quod nec ego nec hær. mei, nec aliquis

² See following document.

per nos vel pro nobis, seu nomine nostro, jus nec clamium in prædictis tenem^{tis} et batellis, cum omnibus pert. prænominatis, de cætero exigere vel vendicare poterimus inperpetuum. In cujus rei test. præs. scripto sig. meum apposui. Hiis Test.:— D'nis Johanne de Belew; Willelmo le Boteler; Johanne Byrun; Roberto de Lathum; Alano de Penyngtona, Militibus; Willelmo de Cancefelde; Willelmo de Dallyr; Gilberto de Bronnoluyshewed; et multis aliis. Sequitur linea progenialis.

[CCXXI.—LETTER OF ATTORNEY BY WALTER DE FAUCON-BERG AND MARMADUKE DE THWENG, AUTHORISING ADAM DE LANCASTER TO RECEIVE SEISIN OF THEIR MOIETY OF THE LATE PETER DE BRUS' LANDS IN ULVERSTON, WITH UNDERTAKING TO COME THEMSELVES WITH ALL CON-VENIENT DESPATCH TO RENDER DUE HOMAGE TO THE ABBOT AS THEIR CHIEF LORD, PRECEDED BY A GENEA-LOGICAL NOTICE OF THE MODE OF DESCENT OF THE SAID PROPERTY.]

Et alteram medietatem manerii de U[lverston] habuit Petrus le Brus senior, qui genuit Petrum juniorem, Agnetem, Luciam, Margaretam et Ladaranam¹: quæ Margareta nupsit D'no Roberto de Ros, et ipsa Margareta quieta [clamavit] Abbati de F[urnes] Egton et Scafthwait, et confirmavit alias libertates, sicut patet per scriptum præcedens. Agnes supradicta nupsit Waltero de Fawkunbergh, Lucia, Marmeduco de Thweng, Ladarana Johanni de Bewlw.² Petrus le Brus junior supradictus obiit sine hærede de corpore suo³: post cujus mortem prædicti Walterus et Marmaducus, per attornatum suum, ceperunt seisinam in medietate sua quæ descendebat ad eos ratione prædictarum Agnetis et Luciæ, uxorum suarum, cujus seisinæ scriptum hic sequitur. 17.

² This lady's name is differently spelt—La Dereyne, Laderina, etc. See p. 3, note.

⁹ Bella aqua or Bellew. ³ See note, p. 4.

[153] Venerabili patri suo in Christo H[ugoni], Divina miseratione Abbati de F[urnes], sui [filii] Walterus de Faucunbergh, Marmaducus de Tweng, in Domino salutem. Noveritis nos dilectum et fidelem nostrum, Adam de Lancaster, attornasse ad seisinam t'rarum quæ quondam D'ni Petri de Brus erant in F]urnes] nomine nostro capiendarum, promittentes nos citra festum Pentecostes, quandocumque melius poterimus, versus partes vestras venire vobis, tanquam D'no nostro, pro dicta terra facturos quod de jure facere debemus. In cujus rei test. has litteras nostras vobis transmittimus patentes. Data apud Skeltonam¹ die Veneris prox. post festum Conversionis S. Pa[u]li, A.D. M^{mo} cc^{mo} lxx^{mo} iiº.

[CCXXII.—CONFIRMATION BY ABBOT HUGH AND THE CON-VENT OF THE GRANT OF THE AFORESAID PORTION OF THE BRUS INHERITANCE IN FURNESS MADE TO ROGER DE LANCASTER BY FALCONBERG AND THWENG IN RIGHT OF THEIR WIVES.]

Supradicti Walterus et Marmeducus, Agnes et Lucia, post seisinam, ut superius scribitur, captam, dederunt Rogero de Lancaster, hastardo fratri Willelmi de Lancaster iii, abunculi praedictarum Agnetis et Luciae, medietatem suam praed. sicut patet per scriptum subsequens. 18.

Omnibus Christi fidelibus hoc scriptum etc. Hugo, dictus Abbas de F[urnes], salutem in Domino sempiternam. Noveritis nos inspexisse cartas per quas Walterus de Faukunberghe et Agnes uxor ejus, [153 col. 2] Marmeducus de Thweng et Lucia uxor ejus feoffarunt Rogerum de Lancaster de tenem^{tis} de Ulverstona in F[urnes], in hæc verba:—Omnibus Christi fidelibus etc. Walterus de Faukunberg et Agnes uxor ejus, Marmeducus de Thweng et

² Skelton, the Baronial seat of the Brus, is about five miles from Guisborough. After the death of Peter de Brus III. it fell to the share of this sister Agnes and her husband, Walter de Fauconbergh. Kilton Castle, the seat of Marmaduke de Thweng, is some three or four miles distant from Skelton.

Confirmation by the Abbot of the Brus property. 381

Lucia uxor ejus, s. in Domino sempiternam. Noverit universitas vestra nos dedisse, concessisse, et hiis præs. cartis nostris confirmasse D'no Rogero de Lancaster et hær. suis, vel suis assingnatis, omnes t'ras et tenemta, cum omnibus pert. I suis, sine aliquo retenemento, quæ habuimus in F[urnes] vel habere potuimus per descensum hæreditatis quondam D'ni Petri de Brus, Tenenda et hab. sibi et hær. suis vel assignatis de Capitalibus D'nis in feodo et hæreditate, libere, quiete, bene, et in pace, cum homagiis et servitiis et omnibus aliis pert. et libertatibus quæ nobis vel hær. nostris, ratione dictæ hæreditatis, aliquo modo accidere potuerunt vel poterunt-Reddendo inde per annum, ipsi et hær. sui vel assingnati, nobis et hær. nostris duos denarios² argenti ad Natale Domini pro omni serv., consuetudine, exactione et demanda nobis et hær. nostris pertinentibus, faciendo Capit. Dnis feodi omnia servitia debita et consueta. Et nos Walterus et Marmeducus et hær. nostri dictas t'ras et tenemta, cum omnibus pert. suis, sicut præd. est, dicto D'no Rogero, et hær. suis vel suis assignatis, contra omnes gentes inperp. warantizabimus. In cujus rei [153b] test. præs. scriptis sigilla nostra apposuimus: — Quas cartas et earum tenores dicto Rogero et hær. suis pro nobis et succ. nostris de consensu Capituli nostri confirmavimus, Tenere de nobis et succ. nostris in forma præscripta. In cujus rei test. tam præd. Rogerus quam nos præs. scriptis cirografatis sigilla nostra alternatim apposuimus. Hiis Test: - D'no Henrico de Stavelay; Willelmo de Windeshover; Alano de Turribus; Thoma] de Berburne; Johanne de Hamesfelle; et aliis. Acta apud ecclesiam de Kertmelle in Octabus S. Johannis Bapt. Aº r. Regis Edwardi filii Regis Henrici xº. [1282.]

· Partinenciis.

Denareos.

[CCXXIII.—ACKNOWLEDGMENT BY ROGER DE LANCASTER AFTER ACQUISITION OF THE OTHER MOIETY OF THE MANOR OF ULVERSTON, AND A DISPUTE RAISED BY HIM OVER THE HOMAGE AND RELIEF CLAIMED THEREUPON BY THE ABBOT OF FURNESS, THAT THE SAID CLAIM WAS GOOD, WITH CERTAIN PROVISOS.]

Hic sequitur rubrica in nigro.

Et postea supradictus Rogerus de Lancaster cepit de Willelmo de Lindesay et Alicia urore ejus alteram medietatem ad ipsos pertinentem¹ ad terminum bitae eorundem Willelmi et Alicia, et sic habuit pro tunc utramque medietatem, inter quem et tunc Abhatem de f[urnes] controdersia² super serbitiis, tertis propresturis et assartis³
[fuit], sicut testantur subsequentia scripta. 19.

Hoc scriptum testatur quod cum inter D'num Hugonem Abbatem F[urnesii] et ejusdem loci Conventum, ex parte una, et D'num Rogerum de Lancaster, ex altera, mota esset contentio tam super homagio et relevio quam super aliis servi-[153b col. 2] tiis debitis et consuetis prædictis D'no Abbati et ejusdem loci Conventui pro tenemuis de Ulverstona in F[urnes], cum pert., quorum medietatem ingressus est præd. Rogerus ex com[m]issione D'ni Walteri de Lindesay ad terminum vitæ ipsius Rogeri: et quorum alteram [medietatem] clamat tenere in feodo sibi et hær. suis in perp., prout cartæ feoffamenti D'norum Walteri de Faucunberg et Agnetis uxoris ejus, Marmeduci de Tweng et Luciæ uxoris ejus, de præd. tenemuis eidem Rogero factæ, plenius testantur, faciendo D'nis Capit. feodi omnia serv. inde debita et consueta, tandem in hunc modum sopita est:—Videl. quod

· Partinentem.

^a Contraversia.

3 Assertis.

præd. D'nus Rogerus recognoscit præd. tenemtum esse feodum ipsius Abbatis et ejusdem loci Conventus, et præd. Hugoni Abbati homagium et fidelitatem fecit in ecclesia de Kertmel in Octabus S. Johannis Baptistæ Ao r. Regis Edwardi i. decimo, pro prædmedietate, pro qua D'nus Petrus de Brus, qui eam aliquo tempore in suo d'nico tenuit, homagium et fidelitatem fecit, et relevium suum solvit prædicto Hugoni Abbati: Et præd. D'nus Rogerus faciet præd. Abbati et Conv. omnia serv. inde debita et consueta: Et idem Abbas concessit, pro se et succ. suis, et remisit omne jus et clameum quæ habuit erga prædictos Walterum de Faucunberg et Agnetem uxorem ejus, Marmeducum de Tweng et Luciam uxorem ejus, et eorum hæredes, de homagio et servitio petendis pro medietate prædicti tenem^{ti} de *Ulverston*, nisi contingat dictam t'ram aliquo [154] casu seu facto ad prædictos Walterum de Faucunberge et [Agnetem uxorem ejus, seu] hær. suos, Marmeducum de Tweng et Luciam uxorem ejus, seu eorum hæredes, in posterum redire, vel quod præd. Walterus seu dictus Marmeducus, vel eorum hæredes homagium præd. Rogeri seu hær. suorum de jure vel de facto recuperaverint: quod si contigerit præd. quieta clamatio homagii et servitii præd. medietatis de Ulverstona nichil valeat prædictis Waltero et Marmeduco, vel eorum alteri, seu eorum hæredibus: sed licebit præd. Abbati et succ. suis in feodo suo de Ulverstona ad voluntatem suam distringere et districtiones captas tenere quousque dicti Walterus et Marmeducus, seu eorum hæredes, homagium et fidelitatem fecerint præd. Abbati, vel succ. suis, una cum omnibus aliis serv. inde debitis et consuetis, quæ pro tempore a retro fuerunt.² In cujus rei test. sigilla partium³ huic scripto cirographato alternatim sunt appensa. Hiis Test: - D'no Henrico de Stavelay; Willelmo de Wyndesor; Alano de Turribus; Thoma4 Travers; Waltero de Osmunderlaw; Johanne de Hamesfel; et aliis.

Le. Fuerint. 3 Percium. 4 Thomas Traveris.

[CCXXIV. — SETTLEMENT OF A DISPUTE BETWEEN THE CONVENT AND ROGER DE LANCASTER ORIGINATING IN CERTAIN ENCROACHMENTS AND INTAKES OR ENCLOSURES MADE BY THE SAID ROGER UPON THE COMMON OF ULVERSTON AND INTERFERING WITH THE RIGHTS OF THE CONVENT.]

Contentio mota et sopita inter nos et Rogerum de Lans caster super quibusdam propresturis, etc. 20.

Hoc scriptum cirographatum testatur quod, cum contentio mota esset inter D'num Abbatem et Conv. F[urnesii], ex parte una, et D'num Rogerum de Lancaster, ex parte altera, de quibusdam propresturis, clausis, et assartis factis [154 col. 2] in com-[m]una pasturæ de *Ulverstona* per dictum D'num Rogerum et suos, et dictum Abbatem et Conv., in hac forma quievit in vigilia Apostolorum Petri et Pauli apud Ulverston Ao r. Regis Edwardi i. quarto-videl. quod idem Abbas et Conv. concedunt præd. Rogero et hær. suis, [quod] illas propresturas,2 clausas et assartas3 quas in communis ipsorum Abbatis et Conv. in *Ulverston*, pertinentibus ad liberum tenemtum ipsius Abbatis in eadem possidebat, die præd., habeant [et] teneant inperpetuum: Exceptis xx acris de eisdem propresturis, clausis et assartis, quæ ad com[m]unam pasturæ de Ulverston tempore clauso et aperto inperp. remanebunt, quarum xiv acræ incipiunt ad murum de Scafthwayt et extendunt se in longitudine4 usque ad altam viam quæ ducit de Ulverston usque ad pontem de Crayc, habentes in longitudine sexties viginti perticatas⁵ et in latitudine⁶ xviii perticatas⁵ et dimidiam et iii pedes inter quercus mercatas pro divisis ex utraque parte: et tres acræ incipientes ad domum Walteri Grym et [quæ] extendunt se versus Ulverstonam inter altam viam et t'ram D'ni Abbatis prædicti: et tres acræ apud Colepot-hyrstis7 inter Brogh-

- ¹ Comunia. ² Porpresturis.
- 3 Assertis, with et serti before it dotted under as a mistake.
- 4 Longitudinem. 5 Particalas. 6 Lutitudinem.

This name is worth passing notice, however obscure the meaning of the first member in it may be. *Pot* is a local name for waterworn holes of a tubular or conical tonehevede et Broghtonbecc quas Robertus Curtays tenere solebat. Et præd. Rogerus concessit pro se et hær. suis prædicto Abbati et Conv. et eorum succ. quod habeant et teneant inperp. omnes propresturas, clausas et assartas per ipsum Abbatem et prædec. suos factas ante [154b] diem præd. in prædictis communis de Ulverstona: et tam dicti Abbas et Conv. et eorum succ., quam dictus Rogerus et hær. sui, includent competenter dictas propresturas, clausas et assartas, ita quod averia in eisdem pro defectu clausturæ tempore clauso non intrent: et si intraverint sine dampno et redemptione rec[h]acientur. Et tam prædicti Abbas et Conv. et eorum succ. et eorum homines, quam dictus Rogerus et hær. sui et corum homines, com[m]unicabunt ad invicem omni tempore aperto in præd. propresturis, clausis et assartis, tam in campis de Scafthwait et Egton quam in campis de Ulverstona. Omnia autem communia dicto die non appropriata, non inclusa, nec assartata in communi remaneant dicto Abbati et Conv. et eorum succ. et eorum hominibus de Scathwait et Egton, et dicto Rogero et hær, suis et eorum hominibus de Ulverstona et de Neulande omni tempore inperpetuum: Salvis dicto Rogero et hær. suis Haya sua de Plumtun² et foresta sua de Blawit³ per rectas et antiquas divisas suas. Et ne in posterum super hiis prænominatis contentio possit oriri, tam dictus Abbas pro se et succ. suis, quam dictus Rogerus pro se et hær. suis, præs. scripto cirographato signa sua alternatim apposuerunt. Hiis Test:— D'no Ranulpho de Daker; D'no Ricardo de Broghtun; D'no Adam de Holande; D'no Alano de Penington, Militibus: [154b] col. 2] Ricardo de Gedeney; Orme de Kellet; Alano de Turribus; Waltero de Asmunderlaw; Waltero Clerico, et aliis multis.

form produced in clay or peat by the action of a stream, but what *Colepot* is it is almost idle to guess. As to *hyrstis* it is otherwise; it is the second instance I am acquainted with of the occurrence of the more Southern English word *hurst* or *hirst* in North England. The other instance is *Buirtrekeldehirst*, which is met with in one of the Gisburgh Charters.

2 Assarratum.
2 Plumtum.

³ Bla is a very frequent element in N. Yorkshire place-names, and its meaning is not certain. Wit or with also is very common, and not the least doubtful. "This word with is the direct representative of O.N. viðr, a wood."—(Notes on Common-Field Names, Antiquary, vol. xiii. p. 260.)

[CCXXV. — SETTLEMENT OF A DISPUTE BETWEEN THE CONVENT AND JOHN DE HARRINGTON, TOUCHING THE MODE OF TENURE OF LANDS IN ULVERSTON AND FURNESS FELLS HELD OF THE FORMER BY THE LATTER.]

Et post lis orta kuit inter A[bhatem] et D'num J[ohannem] de H[aberington] pro serbitiis, etc., sicut patet per scripta subsequentia. 21.

Hæc indentura testatur quod, cum inter Johannem Abbatem Monasterii B. Mariæ de F[urnes] et ejusdem loci Conventum, ex parte una, et D'num Johannem filium D'ni Roberti de Haverington, ex altera, mota fuisset contentio super modo tenuræ t'rarum et tenementorum quæ dictus Johannes de Haverington nuper inpetravit de D'no Johanne de Lancastre in villa de Ulverston et Montanis de F[urnesio], et quæ t'ras et tenem^{ta} dictus Abbas clamat tenere de se et succ. suis ut de jure Ecclesiæ suæ de F[urnesio] prædictæ, tandem in hunc modum dicta contentio est sopita: - videl. quod dictus D'nus Johannes de Haverington concedit et recognoscit, pro se et hær. suis, tenere de præd. Abbate et succ. suis medietatem dictæ villæ de *Ulverstun*, et cætera omnia t'ras et tenem^{ta} infra Montana de F[urnes] quæ jam inpetravit aut inpetrabit inposterum de tenura dudum dicti D'ni Johannis de Lancastre, per homagium, fidelitatem et relevium et per serv. veniendi ad Curiam ipsius Abbatis et succ. suorum de Daltun² ter per annum - videl., semel ad singulas Curias primas post festa Paschæ, S. Michaelis et Natalis Domini, ac etiam veniendi ad ipsam Curiam per Summonitionem quotiens in ipsa Curia latronem adjudicari³ contigerit, aut [155] breve De recto pendens fuerit in eadem: Pro quibus concessione et recognitione dictus Abbas pro se et succ. suis vult et concedit quod dictus D'nus Johannes de Haveringtona, hær. et assignati sui, teneant præd. medietatem villæ de Ulverstona et cætera t'ras et tenemta in Montanis de F[urnes], de quibus supra fit mentio, per serv.

¹ Ulverstum.

^{*} Daltum (preceded by Daton.')

³ Abjudicari.

superius nominata, ita quod ipse Abbas aut succ. sui custodiam vel maritagium hæredum dicti D'ni Johannis de Haverington aut assignatorum suorum, ratione dictorum t'rarum et tenementorum aut servitiorum inde debitorum, nullatenus vendicabunt, salvis dictis Abbati et succ. suis xxx⁵ redditus servitii per annum, qui debentur eidem Abbati et succ. suis tam de illa parte de Ulverston et Montanorum quam idem D'nus Johannes de Haverington jam tenet, quam de alia parte eorundem villæ et Montanorum quæ dudum fuit D'næ Christianæ de Lindesay, quondam uxoris D'ni Ingelrami de Gynes, levandis et capiendis de dicta villa de Ulverstona, ac de t'ris et tenemtis Montanorum prædictis, eo modo quo levari et capi solebant ad terminos debitos et consuetos: Ita quod si prædicta redditus et servitia a retro fuerint in toto vel in parte, ex tunc liceat præd. Abbati et succ. suis distringere in dictis villa, t'ris et tenemtis, et districtiones tenere quousque de prædictis redditu et servitiis, quæ a retro fuerint, eidem Abbati et succ. suis fuerit plenarie satisfactum. In cujus rei test. dictus D'nus Johannes [155 col. 2] de Haverington, ex parte una, et dictus Abbas pro se et Conventu suo, ex altera, posuerunt sigilla sua alternatim hujus partibus Indenturæ. Data infra Monasterium de F[urnes] prædictum xxº die Januarii A.D. Mo ccco xxxo vio.

[CCXXVI.— INDENTURE OF AGREEMENT BETWEEN THE CONVENT AND JOHN DE HAVERINGTON TOUCHING THE SAME MATTERS AS IN LAST DOCUMENT.]

Indentura facta de eadem materia qua supra proximo, ut patet per scriptum subsequens. 22.

Ceste endenture faite entre Alisandre, Abbe de F[ournes], dune parte, et Mons. Johanne de Haveringtone, Seignour de Aldynghame, daltre parte, tesmoigne que com debate estoit mue entre les dits Abbe et Mons. Johan de certeyn rent que le dit Abbe

^{*} Subsequent'.

chaleynge a du dit Mons. Johan de totes les terres et tenements que le dit Mons. Johan ad en Ulverstone et en les Mounteigns de Fournes, que jadys furont a Mons. Johan de Lancastre au dareyn accorde soi prist entre les parties avantditz en la presence Mons. Thomas de Musgrave, Mons. Johan de Haverington de Farlton, Mons. Johan de Kirkeby, et altres — cest asavoir que le dit Mons. Johan ad reconu et grante en le presence de bones gentes avantditz qil tient les avantditz terres et tenementz du dit Abbe par homage, fealte, et altres services queaux sont contenus plus pleynment in une Endenture facte entre Johan, jadis Abbe de F[ournes], predecessour le dit Abbe qure est, et Mons. Johan [155b] de Haverington, ael Mons. Johan de Haverington gore est, gi heir il est, et par les services de quinze sold; par an, et le dit Mons. Johan ad grante qil paiera ladite rente au dit Abbe ou f[e]ra paier en son noun devant la Pask proscheyn avenire, a les termes usuels, et issint de an en an pur lui et ses heirs a tout3 jours. Et pur cele recounissance et pur bone accorde nurrer in temps avenire le dit Abbe ad grante que des arrerages encourrus devant le fesance de cestes, il f[e]ra convenable mitigation solonc lavys le dit Mons. Thomas de Musgrave, par caus que ledit Mons. Thomas ad enpris que ledit Abbe serra paie de sa ferme devant la Pask avant dite: Et in cas qil ne soit pas paie de sa ferme devant la Pask avantdit3, des arrerages avantdit3 nulle mitigation serra fait. En tesmoignance de quele chose les parties avantdity a cestes endentures entrechaungeablement ount mys lours seals. Done a Preston en Amunndrenesse le jour de S. Margarete lan du regne le Roy Edward tierce puis le conquest vynt et sisme.

1 Granten.

[CCXXVII.—Demise by Joan, widow of John de Cope-LAND, TO THE CONVENT OF THAT MOIETY OF THE MANOR OF ULVERSTON WHICH WAS HERS FOR HER LIFE, WITH REMAINDER TO THE ABBOT AND CONVENT OF FURNESS.]

Hic sequitur Indentura per quam Abbas de f[urnes] cepit de Johanna de Cawpland medietatem Manerii de Alberston ad terminum annorum ad finem quod esset in possessione illius, eo quod D'nus Rex concessit sibi reversionem dictae medietatis post mortem Johannis de Cauplande et Johannae uroris suae. 23.

Hæc Indentura facta inter Johannam quæ fuit uxor Johannis de Coupland, ex parte una, et Abbatem et Conv. de F[urnes], ex altera, testatur [quod] cum eadem Johanna habeat et teneat medietatem manerii de Ulverstona in F[urnes], cum pert., ad terminum vitæ suæ, ex concessione D'ni Regis, et reversione ejusdem, cum pert., præd. Abbati et Conv. spectante ex concessione ejusdem Regis, eadem Johanna, in pura et libera viduitate sua, concedit et ad firmam dimittit præfatis Abbati et Conventui medietatem præd., cum pert., Habendam et ten. sibi et succ. suis, simul cum feodis et advocationibus et omnibus aliis dictæ medietati manerii pertinentibus, usque ad terminum xxx annorum proximo post datam præsentium plenarie completorum-Reddendo inde annuatim præfatæ Johannæ, vel ejus certo attornato, apud Ulverston xx marcas argenti ad duos anni terminos -videl, ad festa Pentecostes et S. Martini in hyeme per æquales portiones. Et prædicti Abbas et Conv. concedunt pro se et succ. suis quod si præd. firma a retro fuerit in parte vel in toto ad aliquem terminum supradictum, quod tunc bene licebit præfatæ Johannæ in præd. medietate distringere quousque de præd. firma ei fuerit plenarie satisfactum. Et pro majori in hac parte securitate habenda dicti Abbas et Conv. concedunt pro se et succ. [156] suis quod si prædicta firma per xl dies post aliquem terminum supradictum, in defectu eorum, a retro fuerit in parte vel in toto, quod tunc bene licebit prædictæ Johannæ dictam medietatem intrare et statum suum pristinum retinere. In cujus rei test. partes præd. hujus partibus Indenturæ alternatim sigilla sua apposuerunt. Data apud Ulverstonam in festo Epiphaniæ Domini, A° r. Regis Edwardi iii. a Conquestu xxxvii°.

[CCXXVIII.—Demise in fee-farm to the Convent by Isabella, daughter of King Edward III., of the moiety of the Manor of Ulverston which was in her hands by reason of, and pending, the minority of Robert, son of John de Harrington.]

Duía J[sahella] filía D'ní Regis E[dwardi] dimisit ad firmam A[bbati] de F[urnes] partem mediet' de U[lberston] quae fuit nuper Rogeri de Lancaster et J[ohannis] filii ejus, et nunc est D'ní J[ohannis] de Harringtona, quam eadem Jsabella habuít de D'no Rege, patre suo, ratione minoris aetatis Roberti filii D'ní Johannis de Harington. 24.

Isabelle, ifille au noble Roi Dengleterre, as tous yceaux que cestes lettres verront ou orront saluts. Saches nous avoir grauntee et lessee as nos chers et ben amees in Dieu, Abbe et Convent de F[ournes], la moite du manoir de Ulverston, ove les appurtenances, el Countee de Lancastre esteants es nos mayns en noun de garde del graunt nostre dit tres honore Seigniour et peere le Roi, par reson de meindre age de Robert sits et heir Mons. Johan de Haveringtone, que Dieu asso [156 col. 2] ille, a Avoir et tenir taunque au plein age del dit heir sauns wast, destruction, ou exil, hors

² She was the eldest daughter of King Edward III., born in 1322, and the spouse of Ingelram de Coucy, who was created Earl of Bedford. More will be learnt from the subsequent deeds touching this personage.

pris feod; et avowesons, Rendant ent daan en aan a nou; ou a nos assignes, a nostre receyte a Londeres, quinse livres, sys sould; et oet deniers de sterlinges, as termes de Seint Michele et du Pask, per oveles portions, et fesant pur nos as chiefs Seignours des feodi les services ent deuves et custumes, et supportant touz autres charges et services ent deuves. Et parceque dones nous est entendre per nostre conseil que le manoir de Aldynghame el dit Countee esteant es nos mayns par cause susdite est charge dauncien temps dune annuele rent des dys livres as avantdit; Abbe et Covent, et auxinc la moitie du dit Manoir de Ulverston est charge a eux dune annuele rent de quinze sould, quele annuele rent nous volons et grauntons par cestes no3 lettres que les avantdit3 Abbe et Covent faceont recoper annuelment de lour ferme susdite, Rendant daan en an a nous ou as no3 assignes, a nostre dit Receyte, le surplusagecest assavoir gatre livres, unzse sould; et oet deners, as termes avantdit3 par oveles portions. Et sil aviegne que meisme le rent des gatre livres, unzse sould3 et oet deners soit ad[r]erre en partie ou en tut par une quinzeisme qa pres ascun des termes susditz, adonge voillont et grauntount les avantditz Abbe et Covent pur eux et pur lour successours que bien [156b] lise a nous et as no3 assignes a destreindre en tou3 lour terres et tenement; quils ount el dit Counte, et les destresses recevir taunque la rent soit pleinement paie et gre fait des damages; et auxinc que bien lise a nous et as no3 assignes de reseisir es no3 mayns la moite du manoir susdit, ove les appurtenances, ensemblement ove tous les biens et chateux deins troves, et les rescevir a nostre eops saunz contredit ou chalenge dascune persone. En tesmoigne de quiel chose etc. Done etc. laan du regne nostre tres redoute Seignour et piere, le Roy Edward tierce puis le Conquest, trent et oetizsme.

[CCXXIX.—SETTLEMENT OF A DISPUTE BETWEEN THE ABBOT OF FURNESS AND WILLIAM DE LANCASTER TOUCHING DIVERS MATTERS OF CLAIM OR COMPLAINT RAISED BY THE SAID ABBOT versus THE SAID WILLIAM.]

Pota contentionis de fine quodam inter Abbatem de furnes] et Millelmmn de Lancaster.

Et memorandum quod inter Willelmum de Lancaster, filium Gilberti filii Rogeri filii Reinfredi, et Helewisam uxorem ejus, matrem præd. Willelmi, hæredis ejus, orta fuit contentio, et Abbatem de F[urnes], pro eo quod idem W[illelmus] non tenuit præd. Abbati finem factum coram Justiciarios D'ni Regis apud Westm. etc., sicut patet per placitum subsequens. 25.

Willelmus de Lancaster attachiatus fuit ad respondendum Abbati de F[urnes] quare non tenet ei finem factum coram Justics D'ni Regis tempore H[enrici] Regis, avi D'ni Henrici Regis, apud Westm. inter Abbatem de F[urnes] [156b col. 2], prædec. suum, et G[ilbertum] filium Rogeri filii Reinfredi, et H[elewisam] uxorem ejus, matrem præd. Willelmi, hæredis ejus Gilberti, de Montanis de F[urnes] et Ulverston, cum pert., unde cirographum etc., quod idem Abbas profert, quod testatur quod Abbas et Conv. de F[urnes], qui petentes fuerunt, concesserunt præfatis G[ilberto] et H[elewisæ] uxori ejus et hær. suis illam partem Montanorum præfatorum de F[urnes], versus occidentem, quam prædec, eorum habuerunt secundum concordiam et conventionem quæ facta fuit in Curia 2 D'ni Henrici Regis, et coram ipso, et sicut carta, quam præd. Monachi habent, testatur, per p[articu]l[ar]es divisas etc. tenendam de præd. Abbatia de F[urnes] et de ipsis Monachis in bosco, in plano, in aquis et piscariis— Reddendo præd. Abbatiæ et ipsis monis annuatim xxs pro omni servitio et consuetudine. Et præterea concesserunt ipsis G[ilberto] et H[elewisæ] et eorum hæredibus Ulverstonam, cum pert., pro

 x^s per annum etc.: et præd. G[ilbertus] et H[elewisa] concesserunt et quietum clamaverunt prædictis Abbati et monachis cervum et cervam et omnino omnem libertatem quam ipsi G[ilb.]et H[elewisa] habuerunt in illam partem Montanorum quæ ad ipsos Monachos pertinet, a modo, absolute et quiete, sine omni reclamatione ab eis et hæredibus eorum, per istas divisas—scil.³ ab Elterwater per vallem ad Tilder,4 et inde per Yudalebec ad Cuningeston etc., et sic per Creik in Levenam versus orientem, et item de Elterwater⁵ usque in Braiza, et de Braiza usque in Winendremer etc.: unde idem Abbas [157] ostendit quod sicut idem Willelmus, post mortem G[ilberti] patris sui fecit ei homagium suum de præd. Montanis, ipse non reddit relevium suum nisi tantum xs, et petit [ar]reragium suum: Et præterea detinet6 ei redditum suum de uno anno, scil. xxs: Et præterea7 idem Willelmus contra finem illum levavit quasdam furcas8 in Ulverston: Et preterea? quod W[illelmus] non vult9 sequi Curiam suam, desicut est homo suus, et sectam debet: Et præterea, nisi 10 idem W[illelmus] nullam t'ram habet ex neutra parte de Winendremer, ipse deforciat eis piscariam suam in eadem aqua de Winendremer, et batella sua ibi fregit." Et Willelmus venit et defendit injuriam et præd. deforci[at]ionem, unde bene cognoscit finem et cirographum, et dicit quod [in] nullo est contra finem illum quia de relevio et servitio suo credit quod ballivi sui illud ei plene fecerunt; et si non fecerunt ipse eis satisfaciet infra Natale¹² Domini: de furcis levatis bene cognoscit quod levatæ sunt, et hoc [per] præd. finem bene potuit, quia Abbas et Conv. concesserunt præd. G[ilberto] patri suo t'ram de Wlvestun¹³ ita libere et quiete sicut idem Abbas illam tenet : De secta Curiæ suæ dicit quod nullum ejus facere debet : De piscaria de Winendremer

```
Partinet. A moto. 3 Scelicet.
```

⁴ This in other cases stands Tillesbure, Tildesburg, or some like form.

⁸ Firmas; but in a note at the side, in a different hand, furcas is suggested.

⁹ Wlt. 10 This word is clearly used in the unaccustomed sense of although.

^{7711.} This word is clearly used in the unaccustomed sense of 221

¹¹ Fregerunt.

¹² Natele.

¹³ Wlvestum.

dicit quod Abbas per' finem illum nullam ibi habere debet piscariam, quia pater suus non concessit eis nisi Montana per dictas divisas, nulla facta mentione de aliqua piscaria, et idem Abbas nullam unquam ibi habuit piscariam, sed revero aliquando furtive misit ibi batella sua ad piscandam, et G[ilbertus], pater suus, ea cepit et devadiavit, et de hoc petit judicium. Et Abbas dicit de præd. secta quod si D'nus Rex miserit breve suum de aliquo placito in Curiam ipsius Abbatis, et opus fuerit de habendo consilio ad judicium faciendum, vel de aliquo alio placito sive brevi, idem Willelmus per summonitionem venire debet: De piscaria dicit quod desicut in cirographo continetur quod habebit Montanum usque in Winendremer, petit judicium² si ibi piscariam habere debet, præsertim cum illam habuerit ante finem factum et postea. Et Willelmus defendit quod nunquam ibi habuerit piscariam: De præd. secta dicit quod præd. modo libenter accedit ad præd. Curiam ejusdem Abbatis, per summonitionem, cum opus fuerit, pro aliquo judicio unde opus fuerit afforciamento Curiæ: Et quia ex utraque parte concessum³ [est] finem factum et cirographum, Præceptum est quod W[illelmus] infra Natale Domini prox. sequens satisfaciat de relevio suo et reragium reddatur: De4 furcis consideratum est quod quia Abbas ibi eas levare potuit, et idem W[illelmus] habet terram illam per 5 Abbatem et Conv. ita libere et quiete sicut Abbas et Conv. habent, quod idem W[illelmus] vel pater suus illas non levavit injuste, et ideo remanent furcæ sicut prius: De secta consideratum est quod W[illelmus] eam faciet sicut præd. est, cum opus fuerit: De piscaria vero quia cyrographum6 tantum loquitur de Montanis et aqua de Winandremer, non est nisi meta de prædictis Montanis, Consideratum est quod idem Abbas nullam habere potuit ibi piscariam per finem illum, et ideo W | illelmus | quietus est.

Par. Judic.

³ The abbreviation here appears to stand for *concoscunt*, which, if intended for *cognoscunt*, hardly accords with the previous construction. The reading given is simply an attempt at emendation.

⁴ Der. 5 Par. 6 Syrographä.

[CCXXX.—An Inquisition taken after the death of WILLIAM DE COUCY, TO WHICH IS PREFIXED A GENEA-LOGICAL SKETCH OF THE DESCENT OF THE SAID WILLIAM FROM THE THIRD WILLIAM DE LANCASTER'S SISTER AND CO-HEIRESS, ALICIA DE LANCASTER, WHO WAS THE WIFE OF WILLIAM DE LYNDESAY.]

[157b] De Alicia sorore Willelmi de Lancaster iii., quam duxit in uxorem Willelmus1 de Lyndesay, genitus fuit Walterus de Lyndesay, qui Walterus genuit Willelmum, qui Willelmus genuit alium Willelmum, qui Willelmus iiis genuit Christianam, quam Christianam duxit in uxorem Ingelramus de Gynes, D'nus de Coucy, et ex ea genuit quatuor filios, videl., Willelmum primogenitum, Ingelramum, Baldewinum, et Robertum; qui Willelmus primogenitus fuit natus, generatus et procreatus in Regno Francia, et, post mortem patris sui, occupavit hæreditatem patris sui in Francia. Et Ingelramus, frater ejus, fuit generatus, natus et procreatus in terra Angliæ, et de potestate, fide et ligeancia Regis Angliæ, et occupavit hæreditatem matris suæ in Anglia. Et iste Ingelramus obiit sine hærede de corpore suo. Præd. vero Willelmus, frater Ingelrami prædicti senior, habuit duos filios,—videl. Ingelramum primogenitum et Willelmum, generatos, natos et procreatos in Regno Franciæ, et non in terra Angliæ nec Walliæ, sed de potestate et ligeancia Regis Franciæ: qui quidem W[illelmus],2 primogenitus frater Ingelrami, non habuit aliquem hær. nec aliquos hæredes infra Regnum Angliæ die quo obiit sicut patet per Inquisitionem subscriptam.

Sequitur Inquisitio. 26.

Inquisitio capta apud Lancaster coram Hugone de Moriceby, Escaetore D'ni Regis in Com. Lanc., die Lunæ prox. post festum

² This stands in the text W. primogenitus Willelmi, frater etc. As there is no William, eldest son of William, in the pedigree, it is to no purpose to insert filius before Willelmi. The apparent meaning is obtained by omitting Willelmi altogether.

S. Edmundi, Ao r. Regis Edwardi iii. a Conquestu xxviiio, per sacr^m Thomæ Ho[157b col. 2]lande, Johannis Parles, Willelmi Burghe de Midelton, Thomæ de Rigmayden, Johannis Lawrence. Johannis Mercer, Willelmi filii Adam fil. Simonis, Johannis Twysilton, Willelmi de Grene, Willelmi filii Laurentii Assheton. Johannis filii Alani de Burghe, Johanni[s] de Caterton, qui dicunt super sacrm. suum quod Willelmus de Cowci nullas t'ras seu tenem^{ta} tenuit de D'no Rege in capite in Comit. prædicto die quo obiit: sed dicunt quod idem Willelmus fuit seisitus in d'nico suo ut de feodo die quo obiit de medietate villæ de Ulverstona in F[urnes] in eodem Comit., quæ quidem medietas tenetur de Abbate et Conv. de F[urnes] per serv. militare, et per homagium et fidelitatem, et per serv. xxxs. per annum reddendis ad festum Assumptionis B. Mariæ Virginis, et per sectam ad Curiam ipsorum Abbatis et Conv. in Dalton quandocunque breve D'ni Regis fuerit pendens in eadem Curia, aut aliquis latro fuerit judicandus, seu judicium fuerit ibi reddendum. Dicunt etiam quod medietas villæ prædictæ valet per annum in omnibus exiti[bu]s ultra præd. redditum c⁸ [ad] t[erminos]² Paschæ et [S.] Michaelis. It[em] dicunt quod idem Willelmus obiit die Mercurii3 prox. post festum Purificationis B. Mariæ Virginis Aor. Regis Edwardi iii. a Conquestu xix. Dicunt etiam quod idem Willelmus obiit sine hærede. In cujus rei test. etc.

² Solidorum.

² The abbreviation here is simply t'. But it is obvious that the text is very corrupt. Probably some such omission as of solvend. per aquales portiones ad is to be presumed.

³ Marcurii.

[CCXXXI. — Demise in fee-farm by the King to the Countess of Pembroke of the Lands and Manors formerly the fee of the Aforesaid William De Coucy.]

Et quia praedictus Millelmus obiit sine haerede, idem D'nus Rex dimisit ad firmam Comitissae de Pembrowk terras praed. Millelmi, situt patet per scriptum subsequens. 27.

[158] Rex omnibus ad quos etc. Sciatis quod concessimus et dimisimus ad firmam dilectæ Consanguineæ nostræ, Mariæ de S. Paulo, Comitissæ de Pembrok, medietatem manerii de Kirkeby in Kendale, cum membris et pert. suis, in Com. Westm.; manerium de Mourholme cum Cerneforde et Lindehevede, medietatem manerii de Wyresdalle, et medietatem manerii de Ulverston, cum pert., in Com. Lanc., necnon quamdam parcellam t'ræ in Thornton in Lonesdale vocatam Coghulle, cum pert., in Com. Ebor., quæ fuerunt Willelmi de Coucy, et quæ in manu nostra existunt, Habenda et tenenda eidem Comitissæ a die confectionis præsentium usque ad finem iii annorum prox. sequentium plenarie completorum-Reddendo inde nobis annuatim in Cameram nostram apud Turrim London, clxxivli vis et xid, ad quos manerium, medietates et parcella prædicta extenduntur, per annum, necnon lxvili xiiis ivd de incremento ultra extentam prædictam, unam viz. medietatem ad festum Nativitatis S. Johannis Baptistæ, et aliam medietatem ad festum Natalis Domini, salvis nobis feodis militum, advocationibus ecclesiarum, wardis et maritagiis ad prædicta manerium, medietates, et parcellam pertinentibus, cum acciderint: Ita tamen quod eadem Comitissa, durante termino præd., sustentare faciat et manutenere omnia domos et tenementa, molendina et alia ibidem ædi[158 col. 2]ficia in statu competenti, ad custus suos proprios, absque vasto seu destructione in eisdem manerio, medietatibus et parcella, aut rebus aliquibus eis pertinentibus, ut extortionibus, dampnis, aut gravaminibus voluntariis, seu ministris [sic]

injustis alicui tenentium dominii eorundem man., mediet. et parcellæ faciendis: Quæ quidem Comitissa invenit coram nobis manucaptores subscriptos:—viz. dilectos et fideles nostros Bartholomæum de Burghasshe et Johannem de Monte Gomeri, qui pro ea manuceperunt de solvendo nobis extentam et incrementum prædicta ad terminos supradictos, vel infra mensem prox. sequentem post quemlibet terminorum prædictorum: Et nichilominus ducentur ccxlii et iiid pro quolibet termino quo seu infra mensem hujus præfata Comitissa in solutione eorundem extentæ et incrementi defecerit, et etiam quod tunc liceat nobis ingredi manerium, medietates et parcellam prædicta [et] tenere, concessione nostra prædicta non obstante. In cujus rei test. etc. Teste:—Rege apud Westm. xxviiio die Januarii Ao xviiio.

Sequitur notitia Inquisitionis cujusdam.

Et notandum quod inter Inquisitionem prox. præcedentem et Inquis^m superius scriptam, captam, viz. coram Ricardo de Hoghtona, est variatio de die et anno obitus istius Willelmi, sed videtur quod Inquisitio proxima est verior, quia in Inquisitione dicti Ricardi compertum fuit quod idem Willelmus obiit die Lunæ prox. post festum S. Barnabæ Apostoli quod est Aor. Edwardi iii. etc. xixo, quod esse non potuit, quia præd. Comitissa habuit terram prædicti W[illelmi] [158b] ad firmam de D'no Rege Aor. sui xviiio, sicut patet per scriptum præcedens.

Hic sequitur linea progenialis.

Ingelramus frater prædicti Willelmi filii Willelmi, de quo supra fit mentio, fuit homo de Regno Franciæ et de ligeancia Regis Franciæ, et ibidem moriens genuit Ingelramum, D'num de Coucy, qui duxit in uxorem Isabellam filiam Edwardi iii.: qui Ingelramus filius Ingelrami genuit Philippam Ducissam Hiberniæ, quibus Ingelramo et Isabellæ et hæredibus de eorum corporibus exeuntibus concessit dictus D'nus Rex reversionem manerii de Moreholme, medietatem manerii de Wyresdale, medietatem manerii de Asshetona et medietatem tertiæ partis de Whityngtona et [c].

¹ Altogether obscure, and no probable correction suggested by the context.

Tempore vero prædictæ *Philippæ Ducissæ* orta fuit lis inter ipsam et Abbatem de *F[urnes]* super medietatem manerii de *Ulverstona*, cujus reversionem D'nus Rex prius concessit præd. Abbati post mortem *Johannis* et *Johannæ de Couplande*, super qua lite hic sequitur placitum.

[CCXXXII.—PLEADINGS IN A SUIT BETWEEN THE ABBOT AND THE KING, TOUCHING THE MOIETY OF THE MANOR OF ULVERSTON FORMERLY GRANTED TO SIR JOHN DE COUPLAND AND JOAN HIS WIFE, IN WHICH ARE INVOLVED DIVERSE GENEALOGICAL STATEMENTS CONNECTED WITH THE FAMILY OF COUCY.1]

Rex Ricardus if migit brebe gunn etc. 28.

D'nus Rex mandavit karissimo avunculo suo, Folianni Duci Lancastriæ, vel ejus Cancellario in Ducatu præd., breve suum

It is to be lamented that so much of this document is entirely lost, and so much besides rendered meaningless by the mutilations the Coucher Book has been exposed to, or probably some further and clearer light might have been furnished, and on more than one matter of perplexity. As regards the genealogy of Coucy it is seen that a contention is introduced which is entirely opposed to statements already put forward (No. ccxxx, p. 395, just before the Inquisition), and also repeated in the body of the present deed. Therein Ingelram de Gynes, lord of Coucy, who married Christiana de Lyndesey, is said to have had two sons, William and Ingelram, the former the man of the King of France and inheritor of his father's French lands and manors, the latter the man of the King of England and inheritor of his mother's English lands and manors, and of him it is stated "iste Ingelramus obiit sine hærede de corpore suo," while his elder brother, William, had two sons, viz., Ingelram (the elder) and William. This William is said to have died without issue, and that after his death his brother Ingelram was seized of his moiety of the Manor of Ulverstone and espoused the Princess Isabella. But a little below appears the counter-statement that from Ingelram, brother to William Fitz-William, who died without heir, sprang another Ingelram, who had for his spouse the aforesaid Isabella. In the one case then, Ingelram, grand-son of the Ingelram who married Christiana de Lyndesey, was son-in-law to King Edward III.; in the other case it was Ingelram, great grand-son of Ingelram and Christiana, who had that honour. Dugdale's account is as follows:-"Ingelram de Ghisnes (Gynes in No. cexxx), the first of that Christian name that I find, was also called Ingelram de Cusci (Coucy of the text). To this Ingelram succeeded another Ingelram, who having married Christian, the daughter and heir to

clausum in hæc verba: — Ricardus etc. Ad quam quindenam coram D'no Rege in Cancellaria sua apud Westm. venit tam Johannes Pokelyntone, qui sequitur pro D'no Rege, quam præd. Abbas per præmunitionem ei in Ducatu præd. factam, per

William de Lindesey (one of the heirs also to William de Lancaster), doing his fealty for the lands of her inheritance, 2 Edward I., had livery of them, amongst which was the Mannour of Wyresdalle, in Com. Lanc." He is heard of again as active in military service in the 24th, 25th, 26th, and 29th years of that monarch. He died 17 Edw. II., and his son William, then thirty-five years of age, succeeded him, being then "seized of the moiety of the manor of Kirkby in Kendale, of the mannors of Ulverston and Moureholm, and moiety of the mannor of Wyresdale," etc., leaving Ingelram, his brother and heir, of full age, which Ingelram married Catherine, daughter to the Archduke of Austria, and by her had issue another Ingelram, who being a person of singular endowments and merit had high estimation from King Edward III., etc. Consequently, in 37 Edward III., the King bestowed on him all the lands and lordships of William de Couci, whose cousin and heir (viz. brother's son) he was, which lands, after the death of the said William (for certain reasons) came to the crown, viz., the mannor of Coghall, Com. Ebor., moiety of the mannor of Kirkby in Kendale, and moiety of the mannor of Alreston [i.e., Ulverston] in Com. Lanc., to hold to himself and his heirs in as ample a manner as Christian de Guisnes, cousin to the said Ingelram, enjoyed them. "And not only so," continues the writer, "but gave him his daughter Isabel in marriage, and in 39 Edward III., affording him license to go over with her into France, declared that what children soever, male or female, they might have, and though born beyond sea, they should inherit all lands descendable to them in this realm, as freely as if they were born here." In May, 40 Edward III., he was created Earl of Bedford. His wife Isabel was still living 51 Edward III. To this may be added, and from the same source, the following, touching Robert de Vere, Duke of Ireland, whose name will be found in subsequent deeds:-Robert, son and heir to Thomas, Earl of Oxford, who died 45 Edward III. (1371), made proof of his age 6 Rich. II. (1382-3), having been a minor at his father's death. His marriage was granted by the King to Ingelram, Earl of Bedford, to the intent that he might take to wife Philippa, daughter of that Earl, which being accordingly effected, the King, in the second year of his reign (1378-9), made certain grants for his better support until he came of age. But still, wanting lands of sufficient worth to maintain his said wife, he obtained from the King a grant, for her life, of all those lands bestowed by Edward III. in remainder after the death of Joan, widow of John de Coupland, upon the aforesaid Ingelram and Isabella (the parents of his wife) and the heirs of their bodies. In 1385-8 he was created Marquess of Dublin (the first instance of a new title), and a little later, Duke of Ireland. After engaging in divers dangerous enterprises on the King's behalf, he was impeached and outlawed, and all his lands (save those entailed on him) confiscated. He died in 1392, in great penury, of hurts received in a boar-hunt.

Nicholaum [158b col. 2] Wymbysshe, attornatum suum: Et idem Abbas facit protestationem quod non cognovit attornamentum prædictorum Fohannis de Coupland et Fohannæ præfato nuper Abbati de medietate manerii præd. cum pert., fore factum, nec præd. concessionem præfatis Ingelramo et Isabellæ post concessionem præd. per prædictum in forma præd. fuisse factam, nec prædictam Johannam post mortem prædicti Johannis se attornasse præfatis Ingelramo et Isabellæ post concessionem prædictam, per prædictum avum D'ni Regis nunc præfatis Ingelramo et Isabellæ de medietate manerii præd. factam, nec etiam præfatam Ducissam fore filiam et hæredem prædicti Ingelrami, prout per breve præd, supponitur etc.: Dicit quod tam præd. Willelmus filius Willelmi [de] Couci, quam pater et mater prædicti Ingelrami, quam præd. Ingelramus fuerunt de fide, potestate, et ligeancia Regis Francorum et Franciæ, nati et generati in terra Franciæ et non in terra Angliæ nec Valliæ, sed præd. Ingelramus fuit de potestate, fide et ligeancia Regis Francorum tempore mortis præd. Willelmi filii Willelmi de Coucy, et quod præd. Willelmus, filius Will. de Coucy, tenuit medietatem dicti manerii de ipso nuper Abbate per serv, mil. et per serv, xvs nuper Abbati et succ. suis annuatim solvendorum: et dicit quod D'nus Edwardus nuper Rex Angliæ, avus D'ni Regis nunc, Litteras suas Patentes, quas præd. nunc Abbas profert hic in Curia, quarum data est apud Woddestok xxixº die Novembris Ao r. sui xxxi, recitans per dictas litteras suas quod [159] cum Abbas de Fornes, et omnes prædecessores [sui], Abbates loci prædicti, præd, manerium de Ulverston per nomen Manerii de Ulverston, infra terras suas de F[ornes] existens, de dono progenitorum suorum, quondam Regum Angliæ, a tempore Fundationis Abbatiæ prædictæ tenuissent, quidam dudum Abbas et Conv. ejusdem loci medietatem ejusdem manerii, diu ante Statutum de t'ris et tenemtis alienandist de Capitali D'no, alienaverunt de præd. tunc Abbate et Conv., per certa servitia et per xv3.

¹ Alienanda.

eisdem tunc Abbati et Conv. annuatim reddenda, Tenendam, et sic jus ipsorum tunc Abbatis et Conv. in toto manerio præd., quid in d'nico quid in servitio, continuatum fuit. . . . quæ medietas manerii pro . . . ad manus cujusdam Willelmi . . . milit' devenit, et pro eo quod . . . sine hærede, ut dicitur, obiit . . . tunc Abbas clam[avit] . . . prædictam quæ post . . . Willelmi in manum pr. . . . Ed[wardi] avi etc. capta . . . et ad domum suam . . . escaetam suam reversi . . . breve D'no Regis de . . . præd. Johannem de Cou[pland] . . . tenent' medietat[em] . . . [feo]do simplici de dono . . . etc. et pendente pr . . . brevi prædicto inter præd. . . Abbatem et Johannem habit' . . . jus quod habuit in med[ietate] . . . prædictam in manus ipsius . . . [159 col. 2] avi etc. reddidit et inde sta . . . novum eidem Johanni et Johannæ v . . . ejus ad terminum vitæ eo . . . [70] hannis et 70hannæ ab ipso . . . avo etc. resum[p]sit re . . . [e]jusdem medietatis p' . . . Johannis et Johannæ . . . Edwardum avum etc. sp . . . ² [159^b] . . . ipsius Regis *Edwardi* avi etc. eidem . . . Edw. etc. in Cancellaria sua de . . . to suo factam fuit compertum . . . um mutuum xlli quam etiam . . . [surp]lusagium quod idem tunc . . . de xxli xis ixd . . . allocand' quæ . . . lxxiiii iiis . . . [159b col. 2] aliis ad medietatem illam spectantibus, sibi et succ. suis de ipso Rege E[dwardo] avo etc. et hær. suis, eodem modo et per eadem servitia sicut ante alienationem præd. per dictos dudum Abbatem et Conv. inde, ut prædicitur, factam tenebatur inperp.: quæ quidem3 medietas quæ continetur in prædictis litteris dicti E[dwardi], avi D'ni Regis nunc, et quod præd. Willelmus filius Willelmi de Coucy, chivaler, in præd. brevi

² From this point mutilation of the folio permits only the beginning of each line to be given.

² From this point to a little below the top of f. 159^b, what is left is so fragmentary as not to be worth printing. What follows is what is left of the ends of the lines in the folio specified.

³ Oucd.

nominatus, et prædictus Willelmus fuit una et eadem persona, absque hoc quod præd. D'nus E[dwardus], avus D'ni Regis nunc, seisivit medietatem manerii prædicti, ut in jure præd. Ingelrami, unde non intendit quod D'nus Rex nunc ipsum nunc Abbatem impetire seu occasionare velit, seu de jure debe[at]. Et præd. Johannes de Pokelyngton . . . sequitur etc. . . . dicit quod prædictus . . . [A]bbas ad allegandum sive dicendum . . . [dic]tus Willelmus filius Willelmi obiit si[ne] . . . se admitti non debet quia . . . has in Curia D'no Regis E[dwardi] nuper . . . D'ni Regis nunc apud Westm. . . [P]asch' Ao r. sui . . . Hillarii et socios suos . . . ejusdem D'ni Regis . . . idem Johannes quondam Ab[bas] . . . [pr]ædecessor prædicti nunc . . . Irnerghe de placito fuit ad respondendum cuidam . . . [quare . . . ipsius Johannis T' et ea . . . nt contra vadium . . . Et unde idem . . . per attornatum suum ad tunc . . . quod præd. tunc Ab[bas] . . . de prox. post festum Ex [altationis] Sanctæ Crucis Ao . . . Regis E[dwardi] avi etc. xiº [160] in villa de Ulverstona in quodam loco qui vocatur Cokeshoteslace, cepit xiii boves et ix vaccas ipsius Thomæ, Johannis, II , et eos injuste detinuit contra vadium et plegium quousque etc., unde dixit quod deterioratus fuit et dampnum habuit ad valentiam xli: Et inde produxit sectam etc.: Et præd. Johannes, tunc Abbas, per attornatum suum ad tunc venit ad defendendam vim et injuriam quando etc.: Et bene advocavit2 præd. captionem et juste etc.; dixit enim quod quædam Cristiana de Lindesey tenuit de ipso tunc Abbate, ut de jure Ecclesiæ suæ B. Mariæ de Fornes, xl mesuagia et iiii carucatas t'ræ, cum pert., in *Ulverstona*, unde præd. locus in quo etc. est parcella, per homagium, fidelitatem et scutagium D'ni Regis xls cum acciderit, xxs., et ad plus, plus, et ad minus minus, et per serv. xxxs. per annum, et ad [sic] faciendam sectam ad Curiam

¹ What follows is again a series of ends of lines, the rest being lost through the mutilation mentioned in a previous note.

^{*} Advotavit.

ipsius tunc Abbatis de Daltona, de iii sept. in iii sept., et bis per annum, viz. semel ad proximam Curiam tentam post festum Paschæ, et semel ad prox. Curiam tentam post festum S. Michaelis, et veniendo ad eandem Curiam per summonitionem quotienscunque aliquis latro esset judicandus, vel judicium in brevi de recto reddendum, vel aliqua difficultas super judicio reddendo in eadem Curiæ evenerit; de quibus servitiis idem tunc Abbas seisitus fuit per manus prædictæ Christiana ut per manus veri tenentis sui1: Et de ipsa Christiana descenderunt præd. tenema, de præd. servitiis onerata, cuidam Willelmo ut filio et hæredi, etc.: et de ipso Willelmo, quia obiit sine hærede de se, descenderunt præd. tenem ucuidam Ingelramo ut fratri et hæredi: Et quia ho[160 col. 2] magium et fidelitas prædicti Ingelrami, die captionis prædictæ, ac etiam præd. redditus et secta prædicta per v annos ante diem captionis ejusdem, et xls pro relevio præd. Ingelrami post mortem præd. Willelmi, fratris sui, similiter xls pro relevio Willelmi, fratris sui prædicti, post mortem prædictæ Christiana, eidem tunc Abbati a retro fuerint die captionis præd. pro prædictis xls. pro relevio dicti Willelmi cepit ipse vi boves et iiii vaccas de averiis² prædictis, et pro aliis l⁵ [sic] de relevio præd. Ingelrami, cepit ipse vii boves et v vaccas residuas de præd. averiis in præd. loco ut in parcella prædictorum tenementorum de ipso tunc Abbate per præd. servitia tentorum etc.: Et dicit quod tenem¹² prædicta³, in advocare prædicto specificata, sunt eadem medietas manerii in præd. brevi Scire facias specificata: Et dicit quod præd. Willelmus filius Willelmi de Coucy in dicto brevi de Scire facias nominatus obiit seisitus de medietate præd. prout per Inquisitionem præd. supponitur, post cujus mortem præd. Ingelramus, frater et hæres præd. Willelmi, seisitus fuit de eadem medietate manerii prædicti: Qui quidem Ingelramus desponsavit Isabellam filiam præd. Regis Ed[wardi], avi etc.: et

¹ Sua. Either veri is wrong, and sua right, or vice versa.

Avariii.
 Prædictia.

⁴ See the long note at the beginning of the present document, wherein this statement would appear to be totally discredited.

de ipsis Ingelramo et Isabella exivit præd. Philippa Ducissa Hiberniæ: Et dicit quod præd. Johannes quondam Abbas, prædecessor etc., advocavit captionem præd. super prædictos Willelmum filium Willelmi et Ingelramum fore justam etc.: et petit judicium si præd. nunc Abbas ad dicendum sive allegandum¹ quod præd. Willelmus filius Willelmi obiit sine hærede etc. contra2 recordum ad quod præd. Johannes, quondam Abbas, prædecessor etc., pars extitit,3 admitti4 debeat etc.: et præd. [160b] nunc Abbas dicit quod bene verum est quod præd. Christiana fuit seisita de medietate manerii præd., cum pert., in d'nico suo ut de feodo: quæ quidem Christiana postea cepit in virum quemdam Ingelramum de Cowcy, D'num de Cowci, qui quidem Ingelramus et Christiana habuerunt exitum inter se quosdam Willelmum et Ingelramum, [et] in advocare prædicto Johannes quondam Abbas, prædecessor etc., advocavit captionem prædictam fuisse justam etc., qui quidem Ingelramus filius Ingelrami fuit natus [et] generatus in terra Angliæ, et de potestate et ligeancia Regis Anglia, et obiit sine hærede de se: Et de ipso Willelmo exierunt quidam Ingelramus et Willelmus, qui quidem Ingelramus filius Willelmi, et Willelmus frater ejus fuerunt de potestate, fide, et ligeancia Regis Franciæ, nati et generati in terra Franciæ, et non in terra Angliæ neque Walliæ: et dicit quod præd. Willelmus filius Willelmi præterea de medietate manerii præd., cum pert., fuit seisitus in d'nico suo ut de feodo, et dictam medietatem præd. manerii, cum pert., tenuit de dicto Johanne quondam Abbate, prædecessore etc., qui quidem Willelmus filius

¹ Alligandum.

^{*} After contra the syllable re, the last letters in the line, is found, record' standing at the beginning of the following line. Probably the re was written as the first syllable of record', and repeated by mistake on commencing the new line.

³ Extititit. 4 Amitti.

⁵ Pradicti Johannes. The whole passage is corrupt, and no quite satisfactory emendation appears to be suggested. The word "et" precedes "quosdam Willelmum et Ingelramum." As part of an attempt to obtain a probable sentence, I have omitted this at the place of its occurrence, inserting it before "in advocare," and altering "prædicti" to "prædicto," to agree with "advocare," and in the same way altering "Johannis" to "Johannes" to accord with "Abbas prædecessor."

Willelmi postea obiit sine hærede etc.: Et de ipso Ingelramo, fratre Willelmi filii Willelmi exivit quidam Ingelramus qui fuit generatus et natus in terra Franciæ et non in terra Angliæ neque Walliæ, et de potestate, fide et ligeancia Regis Franciæ1: qui quidem Ingelramus desponsavit prædictam Isabellam filiam præd. Regis E[dwardi] avi etc., de quibus exivit præd. Philippa, Ducissa Hiberniæ: Et dicit quod præd. Johannes, quondam Abbas, prædecessor etc, in advocare suo prædicto advocavit captionem suam præd. pro relevio prædictorum Willelmi et Ingelrami, qui quidem Willelmus fuit filius [160b col. 2] prædictorum Ingelrami et Cristianæ, et præd. Ingelramus, super quo advocare prædicti quondam Abbatis factum fuit, fuit frater ejusdem Willelmi et filius prædictorum Ingelrami et Cristianæ: absque hoc quod præd. Johannes, quondam Abbas, prædec. etc., in advocare suo præd. advocavit captionem præd. pro relevio prædictorum Willelmi, filii Willelmi et Ingelrami super præd. Ingelramum qui prædictam Isabellam filiam præd. Regis E[dwardi] avi etc. desponsavit, prout pro D'no Rege superius allegatur etc. Unde non intendit quod D'nus Rex ipsum nunc Abbatem de medietate prædicta, cum pert.,2 impetire seu occasionare velit etc.

Istud placitum ad tunc per præd. Ducissam non fuit ulterius prosecutum, eo quod videbatur Concilio ipsam titulum justum non habere.

[CCXXXIII.—MEMORANDUM OF A CONTROVERSY BETWEEN THE ABBOT AND JOHN DE HARRINGTON, WHO, WITH CHRISTIANA DE GYNES, HAD WRONGFULLY CLAIMED MANORIAL RIGHTS OVER CERTAIN TENANTS OF THE ABBEY.]

Pota litis inter Abbatem et Iohannem de Haringtona. 29.

Fait a remembrer de debats entre Labbe dune part, et Sire Johan de Haveringtone et Cristiane de Gines dautre part :— cest

¹ This statement, in its unqualified form, accords but ill with the historical notices touching this personage, given by Dugdale, and derived by him from public records.

² Patin'.

asavoir que les avantdits Sire Johan et Cristiane clamerunt daver jurisdiction sur les tenaunt; le dit Abbe demoraunt; en Eggetone et Skathwait en lur Curtis de Ulverston—cest asavoir daver les amendes de lassise de paine² et de cervoise enfraint, et autres menus plees en lur Curt de Ulverstone. Et a ceo respondy le dit Abbe que ils ne poaint ne devoint aver jurisdiction sur ses tenant; avantdit;, pur ceo que les avantdit; villes de Eggetone et de Skaftwait sount hors des boundes de la ville de *Ulverston*, et sount de la seignory [161] le dit Abbe, pur ceo que les dites villes de Eggeton et de Skathwat sount parcels de la moyte des Mountaignes de F[ournes], la quele fut de la Fundation du dite Abbay, si comme il part par fet, de recorde par une fine leve in temps le Roy Henri fuiz Lempryce entre le predecessour le dit Abbe et un Gilbert le fuiz Raynfred et Helewyse sa femme, et par la chartre de Confirmation del dit Roy sur la fine avantdite.

[CCXXXIV.—GRANT AND CONFIRMATION AFTER SALE BY WALTER DE BLOSVILLE TO THE CONVENT OF FIVE ACRES OF LAND, SUBJECT TO AN ANNUAL PAYMENT OF 4d. TO WILLIAM DE SKELMERSKERTH.]

Ulalterus etc. dat nobis b acras. 30

Omnibus Christi fidelibus etc. Walterus de Blosvile salutem in Domino. Noveritis me, pro s. animæ meæ, et omnium antec. et succ. meorum, concessisse, dedisse, et hac præs. c. confirmasse. Deo et B. Mariæ de F[ournes] et Abbati et monis ibidem Deo serv. quinque acras t'ræ, cum pert., in Hingelith, quas habui de dono Walteri le Hay, avunculi mei, Tenendas et hab. libere et quiete, integre et plenarie, pro ivd annuatim reddendis Willelmo de Skelmeskerth, pro omni serv., consuetudine et exactione, viz. iid ad festum S. Michaelis, et iid ad festum S. Johannis Baptistæ. Et ego, præd. Walterus, et hær. mei præd. v acras t'ræ, cum

pert., præd. Abbati et monis contra omnes homines [Warranty] sicut cartæ donatorum meorum, quas omnes una cum præs. carta mea dictis Abbati et monis contuli, plenius testantur. Pro hac [161 col. 2] autem concessione mea dederunt michi dicti Abbas et moni unam marcam argenti præ manibus. Acta apud Fur[nes], A°D. M° cc° xlix° In cujus rei test. præs. scripto sigillum meum apposui. Test.:—D'no Ricardo de Couplande; Johanne de Cancefelde; Rogero de Stranerlith; Roberto de Wath'; Gilberto de Asmunderlaw; et aliis.

[CCXXXV.—QUIT-CLAIM BY WILLIAM DE SKELMERSKERTH OF THE FOURPENCE ANNUALLY PAYABLE TO HIM UNDER THE PRECEDING DEED.]

Willelmus de Skelmerisherth quietum clamat nobis redditum iiiid pro b acris. 31.

Omnibus Christi fidelibus etc. Will. de Skelmersikerth s. in Domino. Noveritis me concessisse et quietum clamasse, pro me et hær. meis, Deo et B. Mariæ de F[urnes] et Abbati etc. annuum redditum iiiid, quos michi solvere solebant annuatim pro v acris t'ræ quas emerunt de Waltero Blosvile, ita quod nec ego nec hær. mei aliquid jus vel clameum in i[llo] præd. redditu de¹ præd. t'ra, cum pert., aliquando habere poterimus. Et ut hæc mea concessio et quieta clamatio stabilis et inconcussa permaneat, præs. scripto sig. meum apposui. Hiis Test.:—Alano de Cauplande; Johanne de Caunesfelde; Willelmo de Tourrs; Roberto de Wath'; Simone de Boyville; Gilberto de Asmunderlaw; et aliis.

¹ The copy is very corrupt here, \tilde{i} standing where I insert i[llo], h standing before reddit', and \tilde{i} where I print de.

[CCXXXVI. — GRANT IN FRANK ALMOIGN BY THE AFORE-SAID WILLIAM DE SKELMERSKERTH TO THE CONVENT OF PORTIONS OF ARABLE LAND AND MEADOW IN FORN-THWAITE.]

Donatio trium acrarum t'rae in Fornetwhait, cum aliis, per eundem, ut patet per subsequens scriptum. 32.

[161b] Omnibus Christi etc. Willelmus de Skelmerskerk s. in Domino. Noveritis me, pro s. animæ meæ et omnium antec. et succ. meorum, concessisse, dedisse et præs. carta mea confirmasse, et cum corpore meo in puram et perp. elem. legasse Deo et B. Mariæ de F[urnes], Abbati etc. tres acras t'ræ arabilis in Formhuthwayt, quæ quidem acræ extendunt se in longitudine ab aqua de Crayk usque ad altam viam, et in latitudine ad Waltermire versus partes aquilonales; et totum pratum meum quod jacet ad superiorem partem t'ræ prædictæ, et dimidiam partem prati de Clefhylle, et unum mesuagium infra sepem juxta portam, ubi viderint eis magis prodesse, cum omn. pert. præd. t'ris pertinentibus, ad omnimodum commodum suum - Tenenda et hab. in liberam, puram et perp. elem., sicut ulla elemosina liberius et quietius teneri potest et haberi. Et ego, præd. Willelmus, et hær. mei præd. omnia, cum pert., contra omnes homines warantizabimus, et ab omni exactione et demanda acquietabimus et defendemus prædictis Abbati et monis inperpetuum. In cujus rei test. præs. scripto sig. meum apposui. Hiis Test.: -Roberto de Wath'; Gervasio Clerico, tunc temporis Senescallo Abbatis; Alano de Turribus; Ricardo de Apeltreholme; Roberto filio Ulve; Adam filio meo: et vicinis meis omnibus.

[CCXXXVII. — FURTHER GRANT IN FRANK ALMOIGN BY THE SAME DONOR TO THE CONVENT OF A PART OF HIS LAND CALLED LAKELETERNMIRE.]

Carta ejusdem Willelmi de portione t'rae suae [1616 col. 2] quae vocatur Lakeleternemire. 33.

Omnibus¹ Christi etc. Willelmus de Skelmersherk s. in Domino. Noveritis me pro salute etc. concessisse, dedisse et præs. carta mea confirmasse, et cum corpore meo, in puram et perp.2 elem. legasse Deo et B. Mariæ de F[urnes], Abbati etc. quamdam portionem t'ræ meæ quæ vocatur Lakeleyternemire, et jacet inter t'ram meam arabilem ex parte occidentali et extenditur usque ad aquam de Crayc³ in latitudine, et a novo fossato ex parte aquilonari usque ad aquam de Colle⁴ et descendit in Craik in longitudine,5 cum omnibus pert. tantæ t'ræ pertinentibus, ad omnimodum commodum suum, Tenendam et hab. in liberam, puram et perp. elem. sicut ulla elemosina liberius et quietius teneri potest et haberi. Et ego, præd. Willelmus, et hær. mei præd. t'ram, cum pert., tam contra Capitales D'nos quam contra omnes homines alios warantizabimus, acquietabimus et defendemus præd. Abbati et mon^{is} inperpetuum. Acta apud F[urnes]A.D. Mo cco lo viio. In cujus rei test, præsenti scripto sig, meum apposui. Testibus: — Roberto de Wath'; Gervasio, Senescallo Abbatis; Alano de Turribus; Ricardo de Corney; Ada de Boyville; et Ada filio meo; et aliis.

A sitting rabbit is depicted in this initial letter here.

Parpetuam. 3 Crayt.

⁴ Before aquam de Craye, just above, acram is written, and then dotted under as a mistake. It would be more than a matter of doubt if the acram written before de Colle also ought not to be replaced by aquam, under any circumstances. Certainly, Colle might be the name of a person, but the reading aquam de Cole in the next deed decides the question.

⁵ Longitudinem.

[CCXXXVIII. — WILL OF WILLIAM DE SKELMERSKERTH, BEQUEATHING, WITH HIS BODY, THE AFORESAID LAND TOGETHER WITH HIS HORSE AND HARNESS, TO THE CONVENT.]

Testamentum [162] Willelmi de Skelmersherk ut manifestatur ett. 34.

In nomine Patris et Filii [et] Spiritus Sancti. Hoc est testamentum Willelmi de Skelmersherk actum apud F[urnes] A.D. Mº ccº xlº viiº, die Dominica ante Ascensionem Domini, coram Conventu in pleno Capitulo. In primis, attendens et sciens quod extrema gaudii luctus occupat, legavit animam suam Domino universorum, corpus suum Abbatiæ de F[urnes] ibidem sepeliendum, et equ[u]m suum cum harnasse; legavit etiam cum corpore suo quamdam portionem t'ræ suæ quæ vocatur Lawleiternemire, quæ jacet inter t'ram suam arabilem, ex parte occidentali, et extenditur usque ad aquam de Craik in latitudinem [sic], et a novo fossato, ex parte aquilonari, usque ad aquam de Cole, et descendit in Craik, in longitudinem [sic], cum omnibus pert. tantæ t'ræ pertinentibus, ad omnimodum commodum suum, sine aliquo retenemento, prout in carta sua, quam Abbati et Conv. contulit, plenius continetur. Item Ricardo de Corney unum bovem, Willelmo filio Rogeri filii sui unam vaccam, cum vitulo, Adæ filio suo juniori unam vaccam: Item Leprosis juxta Ulverston vid., Leprosis juxta Coninghede etc.

[CCXXXIX.—Grant in frank almoign by John Meigniour to the Convent of five acres of land in the Common-field of Skathwait.]

Johannes Meignour dat nobis b acras terrae. 35.

Sciant præs. et futuri quod ego, Johannes Meignour, dedi, con [162 col. 2] cessi, et hac præsenti carta mea confirmavi Deo

et B. Mariæ Abbatiæ de F[urnes], Abbati etc., v acras t'ræ, vasti et turbariæ, cum pert., in Campo de Skathwait, quæ jacent inter torrentem de Broghetonbec ex parte orientali, et t'ram dictorum Abbatis et monachorum ex parte occidentali: quas quidem v acras t'ræ, vasti, et turbariæ habui ex donatione et concessione Roberti Grym—Habendas et ten. prædictis Abbati et monachis et eorum succ. in liberam, puram, et perp. elem. de Capitali D'no feodi illius, cum omnibus pert. et omnimodis com[m]oditatibus et aysiamentis suis inperpetuum. Et ego, præd. Johannes, et hær. mei et assignati, præd. v acras t'ræ, vasti et turbariæ, cum pert. suis, Abbati et monis et eorum succ. contra omnes mortales warantizabimus² etc. In cujus rei test. sigillum meum præsentibus est appensum. Hiis Test.:—Alano de Caupland; Willelmo de Tours; Rogero Childe; Johanne de Red'; Rogero de Stanerlith; Willelmo de Esselac; et aliis.

[CCXL.—LETTERS OF ATTORNEY FROM JOHN DE HARRING-TON TO JOHN MEIGNIOUR AND ANOTHER, EMPOWERING THEM TO GIVE SEISIN TO THE VICAR OF DALTON OF CERTAIN LANDS IN EGTON WHICH HE HAD BY GIFT FROM WILLIAM PURCELL.]

Littera Attornationis [Johannis filii] Koberti] de Pari[n]gron Johanni Meignour etc. 36.

Pateat universis quod ego, Johannes, filius D'ni Roberti de Haverington, attornavi loco meo Johannem Meignour et Willelmum Brown, vel eorum alterum, ad dandum et liberandum, nomine meo, D'no Willelmo de Cokerham, Vicario ecclesiæ de Daltona, seisinam de omnibus t'ris et tenemus, cum [162b] pert., quæ nuper habui ex dono Willelmi Purcel in hameletto de Eggetona, et quæ t'ras et tenemus postmodum dedi et concessi præd. D'no Will. de Cokerham, prout carta mea, quam inde

¹ Partinenciis.

feci eidem D'no Willelmo, plenius testatur, ratum habiturus et gratum quicquid dicti Johannes et Willelmus, vel eorum alter, in præmissis fecerint nomine meo. In cujus rei test. sig. meum præsentibus est appensum. Data in Abbatia de F[urnes] die Sabbati infra Octabas Paschæ, Ao r. Regis E[dwardi] filii Regis E[dwardi] xiiio.

[CCXLI.—GIFT AND GRANT IN FEE SIMPLE TO THE VICAR OF DALTON OF THE LANDS ETC. IN EGTON WHICH WERE THE SUBJECT OF THE PRECEDING LETTER OF ATTORNEY.]

Johannes de Hayrington dat terras et tenementa in Egtona in feodo simplici cuidam Aicario de Waltona. 37.

Sciant præsentes et futuri quod ego, Johannes filius D'ni Roberti de Haverington, dedi, concessi, et hac præs. carta mea confirmavi D'no Willelmo de Cokerhame, Vicario ecclesiæ de Daltona in F[urnes], totam illam t'ram et tenemtum, cum pert., sine ullo retenimento, in hameletto de Eggeton quæ nuper habui de dono Willelmi [Purcell] in eadem—Tenenda et hab. dicta tenemta, cum pert., dicto D'no Willelmo et hær. suis de Capitali D'no feodi illius, per servitium dictis tenemtis pertinens, inperp., libere, quiete, bene et in pace, cum omnibus communiis et aysiamentis dictis tenemtis spectantibus. Et ego, præd. Johannes, et hær. mei dicta tenemta, cum pert., dicto D'no Willelmo et hær, suis vel assignatis contra omnes gentes warantizabimus [162b col. 2] et defendemus inperpetuum. In cujus rei test. præs. cartæ sig. meum apposui. Hiis Test.: D'no Yohanne [de] Kirkeby; Alano de Cauplande; Willelmo de Asmunderlaw; Willelmo Tours; Nicholao de Broghetona; Rogero Childe; et aliis. Data in Abbatia de F[urnes] die Sabbati in septimana Paschæ. Ao r. R[egis] E[dwardi] filii Regis E[dwardi] xiiimo.

[CCXLII. — GRANT IN FRANK ALMOIGN BY WALTER DE DONNINGTON OF HIS ROSTHWAITE LANDS IN EGTON, NEAR TO THE EXISTING CONVENT LANDS THERE, TO FURNESS ABBEY.]

Walterus Donyngton' dat nobis t'ram suam in Rosthwait, tum pert., etc. 38.

Sciant præsentes etc. quod ego, Walterus de Doni[n]gton, pro s. animæ meæ et omnium etc., dedi, concessi, et hac præs. carta mea confirmasse Deo, et B. Mariæ de F[urnes] et Abbati etc. totam t'ram de Rosthwayt, quæ est in t'ritorio de Eggetona juxta t'ram dictorum Abbatis et Conventus, Tenendam et hab. eisdem in puram et perp. elem. sicut ulla elem. liberius et quietius dari potest et haberi. Et ego et hær. mei prænominatam t'ram, cum pert., antedictis Abbati et Conv. contra omnes mortales warantizabimus, acquietabimus, et ab omnimodo servitio defendemus. In cujus rei test. præs. cartæ sig. meum apposui. Testibus:—D'no Johanne de Kirkeby; D'no Ricardo de Broghtona; Alano de Turribus; Watero de Asmunderlaw; Alano de Staynton; Gilberto de Asmunderlaw; Ada de Nettlisclak; Matheo de Broghton; Willelmo de Mertoun; et aliis.

[CCXLIII.—GIFT AND GRANT BY ROBERT GRYM TO JOHN MEIGNIOUR OF FIVE ACRES OF LAND ETC. IN THE COMMON-FIELD OF SKATHWAIT, WHICH HE HAD OF THE GIFT OF HIS FATHER.]

Robertus Grym dat Johanni Meigniour b acras t'rae et basti, cum pert., in Campo de Skathwait etc. 39.

Sciant præsentes etc. quod ego, Robertus Grym, dedi, concessi, et hac præs. c. mea confirmavi Fohanni Meignour v acras t'ræ et vasti, cum pert., in Campo de Scathwayth, jacentes inter torrentem de Broghtonbec ex parte orientali, et t'ras D'ni Abbatis

de F[urnes] ex parte occidentali: quas quidem v acras habui ex donatione et concessione Walteri Grym, patris mei, Habendas et ten. eidem Johanni, hær. suis et assignatis, de Capit. D'no feodi illius per servitia inde debita et consueta, cum omnibus commoditatibus et aysiamentis eisdem v acris spectantibus, inperpetuum. Et ego præd. Robertus et hær. mei et assignati, præd. v acras [t'ræ], cum pert., . . . hær. et assig. . . . [mor]tales war[antizabimus et acqui]etabimus . . . In cujus rei t[est.] . . . [præ]sentibus est appe[nsum] Ul[verston] die Sa[bbati] . . . S. Martini e . . . listæ, A.D. . . . nono decimo. Hiis Te[st.] . . . de Turribus; Willelmo de Asmun[der]law; Rogero Childe; Rogero de Stanerlith; Johanne Bel'; et aliis.

[CCXLIV.—QUIT-CLAIM AND SURRENDER TO THE SAME BY THE SAME OF THE AFORESAID FIVE ACRES OF LAND ETC.]

[163 col. 2] Duieta clamatio ejustem de b acris, ut patet. 40.

Pateat universis quod ego, Robertus Grym, remisi et omnino de me et hær. meis quietum clamavi Johanni¹ Meignour totum jus et clameum quæ habui vel aliquo modo habere potui in illis v acris t'ræ et vasti, cum pert., in Campo de Scathwait quas hactenus dedi, concessi, et per carta[m] meam [confirmavi] eidem Johanni, ita quod nec ego, nec hær. mei, nec aliquis nomine nostro aliquid jus vel clameum in dictis v acris t'ræ et vasti, cum pert., de cætero exigere poterimus vel vendicare, sed quod ego et hær. mei, et omnes alii mortales nomine nostro, simus inde exclusi inperpetuum. In cujus rei test. sig. meum præsentibus apposui. Data apud Ulverstonam die D'nica ante festum Nativitatis B. Johannis Baptistæ, A.D. Mo ccco xix. Hiis Test. ut supra.

² Yohannem.

[CCXLV.—GRANT IN FRANK ALMOIGN BY JOHN MEIGNOUR TO THE CONVENT OF THE LAND ETC. IN THE COMMON-FIELD OF SKATHWAIT, WHICH WAS THE SUBJECT OF THE TWO PRECEDING DOCUMENTS.]

Johannes Meigniour [dat] nobis b acras t'rae et turbariae in Campo de Skathwait. 40.

Sciant præsentes etc. quod ego, Johannes Meignour, dedi, concessi, et hac præs. car[ta mea] confirmavi Deo et B. Mariæ Abbatiæ de F[urnes], Abbati etc., v acras træ, vasti, et turbariæ in Campo de Skathwait, quæ jacent inter torrentem de Broghtonbec, ex parte orientali, et t'ram dictorum Abbatis et Conventus, ex parte occidentali, quas quidem v acras habui ex donatione et concessione Roberti Grym, Habendas et ten. præd. Abbati et monis et eorum succs in liberam et puram elem. de Capit. D'no feodi illius, cum omnibus pert., et omnimodis aysiamentis et com[m]oditatibus suis inperpetuum. Et ego, præd. Johannes, et hær. mei et assignati præd. v acras t'ræ, vasti et turbariæ, cum pert., præd. Abbati et monis et eorum succs contra omnes mortales warantizabimus etc. In cujus rei test. sigillum meum præsentibus est appensum. Data apud Abbathiam Furn[esii] xº die Maii A.D. Mº cccmo xixmo. Hiis Test.: Alano de Cauplande; Willelmo [de] Tours; Rogero Childe; Johanne de Red'; Willelmo de Esselac: et aliis.

[CCXLVI.—GRANT IN FRANK ALMOIGN BY GILBERT DE ASMUNDERLAW TO THE CONVENT OF SEVENTEEN ACRES OF LAND IN EGTON, CALLED NORMANLANDS, WHICH HE HAD HAD FROM THE CONVENT IN EXCHANGE FOR OTHER LANDS IN MERTON.]

Gilbertus de Asmunderlaw dat nobis xbii acrass ter]rae2 in Egtona, ut patet per [cartam] suam prox. sequen[tem. 42.]

Omnibus [Christi fide]libus præsen[tibus et] futuris Gilbertus

² Vasta. ³ The words within square brackets are lost through mutilation of the folio.

[de As]munderlaw [filius] Aviciæ d[e Asmunderlaw] s. in Domino. N[overitis] me pro. s. animæ meæ et [omnium] antec. et succ. meorum conscessisse], dedisse et hac præs. c. mea confirmasse Deo et B. Mariæ de F[urnes], et Abbati et monis ib. Deo [163b] servientibus, in puram et perp. elem., xvii acras t'ræ, cum pert., in t'ritorio de Egeton-illas, scil., quæ vocantur Normanlandes, quas habui in escambio a præd. Abbate et Conv. pro xvii acris in t'ritorio de Merton, prout cirographum inter nos de utraque t'ra confectum plenius testatur. Ego vero Gilbertus et hær. mei prænominatas xvii acras, cum omnibus pert. suis, libere et plene defendemus, acquietabimus, et warantizabimus contra omnes homines inperpetuum, sicut ulla elemosina liberius et quietius warantizari debet et acquietari. In cujus rei test. præs. scripto sig. meum apposui. Actum Ao Gr. Mo cco lxmo vito. Test.:— D'no Willelmo de F[urnes]; Alano de Cauplande; Johanne de Kirkeby; Roberto de Wath: Gervasio tunc Senescallo; et aliis.

[CCXLVII.—Quit-claim by Alan de Staynton to the Convent of all his right whatsoever in twenty acres of land in the Ulverston fee of the Convent, concerning which there had been litigation between the said Alan and the Abbot.]

Alanus Staynton' facit nobis quietam clamationem de xx acris t'rae in feodo nostro [de Alberstona] ut patet per scriptum [sub] sequens. 43.

[Omni]bus Christi fide[libus] hoc scriptum [visu]ris vel audi[turis] Alanus de [Staynton] in Domino salutem. [Noveritis me]
pro. s. animæ [meæ et] succ. meorum remi[sisse omni] juri meo,
pro me et hær. meis et meis assignatis, et quietum clamasse inperp. Deo et B. Mariæ F[urnesii], et Abbati etc. Deo [164]
servientibus, totum jus et clamium quod unquam habui vel
habere potui in xx acris t'ræ, cum pert., jacentibus inter Stayntonam et Craik in feodo de Ulverstona, de quibus xx acris

super D'num Abbatem breve D'ni Regis de ingressu quondam asportavi, Tenendas et hab. dictis Abbati et ejusdem loci Conventui et eorum successoribus libere, quiete et pacifice, sicut ulla elemosina liberius et quietius teneri potest et haberi: Ita vero quod nec ego, nec hær. mei, vel mei assingna[ti] aliquid jus vel clamium in præd. xx acris t'ræ, cum pert., in posterum vendicare poterimus. Et ut hæc mea quieta clamatio rata et inconcussa permaneat, pro me et hær. meis et meis assignatis, præsens scriptum sigilli mei impressione roboravi. Actum et datum in Abbatia de F[urnes] Mense Junii A.D. Mo ccmo lxxmo vito. Hiis Test.:—D'no Johanne de Kirkeby; D'no Adam de Holande; etc.; et aliis.

[CCXLVIII.—CHARTER OF SPECIAL FAVOUR AND PRO-TECTION TO THE CONVENT FROM JOHN, EARL OF MORETON, AFTERWARDS KING, WITH PRECEPT FOR THE IMMEDIATE REMOVAL OF ALL TENANTS IN FURNESS FELLS WHO HAVE NOT RENDERED DUE FEALTY AND HOMAGE TO THE ABBOT, ETC.]

Johannes Comes Moretonii suscipit nos et nostra in custodiam suam, etc. 44.

Fohannes Comes Moretonii Justiciariis, Vicecomitibus, Forestariis et omnibus Ballivis suis de Honore Lancastriæ salutem. Sciatis quod Abbas et monachi de F[urnes] D'nici monachi mei sunt, et illi et eorum Abbatia et t'ræ et homines, et res et possessiones illorum, in custodia et protectione et manutenemento meo sunt $[164 \text{ col. } 2]^2$. . . sine dilation[e]

^{*} Arms: G. three lions passant, O., over all a label of five points, and on each point a fleur de lys of the second. This shield has been cut out and replaced. Written on the back in a sixteenth century hand is—"Jhon Comes dol et Morittoun, filius Regis Stephani." This is in mistake, of course. The deed dates between 1188 and 1198, and, apart from the fact that Stephen had no son named John, this date is sufficient to show the identity of the grandson.

^{*} Here begins another hiatus due to mutilation of the folio. The fragmentary parts of a dozen lines are so slight as not to be worth copying.

... præterea præcepi ... [habi]tantes in Montanis quæ ... vocant ibidem mansisse per Willelmum de Lancaster vel hær. ejus tantum non fecerint erga monachos ut per eos ibidem remaneant, eos sine dilatione amoveatis et catalla eorum in manum meam capiatis, terras vero quas præd. homines in Montanis tenuerant ipsis Monachis libere reddi faciatis, et plenarie teneri faciatis, secundum primam seisinam quam eis de ipsis Montanis feci. Prohibeo etiam ne i[i]dem monachi respondeant de aliquo tenemto quod teneant, et quod non ponantur in placito per aliquid breve quod quisquam adquisierit nisi coram meipso. Hiis Test.:—H[ugone] Episcopo Coventrensi; R[icardo] Comite de Mellent; G. de Camvilla; Benedicto Gernet; Alano filio Ketelli; et aliis multis.

[CCXLIX.—RESTORATION AND GRANT IN FULL BY JOHN, EARL OF MORETON, TO THE CONVENT OF FURNESS FELLS, ACCORDING TO THE ORIGINAL FOUNDER'S GRANT, AND SPECIALLY OF THAT PART OF THE FELLS FORMERLY HELD BY WILLIAM DE LANCASTER.]

Johannes Comes Moretonii dat nobis Montana Furnesii,4 ut patet per cartam suam nobis factam proxime sequentem. 45.

 $[164^b]^5$. . . omnia *Monta[na]* . . . [om]nibus pert., suis, per⁶ omnes divisas quas *Rogerus Pictavensis* vel, *Comes Stephanus* qui Abbatiam de F[urnes] fundavit, plenius et integrius tenuerunt, et sicut cartæ eorum testantur, et nominatim illam partem *Montanorum* quam *Willelmus de Lancaster* et successores sui tenuerunt, eis sicut jus suum reddidi. Quare

¹ Tarras, ² Tenuerannt,

³ Hugh de Nonant, Archdeacon of Oxford, and Prior of the Carthusians, elected in 1185, consecr. Jan. 31, 1187-8. Died in April 1198.

⁵ A few letters only at the end of the first nine or ten lines are here left.

⁶ Par.

volo et firmiter præcipio ut i[i]dem monachi præd. Montana de F[urnesio] Habeant et teneant inperp., bene et in pace, integre et plenarie, honorifice et pacifice, libere et quiete, sicut cartæ Fundatorum testantur, cum omn. pert. et libertatibus suis in bosco et plano, in viis et semitis, in stagnis, in moris, mariscis, in pascuis et pratis, et in omnibus aliis aisiamentis. Præcipio etiam ne aliquis de cætero eis inde injuriam vel gravamen inferat. Test.:—Stephano Rid'., Cancellario meo; Magistro G. de Insula Clericis; Roberto, Comite de Leycestre; Roberto de Bret' filio ejus; Willelmo de Brans' et R. fratre ejus; Willelmo de Buchet; Rogero de Plan'; Benedicto Gernet; Willelmo Binville; Gilberto de Croft; For[dano] filio M.' Apud Clipstone.

[146 col. 2 blank.]

[CCL.—GRANT BY WILLIAM DE LANCASTER TO THE CANONS OF CONYNGSHEAD OF A DEFINITE PORTION OF HIS LAND AT GARSCHOW IN ULVERSTON, TOGETHER WITH COMMON OF PASTURE AND THE RIGHT TO TAKE THE REQUISITE QUANTITY OF DEAD WOOD IN PLUMTON.]

Carra Willelms de Lancastir facta Canonicis de Conynges:
hebede de quadam parte t'rae suae sacente in D'nico suo
apud Garschow in villa de Olverstun, et etsam
com[m]unam pasturae et mortuum boscum
in Plumton. 46.

Sciant præsentes etc. quod ego, Willelmus de Lancaster, dedi [et] concessi Deo et ecclesiæ B. Mariæ de Coni[n]geshevede et Canonicis ibidem Deo² . . . quandam partem t'ræ . . . meo jacente apud . . . in villa de Ulver[stone] . . . prædictorum Cano[nicorum] . . . divi[sas] incipiendo . . .

¹ This is printed as it stands; to be correct it should be de communa pastura et mortuo bosco etc.

Only the first portions of fifteen lines next following are left, which is the more to be regretted as many names involved in the description of the divisa specified are lost.

Schownab quod . . . et siccam et si . . . magnum ace . . . nialiter usque . . . occi[dentem] et si . . . am versus s . . . scleboten add . . . Canonicorum de . . . com[m]uniam pasturæ i . . . [pas]cuis et pasturis meis in . . . de Ulverston, viz. in viis, semitis, planis, campis, et turbariis ad com[m]unicandum cum omnimodis averiis suis omnibus temporibus totius anni. Concessi etiam eisdem com[m]uniam pasturæ et mortuum boscum in quadringentis acris t'ræ infra coopertum de Plumton, et turbas de [165 col. 2] turbario meo de Plumton, quantum opus fuerit ad Domum de Coni[n] geshevede et salinas suas sustinendum, Habenda et ten. omnia præd. cum omnibus suis pert,1 dictis Canonicis et eorum succ. inperp. in liberam, puram et perp. elem., adeo libere sicut aliqua elem. liberius et quietius dari potest vel concedi. Ego vero præd. Willelmus et hær. mei omnia prædicta, cum pert., dictis Canonicis et succ. suis contra omnes etc. In cujus rei test. etc.

[CCLI.—ACKNOWLEDGMENT OF THE RIGHTS OF THE PRIOR OF CONINGSHEAD AS CONVEYED BY THE PRECEDING DOCUMENT BUT AFTERWARDS DISPUTED BY JOHN DE LANCASTER AND OTHERS, MADE BEFORE THE JUSTICES ITINERANT AT LANCASTER.]

Recognitio coram Justiciariis Regis de Communa pasturae in Plumtona. 47.

Hæc est recognitio facta apud Lancaster coram Justic. Itin. de communia pasturæ in Plumton inter D'num Johannem de Lancaster [et Ing]elramum de Gynes et Christia[nam] uxorem ejus, etc. Jurati dicunt su[per] sacr. suum quod præd. Pri[or a]lias in Curia D'ni Regis coram Just[iciariis in] ultimo Itinere in Comit. isto in[dict]avit prædictos Johannem, Ingelra[mum] et Christianam de eo quod [non] permittere[n]t eum habere communiam pasturæ in cccc acris moræ, bosci, brusci et marisci

positis in visu suo: Et iidem Johannes, Ingelramus et Christiana venerunt in eadem Curia et reddunt præd. Priori præd. communam pasturæ, per quam redditionem præd. Prior positus fuit per Ballivum D'ni Regis in seisin[a] de communia præd. pasturæ habenda per to [tum] annum ad omnimoda averia sua exce[ptis] capris: Et sic fuit inde sei[situs] [165b] quousque præd. W[] ipsum Priorem ad communicandum in eisdem tentis in forma præd. impediverunt injuste etc. nomine præd. Johannis, Ingelrami et Christianæ, quicquid Johannes et Ingelramus scientes emendationem inde facere non curaverunt: Et quoad proficuum, fuit in seisina de proficuis captis in circiter xl acris bosci positis in visu suo, [de] subbosco et bosco de sicco bosco de omni genere arborum; et similiter de viridi bosco cujuscunque [generis] arborum, exceptis quercubus et aliis arboribus fructum portantibus, [quicquid] cecidisset,3 absque visu et liberatione prædictorum Johannis, Ingelrami et Christianæ, [seu] ministrorum suorum, ad ædificandum ædificia, reparandum, ardendum et claudendum, et ad omnia alia necessaria facienda et reparanda in Prioratu suo de C[oningesheved], ut de libero tenemto suo et iu[re] Ecclesiæ suæ. Et quod præd. W[et Hservientes prædictorum Johannis, [In]gelrami et Christianæ, nomine eorundem etc. bene sciverunt de seisina etc., sed illam emendare non csuralverunt: Et ideo quoad psræld. communam pasturæ consideratum est4 quod præd. Prior recuperet seisinam suam de communa pasturæ in præd. cccc acris moræ, brusci, bosci, et marisci in eisdem,5 et ad communicandum in eisdem per totum annum cum omnimodis averiis suis, exceptis capris, per visum; r[ecuperet] et[iam]6 dampna sua quæ taxantur per

¹ Sic: generis possibly ought to be supplied.
² Quarcubus.

³ The whole is so confused and obscure, and the construction is so entirely doubtful, that the general meaning of the paragraph is rather a surmise than a certainty. Perhaps the emendations supplied may be thought of some service.

⁴ Confess' es.

⁵ This phrase would seem to be redundant, probably in anticipation of what was to follow, and the mistake overlooked.

⁶ This stands r' α , but the expansion given is probably correct.

eosdem ad x5. Et Johannes capiatur et Ingelramus committatur gaolæ: et W[], A[], et H[] in [m'ia]. Et quoad proficua capsta . .] in bosco etc.—Consideratum est quod præ[165^b col. 2]dictus Prior recuperet seisinam de præd. proficuo capiendo in præd. cccc acris bosci, subbosci, et boscum de sicco bosco de omni genere arborum, similiter boscum de viridi bosco qui de hujusmodi quercubus,¹ et aliis arboribus fructum portantibus, ceciderit, absque visu et liberatione prædictorum Johannis, Ingelrami et Christianæ et ministrorum suorum, ad ædificandum ædificia, reparandum, ardendum, et claudendum . . . facienda, et re[paranda in Prioratu] suo prædicto, per v[isum]² . . . quæ taxantu[r] . . . Johannes etc. in m'ia. [The beginnings of three other lines follow, with no perceptible connection.]

[CCLII.—FORMAL PERMISSION TO THE CANONS OF CONYNGS-HEAD TO CONDUCT THE WATER OF THE SPRING CALLED TRANKELDE ALONG A DIKE TWELVE FEET WIDE TO THEIR HOUSE, TOGETHER WITH A GRANT OF FISHING PRIVILEGES.]

Licentia3 datur Canonicis de Connygeshede ad trahendum cursum fontis de Trankelde in conductu per fossatum rii pedum in latitudine ad Connygeshede. Datur etiam eis piscatio in Lebena etc. salvo hominibus de Alberstona usu suo consueto ibidem, etc. 48.

Omnibus⁴ S. Ma[tri]s Ecclesiæ filiis ad [quo]s præsentes litteræ per[vene]rint salutem [in Domi]no. Noverit [univer]sitas vestra me [in]tuitu et pro a[nima] concessisse

¹ Ouarcubus.
• Probably so.

³ This is supplied from the Tabula Sententialis, only the fragments — cursus aquæ
. . . . Cynyngeshed ut patet per scriptum — being left of the heading.

⁴ Initial letter cut out.

dedisse [et hac] carta meæ confirmas[se Deo] et B. Mariæ de C[onyngeshed] et J. Priori et Conventui ib. Deo servient, et eorum successoribus licentiam liberam, de me et hær. meis, [ad] per mediam t'ram meam trahendum cursum fontis quæ vocatur Trankelde, per conductum, ad Conyngeshed, per fossatum xii pedum in latitudine, et illum emendandum quotiens opus fuerit inperpetuum. Præterea dedi præd. Canonicis totam piscationem meam [166] in Levena sicut aqua de Craic descendit in Levenam, sequendo filum aquæ usque viam Regis quæ se tendit per medium F[urnesium], et sic ex transverso versus occidentem undique usque ad siccam t'ram, tam in sabulonibus quam in aquis, cum omnibus aliis pert. suis, sine retinemento, salvis hominibus meis de Ulverstona usu suo consueto, Tenendam etc. sibi et succ. suis, et quibuscunque voluerint præd. piscationem pro commodo suo locare, in liberam, puram et perp. elemosinam etc.

[CCLIII. — IMMUNITY GRANTED TO THE BURGESSES OF ULVERSTON BY INGELRAM DE GUISNES AND CHRISTIANA HIS WIFE FROM THE SERVICE OF COMPLYING WITH THE CHAMBERLAIN'S REQUISITIONS AS MADE UNDER THE USUAL CIRCUMSTANCES AND IN THE WONTED FORM.]

Ingelramus de Gynes quietos clamat Burgenses de Olbers stona de omni serbitio Camerariatus, ut patet per scriptum prox. sequens. 49.

Omnibus hoc scriptum etc. Ingelramus de Gynes et Cristiana uxor ejus etc. Noverit universitas vestra nos, pro nobis et hær. nostris et assign. in perp., concessisse et quietum clamasse quod omnes Burgenses villæ nostræ de Ulverstona sunt quieti et absoluti ab omni servitio Camerariatus, ita quod ipsi nec hær. sui vel assignati per nos nec per hær. nostros, sive per quoscumque subditos nostros et ballivos, compellantur ne distringantur ad aliquid recipiendum ad opus nostrum, sive expendendum vel in

aliquid onerandum per [166 col. 2] modum receptionis . . . [In] gelramus de Gynes . . . uxor mea et hær. et ass[ign.] . . . libertatem prædictis . . . tris et hær. suis et . . . sine aliqua contradic[tione] . . . rantur inperpetuum. In cujus rei t[est.] . . .

[CCLIV.—CORRESPONDING IMMUNITY GRANTED IN HER WIDOW-HOOD BY THE AFORESAID CHRISTIANA DE LYNDESEY (OR GUISNES) TO THE SAME BURGESSES.]

[Chris]tiana dudum uxo[r Ingel]rami de Gynes facit q[uietam] clamationem Burgensibus [de Diver]stona ut patet. 50.

Noverint universi quod ego, Cristiana de Lyndesey, inspexi litteram quietæ clamantiæ factæ per D'num Ingelramum de Gynes, quondam maritum meum, omnibus Burgensibus meis de Ulverston in F[urnes] Camerariatus villæ prædictæ pertinentis, quam quidem quietam clamationem de præd. officio Camerariatus in eadem contentam in mea pura viduitate affirmo, ac pro me et hær. meis præd. officium præd. Burgensibus quietum clamo inperpetuum. In cujus rei test. sig. meum præsentibus est appensum. Hiis Test.:—Adam de Berdesay; Laurentio de Asmunderlaw; Rogero Strenerlygh'; Thoma² Sel; Nicholao de Broghtona; et aliis. Datum die D'nica prox. post festum Nativitatis S. Johannis Baptistæ, Aº Edwardi iii. a Conquestu viiº, et A.D. Mo cccmo xxxmo iiiº.

[CCLV. — LIKE IMMUNITY CONCEDED TO THE SAME BY ROGER DE LANCASTER.]

Rogerus de Lancaster facit quietam clamationem Burgensibus de Olberstona de officio Camerarisatus. 51.]

[166b] Sciant præs. etc. quod ego, Rogerus de Lancaster, concessi et inperp. pro me et hær. meis seu assignatis, quan[tum] . . .

2 Continent.

pertinet, quietum cl[a]mavi . . . Burgenses meos commorantes [in Bur]go meo de Olverstona in F[urnes] . . . suos seu assignatos quie . . . absolute ab omni officio Ca[merariatus] ita quod non ipsi nec hær. sui [seu assi]gnati seu successores per me nec hær. meos seu assignatos i possint compelli ad aliquid recipiendum, vel aliquo modo eos onerandos nisi tantummodo de hiis quæ ad burgas suas pertinent, nec ad aliquid aliud faciendum quam Burgenses de Kyrkeby Kendale faciunt. Et ego Rogerus et hær. mei, seu assignati, quantum ad nos pertinet, præd. libertates in omnibus, ut præd. est, præd. Burgensibus et eorum hær. seu assignatos inperpetuum warantizabimus, acquietabimus et defendemus. In cujus rei test. sig. meum præsentibus apposui. Hiis Test.: — Thoma Morthyng, tunc Priore de Conyngeshevede; Ricardo Flemyng; Johanne² de Cornubia; Ricardo de Broghtona, militibus; etc. Acta apud Wythersclak die S. Thomæ Martiris, Ao r. Edwardi iii. xiiio.

[CCLVI.—LIKE IMMUNITY CONCEDED TO THE SAME BY JOHN FITZROGER DE LANCASTER.]

Johannes filius Rogeri de Lancaster facit quietam clamans tiam Burgensibus de Olberstona de officio Camerariatus.3

Omnibus hoc scriptum etc. *Fohannes*, [165^b col. 2] filius et hæres D'ni *Rogeri de Lancaster*, salutem etc. Noverit universitas vestra me, pro me et hær. meis et meis assignatis imperp. concessisse et omnino quietum clamasse quod Burgenses⁴ mei villæ de *Ulverstona in F[urnes]* sint quieti et absoluti ab omni officio Camerariatus, ita quod ipsi Burgenses, hær. sui, nec sui assignati per me seu hær. meos, nec per meos assignatos, sive per quoscunque subditos nostros vel ballivos, compellantur nec distringantur ad aliquid recipiendum ad opus nostrum, sive ad expendendum, vel aliquid onerandum per modum receptionis.

² Assignati. ³ Johanni. ³ Camerareet. ⁴ Burgences.

Et ego, Johannes etc. et hær. mei sive assignati præd. libertatem prædictis Burgensibus meis, hæredibus et assignatis suis, sine aliqua contradictione contra omnes homines warantizabimus inperpetuum. In cujus rei test. huic scripto sig. meum apposui . . . Edmundo H[] . . . de Kirkeby, M [As]munderlaw . . . de Broghtona.

[CCLVII.—Inquisition taken after the death of Femmota, daughter of Adam Warrock of Ulverston, identifying the property of which she died seized.]

[Inquisitio] verificans [quod Femmota] filia Adae Warrok de Alberstona obiit seisita de duadus partibus duorum mesuagiorum in Alberstona. 53.

Inquisitio capta apud Daltonam in F[urnes] die Mercurii¹ post festum S. Marci Evangelistæ A° r. Regis Ricardi ii. xiiii°, coram Roberto Ursewyk, Escaetore² D'ni Johannis, Ducis Aquitaniæ et Lancaster, in Comit. suo [167] Palatino Lancastriæ, per sacr. xii juratorum, qui dicunt super sacr. suum quod Femmota filia Adæ Warrok, bastardi, de Ulverston obiit seisita de ii partibus duorum mesuagiorum et ii acrarum t'ræ, cum pert., in Ulverstona ut de jure hæreditario³ prædicti Adæ, [qui obiit] sine hærede corporali vel collaterali; quæ quidem duæ partes, cum pert., valent per annum ultra reprisas viis; 4 et quod prædictæ ii partes, cum pert., tenentur de Abbate de F[urnes] per servitium fidelitatis tantum; et dicunt quod præd. Femmota obiit die Lunæ prox. post festum S. Michaelis Archangeli A° r. Regis Ricardi ii. secundo: Et dicunt quod præd. Abbas præd. ii partes, cum pert., a tempore mortis præd. Femmotæ usque in diem captionis hujus inquisitionis

¹ Mercurie. ² Escoet'. ³ Hæreditarii.

⁴ vii. Below it will be seen that the sum is set at viis which is so much more likely to be correct, that the d here is altered to s.

occupavit, et proficua inde percepit, et inde præd. Duci responsurus est.— Roberto de Ursewyk, Escaetori D'ni Johannis, Ducis Aquitaniæ et Lancastriæ, in Comit. Lanc., Ballivo de Lonesdale. salutem. Quia per Inquis. coram me captam compertum est quod Femmota filia Ada Varrok', bastardi, de Ulverston, obiit seisita de duabus partibus duorum mesuagiorum et ii acrarum et dim. in Ulverston, ut de jure hæreditatis præd. Adæ, sine hær. corporali vel collaterali [mortui], quæ quidem duæ partes tenentur de Abbate de F[urnes] et valent per annum ultra reprisas viis et quod præd. Femmota obiit die Lunæ prox. post festum S. Michaelis Archangeli. Ao r.2 Regis Ricardi ii. secundo: Et quod præd. Abbas præd. ii partes a tempore mortis præd. Femmotæ usque in diem captionis hujus Inquis. occupavit, et exitus et profi[167 col. 2]cua inde percepit, et i[nde præd.] Duci responsurus est . . . præd. D'ni Ducis tibi . . . quod seisiri facias, capi. et a . . . manum dicti D'ni Ducis . . . et catalla, t'ras et tenem^{ta} prædicta . . . quod fieri facias de illis ad . [ma]nus prædicta bona et catalla . . . runt partium,3 et verum valorem per . . . bonorum et catallorum : Et quod . [Sci]re facias præd. Abbati quod sit Concilio dicti D'ni Ducis apu[d] Lancaster die Mercurii4 post festum S. Petri ad Vincula prox. futurum a[d] respondendum dicto D'no Duci de exitibus⁵ præd. ii partium pro tempore quo idem Abbas præd. ii partes occupaverat. Et hoc non omittas⁶ sub periculo quod incumbit. Data apud Flokeberew die prox. post festum S. Marci Evangelistæ, Aor. Regis Ricardi ii., xviiimo.

· Rigni.

See above.

³ Pe'--almost certainly to be expanded as above. Two or three other attempts to replace a small part of what is lost are indicated by the enclosing of such attempts within square brackets.

⁴ Marcurii.

S Exitis.

⁶ Omittat.

[CCLVIII. — PRECEPT FROM JOHN, DUKE OF LANCASTER, TO HIS ESCHEATOR TO GIVE IMMEDIATE AND PEACEFUL POSSESSION TO THE ABBOT OF THE PROPERTY NAMED IN THE LÁST DOCUMENT.]

Johannes Dux Lancastriae facit deliberari nobis de manu sua ii partes duorum mesuagiorum in Olverstona. 54.

Johannes filius Regis Angliæ, Dux Aquitaniæ et Lancastriæ, Comes Leycestria, Lincoln. et Derbe, et Senescallus Anglia, dilecto et fideli suo Roberto de Urswyk, Escaet. suo in Comit. Lanc., salutem. Cum per Inquis. in Cancellaria nostra [a] te ex officio tuo captam, et in Cancell. nostra retornatam, compertum est quod Femmota, [filia] Adæ Warrok, Bastardi, de Ul[vers]ton, obiit seisita de ii [partibus] [167b] . . . et ii acrarum t'ræ . . . in Ulverston ut de . . . præd. Adæ sine hæ[rede corpora]li vel collaterali, quæ [præd.] ii partes, cum pert., valent ul[tra reprisas] viis, et quod præd. du[æ partes, cum] pert., tenentur de Ab[bate de Furnes] per servitium fidelitatis tantum: [et quod] præd. Femmota obiit [die Lu]næ prox. post festum S. Michaelis Archangeli, Ao r. D'ni [Ricardi] Regis secundo: et præd. Abbas præd. ii partes, cum pert., a tempore mortis præd. Femmotæ usque in diem captionis dictæ Inquisitionis occupavit, et exitus et proficua inde percepit, et inde est nobis responsurus, ac tu dictas ii partes in manum nostram ceperis ex causa supradicta, et in manu nostra sic existunt: Unde dictus Abbas nobis supplicavit ut manum nostram de ii partibus præd. amoveri jubere velimus, i et quia causam præd. insufficientem reputamus tibi præcipimus quod manum nostram partibus prædictis sine dilatione amoveas, [et] te inde ulterius nullatenus intromittas, exitus, si quos inde perceperis, eidem Abbati, prout justum fuerit, liberando: volumus enim te inde, erga nos, exonerari. Teste meipso apud Lancaster, ixno die Augusti, Ao Regalitatis nostræ Comit. Palatini quinto decimo.

[CCLIX. — Inquisition touching three acres of LAND in the territory of Ulverston, alienated by the tenant without the King's leave.]

Inquisitio de iii acris t'rae in Pastagale. 55.

Inquisitio capta apud Daltonam in F[urnes] [167b col. 2] coram Ricardo de Stuttun, Escaetore Regis in Comit. Lanc., die Jovis in crastino Nativitatis B. Mariæ Virginis, Aº r. Regis Edwardi iii. a Conquestu xlio, per sacr. Ricardi de Coupland, Johannis Tours, Adæ Tayleour de Ulverstona, Johannis de Boultona junioris, Adæ de Berdesay, Johannis Philipson, Alexandri de Waltona, Johannis de Berscales, Johannis filii Henrici de Daltona, Willelmi Grunel', Willelmi de Mertona, Johannis le [sic] Salthous, et Thomæ de Bourghe, qui dicunt super sacr. suum quod Nicholas Schylde, qui de Rege tenuit in capite, ut de feodo Willelmi de Cowci, cujus feodus et advocatio ecclesiarum in manu D'ni Regis existit, tres acras t'ræ in Hastigale in villa de Ulverstone habuit, et illas alienavit Johanni Pye sine licentia Regis: et dicunt quod Johannes del Salthous illas occupat. Et dicunt quod præd. iii acræ valent per annum in omnibus exitibus xiid. In cujus rei test. præsentibus præd. jurati sigilla sua apposuerunt. Data apud Daltonam in F[urnes] die et Ao supradictis.

[CCL X.—Inquisition taken several years after the death of John Pye touching a messuage and four acres of Land in his tenure, and left unenclosed, etc.]

Inquisitio dicens quod Johannes Pye tenuit, die quo obiit, unum mesuagium et quatuor acras t'rae in Usiberstone. 56.

Inquisitio capta apud Flokeburghe in Kertmelle die Martis prox. post sestum S. Bartholomæi Apostoli, Aor. Regis Ricardi ii. un-

¹ Johannes le Salthous above. No correction was offered there, because, it was conceived, the le is not actually incorrect according to the usage of the time.

decimo, coram Roberto Urswyk, milite, Escaet. Johannis, [168] [filii] Regis et Ducis etc., per sacr. xii Jurat., Qui dicunt super sacr. suum quod Johannes Pye, bastard, tenuit die quo obiit unum mesuagium et iiii acras t'ræ, cum pert., in villa de Ulverston de Baron[i]a de Ulverstone in socagio, in feodo simplici : qui quidem Johannes Pye obiit sine hær. de corpore suo Aor. Regis Edwardi iii. post Conq. xxxviimo, a quo anno, per viii annos tunc prox. sequentes, dicta mesuagia et t'ræ nichil valebant ultra reprisas, quia non fuerunt inclusa, post quos viii annos dicta mesuagia et terra præsentata fuerunt coram Willelmo de Chorleghe, seniore, Escaetore D'ni Regis, qui quidem Willelmus de Chorley, Escaetor, de præd. mesuagio et t'ra proficuum cepit usque annum r. Regis Ricarde ii. sextum: A quo anno vito dicta mesuagium et t'ra nichil valebant per annum ultra reprisas, quia non fuerunt inclusa, usque diem captionis hujus Inquisitionis, nec adhuc sunt inclusa. Et dicunt quod præd, mesuagium et terra vale[n]t per annum in omnibus exitibus xiid. In cujus etc.

[CCLXI.—MANDATE TO THE ESCHEATOR FROM JOHN, DUKE OF LANCASTER, TO HOLD AN INQUIRY TOUCHING THE LANDS ETC. HELD BY THE LATE JOHN PYE, AND THE TENURE OF THE SAME.]

Johannes Dux Lancastriae praecipit inquiri de quibus D'nis tenetur Burgagium etc. 57.

Johannes etc. dilecto et fideli suo Roberto de Urswyk, Escaet. suo in Comit. Lancastriæ, salutem. Cum per Inquis. per te ex officio tuo captam, et in Cancell. nostra retornatam, compertum sit quod Johannes le Pye, bas[168 col. 2]² coram Willelma [de Chorley], Escaet. D'ni Regis, q[ui] . . . Chorlegh Escaetor d . . . [me]suag., t'r'., proficu . . . annum

z viiii.

² From this point over fourteen or fifteen lines the fragments left are so insignificant as not to be in any way worth reproducing.

r. Regis D'ni nostri . . . a quo quidem anno d[icta mesua]-gium et t'ra nichil vale[b]ant per [annum] ultra reprisas, quia non [fuerunt] inclusa, usque diem captionis dictæ Inquisitionis, nec adhuc [sunt] inclusa, quæ quidem¹ præd. mesuagia et t'ra valent per annum in omnibus exitibus xiid, prout in Inquis. prædicta plenius continetur:—Nos volentes certis de causis certiorari de quo vel de quibus [D'nis] dicta mesuagia et terra tenentur, et per quod servitium, et qualiter, et quo modo, et quis est D'nus et possessor dictæ Baroniæ de Ulverston, tibi præcipimus quod per sacr. proborum et legalium hominum de Balliva tua, per quod rei veritas melius sciri poterit, diligentem super præmissis facias Inquisitionem, et eam distincte et aperte factam nobis in Cancellariam nostram sub sigillo tuo, et sigillis eorum per quos facta fuerit, sine dilatione mittas, et hoc breve. T. etc.

[CCLXII.—INQUISITION TAKEN IN OBEDIENCE TO THE MANDATE GIVEN IN THE PRECEDING DOCUMENT.]

². . . . [5]8.

[After ten lines all lost but a word or two at the end of each] per sacr. Willelmi . . . [Johann] is de Berdesey . . . sey, Johannis de . . . Alani de Stodehow', . . . Henrici de Peningtona, . . . Raysthawayt, Willelmi . . . [fi]lii Henrici de Asshetona, Schaffer, Ricardi Yate, et Willelmi de Kirkeby, Juratorum, qui dicunt super sacr. suum quod, cum per Inquis. per præd. Escaet. ex officio suo captam, et

^{*} q'd q₃.

^{*} The heading of this document is entirely removed. In the Tabula Sententialis the following appears:—In Inquis. capta apud Lanc. Ao Regis *Ricardi* ii. quindecimo, coram Ricardo de Urswyk, Escaet. dicti Ducis Lanc., dicunt Jurati quod J. Pye, bastard, tenuit die quo obiit i mesuag. et iiii acras t'ræ in villa de Ulverstone etc., ut supra in alia Inquis. de eisdem. Dicunt etiam quod dictus J. Pye tenuit dicto die obitus sui dicta mesuagia et t'ram de nobis per serv. mil. et faciendo sectam ad Curiam nostram de Ulverstona trinis septimanis, et per servitium redditus id per annum; et quod nos et Rob. de Haringtona separatim sumus D'ni dictæ Baroniæ de Ulverstona.

in Cancell. dicti D'ni Ducis retornatam, compertum sit quod Johannes Pye, bastardus, tenuit die quo obiit unum mesuagium et iiiior acras t'ræ, cum pert., in villa de Ulverstona de Baronia de Ulverstona, in socagio, in feodo simplici, et quod idem Johannes obiit sine hær. de corpore suo, Ao r. D'ni Edwardi nuper Regis Anglia, patris dicti D'ni Ducis xxxmo viimo, a quo quidem anno per viii annos tunc prox. sequentes dicta mesuagium et t'ra nichil valebant ultra reprisas, quia non fuerunt inclusa, et quod post dictos octo annos dicta mesuagia et t'ra præsentata fue [168b col. 2]runt coram Willelmo de Chorley, seniore, Escaet. D'ni Regis, qui quidem Willelmus Chorleygh, Escaetor, de præd. messuagio et t'ra cepit proficuum usque ad annum r. Regis Ricardi ii sextum, a quo quidem anno vito dicta messuag. et t'ra nichil valebant per annum ultra reprisas quia non fuerunt inclusa usque diem captionis Inquis. prædictæ, nec adhuc sunt inclusa, quodque præd. messuag, et t'ra valent per annum in omnibus exitibus xiid prout in præd. Inquisitione plenius continetur; præd. Johannes Pye, bastard, tenuit præd. die quo obiit præd. messuag. et terra[m] de Abbate de F[urnes] per serv. mil. [et] faciendo sectam ad Curiam dicti Abbatis de *Ulverston* de tribus sept. in tres [sept.], et per serv. redditus unius denarii per annum: Qui quidem Abbas et Robertus de Haveringtona, D'nus de Haverington, sunt D'ni et possessores dictæ Baroniæ de Ulverstona separatim. In cujus rei test. Jurati præd. præsentibus sigilla sua apposuerunt apud Lancaster, die Lunæ et anno xvmo supradictis.

[CCLXIII.—John, Duke of Lancaster, directs his Escheator to restore the late John Pye's lands etc. to the Convent.]

Johannes Dux Lancastríae remobet manum suam de í mes: uagío et quatuor acrís t'rae qua fuerunt Johannís] Pie ín Olverstona etc. 59.

Johannes etc. dilecto et fideli suo Johanni Boteller de Raucliff, Escaetori suo in Comit. Lanc., salutem. Cum per Inquis. per Robertum de Urswyk, nuper Escaet. nostrum in Comit. prædicto, ex officio suo captam et in Cancell. nostram retornatam, compertum [160] sit quod Johannes Pye, bastardus, tenuit die quo obiit unum messuagium et iiii acras t'ræ, cum pert., in villa de Ulverstona, de Baronia de Ulverstona, in socagio, in feodo simplici, et quod idem Johannes obiit sine hærede de corpore suo, Ao r. D'ni Edwardi nuper Regis Angliæ, patris nostri, xxxmo viimo, a quo quidem anno per viii annos tunc prox. sequentes dicta messuag. et t'ra nichil valeba[n]t ultra reprisas, quia non fuerunt inclusa, et quod post dictos viii annos dicta messuag, et t'ra præsentata fuerunt coram Willelmo Chorleghe, seniore, Escaet. D'ni Regis, qui quidem Willelmus, Escaetor, de præd. messu[a]gio et t'ra proficuum cepit usque ad annum D'ni nostri Regis vitum, a quo quidem anno vito dicta messuag. et t'ra nichil valebant per annum ultra reprisas quia non fuerunt inclusa, usque ad diem captionis dictæ Inquisitionis, quodque præd. messuag. et t'ra valent per annum omnibus exitibus xiid: Ac nos postmodum volentes, certis de causis, certiorari de quo vel de quibus prædicta messuag. et t'ra tenebantur, et per quod serv., et qualiter, et quo modo, et quis esset D'nus et possessor dictæ Baroniæ de Ulverstona, præcepimus eidem Roberto, nuper Escaetori, quod per sacr. proborum et legalium hominum de Balliva sua, per quod rei veritas melius sciri posset, diligenter super præmissis faceret Inquisitionem, per [sic] præfatum Robertum, nuper Escaet., in hac parte prætextu mandati nostri præd. captam, et in Cancell. nostram retornatam, compertum sit quod præd. Johannes Pye, bastard, tenuit die quo obiit præd. messuag. et t'ra[m] de Abbate de F[urnes] per serv. mil. [169 col. 2.] [Some twenty lines or more from this point almost completely cut away.] . . . Et quid Inq[uisitio]. . . diligenter inspectis . . . ac habitis inde cum J . . . de concilio nostro deliber . . . niori dictam causam messuag. et t'ræ præd. . . . nostram insufficientem . . . tibi præcipimus quod manu[m] . . . de messuagio et t'ra prædictis . . . dilatione ammoveas, te inde . . . nullatenus intromittas, exi[tus], si quos inde perceperis, eidem Abbatiprout justum fuerit, liberando: Volumus enim te inde erga nos exonerari. Teste, Duce apud *Lancaster*, xvi^{to} die Martii A^o etc. xiii^{mo}.

[CCLXIV.—GIFT AND GRANT IN FRANK ALMOIGN, WITH HIS BODY TO BE BURIED IN THE ABBEY, BY WILLIAM DE LOWICK OF THIRTY ACRES OF LAND THERE.]

Willelmus de Laukuyk dat nobis xxx acras t'rae in Laukwik cum corpore suo. 60.

[160b [Twelve lines almost totally gone.] . . . prædictæ Abbatiæ [trigin]ta acras t'ræ meæ . . . scil., per divisas sicut . . . molendini de Lauf [wik] . . . in Craic ex aquilonali . . . rivuli, et sic per ascensum . . . Craic apud aquilonem versus . . . [m]etas et divisas de Fornebi . . . et donec compleantur et . . . antur præd. xxx acræ et . '. . ee ad Tenendum de me et hær. [me]is in puram et perp. elem., quietas et liberas et solutas ab [omni] serv. et exactione et placito, cum omnibus pert. [et] assiamentis quæ præd. xxx acris pertinent et in eis fieri possunt, sicut Dei sacrificium inperpetuum. Ego vero præd. Willelmus et hær. mei præd. xxx acras præd. Monachis adquietabimus et contra omnes homines warantizabimus. Insuper, Deo annuente, cum in fata discessero, corpus meum præd. Abbatiæ do ut ibi sepulturæ commendetur. Hiis test.:—Daniele, [169b col. 2] Persona de Bothelton; Roberto de Boyville; Willelmo de Berdessei; Rogero de Oregrave; Ada filio Adæ de Kellet; Lamberto Mercatore de Daltona; et multis aliis.

[CCLXV.—GIFT IN FREE ALMOIGN BY WILLIAM DE LOWICK TO THE CONVENT OF AN ANNUAL PAYMENT OF 6s. OUT OF HIS OWN RENT-CHARGE IN LOWICK.

Willelmus Laswyk dat nobis redditum bis in Lauswyk, ut patet per scriptum subsequens. 61.

Sciant omnes etc. quod ego, Willelmus de Laufwic, filius

Roberti de Tours, dedi et concessi, et hac præs. carta mea confirmavi Deo et S. Mariæ de F[urnes], et monis etc., pro animabus patris mei, præd. Roberti, et matris meæ Aviciæ, et pro ejus divisa [sic], et pro salute animæ meæ, et hær, meorum, et pro animabus antec., parentum, et succ. meorum, vis de redditu meo et firma de Laufwic, in puram et perp. elem. annuatim præd. Monachis inperp. persolvendos duobus terminis, tres, scil., solidos ad festum S. Michaelis, et iiis ad Pascha; quam vero donationem ego, præd. Willelmus, persolvam in vita mea, et hær, mei post mortem meam, de eodem redditu et de eadem firma, præd. Monachis de F[urnes] in sempiternum. Et ut hæc donatio sit firma, stabilis, et absque ulla contradictione¹ rata, ego Willelmus præd. posui eandem donationem manu mea propria super Altare B. Mariæ Virginis, carta mea confirmatam, sigillo meo munitam, coram Conventu et coram [170] clericis multis et laicis. Hiis Test.:—Daniele, Persona de Haling'; Roberto, Persona de Qwitthebec; Roberto de Boyville; Willelmo de Berdessei; Rogero de Horegrave; Ada filio Adæ de Kellet; Lamberto Mercatore de Daltona; et multis aliis.

[CCLXVI.—SETTLEMENT OF A QUARREL, BEFORE THE DEAN OF LANCASTER, BETWEEN THE CONVENT AND WILLIAM DE TOURS CONCERNING A RENT-CHARGE NOT DULY PAID.]

Willelmus Thorneton', Decanus de Lancaster, testificatur de lite mota et sopita de redditu bis de Lokwyk. 62.

Omnibus Christi fidelibus etc. Magister W[illelmus] Thorentun, Decanus, et Capitulum de Lancaster, s. in Domino. Noverit vestra discretio quod lis coram nobis mota inter Abbatem et Monos de F[urnes], ex una parte, et Willelmum de Turs, D'num de Louwyk, ex altera parte, super quodam redditu—scil. vis quem dictus Willelmus de Turs dictis Abbati et monis contulit quondam in elem., et per cartam suam confirmavit, sed, utrum negli-

¹ Contradiccine.

gentia vel oblivione incertum, dictum redditum non persolvit, post labores et expensas utriusque partis, tandem sub hac pacis forma sopita quievit:—scil. quod præd. Willelmus de Turs¹ affidavit coram nobis in Capitulo apud Aldingham quod ipse et hær. sui dictum redditum annuatim Domui de F[urnes] plene persolvent, viz. medietatem ad festum S. Michaelis, et mediet. ad Pascha; et quod [h]actenus minus fecit, uberiori cautela perficiet in posterum, sicut carta ejus ex inde facta testatur. Quod si neglexerit ipse, vel hær. sui, se nostræ jurisdictioni supposuit et suos hær., ut distringantur [170 col. 2] [170b blank.]

[CCLXVII.—SETTLEMENT OF A CONTENTION BETWEEN FURNESS AND THE CANONS OF CONINGSHEAD CONCERNING THE CHURCHES OF ULVERSTON AND PENNINGTON, AND DIVERS OTHER MATTERS.]

[171.] Pota pacis conventiones inter nos et Canonicos de Cunyngeshede de ecclesiis de Olverstona et Penyngtona, et multis aliis. 63.

Notum sit omnibus etc. quod cum inter Monachos de F[urnes] et Canonicos de Cunningeshevel contentio haberetur super ecclesiis de Ulverston et de Peningtona, quas tanquam capellas ecclesiæ suæ de Ursewic sibi i[i]dem Monachi vendicabant; item super loco quo Domus eorum est constructa, quæ intra elemosinam Domui de F[urnes] datam nullatenus absque eorum consensu et voluntate construi debuisset, tandem virorum prudentium interventione lis sopita in hunc modum quievit:—scil., quod præd. Monachi de propria voluntate, caritatis intuitu et religionis, quam loco prænominato pullulare posse conspexerant,² omnem eis, tam de prænominatis ecclesiis quam de loco Domus de Cunningeshevede, in perp. remisere querelam: Ita tamen, quod ipsi Canonici de nullius t'ra quæ de feodo sit Monachorum aliquid aliquo

² Conspexerat.

modo recipient, nisi de eorum consensu et voluntate, excepta t'ra de Ulverstona quam G[ilbertus] filins Rainfredi vel sui tenent: Ita tamen, quod si præd. G[ilbertus], vel aliquis hær. suorum, vel alius, de t'ra illa prædictis Canonicis aliquid donaverit, non ultra tertiam partem donare possit sine assensu Abbatiæ de F[urnes], et tunc salvo servitio debito, et salva in omnibus [171 col. 2] indempnitate Abbatiæ de F[urnes]. Numerus vero Canonicorum ultra xiii in loco præfato nullatenus excrescet, i nisi ipsi Monachi voluerint et permiserint, nec fæminam secum cohabitandam occasione quacumque recipient ulterius in sororem. Ipsi autem Canonici prædictis Monachis omnem querelam et jus, si quid habere poterunt, in capella de Howkeset et in piscaria de Depestale inperp. remiserunt: Erit autem inter eosdem Monos et Canonicos in orationibus et in conciliis, mutuo interpendens, quædam fraternæ caritatis societas, ut si, videl., eisdem Monis quodlibet instet negotium, Canonici requisiti, secundum scientiam sibi a Deo datam, auxilium et consilium salubre, secundum quod noverint et crediderint expedire, sunt impensuri. Et ut inter eos contentionis voluntas irretractabiliter quiescat in posterum. dabunt pro bono pacis Canonici præd. Monachis annuatim 1^s, scil. ad duos terminos, medietatem ad Pentecosten,2 et mediet. ad festum S. Martini. Hæc autem acta sunt Ao Incarnationis Domini Moccmo viiivo, de voluntate et consensu D'ni Abbatis Savigneii, consentientibus Abbate et Conv. de F[urnes] et Priore et Canonis de Cunningeshevede, in præsentia Abbatum de Jorevalle, de Straforde, de Hoylande, de Chaudre, Magistri H[onorii]3 Archi-

¹ Excrescit. But the sense is obviously future. ² Penticosten.

³ The date of this deed is specific—1208. Nevertheless we find the following entry in Le Neve, vol. iii. p. 136:—"Honorius had this dignity conferred on him by the Archbishop in March, 1198. But the Dean protested against his installation, and in the meanwhile Roger de S. Edmundo obtained a grant from the King, and by this title was a witness to a charter of King Richard's, dated 19 Dec., 1198. Roger was confirmed in this office by the King 2 March, 1200. He held the office in Dec. 1206." Richard de Marisco is next stated to have been Archdeacon in 1213. Is it to be presumed that Honorius, whose name will be found in full in No. cclxx, had made his title good between 1206 and 1213, or that the H. in the present deed in the initial of another Archdeacon who held the office but a short time?

diaconi Richemunde, Gilberti filii Raynfredi, et multorum aliorum. Et ut hæc compositio perpetuam optineat i firmitatem, apposita sunt huic cyrographo sigilla Abbatis de F[urnes] et Prioris [171b] et Canonicorum de Cunningesheved; item sigilla Abbatum de Jorevalle, de Straford, de Hoilande, de Caudre, Magistri H[onorii] Archid. Richemond., et G[ilberti] filii Rainfredi.²

[CCLXVIII.—Undertaking by the Convent of Conings-HEAD TO OBSERVE ALL THE AGREEMENTS MADE BETWEEN THEMSELVES AND FURNESS.]

Prior et Conventus de Connyngeshed obligant se ad consbentiones praedictas fideliter observandas. 64.

Universis tam præs. etc. G. Prior³ et Conventus de Coningheshevede s. in Domino. Noverit univ. vestra quod, cum inter Dominum Abbatem et Conv. de F[urnes] et nos super ecclesiis de Ulve[r]ston et Penington, quas ad suam ecclesiam de Ursewyk dicebant pertinere, item super loco in quo sita est Domus nostra, quæstio verteretur, tandem, mediantibus viris magnis et discretis, de consilio etiam Dompni [Abbatis] Savigneii et aliorum Abbatum Ordinis Cisterciensis, in hunc modum quievit:—Ipsi siquidem Abbas et Monachi ad paupertatem nostram pium habentes respectum, et volentes ut in loco nostro Ordo pullulet Canonicorum, super prædictis omnibus nobis in perpetuum remisere querelam, concedentes ut easdem ecclesias in usus nostros integre convertamus, qualiter eis ipsas possidere liceret si evinci contigisset, cum ecclesia de Ursewyk, ad quam eas pertinere contendebant, auctoritate D'ni Papæ Celestini, pariter et consensu Magistri H. Archidiaconi Richemundiæ, in suos usus, cum universis [171b col. 2] suis⁴ pert., assignata: Nos quoque, ex parte altera, querelam quam contra ipsos habuimus super capella de Houkesete et

piscaria de Depestale in perp. eis remisimus; ad hæc, absque eorum permissione numerum xiii Canonicorum nequaquam nobis excedere, nec cujuscunque conditionis mulierem ad cohabitandam admittere, nec de t'ra alicujus, quæ ad feodum suum de F[urnes] pertineat, sine eorum consensu recipere licebit, nisi forte de t'ra de Ulverston quam G[ilbertus] filius Rainfredi et sui tenent, de qua tamen non ultra tertiam partem recipiemus, et tunc etiam ut debitum serv. sit eis salvum, et indempnitas Domus de F[urnes] in omnibus conservetur. Erit autem inperp. inter ipsos et nos quædam mutua fraternæ caritatis societas, ut, si eis quælibet emerserit¹ necessitas, nos requisiti, secundum quod Dominus nobis inspiraverit, consilium et auxilium inpendemus. Ipsi quoque in nostris negotiis requisiti vicem nobis mutuam sunt repensuri. Solvemus autem pro bono pacis inperp. eisdem Monis 15, medietatem ad Pentecosten,² et mediet. at festum S. Martini. Hiis Test.:—D'nis R. de Savigneio; W. de Jorevalle; Benedicto de Straford; David de Caldra, [Abbatibus].

[CCLXIX.—Confirmation by the Archdeacon of Richmond of all agreements etc., as mentioned in the last document.]

Ratificatio et confirmatio Archidiaconi Richmundiae super dictis compositionibus ut patet per scriptum subsequens. 65.

Universis S. Matris etc. Magister H[onorius] Archidiaconus [172] Richemundiæ s. in Domino. Noverit univ. vestra quod cum super ecclesiis de Ulverston et de Penington, quas Monachi de F[urnes] contra Canonicos de Coni[n]geshede petebant in capellas ecclesiæ de Ursewyk, quæ, 3 cum suis pert., ad ipsos Monos pertinere dinoscitur, et quibusdam aliis de quibus mutua inter ipsos movebatur tunc inde contentio, mediantibus viris

² Emersitas. ³ Penticosten. ³ Quam.

magnis et discretis, secundum formam in cartis quas¹ invicem sibi ipsi confecerunt expressam, canonica et honesta intercessit compositio, Nos, ipsam compositionem ratam² habentes, eam præsenti carta nostra confirmavimus, et ad firmitatem perpetuam sigilli nostri testimonio duximus com[m]unire, salva tamen in omnibus Ecclesiæ Ebor. dignitate, et salvis juribus quæ ad Archidiaconatum Richemundiæ noscuntur pertinere. Hiis Test.:— W. Priore de Kertmelle; D'no G[ilberto] filio Rainfredi; Magistro J., Officiali Richemundiæ; etc.

[CCLXX.—A YET FURTHER COMPOSITION BETWEEN FURNESS AND CONINGSHEAD, CONSEQUENT ON A VIOLATION OF FORMER CONVENTIONS BY THE LATTER.]

Item alia compositio super praemissis inter nos et dictos Canonicos de Coningeshed. 66.

Notum sit omnibus etc. quod priusquam Robertus Abbas et Conv. de F[urnes] obtinuissent a D'no Waltero, D. G. Archiep'o, et Capitulo Ebor., et D'no Willelmo Archidiacono³ Richmond. confirmationem ecclesiarum de Daltona et de Ursewyk, cum capellis et omnibus pert. suis, sicut autentica eorum plenius testantur, mota est quædam [172 col. 2] controversia⁴ inter Domum de F[urnes] et Domum de Coni[n]geshede,⁵ eo quod Canonici de C[oningeshede], contra compositionem prius inter dictas Domos factam, t'ram quandam in Berdesey occuparunt, alias etiam dictis Monachis contra dictam primam compositionem

¹ Ouos. ² Ratem.

³ Archidiacano. Le Neve says: "William subscribed by this title to a deed dated 21 Feb., 1217-8." Walter Gray became Archbishop of York in March, 1216 and Robert de Denton seems to have become Abbot about 1217-8, as his predecessor (Nicholas de Meaux) became Bishop of Sodor and Man in 1217. As the date of the present deed is Jan., 1, 1230, it must be presumed that the transaction here referred to may have taken place some few years before 1230.

⁴ Contraversia. 5 Conigeshete.

injuriantes: tandem ad plenariam pacis reformationem et ad omnes dictas querelas sopiendas et terminandas in perp., ita Convenit inter eos, quod dicti Canonici pro bono pacis persolvent dictis Monis de F[urnes] inperp. ix marcas argenti, viz. 1s. in antiqua compositione contentos, et insuper v marcas et xld, quam pecuniam ad duos terminos persolvent—medietatem, scil.¹ ad P[ascha] . . . festum S. Ma[rtini] . . . [Ab]bas et monachi . . . præd. confirm[ationem] . . . Archiep'o et Cap[itulo] . . . W[illelmo] Archidiacono . . . [remi]serunt omnes querel[as] . . . inter dictas Domos . . . compositionem quam p . . . [an] num quo facta fuit ista compositio. Et sciendum quod dicti Canonici pacifice possidebunt inperp. ecclesias de Ulve[r]stona et de Peningtona quas dicti Monachi antea vendicaverant in capellas, salvis eisdem Abbati et monachis dictis ix marcis annuatim persolvendis; salvis etiam utrique parti omnibus cautionibus contentis in prima compositione a D'no Honorio, Archidiacono Richmond.² confirmata, excepto quod Canonici de C[oningeshede] t'ram, quam ante istam compositionem de feodo dictorum Monachorum in perp. elemosinam³ in Berdesey adquisierant, pacifice perpetuo possidebunt, nichil amplius de cætero [172b] de t'ra dictorum Monachorum alicubi recepturi. Facta fuit autem ista compositio in Capitulo de F[urnes], ab omnibus et singulis Monachis de F[urnes] et Canonicis de C[oningeshed] concessa et approbata, præsentibus D'no Abbate de Valle Dei; D'no A. Priore de Kertmelle; D'no W. de Lancaster; Ricardo de Cauplande; etc., Die Circumcisionis Domini A. G. Moccmoxxxmo, quorum sigilla præsenti scripto in testimonium sunt apposita una cum sigillis partium.

² Seel. ² See note to No. cclavii, p. 438.

³ Elemasinam.

[COLLECTION OF CHARTERS ETC. CONNECTED WITH BARDSEY.]

Berdesep.

[CCLXXI.—GIFT AND GRANT BY WILLIAM DE BARDSEY TO HIS SON ROGER OF HALF AN OXGANG OF LAND IN BARDSEY.]

Willelmus Berdesey dat Rogero filio suo dimidiam bobatam t'rae in Berdesey, sicut patet per monimentum [praes]ens. Carta prima.

Sciant omnes tam præsentes etc. quod ego, Willelmus de Berdesei, dedi et concessi, et hae præs. carta [mea confirmavi] Rogero filio meo dim. bovatam t'ræ in villa de Berdesey—illam. scil., quam Rogerus filius Gilberti tenuit-Habendam et ten. de me et hær. meis sibi et hær suis libere et quiete, pacifice et honorifice, cum omnibus asiamentis et libertatibus præd. villæ pertinentibus, in villa et extra villam, pro homagio et servitio [suo]. Reddendo inde annuatim michi et hær. meis, de eo vel assignatis suis, viiid,—scil. iiiid, ad Pascha, et iiiid ad festum S. Michaelis. pro omni serv. et exactione quacumque michi vel hær, meis pertinente. Et ego, Willelmus, et hær. mei warantizabimus [172b] col. 2] præd. t'ram præd. Rogero et hær. suis vel assignatis in perp. contra omnes homines et fæminas inperpetuum. Et ut hæc mea donatio rata et stabilis¹ permaneat in perp., præs, cartam sigilli mei appo[si]tione roboravi. Hiis Test.: - Ricardo de Cauplande; Alano de Peningtona; Willelmo de Fourneys; Willelmo de Boivile; Henrico de Haverington; et aliis.

1 Stabiles.

[CCLXXII.—GIFT AND GRANT BY AGNES, DAUGHTER OF WILLIAM DE BARDSEY, TO HER BROTHER ROGER OF ALL HER LAND IN THE COMMON-FIELD OF BARDSEY.]

Agnes filia Willelmi Berdesey dat Rogero fratti suo totam t'ram suam quam habuit in Campo de Berdesey. 2.

Sciant omnes, tam etc., quod ego, Agnes, filia Willelmi de Berdesey, dedi et concessi et hac præs. c. mea confirmavi Rogero filio Willelmi, fratri meo, de Berdesey totam t'ram meam quam habui de dono patris mei in Campo de Berdesei in loco qui vocatur Pichtil, cum i acra ad capud Pichil quæ extendit se ad veterem1 Campum ex una parte, et ad viam Willelmi ex altera parte, pro homagio et serv. suo, cum com[m]unia de Berdesey in boscis, pasturis, et aquis, Tenenda et hab. præd. t'ram, cum pert., de me et hær. meis, illi et hær. sui[s], libere et quiete ab omni serv. sæculari michi vel hær. meis pertinente, Reddendo inde annuatim, ille et hær. sui, michi et hær. meis, unum par albarum cirotecarum in die Pascæ. Ego vero et hær. mei præd. t'ram, cum pert., [173] dicto Rogero et hær. suis contra omnes etc. inperp. warantizabimus. Et ut hæc mea donatio rata et stabilis inperp. permaneat, præsens scriptum sigilli mei impressione corroboravi.2 Hiis. Test.:—Ada de Berdesey; Alano de Staintoun; Simone de Ursewik; Willelmo filio Willelmi de Berdesey; et aliis.

[CCLXXIII.—GRANT IN FRANK ALMOIGN TO THE CONVENT BY ROGER DE BARDSEY OF A PORTION OF HIS LAND IN BARDSEY, TOGETHER WITH HIS BODY TO BE BURIED.]

Rogerus de Berdesey dat nobis quandam partem t'rae suae in Berdesey cum corpore suo, ut patet per scriptum subsequens. Carta iii^{ux}.

Omnibus Christi etc. Rogerus de Berdeseya, filius Willelmi de Berdeseya, s. in Domino. Noveritis me pro s. animæ mea, et omnium antec. et succ. meorum, concessisse, dedisse et hac præs.

carta mea confirmasse Deo et B. Mariæ F[urnesii], Abbati et monis ibidem Deo famulantibus, et specialiter nomine testamenti cum corpore meo, quandam partem t'ræ meæ in t'ritorio de Berdesey, quam præd. Willelmus pater meus dedit michi sicut carta ipsius inde facta, quam eisdem Monis cum præs. carta [dedi], melius et plenius testatur :--viz. unam acram et iii perticatas apud Colepittes in Aldefelde, et totum assartum Roberti filii Osemundi ad capud cujusdam vallis quæ dicitur Gile, inter t'ram Adæ de Berdeseya et ipsum Gile, et dimid. acram quæ jacet inter Werewode et Buckedales, quæ [173 col. 2] se extendunt super præd. Gile, Tenendas et hab. prænominatis Abbati et mons ve[1] suis assignatis in liberam, puram, et perp. elem., infra divisas de Berdeseya, libere, honorifice et quiete, in bosco, in plano, in pratis et pasturis, in aquis, in viis et semitis, in turbariis, moris, mussis et mariscis, cum omnibus aisiam., libertatibus et utilitatibus ad tantam t'ram, super t'ram vel sub t'ra, pertinentibus. Et ego, dictus Rogerus, et hær, mei omnia præscripta, cum pert., supradictis Abbati et monis contra omnes mortales warantizabimus etc. Et ut hæc mea donatio stabilis et firma perpetuo perseveret præs. cartam sigilli mei impressione roboravi. Testibus:-D'no Johanne de Canxfelde; D'no Ricardo filio ejusdem; D'no Johanne² de Kyrkeby; D'no Alano de Cauplande; et aliis. Acta Ao Gratiæ Mo ccmo lxmo ixo.

[CCLXXIV.—GIFT AND GRANT BY WILLIAM FITZ-ROGER DE BARDSEY TO GILBERT DE BARDSEY OF ALL HIS LAND IN BARDSEY, UNDER CERTAIN CONDITIONS.]

Willelmus de Berdesey filius [Rogeri filii] Willelmi³ dat Gilberto Berdesey totam t'ram suam in Berdesey, donatione divisa, etc. 4.

Sciant omnes etc. quod ego, Willelmus filius Rogeri filii Will-

¹ Tarram. ³ Johanni.

³ From the deed itself it is clear that the correction indicated by the square brackets is necessary.

elmi de Berdesev, dedi, concessi et hac præs. carta mea confirmavi Gilberto de Berdesey totam t'ram meam de Berdesey, cum tosto meo, et omnes particulas t'rarum [173b] quæ continentur in cartis patris mei, quas quidem cartas dictus¹ Gilbertus habet penes se, et omnes t'ras quas habui vel habere potui in t'ritorio de Berdesey² A.D. Molxxiio, cum omnibus aisiam. et pert. suis, absque ullo retenemento, in bosco, in plano, in pratis, in pascuis, in viis, in semitis, in aquis, in t'ris cultis et colendis, et in omnibus aliis rebus et aisiamentis quæ ad præd. t'ram pertinent3-Tenendam et hab, sibi et hær, suis vel suis assignatis libere et quiete ab omni serv. sæculari, Reddendo inde annuatim Willelmo filio Danieli[s] filii Willelmi de Berdesey et hær. suis viiid ad duos terminos, scil. iiiid ad P[a]scha et iiiid ad festum S. Michaelis, pro omni serv., exactione et demanda. Præterea dedi et præs. cartæ attestatione confirmavi præd. Gilberto de Berdesey et hær. suis, vel suis assignatis, totam t'ram quam habuit Rogerus de Berdesey, pater meus, de dono Agnetis filiæ Willelmi de Berdesey in Campo de Berdesey in loco qui vocatur Pichtil, cum una acra ad capud de Pichtil, sicut carta dictæ Agnetis plenius testatur, Tenendam et hab. libere et quiete, salvo forinseco servitio reddendi annuatim inde dictæ Agneti et hær. suis unum par albarum cirotecarum in die Pasc[h]æ. Et ut hæc mea donatio stabilis et rata perpetuo perseveret præs. cartam sigilli mei impressione roboravi. Acta apud Berdesey A.D. prænotato die Sanctorum Martirum Fabyani atque Seba[s]tia[173b col. 2]ni. Testibus:— Johanne de Kirkeby; Alano de Couplande; Ricardo de Broghtona. Militibus; D'no Thoma, Persona de Aldynghame; Roberto de Wath, Vicario de Daltona; Gervasio de Oxeclyf; Johanne de Waltona; et aliis.

¹ Dictis.

² There is here inserted the word *Abbati*, which is clearly out of place. Most likely it was left standing by an oversight of the scribe.

³ Partinet.

[CCLXXV.—Grant in Frank almoign to the Convent by Gilbert FitzMargaret de Bardsey of all his land in Bardsey, as given to him.]

Gilbertus de Berdesey dat nobis totam t'ram suam in Berdesey, divisa donatione, ut patet per scriptum subsequens. 5.

Sciant præsentes etc. quod ego, Gilbertus de Berdesey, filius Margaretæ de Berdesey filiæ Roberti Boivile, concessi et dedi et hac præs. carta mea confirmavi Deo et B. Mariæ de F[urnes] et monis etc., pro s. animæ meæ et omnium antec, et succ. meorum, et pro bonis et beneficiis quæ michi sæpius contulerunt, totam t'ram meam de Berdesey, cum tofto meo, et omnes particulas t'rarum quas habui ex dono Willelmi de Berdesey, filii Rogeri filii Willelmi de Berdesey, sicut plenius continetur in cartis præfati Rogeri de Berdesey, quas dicti Abbas et moni habent penes se, et omnes t'ras quas habui vel habere potui in t'ritorio de Berdesey, A.D. Moccolxxoviiio, cu[m] omnibus aisiamentis et pert, suis, absque ullo retenemento, in bosco, in plano, in pratis, in pascuis, in viis, in semitis, in aquis, in t'ris cultis et colendis, et in omnibus aliis rebus et aisiamentis ad præd. [174] t'ram pertinentibus, vel pertinere valentibus-Tenendas et hab. dictis Abbati et monis et eorum succ. vel assignatis, in liberam et perp. elem., sicut ulla elem. liberius et quietius potest teneri aut haberi, liberam et solutam ab omni serv. sæculari, Reddendo inde annuatim Willelmo filio Danielis filii Willelmi de Berdesey, et hær. suis, viiid ad duos terminos-scil, iiiid ad Pascha, et iiiid ad festum S. Michaelis, pro omni serv., exactione et demanda. Præterea dedi et præs, cartæ attestatione confirmavi præfatis Abbati et monachis, et suis succ. vel assignatis, totam t'ram illam quam habui ex dono dicti Willelmi filii Rogeri de Berdesey quam Agnes, filia Willelmi de Berdesey, dedit præfato Rogero de Berdesey, patri ejusdem Willelmi, in Campo de Berdesey in loco qui vocatur Pichtyl, cum una acra t'ræ ad capud de Pichtyl, sicut carta dictæ Agnetis, quam dicti Monachi penes se habent, plenius inde testatur—Tenendam et hab. libere et quiete in perp. elem., salvo forinseco serv. reddendi inde annuatim dictæ Agneti et hær. suis unum par albarum cirotecarum in die Paschæ. Et ut hæc mea donatio stabilis et rata perpetuo perseveret præs. cartam sig. mei impressione roboravi. Acta in F[urnesio] Ao prænominato, die Sanctorum Mauritii sociorumque ejus. Testibus:—D'nis Johanne de Kirkeby; Alano de Caupland, Alano de Penington, Militibus; Johanne, Persona de [174 col. 2] Aldinghame; Alano de Turribus; et multis aliis.

[CCLXXVI. — GRANT BY THE CONVENT TO GILBERT DE BARDSEY, FOR HIS LIFE, OF THREE ACRES AND ONE PERCH OF LAND IN BARDSEY, WITH REVERSION TO THE ABBEY.]

Abbas et Conventus f[urnesii] dant Gilberto de Berdesey iii acras t'rae et i perticatam in t'ritorio de Berdesey. 6.

Hoc scriptum testatur quod Dompnus Hugo, Abbas F[urnesii], et ejusdem loci Conventus concesserunt Gilb. de Berdesey, et præs. scripto confirmaverunt, iii acras t'ræ et i pertic^m in t'ritorio de Berdesey, quas habuerunt ex dono Rogeri filii W[illelmi] de Berdesey, qui eandem t'ram dictis Abbati et Conventui¹ contulit in elemosinam, prout carta ipsius Rogeri, quam inde habent, plenius testatur²—Tenendas et hab. eidem Gilberto in vita sua, Reddendo annuatim dictis Abbati et Conv. iiid, viz., id ad Natale Domini, et id ad Pascha, et id in festo S. Michaelis. Et cum idem Gilbertus in fata decesserit, tota t'ra prædicta, cum omnibus suis pert., ad præfatos Abbatem et monachos [sine] alicujus contradictione vel impedimento plene revertetur. In [cujus] rei test. præs. scripto in m[odo ci]rographi confecto utraque pars

² Here occur the two words *tres denar* without any possible connection with the context, although, as it will be seen, they were only inserted by mistake in anticipation of what has to come below.

^{*} Testantur.

hinc inde sigillum suum appo[suerunt]. Acta in F[urnesio] A.D. Mo[cco] lxxo iio, mense Februarii. T[estibus:—Do]minis Johanne de Kirkebi; A[lano de] Caupland; Ricardo de Brog[htona, Militibus: etc.

[CCLXXVII.—GRANT, WITH CONDITIONS, BY THE CONVENT TO ADAM DE URSWICK OF THE WARDSHIP OF HUGH FITZ-ADAM DE BARDSEY.]

Conventio inter [nos et] Adam de Arsewyk in q[ua concedimus] eidem wardam [Hugonis filii] Adae de B[erdesei minoris aetatis etc]. 7.

[175] Hæc est conventio facta inter Abbatem et Conventum Furnesii, ex parte una, et Adam filium [Johannis] de Urswyk, ex altera-viz. quod dicti Abbas et Conv. concesserunt, et per hoc scriptum dimiserunt dicto Adæ, hær. et assignatis suis, wardam Hugonis filii Adæ de Berdesey, minoris ætatis, cum tota t'ra et tenemto suo, cum domibus et quibuscumque pert. eorundem in villa de Berdesey, quæ habuerunt in manu sua in confectione præsentis, ratione custodiæ Hugonis prædicti, excepto manerio principali et d'nico ejusdem, pro quibus recipiet dictus Adam, hær. vel assignati sui, annuatim tantummodo xxs sterlingorum a Willelmo de Asmunderlaw, cui dictum manerium cum d'nico prædicto dudum dimiserant ad firmam antedictam-Tenendum et hab. dicto Ada, hær. vel assignatis suis, modo prædicto, usque ad plenam et legitimam ætatem Hugonis prædicti. Completo vero tempore minoris ætatis ejusdem, restituat dictus Adam in manus dictorum Abbatis et Conv. omnia præd. quæ . . . is recepit in adeo bono statu . . . [m]elior[e] sicut fuerunt die quo . . . cepit ab eis una cum corpore . . . supradicti. In cujus rei test. . . . [præsent]i scripto utraque pars sigilla [sua ap]posuerunt alternatim. Dat. [in Ab]batia de F[urnes] die Epiphaniæ, A.D. Mocccoiio. Et si contin[gat, quod] absit, dictum Hugonem infra æ[tatem in]fata discedere, allocabunt [dicti Ab]bas et Conv. dicto Adæ . . .

rati[onabiliter] de receptis [174^b col. 2] quantum pertinet ad tempus residuum quod desuerit de plena ætate ejusdem *Hugonis*.

[CCLXXVIII.—BOND FOR 100 SHILLINGS GIVEN BY JOHN FITZJOHN DE CANCEFIELD FOR THE CUSTODY AND MARRIAGE OF ADAM, SON OF WILLIAM WARD OF BARDSEY.]

Johannes filius et haeres Johannis de Cauncefeld obligatur nobis in cor pro custodia et maritagio Adae filii et haeredis Willelmi Ward. 8.

Universis præs. litteras inspecturis Johannes, filius et hæres Johannis de Cancefelde, s. in Domino. Noveritis me teneri Venerabili viro, D'no Willelmo, Abbati de F[urnes], et ejusdem loci Conventui in c⁵ sterlingorum pro custodia et maritagio Ada filii et hær. Willelmi Warde de Berdesey, quam quidem custodiam habent ratione Willelmi de Cancefelde, fratris et hæredis Johannis de Cancefelde, in custodia eorum existentis, solvendis eisdem Abbati et Conventui citra festum Pentecostes, sine dilatione ulteriori, A.D. Mo I cco nonagesimo. Ad istam solutionem fideliter faciendam eisdem tales eis inveni fidejussores, viz. D'num Alanum de Caupland, D'num Alanum de Peni[n]gtona, D'num Willelmum Alkmundbery, tunc Receptorem D'ni Edmundi in Comit. Lancastriæ, Alexandrum de Kirkeby, Laurentium de Kirkeby, fratrem prædicti Alexandri, et Adam de Berdesey. Actum et datum in Ab[b]atia Furnesii die Veneris prox. post festum S. Ambrosii Episcopi, Ao quo supra.

[CCLXXIX.—MEMORANDUM AS TO THE RIGHT TO "ASSISE OF BREAD AND BEER BROKEN" WITHIN THE VILLS OF BARDSEY AND URSWICK.]

[No heading.] 9.

Fait a remembrer que labbe de F[ournes] doit le droit aver et non ne pas le Seignour Daldynghame, deins les villes de Berdesey et

¹ Melesimo.

Urswyk, les amendes de lassise de payne et cervise einfreint, et conissance des menus plees en sa Court de Daltone, a cause que les dites villes sount parcelles de la Fundation de Labbey de F[ournes], et passerunt en eschange par les predecessours de labbe de F[ournes] et les auncestres de Seignours Daldynghame pur Roos et Crevylton, qore sount appelle Ruse et Neuton, de quele chose Labbe doit communier ove son conseille cum temps verra.

[COLLECTION OF CHARTERS ETC. CONNECTED WITH URSWICK.]

Arswick.

[CCLXXX.—GRANT IN FEE AND PERPETUITY BY THE CON-VENT TO MICHAEL FITZWILLIAM FITZMICHAEL LE FLEMING OF FOSS AND URSWICK.]

Abhas et Conventus f[urnesii] dant fossam et Arsewyk cum pert. Michaeli filio Millelmi et haer. suis. Carta Prima.

Omnibus S. Matris Ecclesiæ [filiis] H[ugo], dictus Abbas, totusque Conventus Furnesii salutem. Notum sit vobis nos concessisse et hac præs. carta nostra confirmasse Michaeli filio Willelmi filii M[ichaelis] Flamengi de F[uruesio] et hær. ejus Fossam, cum pert. suis, et Ursewyk, cum pert. suis, quæ Joslenus Abbas dedit et concessit W[illelmo] filio M[ichaelis] et hær. suis pro humagio et serv. suo ad Tenendum de nobis in feodo et hæreditate, libere et quiete ab omni serv. sæculari, pro una libra ceræ ad candelam Abbatis faciendam in die Purificationis S. Mariæ annuatim reddenda. Hiis Test.:—W[illelmo], Priore de Kertmelle; [175 col. 2]; T. Priore de Cunigesheved; Rogero, Persona de Kirkebi; Johanne, Persona de Kirkebi de Lonesdale; Henrico de Redman; et aliis multis.

[CCLXXXI.—Quit-claim of the advowson of the church of Urswick by Henry FitzHervey to the Convent.]

Penricus filius Pervei quietam clamat nobis advocationem ecclesiae de Arsewyk post cogit [ationem] calumpniae sua etc. 2.

Omnibus¹ præsentes etc. Henricus filius Hervei salutem. Noveritis quod, cum ego t'ram et hæredem Willelmi filii Michaelis² in mea custodia recepi, cogitavi calumpniam facere contra Monachos de F[urnes] super advocatione ecclesiæ de Urswyk, quia putabam quod ad jus hæreditatis præd. Willelmi advocatio ipsa pertineret: Ut autem veritas michi innotuit, et cognovi quod ad Monos præd. advocatio præd. ecclesiæ de jure pertineret, et ad nullum alium, nolui eos injuste de hac re vexare, set omnem eis remisi calumpniam, et quietam eis clamavi a me et omnibus meis: Et ne forte iterum eis calumpniam facerem quam remisi, hoc nostrum juris sui testimonium et quietam clamationem præsenti eis carta testificor. Hiis Test.:—Alano filio Ketelli; Alano filio Benedicti; Jordano filio Michaelis, et Anselmo fratre ejus; et aliis multis.

[CCLXXXII.—AGREEMENT BETWEEN THE CONVENT AND ADAM FITZROGER DE HETON, WHEREBY HE QUIT-CLAIMS CERTAIN LANDS BELONGING TO URSWICK CHURCH, HAVING GRANT OF THE SAME FOR HIS LIFE IN RETURN.]

Concordia inter nos et Adam filium K[ogeri] de Hetona qua idem Adam quietam clamat nobis terram de Dwernes.

Hæc est . . . concordia . . . inter Mona[chos de] F[urnes], ex una parte, et Adam filium Rogeri de Hetune ex

² In the initial letter a monk's head is drawn, full face, cowled and tonsured.

² This stands haredem filis Will'i Mich'. After the last deed it might perhaps be supposed that Michael son of William was intended, but the subsequent part of the deed discountenances the idea.

altera parte, scil. quod præd. Adam reddidit et quietam clamavit præd. Monachis totam t'ram de Quernesberhe, cum omnibus pert. suis, unde contraversia inter ipsos movebatur, sicut t'ram quæ pertinet ad ecclesiam de *Ursewyk*, quæ scil. ecclesia ipsorum Monachorum est, cum suis pertinenciis: Et Abbas et moni prædicti, post istam quietam clamationem, mera benignitate sua, concesserunt præd. Adæ præd. t'ram de Quernesheberhe, Tenendam de eis tantummodo in vita sua. Reddendo annuatim eisdem iis ad festum S. Michaelis: Cum enim decesserit vel habitum mutaverit, præd. t'ra præfatis Monachis omnino quieta et libera remanebit inperpetuum. Et sciendum est quod idem Adam reddidit Monachis F[urnesii] omnia scripta sua, ita quod nullum omnino scriptum de præd. t'ra, vel ejus pert., ipse Adam, vel hær. sui, vel quilibet amici sui, penes se retinebunt, nec jus in ea clamabunt occasione cujuslibet instrumenti, unde præd. Monachi in posterum aliquo modo molestentur. Ut autem hæc omnia præd., quacumque contradictione cessante, rata et firma permaneant in perp., sigillo Abbatis F[urnesii] et sigillo præd. Adæ præs. scriptum confirmatum¹ est, consensu totius Conventus F[urnesii] in eorum Capitulo. Hiis Test.:—W] *Priore* de Kertmelle; T Priore de Coni[n] geshevede; Rogero Persona de Kirkebi.

[CCLXXXIII. — AMICABLE ARRANGEMENT BETWEEN THE CONVENT AND SIR HENRY DE REDMAN, MEDIATED BY THE ABBOT OF CALDER AND THE RECTOR OF KIRKBY IN LONSDALE, CONCERNING CERTAIN LANDS BELONGING TO THE CHURCH OF URSWICK.]

Amicabilis compositio inter [nos et] Henricum Redmane coram [Abbat]e de Caldra, etc., Manda[to] Legati D'ni Papae, etc. 4.

[175^b col. 2] Omnibus præsens scriptum etc. Johannes, Abbas de Caldra, et Johannes, Rector ecclesiæ de Kirkeby in Lonesdale, s. in Domino. Noverit universitas vestra nos Mandatum D'ni

¹ Confirmatus.

Nicholai, Apostolicæ Sedis Legati, in hæc verba suscepisse: Nicholaus, D.G. Ep'us Tuscul., Apostolicæ Sedis Legatus, dilectis filiis Abbati de Caldra et Johanni, Rectori ecclesiæ de Kirkebi in Lonesdale, Ebor. Dioces., s. in Domino. Abbas et Conv. de F[urnes] sua nobis conquestione monstraverunt quod Henricus de Redmane, Miles, Ebor. Dioc., quandam t'ram ad ecclesiam ipsorum Monachorum de Ursewyk de jure spectantem occupatam detinet, et eis reddere contradicit; ideoque discretioni vestræ, auctoritate Legationis qua fungimur, mandamus quatinus, convocatis partibus, audiatis causam, et quod justum fuerit statuatis, facientes quod statueritis per Censuram Ecclesiasticam firmiter observari. Testes autem, qui nominati fuerint, si se gratia, odio, vel timore subtraxerint, per Censuram eandem cogatis veritati testimonium perhibere. Data apud Wallingforde, Kal. Novembris. Hujus igitur auctoritate Mandati, partibus in præsentia nostra constitutis, controversia præd. amicabili compositione hoc modo sopita est-scil quod Adam filius Rogeri de Hetun, cujus nomine præd. Henricus eandem t'ram occupaverat, reddidit et quietam clamavit prædictis Monachis . . .

[176 torn out.]

[Collection of Charters etc. connected with Roos.]

Roos.

[CCLXXXIV.—GRANT BY MICHAEL LE FLEMING TO THE CONVENT OF ROOS AND CRIVELTON IN EXCHANGE FOR BARDSEY AND URSWICK.]

[177] Michael Flemengus dat nobis Roos et Criveltonam in excambio pro Berdeseya et Arsewica, ut patet etc.

In nomine Patris etc. Notum sit omnibus fidelibus s. Ecclesiæ quod ego, *Michael Flamengus*, dono et concedo Deo et S. Mariæ de *F[urnesio]* et Mon^{is} etc. *Ros*, cum piscariis suis et omnibus

suis pert., et *Criveltonam*, cum omn. suis pert., in excambio pro *Berdeseia*, cum piscariis suis et omn. suis pert., et *Ursewica*, cum omn. suis pert., excepta ecclesia quam *Abbas Johannes* dedit *Danieli Clerico*, filio meo, in elemosinam, et pro una carucata t'ræ et dimidia infra terminum vi annorum datura [sic], pro qua, scil., carucata t'ræ et dimidia interim dabunt michi singulis annis xv⁵, concedente *Guillelmo*, filio meo, et hærede, et omnibus filiis meis. Teste:—*Ra[dulpho Pres]bitero; Gira* . . . [the rest is cut away.]

[CCLXXXV.— GRANT IN FRANK ALMOIGN TO THE CONVENT BY MICHAEL LE FLEMING OF FORDBOTTLE.]

[The heading cut away. In the Tabula Sententialis it stands—A.D. mo cliss Michael flamengus dat nobis fordebotle, cum pertinenciss.]

[177 col. 2.] In nomine Patris etc. Notum sit omnibus tam futuris etc. quod ego, Mich[a]el Flamengus, providens et in Deo consulens saluti animæ meæ, patris et matris meæ, et uxoris meæ, et filiorum meorum, Ao ab Incarnatione Domini M^{mo} c^{mo} l^{mo} iiio, dono et concedo Deo et S. Mariæ de F[urnesio], et Abbati illius loci, totique Conv. ibidem Deo servienti, Fordebotle, cum omn. suis appendiciis, in perp. elemosinam. Quam donationem ita solutam et ab omni calumpnia omnium mortalium quietam et liberam dono sicut oblationem Deo in odorem suavitatis, et sicut sacrificium quod Deo offerimus saltem verpertinum. Signum + ipsius Michaelis, concedente Guillelmo, filio meo et hærede, et omnibus filiis meis; Signum + Guillelmi, filii mei; Signum + Gregorii nepotis M[ichaelis]; Signum + Hugonis filii Ledred; Signum Lamberti . . . ejus [the rest is cut away.]

June . 1 307

The Furness Coucher.

456

[CCLXXXVI.—Confirmation by William, Earl of Boulogne, of the exchange made by the Convent with Michael le Fleming of Land in Urswick and Fossa for Roos and Crivelton.]

[Willelmus, Comes Bolonii etc. confirmat escambium quod fecimus per Abbatem tunc, Ewanum, de i carucata t'ræ in Parva Ursewyk, et i caruc. in Coupland quæ dicitur Fossa, pro Roos et Criveltona, Michaeli Flemengo, quod, donec deliberemus ea dicto Michaeli, ipse Michael habebit inde de nobis xs annuatim; et, si quid de exitu illius superfuerit, quod inde rationabiliter exigere vel habere poterimus, et t'ram in Lancast. quam Warinus Parvus dedit nobis, et dictus Michael faciet nobis fidelitatem inde.] ministris et omn. fidel. suis de Honore de Lancastriæ, salutem. Sciatis me concessise et hac carta mea confirmasse excambium quod fecerunt inter se Abbas Furnesii, Ewanus, et M[ichael] F[lamengus], quod tale est:—Michael tenet de t'ra Abbatiæ Berdeseiam, cum pert., et Abbatia F[urnesii] tenet contra, de t'ra Michaelis, Ros et Criveltona[m], cum pertinenciis: Et quum, quibusdam emergentibus causis, suscitata fuerit contentio adversus præd. Abbatiam, ego, W[illelmus] Comes, intuitu pietatis quam antec. mei habuerunt ad eandem Ecclesiam construendam, potius desiderans incrementum quam detrimentum ipsius, fratrum quietem quam vexationem, quod ad solidam et perpetuam pacem inter Abbatiam et Michaelem confirmandam, in præsentia mea et Baronum meorum, actum est et aditum, debita benignitate confirmavi:-hoc, scil., quod \(\mathcal{F}[ohannes?] \) Abbas \(F[urnesii] \) et Conventus, successorum suorum providens [sic] dedit M[ichaeli] unam carucatam in Cauplande, quæ dicitur Fossa Abbas eam Michaeli de . . . [torn away] [177b col. 2] et pax inter eos firma servari. Testibus:—Reginaldo de Warum; Faram[o]; Willelmo de Lancaster; Adam de Montebryon; W. de Yseinnia; Richardo Buisselle; etc. Apud Lancastriam.

² The beading of this deed is cut away, together with the latter part of the preceding one. The above is supplied from the Tabula Sententialis.

[CCLXXXVII.—PACIFIC ARRANGEMENT, MADE BY THE MEDI-ATION OF REGINALD DE WARE, BETWEEN THE CONVENT AND MICHAEL LE FLEMING, OF A DISPUTE BETWEEN THE PARTIES TOUCHING HOMAGE AND FEALTY, ETC.]

Reginaldus de Ware fecit pacem inter nos et Michael[em] flemyngum de fidelitate facienda nobis pro t'ra sua, et multis aliis, etc. 4.

Reginaldurs de War[um] Baronibus et omnibus ballivis de Honore Lancastriæ salutem. Sciatis quod de discordia quæ fuit inter Abbatem de Fornes et Mich. Flemyng pacem inter eos feci tali¹ conditione,—quod præd. Michael faciet fidelitatem Abbati et Conv. de t'ra qua[m] tenet de Ecclesia, in Capitulo et in præsentia Conventus: et ecclesiam de Urssewik, [quam] unum filium suum impersonare petiit, quietam² Abbatiæ promisit. Abbas vero prænominatam ecclesiam Danieli filio Michaelis, nostra petitione, in elemosinam dedit et . . . ecclesia ipse Dani[el] . . Abbati et Conv. . . pert. [torn away.] [ff. 178–185 torn out.]

[Collection of Charters, etc., connected with Aldingham.]

Aldinghame.

[CCLXXXVIII.—SPECIAL AGREEMENT AND ARRANGEMENT BETWEEN THE CONVENT AND WILLIAM FITZMICHAEL DE FURNESS, IN VIRTUE OF WHICH IT IS OPEN TO THE LATTER TO HOLD HIS OWN COURT IN GIVEN CASES, WITH OTHER CONCESSIONS.]

[186]³ [ori]antur de qualibuscunque propriis catallis et rebus Abbatis et Conventus, ubicumque motæ fuerint vel a

¹ Tale. ² Sic.

³ This is part of No. 15 in the list of documents connected with Aldingham as given in the Tabula Sententialis. It appears, therefore, that the removal of the eight folios noted at the end of the preceding document entails the loss of no less than ten

quibuscunque, placitabunter in Curia dicti Abbatis sine alicujus contradictione:—Ad hæc concessit idem Abbas, pro se et succ. suis, præfato W[illelmo] 1 et hær. suis, quod homines sui quieti sint de tolneo in villa de Daltona, exceptis mercatoribus exercentibus mercandi[s]as, præterquam ad proprios usus, et hoc affidare voluerint secundum consuetudinem regni. Concessit etiam dictus Abbas, pro se et succ. suis, quod nullus hominum dicti W[illelmi] vel hær. suorum distringatur in villa de Dalton pro aliquo debito, nisi sit Capitalis debitor, vel plegius illius debiti, donec dictus W[illelmus], vel hær. sui, vel ballivi eorum super hoc præmuniti fuerint; ut de hujusmodi debitoribus faciant justitiam creditoribus, salva in omnibus libertate Burgi et Burgensium de Daltona, ut libere distringere possint et nam[i]are pro debitis propriis secundum consuetudinem Burgorum Angliæ. Et si contingat aliquem dictorum Burgensium alicubi pro hominibus dicti W[illelmi] vel hær. suorum namiare, bene licebit dictis Burgensibus homines præd. W[illelmi] et hær. suorum in villa de Dalton distringere quousque ipsos acquietaverint: Ita tamen quod non distringant homines dicti W[illelmi] et hær. suorum pro alienis debitis nisi in forma prædicta. Concessit insuper dictus Abbas, pro se et succ. suis, quod si contingat aliquem hominum præfati W[illelmi] et hær. suorum transgressionem facere in villa de Daltona, vel alibi in t'ra ipsius Abbatis [186 col. 2] et succ. suorum, non imprisonetur nec detineatur nisi pro morte hominis, vel pro periculo mortis, vel aliquo alio enormi facto, ad quod imprisonatio pertinet, vel corporis detentio secundum consuetudinem regni. Item concessit dictus Abbas pro se et succ. suis quod si contingat averia ipsius Abbatis vel succ. suorum dampnum facere in bladis vel pratis ipsius W[illelmi]vel hær. suorum, vel hominum suorum, vel averia ipsorum et

documents connected with Roos, and fourteen others pertaining to Aldingham, besides the first part of this, the fifteenth. The nature of these missing deeds will be seen by a reference to the full description of them given in the Tabula Sententialis as printed above on pp. 75-82.

¹ The deed is a "Compositio" between Furness and William, son of Michael de Furness, made in 1257, William de Midelton being the Abbat regnant.

hominum suorum dampnum facere in bladis vel pratis grangiarum et locorum Abbatiæ, emendabitur ex utraque parte secundum Birelag' absque placito — et si averia cujuscumque partis

A note on this word will be found appended to p. 84. The subject, however, is not only one of considerable interest, but one of considerable intricacy as well. Since writing the note just adverted to, the editor has met with an entry in the "Minutes and Orders" of North Riding Quarter Sessions, which seemed to him of sufficient interest to call for annotation in the volume of the North Riding Records he was then occupied in preparing, and the following is the substance of the note in question:- "Under the term 'bylaw,' which he defines by 'a law affecting a township,' Prof. Skeat writes- Blount, in his Law Dictionary, shows that the word was formerly written birlaw or burlaw; and Jamieson, s. v. burlaw, shows that a birlaw-court was formerly one in which every proprietor of a freedom had a vote, and was got up among neighbours.' 'Laws of burlaw are made and determined be consent of neichtbors;' Skene in Jamieson. There were also burlaw-men; Icelandic bajar-lög, a town-law; from bær, a town, and lög, a law; bæjar is the genitive of bær or byr, a town, village. The prefix by- in this word is identical with the suffix -by so common in English place-names, especially in Yorkshire and Lincolnshire." To this the editor subjoins—"I fail to find bajar-lög in the Icel. Dict. quoted. Nor do I feel certain that the word exists. For my own part, though it may be presumptuous to question such an authority as Prof. Skeat, I should prefer the derivation suggested by the admitted ancient form burlaw, birlaw, birelegia, which last form I find in a document connected with Furness Abbey of as early a date as 1257. The document in question is a formal agreement between William FitzMichael de Furness and Abbot William de Middleton, and towards the end it provides that in case of the cattle of either party straying into the territory of the other, amends shall be made according to birelaw without going to law. It is simply the law of the neighbours, of those dwelling in the place, as far as I can see. Jamieson defines burlaw or byrlaw simply as a Court of neighbours, a little loosely, perhaps; but the illustrations he gives are all very much to the point as bringing prominently forward the fact that the system or code of law termed burlaw depended upon the consent of neighbours, that it existed, in fact, through the ruling of a body of neighbours, all of them owning a like common freedom or franchise. I therefore demur to Prof. Skeat's proposed derivation from bæjar-log, on other grounds besides my doubt of the existence of that word. Certainly the Danish word bylov occurs, with the meaning municipal law; but that appears to me to be a word of probable almost modern formation. However, to turn to another line of enquiry, I find in Comyn's Digest no other form given save only bylaw; and of bylaw it is said that a Corporation may make bylaws; that also, a custom to make a bylaw may be alleged in an ancient city or borough; that also, by custom, the tenants of a manor may make bylaws for the good order of the tenants; that the homage of a manor or vill may do the same; as also may the residents in a leet, while every town or vill, though neither city nor borough, may make bylaws, without special custom. for the public good, as for repair of a church or a highway, etc. But it cannot fail to

infra pasturam alterius capiatur, dabunt hinc inde pro duobus equis i^d, pro quatuor averiis i^d, pro x ovibus i^d, absque placito. Et in hujus rei test. pars utraque hinc inde sigillum suum apposuit. Testibus:—D'no Roberto de Stokesporte; D'no Flohannel de Cancefelde; Patricio de Ulvesby, tunc Vicecomite Lancaster; Alano de Caterton, etc.

be observed that, in each of these cases, the consent, or ruling of neighbours is essentially involved: they may be the members of a corporation, the tenants or the homage of a manor, or the residents within the district embraced by a leet: but they are all essentially neighbours. I cannot but think then, that the ancient form birlaw, or burlaw, should not be forgotten in attempting to derive and explain the word under notice. Practically birlaws are still in existence, and, more still, enforced in various parts of the kingdom, as for instance, in the regulations prevailing in a district where a large, or, at least, a considerable amount of uninclosed or common land still remains, for the purposes of preventing the overstocking, or technical "burdening," of the common, or, especially, the unauthorised enclosure of any part of, or any encroachment upon, it, of whatever kind. In point of fact, the officers of the de facto burlawcourt still, in divers such places, inflict fines for offences of the kind just specified, take official view of alleged encroachment, and report the same to the Court. On consulting such means of information as those which are presented by a series of old Manor Court-rolls, we have a lively picture of what the burlaw-court really was, of how it was constituted, of the various officers or officials by whom its enactments were executed or enforced, of the names by which they were known, and the like. And it is to be hoped that some day a competent treatise may be given to the world, derived from, and founded upon, ancient Manor Court-rolls and like mines of information. describing and accounting for the old customs and franchises of which the matters I have adverted to as still extant are the survivals. In the meantime I may remark that I have found the word byar-lög, with the meaning "leges urbanz," in Haldorsen's Islandic Lexicon, which is really a lexicon of the modern tongue as distinguished from the Old Norse proper. I think, therefore, that while the absence of the actual word bæjar-lög from the dictionary quoted by Prof. Skeat may be, or probably is, significant, the occurrence of Haldorsen's byar-lög and of Danish bylov are not less so. My idea is that both of them, in comparison with Old Norse proper, are comparatively modern, and that both grew out of a comparatively modern development, and possibly that development and the manner of it may be suggested by considerations of the following kind. It has been suggested to me that I may "get the sense that I require out of the word without resorting to any etymological licences." In Iceland and elsewhere in the Scandinavian world, -lög was a common ending for place-names, denoting a district that was under local law, with which we may compare the wellknown term Denalagu in England. There would seem to be sufficient evidence for the conclusion that this is the true explanation of -lög in place-names. On this view,

[CCLXXXIX.—SETTLEMENT OF A DIFFERENCE BETWEEN THE CONVENT, AND RICHARD DE CANCEFIELD AND ALINA HIS WIFE, TOUCHING ALLEGED WRONGS ON THEIR PART, WITH CERTAIN CONDITIONAL CESSIONS ON EITHER SIDE.]

Scriptum super conventione et quieta clamatione D'ni Ricardi Cauncefeld super praemissa donatione xii marcatarum terrae in f[urnes] nobis facienda, et super multis aliis. 16.

Hoc scriptum testatur quod, cum orta esset contentio in [ter] D'num Abbatem et Conv. F[urnesii], ex una parte, et D'num Ricardum de Cauncefelde et Alinam, sponsam suam, ex altera,

bæjar-lög, byjar-lög, or byar-lög was a district that was governed by village-law; and it should be remembered that the law of a village, the functions of the village lawman (or -men) were not always confined to one village, but embraced a district including, it may be, more than one village. Thus, in the south of Yorkshire, there are Brightside Bierlow, Ecclesall Bierlow, and Brampton Bierlow; and it is no unusual mode of expression to say so-and-so does not live at Brightside, but he lives within the Bierlow, where the term bierlow is evidently regarded as a practical synonym of township. As Brightside township=Brightside (Bierlow) township, this last word being often suppressed in the full designation for the sake of brevity, this explanation is possible; but, on the other hand, it is quite possible that the mode of speaking under notice is a survival from the time when bierlow really meant a district united under local law. And so it would seem that the sense of "neighbour's law," which seems to be required, may he obtained from Prof. Skeat's etymology. "After all, it may be put this way:-- $b\alpha jar-l\bar{o}g$, originally denoting the law of a village, came naturally to denote local law, as distinguished from national law. A district which was subject to one system of bajar-lög administration was called a bajar-lög. As the formation of such districts was a matter of agreement, we need not suppose that the country was formally divided into them; they arose here and there, as it happened that the need was felt, or as there happened to be some bondi with sagacity and energy enough to inspire his neighbours for the effort of constituting themselves a quasicorporate body of the sort supposed." Whatever may be thought of this attempt at reconciliation of apparent inconsistencies, and an explanation of apparent difficulties, there can be no doubt whatever that this very early mention of birlaw or burlaw in England is a matter of peculiar interest, and may yet be found to have its own especial value, when the entire subject with which it is involved shall receive that adequate examination and illustration to which it would seem to be somewhat more than merely entitled.

super [186b] injuriis et dampnis dictis Abbati et Conv. a prædictis D'no Ricardo et Alina, ut dicebant, illatis, tandem de consilio amicorum, et prædictarum partium consensu, sopita est amicabiliter in hunc modum:-viz. quod prædicti Ricardus et Alina, pro bono pacis, concesserunt se daturos prænominatis Abbati et Conv. xii marcas t'ræ, cum pert., infra F[urnes] per rationabilem extentam, in loco competenti, Tenendas et hab. eisdem Abbati et Conv., eorumque succ. inperp., libere, quiete et pacifice, si contingat eosdem Ricardum et Alinam terras quæ fuerunt D'ni M[ichaelis] de Fournes, finito placito moto seu move ndo inter ipsos et W[illelmum] de F[ournes], per amicabilem compositionem, vel quocunque alio modo, hæreditabiliter retinere. Concesserunt etiam præfati Ricardus et Alina, et fide media fideliter promiserunt, pro se et hær. suis, dictis Abbati et Conv. omnes t'ras et divisas quas habuerunt et tenuerunt infra F[urnes] die et anno confectionis hujus scripti, quietas et solutas ab omni impetitione, clamio, et calumpnia eorundem Ricardi et Alinæ et hær. suorum inperpetuum. Præterea sæpedicti Ricardus et Alina facient præd. Abbati et Conv. cartam de feoffamento, et plenam seisinam rerum prædictarum infra mensem, finitis placitis inter prædictos, et omnimodam aliam securitatem quam iidem Abbas et Conv. voluerint providere, per visum fidejussorum subscriptorum et aliorum virorum fide dignorum; ad quæ omnia fideliter observanda et omnino perficienda antedicti Ricardus et Alina obligaverunt se et hær, suos, et omnia bona sua mobilia et [186b col. 2] immobilia, ubicumque fuerint inventa, subjicientes se jurisdictioni et cohercioni eorundem Abbatis et Conv., seu cujuscunque alterius judicis vel potestatis, quem vel quos iidem Abbas [et Conv.] ad hoc eligere voluerint, sub pæna Dli bonorum sterlingorum fabricæ novæ Ecclesiæ Westm. solvendorum, seu alibi ubicumque dicti Abbas et Conv. eam voluerint assignare, si prædicta præsumpserint infringere, vel eis in aliquo contraire. Et ut prænominatis Abbati et Conv. major et melior securitas præparetur super omnibus prænotatis, supradicti Ricardus et Alina dederunt eis et invenerunt fidejussores subscriptosscil. D'num Ricardum le Butiller tunc Vicecom. Lancastriæ, D'num F[ohannem] de Cancefelde, D'num Robertum de Hampton, Alanum de Katertona, Fraricum de Burnham, tunc Constabularium de Horneby, et Nicholaum de Wygam; Qui quidem omnes et singuli, præsentes et consentientes, præs. scripto, una cum sigillis eorundem Ricardi et Alina, sigilla sua apposuerunt, obligantes se et hær. suos sub eodem modo et eadem pæna quo et qua præfati Ricardus et Alina superius obligantur pro observatione omnium prædictorum. Acta et data in Abbatia F[urnesii] die B. Nicomedis Martyris, Ao ab Incarnatione Domini Mocdol lxix[o], Ao r. Regis Henrici filii R[egis] F[ohannis] liiio. Ad hoc sciendum est quod si pæn[a] præd. dictorum Ricardi et Alinæ, et fidejussorum suorum versus eosdem Abbatem et Conv. incurratur, nichilominus jus ipsorum Abbatis et Conv. inpetendi versus antedictos D'num Ricardum et Alinam in puro et primo robore perseveret, et similiter versus fidejussores, D librarum.

[187] Memoria feoffamenti facti p[er] Michaelem F[lamengum] Ewano Abbati, de Roos et Crivelton etc.

Memorandum quod Michael Flamengus, qui feoffavit Ewanum, Abbatem de F[urnes], de Roos et Crivelton per excambium pro Berdesey, cui successit filius ejus W[illelmus], cui Willelmo successit Michael filius ejus, cui Michaeli successit W[illelmus] filius ejus, cui W[illelmo] successit M[ichael] filius ejus, qui mersus fuit in Leven, non habens hæredem de corpore suo, cui successit Alina soror ejus, sponsa D'ni Ricardi de Cauncefelde, cui Alina successit F[ohannes] de Cauncefelde, filius ejus.

[CCXC.—Pleadings in a judicial enquiry whether Alina de Cancefield, mother of john de Cancefield, a minor, was legally seised of the Manor of Aldingham.]

Placitum de Aldingham de homagio, etc. 17.

Assisa venit recogn. coram Wichardo de Charrum et W Sancto Quintino, Justic. assignatis, apud Wytington in Lonesdale, si Alina de Cancefeld, mater Fohannis] de Cancefelde, qui est infra ætatem etc., seisita [fuit] in d'nico suo ut de feodo de manerio de Aldingham, cum pert., die quo etc.; et si præd. Johannes propinquior hæres ejus sit etc., quod Abbas de F[urnes] tenet, qui venit et dicit quod assisa non debet inde fieri, eo quod bene cognoscit omnes articulos brevis: Dicit enim quod præd. Alina, de cujus morte etc., tenuit de eo præd. manerium per homagium et servitium xli per annum, et fecit inde sectam ad Curiam ipsius Abbatis de Dalton in F[urnes], de iii sept. in iii. sept., et per relevium c marcarum cum accidit, et fidelitatem, unde dicit quod nichil clamat in præd. manerio nisi nomine [187 col. 2] custodiæ tantum, ratione minoris ætatis præd. Johannis: Et præd. Johannes dicit quod præd. Abbas nichil clamat in præd. manerio nomine custodiæ, cum servitium ad quod custodia pertinet sit causa habendi custodiam quando accidit: Unde, desicut præd. Abbas non respondit, quod præd. Alina, de cujus morte etc., tenuit de eo præd. manerium per serv. mil., ad quod hujusmodi custodia mere pertinet, petit judicium si idem Abbas custodiam in eodem manerio habeat, exigere possit aut debeat etc. Et Abbas dicit quod quidam Michael de F[urnes], proavus præd. Johannis, cujus hæres ipse est, tenuit præd. manerium de quodam Roberto quondam Abbate de F[urnes], prædec. suo, post mortem cujus Michaelis, idem Abbas Robertus, ratione minoris ætatis cujusdam W[illelmi], filii et hær. ejusdem Michaelis, seisivit præd. manerium, cum pert., in manum suam una cum corpore ejusdem hæredis, nomine custodiæ: Et idem hæres remansit in custodia ejusdem

Roberti Abbatis, et fuit nutritus in Abbatia sua per tres annos et amplius: Et dicit quod idem Robertus Abbas postea vendidit maritagium corporis præd. hæredis in custodia sua existentis, una cum custodia præd. manerii, cuidam Agathæ, matri ejusdem hæredis, pro ccc marcis, et eandem Agatham maritavit cuidam Marmaduco Darel, ut viduam in maritagio suo existentem: Dicit etiam quod idem W[illelmus] obiit in homagio et servitio ipsius Abbatis qui nunc est, post cujus mortem successit ei quidam Michael, ut filius et hæres, qui tunc temporis fuit plenæ ætatis, et fecit homagium [187b] de præd. manerio Abbati qui nunc est, et obiit in homagio suo; cui successit præd. Alina, de cujus morte etc., ut soror ejus et hæres, eo quod idem Michael obiit sine hærede de se; quæ quidem Alina fecit hom. pro dicto manerio eidem Abbati, et finem pro relevio suo pro c marcis et præd. servitio, et hoc paratus verificare, si præd. Fohannes, propter minorem ætatem suam, illud possit admittere: unde, desicut præd. Robertus, quondam Abbas, etc., prædec. suus, fuit in possessione cujusdam corporis et t'rarum prædicti Willelmi, avi præd. Johannis, cujus hæres ipse est, ut de feodo Ecclesiæ suæ, jam L annis elapsis et amplius, quæ quidem possessio est antiquior possessione quam præd. Johannes petit de morte præd. Alinæ, et continuata usque nunc sine interruptione, petit judicium si, per breve istud de possessione posteriore possessio sua custodita ex tam longinquo tempore, usque nunc sine interruptione continuata, possit aut debeat adnichilari. Et Johannes dicit quod cum præd. Abbas non respondit quod cum præd. Alina, de cujus morte etc., tenuit de eo præd. manerium, nisi per dicta servitia, ad quorum nullum hujusmodi custodia est accessorium nisi ad serv. mil. tantum, secundum communem legem, et etiam cum ipse sit paratus verificare per assisam quod eadem Alina, de cujus morte etc., tenuit præd. manerium de ipso Abbate per præd. servitia pro omni servitio, petit judicium si seisina sua de eodem manerio per possessionem custodiæ quam idem Abbas dicit præd. Robertum, prædec. suum, tempore minoris ætatis prædicti [187b col. 2] Willelmi habuisse, possit aut debeat retardari; Dicit etiam quod

seisina custodiæ quam præd. Robertus, quondam Abbas, etc., habuit tempore minoris ætatis præd. Willelmi, avi sui, si nunquam aliquam seisinam habuit, potius debet dici injuria sive occupatio, quam seisina, cum præd. Michael, proavus suus, non tenuit præd. manerium de præd. Roberto, quondam Abbate, etc. per serv. mil., et hoc paratus est verificare per assisam; Dicit etiam quod nisi se dum sit minoris ætatis deoneret de custodia de qua præd. Abbas nunc est in possessione de injuria præd. Roberti, prædec. sui, facta præd. Willelmo, avo suo, si idem Robertus Abbas unquam aliquam custodiam habuit tempore ejusdem Willelmi, nunquam de injuria illa deonerabitur, cum per breve, quod dicitur Ne vexes, non potest se deonerare nisi de servitio de quo tenementum suum injuste oneratui, et dicit quod custodia non est servitio, immo serv. mil., accessorium, et petit judicium etc.: Et quoad relevium c marcarum, dicit quod præd. Alina, de cujus morte etc., dedit eidem Abbati qui nunc est xxli, supplicando firmam suam x librarum, et residuum præd. c marcarum dedit ei pro pluribus transgressionibus; unde dicit quod habet quoddam scriptum factum inter præd. Abbatem et præd. Alinam de cujus morte etc., quod hoc idem testatur, ut dicunt: Unde petit judicium etc. Et præd. Abbas dicit quod rationes quas præd. Fohannes proponit ad nichilandam possessionem suam custodiæ, et tam longinquo tempore usitatam, non sunt admittendæ, eo quod concludunt in mero jure [188] custodiæ quod non potest terminari super brevi isto de possessione, petendo dominicum præd, manerii de seisina præd Alinæ, matris suæ, de cujus morte etc., et quæ est posterior possessione custodiæ præd. Roberti, quondam Abbatis, etc., in posterum non interrupta, prout paratus verificare, sicut præd. est; et etiam quod quia præd. Fohannes, ratione minoris ætatis suæ, non est in Curia 1 admittendus ad aliquam cognitionem, quod ei in dampnum cedere potest, sive ad ponendum se in jure patriæ ubi jus contigerit terminari per eandem, petit judicium etc.: Et si Curia

consideraverit quod, non obstante minori ætate præd. Johannis, debeat ei in jure respondere super breve de possessione, dicet aliud etc. Et dictum est eis per Justiciarios quod sint in Curia D'ni Regis, et quod dicant hoc quod sibi viderit expedire. Et ipsi non dicunt aliud. Ideo ipsi ad judicium etc. Dies datus est eis de aud[iendo] judicium suum apud Westm. in Banco in Octabus S. Johannis Baptistæ etc. Et Abbas ponit loco suo Willelmum de Oxeclive, vel fratrem Willelmum de Kokerhame, versus præd. Fohannem. Postea, ad diem illum venerunt prædicti Fohannes et Abbas, et idem Abbas quæsitus si aliud velit dicere quare præd. Fohannes seisinam suam habere non debeat, ex quo cogn[ovit] omnes articulos brevis ipsius Johannis: Et idem Abbas dicit quod non potest inde respondere sine D'no Rege: Quia dicit quod D'nus Henricus Rex, pater D'ni Regis qui nunc est, dedit et concessit per cartam suam, intuitu Dei, et pro salute animæ suæ et animarum antec. suorum, cuidam Abbati de F[urnes], prædec, suo, et monachis et succ. suis, serv. et hom. hæredum Michaelis le Flemmyng de tota t'ra quam de ipso D'no Henrico [188 col. 2] Rege tenuit infra F[urnes], per decem libras per annum: Ita quod idem Michael et hær. sui inperp. sint intendentes et respondentes præfatis Abbati et monis et succ. suis de hom, et serv, quod idem Michael D'no Regi facere consuevit; et profert cartam D'ni H[enrici] Regis quæ hoc idem testatur: Et dicit quod, pro prædictis homagio et serv. præd. Michaelis et hær, suorum habendis, dedit prædecessor præd, Abbatis prædicto D'no Regi MDli: Et desicut præd, D'nus Henricus Rex, pater D'ni Regis nunc, dedit et concessit præd. Abbati, prædecessori ipsius Abbatis, et succ. suis homagium et serv. præd. Michaelis, proavi præd. Johannis, cujus hæres ipse est, et hær. suorum, per cartam suam præd., et idem prædecessor suus et succ. sui semper postea per donum illud fuerunt in seisina de custodia antecessorum præd. Johannis, cum infra ætatem fuerunt,1 petit judicium si debeat sine D'no Rege respondere. Et Johannes bene concedit quod D'nus H[enricus] Rex dedit prædecessori præd. Abbatis et succ. suis homagium et serv. hæredum M[ichaelis], antecessoris sui, cujus hæres ipse est, sed dicit quod, non obstante eo, debet sine D'no Rege respondere. quia dicit quod quidam Johannes, quondam Comes de Moreton. concessit et carta sua confirmavit cuidam Willelmo de Forneys. avo suo, et hær. suis post ipsum, omnes libertates suas quæ ad feodum suum pertinent de F[orneys], scil. socam et sacam, tol' et tem, et infangtheof, et judicium ferri et aquæ, et duellum, et furcas, et omnes alias libertates, exceptis illis quæ pertinent ad Coronatorem et ad gladium, per servitium x librarum [188b] singulis annis eidem Johanni Comiti reddendum pro omni servitio, ita tamen quod serviens ipsius Comitis debet venire ad Curiam ipsius Willelmi de [Forneys] et hær. suorum, ut videat justitiam: Et profert cartam ipsius Johannis Comitis quæ hoc testatur; profert etiam cartam ipsius *70hannis Comitis* postquam fuit Rex Angliæ, quæ testatur quod ipse concessit et carta sua confirmavit præd. W[illelmo] de F[orneys], et hær. suis post ipsum, omnes præd. libertates quæ ad feodum suum de Forneys pertinent, et quas eidem Willelmo prius concesserat dum erat Comes de Moretonio per præd. servitium xli, ut superius dictum est: Profert similiter cartam præd. Roberti, Abbatis de F[orneys] et ejusdem loci Conventus, quod idem Abbas et Conv. de com[m]uni consilio concesserunt, et carta sua confirmaverunt, cuidam Michaeli filio Willelmi Flamangi de Aldingham et hær. suis, antec. istius Johannis, cujus hæres ipse est, totam t'ram suam in F[orneys] quam idem Michael et antec. sui tenuerunt de D'no Rege, ut Teneant et habeant de ipso Abbate et Conv. suo dictam t'ram libere et honorifice, cum omnibus libertatibus et liberis consuetudinibus, sicut eam tenuerunt Ao ximo præd. Regis Henrici per cartam D'ni Johannis Regis, patris dicti Henrici, prædicto W[illelmo] patri ipsius² Michaelis et hær. suis inde factam, et secundum tenorem cartæ D'ni Henrici Regis, filii

dicti D'ni Johannis Regis, quam eisdem Abbati et Conv. Ao r. sui ximo contulit, de homagio et serv. ipsius Michaelis et hær, suorum de tota t'ra sua prænominata in F[orneys]; et desicut præd. Johannes, dum fuit Comes de Moreton., et postea, cum [188b col. 2] fuit Rex Anglia, et etiam præd. Robertus Abbas, prædec. præd. Abbatis, concesserunt et confirmaverunt per præd. cartas suas prædictis Willelmo de F[orneys] et Michaeli filio suo, et hær. suis omnes præd. libertates quæ ad feodum suum pertinent de Fournes, ut præd. est, quæ quidem libertates non supponunt præd. feodum de F[ournes]esse feodum mil., et pro eo ipsum non debere fore in custodia: Unde petit judicium si non debeat [Abbas] sine Rege respondere. Et Abbas dicit, ut prius, quod præd. H]enricus] Rex dedit et concessit præd. prædecessori suo et succ. suis per præd. cartam suam homagium præd. et servitium hæredum præd. M[ichaelis] de Furnes, antec. prædicti Johannes, cujus hæres ipse est, de tota t'ra sua præd. in F[urnes]; et idem prædec. suus et succ. sui ratione doni illius semper postea steterunt in seisina de custodia antecessorum ejusdem Johannis dum minoris fuerunt ætatis, ut præd. est: Et desicut idem Johannes nichil ostendit quare non debeat esse in custodia sicut antec. sui sæpe fuerunt, ipsis infra ætatem existentibus, nisi quod $\mathcal{F}[ohannes]$ Comes, et ipsemet postquam fuit Rex, et similiter præd. Abbas Robertus concesserunt per cartas suas antecessoribus præd. Johannis præd. libertates, quæ quidem potius videntur esse de feodo militari quam quasi quædam tenura soliemanr', petit judicium si debeat sine D'no Rege respondere. Postea ad diem illum apud Bristoll' venerunt partes coram D'no Rege, et requisitæ si aliquid aliud velint dicere in præd. placito, qui quidem Abbas dicit quod sic: Dicit enim quod non potest sine D'no Rege respondere, quia

This word is correctly copied; but I have not been able to obtain any probable explanation of it, or any apparent connection with any commonly known tenure or service. If the term had been written in full there might have been something more to go upon: but as it is, any attempt at elucidation must be so entirely of the nature of a guess, that it seems better to leave the word with merely a notice of this kind.

dicit quod D'nus Johannes [Rex] aliquo tempore ex[189]stitit seisitus in seisina de custodia cujusdam! Michaelis, proavi prædicti Johannis, et postmodum D'nus Henricus Rex, ut præd. est, dedit et concessit præd. Abbati, prædec. istius, et succ. suis homagium et serv. præd. Michaelis et hær. suorum, Tenenda in eodem statu quo D'nus Johannes Rex ea tenere consuevit, petit judicium si debeat ei, sine D'no Rege, ad hoc breve respondere: Et quod D'nus Johannes Rex fuit in seisina de custodia præd. Michaelis, proavi ipsius Johannis, cujus hæres ipse est, et etiam præd. Robertus Abbas, prædec. istius Abbatis, post donationem et concessionem prædictam extitit in seisina de custodia cujusdam W[illelmi] filii et hær. præd. Michaelis, petit quod inquiratur per patriam, vel alio modo, sicut Curia² consideraverit etc. Johannes dicit quod ipse est minoris ætatis, nec videtur ei quod compelli debeat ad aliquam verificationem patriæ in casu isto, quia dicit quod si D'nus Johannes Rex nunquam extitit in seisina de custodia præd. M[ichaelis], proavi sui, D'nus Rex super hoc · bene potest certiorari per Rotulos præd. D'ni Johannis Regis de Cancellaria sua, seu Scac[c]ario suo; et si D'nus Rex velit se certiorari, seu per Rotulos suos, seu per Inquis. prædictam, ex officio suo bene poterit, præcise petit judicium ex quo præd. Abbas alias coram præfato W' de S. Quintino et Guycardo [de Charrum] ad hoc assignatis, exceptionem istam non proposuit, ex quo requisitus esset per³ Justic. quod diceret quod sibi viderit expedire, et nichil dixit, immo cognovit articulos brevis: Et etiam desicut præd. Abbas respondere non potest quod ipse seu prædec. suus fuit in seisina [189 col. 2] de aliquo serv. mil. de præd. Alina, matre præd. Johannis, nec de antec. suis, nisi tantomodo de occupatione facta super custodia prædicti W[illelmi], petit judicium si præd. Abbas ad istam exceptionem præponendum debeat admitti: Et si dictus Rex voluerit certiorari per Rotulos prædicti D'ni *I [ohannis]* de custodia præd. *M [ichaelis]*, si qua fuerit, bene wlt quod certioretur. Ideo4 dies datus est eis

Par. Corta. 3 Cujusdem. 4 Idio.

a die Paschæ in unum mensem ubicumque etc. quærantur Rotuli. Postea ad diem coram D'no Rege et ejus Concilio venerunt partes, et Abbas requisitus si quid aliud velit dicere, dicit quod sic, si Curia D'ni Regis hoc consideraverit; et Johannes requisitus si quid aliud velit dicere, qui dicit quod ipse est minoris ætatis, et petit, ex quo nescit placitari, quod quicquid placitavit coram præfato Wychardo et W[] de S. Quintino, Justic. etc., ei allocetur: dicit enim quod præd. Abbas primo et principaliter concessit articulos brevis sui, et postea placitavit de jure custodiæ suæ coram eisdem Justiciariis etc., prout superius patet in recordo, nec voluit ex quo dictum erat ei per Justic. quod ulterius responderet, si sibi viderit expedire, ulterius in aliquo respondere, et datus eis super hoc fuit dies de judicio suo audiendo, Petit inde judicium, nec videtur ei quod idem Abbas resortiri possit ad aliquam responsionem dicendo quod non potest inde sine D'no Rege respondere, et dictum est præd. Abbati quod respondeat sine Rege: qui quidem Abbas dicit, sicut prius, quod D'nus Johannes Rex aliquo tempore extitit in seisina de custodia prædicti M[ichaelis], proavi præd. F[ohannis], et postmodo præd. D'nus Henricus Rex, ut præd. [189b] est, dedit et concessit præd. Abbati, prædec. istius Abbatis, et succ. suis homagium et serv. prædicti Michaelis et hær, suorum, ut præd. est: petit judicium ex quo paratus est verificare seisinam præd. Regis *I ohannis*] de custodia præd., et etiam seisinam prædecessoris sui, et consuetudo sit in Comit. Lanc. quod de omnibus his qui faciant sectam ad Comitatum, Rex habebit custodiam ipsorum, et Johannes est unus eorum, si ad hoc admitti non debeat: Unde petit inde judicium: Et quia præd. Abbas primo coram Justic. suis ad assisam capiendam specialiter assignatis concessit articulos brevis ipsius $\mathcal{F}[ohannis]$, et postmodum placitavit coram eisdem de jure ejusdem custodiæ, nolendo coram eis[dem] Justic. ulterius aliquid respondere, ut præd. est, cum esset requisitus, videtur D'no Regi et ejus Concilio quod idem Abbas ad aliquam exceptionem in forma præd. faciendam admitti non debeat; nec etiam videtur D'no Regi quod præd. F[ohannes],

ex quo minoris ætatis est, aliquam dare responsionem potuit coram Justic. de Banco sibi præjudicialem, nec coram ipso Rege, dum idem $\mathcal{F}[ohannes]$ voluerit resortiri ad judicium suum principale: Et etiam quod clarum fuit ad judicium inde faciendum coram præfatis Wichardo et $W[\]$, Justic., et modo eadem loquela est in eodem statu quo tunc fuit, nec remansit in aliquo nisi in ipsis quando inde judicium redditum esset cum hoc facere potuerunt si voluissent, consideratum est quod præd. $\mathcal{F}[ohanes]$ recuperet seisinam suam de præd. tenementis etc., et Abbas in m'ia; et $\mathcal{F}ohannes$ habeat breve ad inquirendum de dampnis.

[CCXCI.—SETTLEMENT OF A DISPUTE BETWEEN THE CONVENT AND ALINA DE CANCEFIELD TOUCHING CERTAIN RELIEFS DUE FROM HER TO THE SAID CONVENT, WITH STRINGENT PROVISIONS IN CASE OF HER FALLING INTO ARREAR.]

[189^b col. 2] Contentio mota et sopita inter nos et Alinam de Cauncefeld super quibusdam releviis etc. de tenemento quodam tento per eandem, ut patet per ciro=graphum sequentem. 18.

Hoc scriptum cyrographatum testatur quod cum contentio mota est et aliquamdiu agitata inter D'num H[ugonem], Abbatem F[urnesii], et ejusdem loci Conventum, ex una parte, et Alinam de Cancefeld, D'nam de Aldingham, ex altera, super quibusdam releviis et arreragiis releviorum et aliorum debitorum, quæ idem Abbas et Conv. petebant versus præd. Alinam de tenemto quod de eis tenet in F[urnesio], et super transgressionibus dictis Abbati et Conv., et Domui suæ, et suis, per eandem Alinam et suos factis, ut dicebant, tandem in hunc modum dicta contentio est sedata: viz. quod dicti Abbas et Conv. omnes petitiones habitas de debitis et releviis transactis, et transgressiones factas ante diem S. Nicholai in A.D. M^{mo} cc mo lx mo ii $[^o]$, eidem Alinae et suis hominibus penitus remiserunt: Et pro hac remissione et bono

pacis dicta Alina dabit dictis Abbati et Conv. c marcas argenti, de quibus præd. Abbas et Conv. statim remiserunt et liberaliter pardonaverunt eidem Alinæ xxx marcas, et residuum dicti debiti, scil. lxx marcas, solvet eadem Alina infra Abbatiam de F[urnesio] terminis subscriptis—viz. in festo S.1 Johannis Baptistæ, A. Gr. Mmo cco lxxmo iiio, [190] xxxv marcas, et ad idem festum in Ao prox subsequente, xxxv marcas. Et ad has solutiones plene et fideliter faciendas dicta Alina obligavit se et omnia bona sua mobilia et immobilia districtioni eorundem Abbatis et Conv., quod possint eam distringere infra feodum suum de F[urnesio]ubicunque voluerint, et districtiones tenere donec dictum debitum fuerit persolutum, si in solutione præd. ad aliquem terminum defecerit. Et si contingat dictam Alinam in fata discedere, plena solutione non facta, concedit quod residuum debiti præd. primo et principaliter levetur de bonis suis antequam aliquid de testamento suo proficiatur, salvis tamen dictis Abbati et Conv. omnimodis actionibus cujusdam scripti inter præfatos Abbatem et Conv. et D'num Ricardum de Cancefelde de xii marcatis t'ræ, et versus omnes in eodem scripto contentos. In quorum omnium test. et evidentiam utraque pars huic scripto cyrograffato sig. suum apposuit alternatim. Act. et dat. apud Boltonam in F[urnesio], nonas Decembris A. Gr. Moccolxxmo secundo.

[CCXCII.—SETTLEMENT OF A DISPUTE BETWEEN THE CON-VENT AND WILLIAM, BROTHER AND HEIR OF JOHN DE CANCEFIELD, A MINOR, TOUCHING THE WARDSHIP OF THE SAID WILLIAM AND THE MANOR OF ALDINGHAM, ON SPECIFIED CONDITIONS.]

Contentio mota inter nog et Millelmum de Cauncefeld guper custodia manerii de Aldingham etc., sed sedata est in Curia D'ni Regis. 19.

Universis etc. salutem. Cum contentio diu habita fuit in Curia D'ni Regis Edwardi filii Regis H[enrici] inter Fratrem

¹ Sancte.

W[illelmum] de Coker[190 col. 2]ham, Abbatem de F[urnes], ex parte una, et W[illelmum] de Cancefeld, fratrem et hær. F[ohannis] de C[ancefeld], ex altera, de custodia corporis ejusdem W[illelmi] et manerii sui de Aldingham in Comit. Lanc., demum in eadem Curia, coram Venerabilibus patribus R[oberto] Bathoniæ et Wellens. 1 Ep'o, ejusdem D'ni Regis Cancellario, Antonio Dunelm., 2 Ep'o, Magistro H[enrico] de Newerk, Archidiacono Richemond.,3 et D'no Willelmo de Vescy, 4 die Veneris prox. post festum S. Agathæ Virginis, Ao r. Regis E[dwardi] præd. xviiio, in hunc modum sedata est:—viz. quod idem W[illelmus] seisinam præd. manerii sponte et bona voluntate sua præfato Abbati, ut Capit. D'no ejusdem manerii, reddidit—Habendam et ten. nomine custodiæ usque ad legitimam ætatem præd. W[illelmi]—viz. a die Paschæ prox. futuro in tres sept., quo termino dictus W[illelmus] in Curiam D'ni Regis apud Westm. personaliter veniet et homagium pro eodem manerio eidem Abbati faciet, et recognoscet pro se et hær. suis manerium illud de eodem Abbate et succ. suis, Abbatibus de F[urnes], per servitium quadragesimæ partis feodi unius militis tenere inperpetuum, Reddendo inde annuatim eidem Abbati et succ. suis præd. xli argenti, viz. unam medietatem in festo Pa[s]chæ et aliam mediet. in festo S. Michaelis, et faciendo sectam ad Curiam ipsius Abbatis de Daltona de tribus sept. in tres septimanas. Pro hac autem recognitione et concordia solvet dictus Abbas præfato W[illelmo], seu ejus assignatis, ccccli argenti—viz. in nundinis S. Botulphi, Ao r. Regis E[dwardi] prædicto, unam medietatem, et aliam in

¹ Robert Burnel, Canon of Wells and Archdeacon of York, elected in January, 1275; afterwards Chancellor of England. Died October, 1292.

Anthony de Bek, Archdeacon of Durham and secretary to the King; elected in July, 1283. He died in March, 1310-11, and was the first bishop buried in Durham Cathedral since St. Cuthbert.

³ He was Archdeacon in 1281, and resigned in May, 1290.

⁴ Vesoy. He was brother and heir of John de Vesci, and grandson of Eustace son of the William, son of Eustace FitzJohn who took the name of Vesci. In 13 Edw. I. he was constituted Justice of all the King's forests beyond Trent, and in the following year a Justice Itinerant touching the Pleas of the Forest.

eisdem nundinis Aº [190b] prox. sequenti. Et si contingat quod idem W[illelmus], ante recognitionem præd. fecerit, diem claudet extremum, dictus Abbas de solutione præd. pecuniæ plenarie sit quietus; et si idem W[illelmus], die de eadem recognitione in Curia prædicti D'ni Regis, ut præd. est, facienda præfixo, dictam recognitionem non fecerit, idem W[illelmus] dabit præd. Abbati seu ejus successori Dcc marcas argenti, ad festum Pentecostes Aº r. Regis Edwardi prædicto, de t'ris et tenem^{tis} ipsius W[illelmi] et hær. suorum sine dilatione levandas; et nichilominus præd. Abbas et sui succ. de præd. cccc^{li} præfato W[illelmo] vel ejus assingnatis in aliqua parte solvendis sint quieti. In cujus rei test. tam præd. Abbas quam præd. W[illelmus] sigilla sua hiis scriptis bipartitis apposuerunt.

[CCXCIII. — DEMISE IN FEE-FARM BY THE CONVENT TO ROBERT DE HARRINGTON, FATHER OF JOHN DE HARRINGTON, A MINOR AND HEIR OF THE MANOR OF ALDINGHAM, OF THE SAID MANOR PENDING HIS SON'S MINORITY.]

Abbas Furnesii dimisit ad firmam D'no Roberto de Haveringtona manerium de Aldingham cum pertinenciis. 20.

Hoc scriptum cyrographatum testatur quod cum, A.D. M^{mo} cco xco iiio, sexto Kalend. Junii, custodia manerii de Aldingham de jure devenisset ad manum Religiosorum virorum, Abbatis et Conv. Furnesii, post mortem D'ni W[illelmi] de Cancefelde, fratris et hæredis Johannis de Cancefelde, dicti Manerii D'norum, [190b col. 2] ratione minoris ætatis $\mathcal{F}[ohannis]$ de Harrington, nepotis et hær. D'ni W[illelmi] prædicti, tunc inf[r]a ætatem legitimam existentis, et dicti Religiosi præd. manerium, cum suis pert., pacifice in sua propria manu tenuissent et possedissent, ac firmas t'rarum et aliorum proventuum, necnon et x^{li} pro recognitione a firmariis dicti Manerii recepissent, tandem per com[m]une

consilium et consensum dictorum Religiosorum, ex bona et libera voluntate sua concesserunt et ad firmam dimiserunt dicti Abbas et Conv. D'no Roberto de Harington, patri 3[ohannis] ultimo nominati, infra ætatem, ut dictum est, existentis, usque ad terminum plenæ ætatis ejusdem F[ohannis], totam illam portionem dicti Manerii quam Abbas et Conv. in manu sua et in sua custodia in confectione præsentium habuerunt, tam redditus libere tenentium quam firmas firmariorum, et insuper cum molendinis et omnibus aliis proficuis et libertatibus aliquo modo dictæ portioni pertinentibus, sine ullo retenemento, salvis præd. Abbati et Conv. omnibus articulis subscriptis in tenore præsentium, pro lxv marcis sterlingorum monetæ publicæ et probatæ ad subscriptos quatuor anni terminos sine ulteriori dilatione plene et fideliter annis singulis usque ad præd. terminum prædictis Religiosis persolvendis,—viz. ad festa S. Michaelis, Natalis Domini, Paschæ, et S. Johannis Baptistæ, quolibet termino xli xvis viiid, incipientibus terminis ad festum S. Michaelis, A.D. Mo ccº xcº iiiº: Et [191] interim, durante custodia, præd. D'nus Robertus quietus erit de secta Curiæ de Daltona, et de portione sua firmæ—scil. x librarum singulis annis pro tenemento integro debitarum: Ita tamen quod nec dictus D'nus¹ Robertus, nec aliquis suo nomine, toto tempore custodiæ durante, aliquid aliud de præd. manerio de Aldinghame, cum pert., exigere poterit præter solam portionem antedictam. Et wlt et concedit pro se dictus D'nus Robertus de Havington, quod si contingat se de solutione prænominatæ pecuniæ aliquando deficere aliquo terminorum prædictorum, in parte vel in toto, quod absit, quod liceat dictis Religiosis ipsum per omnia bona sua in dicto tenemto inventa, mobilia et immobilia, distringere, et districtiones jure² retinere, quotienscunque de solutione præfata dicto modo et terminis facienda defecerit, quousque de omnibus arreragiis ipsis fuerit plenarie satisfactum: salvis tamen specialiter dictis Abbati et Conv. donatione ecclesiæ de Aldingham, si ipsam

¹ Domius

^{*} Jure in the following deed and is replaced by contra vad' et pleg'.

tempore custodiæ vacare contingat, cum wardis, releviis, escaetis, maritagiis viduarum et puellarum, et omnibus aliis casibus emergentibus infra tempus custodiæ prænominatæ; salvis insuper dictis Religiosis dotibus D'narum Johannæ et Agnetis, quondam uxorum \(\gamma[ohannis] \) de Cancefeld et D'ni \(W[illelmi] \), fratris et hæredis sui, defunctorum, quæ sine contradictione, calumpnia vel impedimento cujuscunque revertentur ad manum et custodiam dictorum Abbatis et Conv. F[urnesii], si dictas D'nas contingat in fata discedere, hærede de Aldinghame infra ætatem [191 col. 2] legitimam existente; et salvo eisdem toto jure et clamio, si quid habent vel habere possunt quocunque modo in maritagio dicti \(\gamma[ohannis] \) de Harington, nepotis et hæredis præd. D'ni W[illelmi] de Cancefelde infra ætatem existentis, ratione custodiæ manerii de Aldingham antedicti, præsenti conventione vel contractu in aliquo penitus non obstante. In cujus rei test. pars utraque sigilla sua alternatim huic scripto apposuerunt. Hiis Testibus:—D'nis [[ohanne]] de Hodilstona; Alano de Peniton, Militibus; Magistro [7 de Curwen. Rectore ecclesiæ de Aldinghame, etc. A.D. prædicto.

[CCXCIV.—Demise similar to that in the last document in all particulars, and of the same manor, to William de Dacre.²]

Dimisimus ad firmam D'no Willelmo Daker portionem nostram manerii de Aldinghame, etc. 21.

Hoc scriptum cyrographatum testatur quod Frater Hugo,³ Abbas F[urnesii], et Conv. ejusdem loci dimiserunt ad firmam D'no W[illelmo] de Daker totam portionem manerii de Aldingham, cum pert., quam mero jure habent vel habere debent in

[·] Hes.

² It is to be assumed, of course, that, either by the death or cession, presumably the former, of the Robert de Harrington to whom the demise was originally made, the same had become void.

³ Hugh Skellar.

custodia, ratione minoris ætatis ?[ohannis] de Haringtona, hærædis et nepotis D'ni W[illelmi] de Cancefelde, usque ad finem v annorum plenarie completorum, termino incipiente ad festum S. Michaelis, A.D. Mo cco xco viio, pro lxv marcis sterlingorum annuatim eisdem Abbati et Conv. ad quatuor anni terminos solvendis [191b] per æquales portiones — viz. ad festum S. Michaelis, ad Nativitatem Domini, Pascha² et ad festum Nativitatis S. Johannis Baptistæ, in quolibet termino, xli xvis viiid Habendam et ten. præd. D'no W[illelmo] usque in finem prædictorum v annorum totam præd. portionem quam Abbas et Conv. in manu sua et in sua custodia habuerunt in confectione præsentium, tam redditus libere tenentium etc. [as in last deed down to] præsenti conventione vel contractu in aliquo penitus non obstante [191b col. 2]. Et interim, durante custodia præd., D'nus W[illelmus] quietus erit de secta etc. [as in last deed, to] quousque de omnibus arreragiis ipsis fuerit satisfactum. Et præd. D'nus W[illelmus] sustinebit præd. manerium, cum omnibus ædificiis suis, in meliori statu quam ea recepit. Et præd. manerium, cum portione antedicta et omnibus pert., in fine prædictorum v annorum prædictis Abbati et Conv. pacifice revertatur. Et si præd. J[ohannes] de Haringtona, hæres præd. manerii, infra tempus præd. v annorum in fata decesserit, quod absit, tunc præd. manerium, cum omn. pert., ad manus prædictorum Abbatis et Conv. sine alicujus contradictione revertatur. Et sciendum quod præd. Abbas et Conv. remiserunt præd. D'no W[illelmo] xx marcas sterlingorum de ultimis terminis quinti anni pro fideli auxilio et consilio suo [192] præd. Abbati et Conv. præstandis, et ad præd. manerium in fine præd. termini eisdem, ut præd. est, pacifice liberandum. In cujus rei test. pars utraque sig. sua alternatim huic scripto cirographato apposuerunt. Hiis Test.:—D'nis \(\gamma[\text{ohanne}] \) de Hudd[\(l \)] estona; \(\mathcal{F}[\text{ohanne}] \) de Cornubia, Militibus; Magistro [W Tweselton, Rectore ecclesiæ de Aldingham; T. Banastre; Rogero de Croft; etc. Data et acta in Abbatia F[urnesii] in festo S. Michaelis A.D. supradicto.

1 Marcas.

* Pasche.

[CCXCV.—ROYAL PRECEPT TO THE SHERIFF OF LANCASHIRE TO SUMMON WILLIAM DE CANCEFIELD TO SHOW CAUSE FOR HIS CLAIM TO SOC AND SAC, ETC., THE RIGHT OF HOLDING A COURT, FREE-WARREN, ETC., ETC., IN HIS MANOR OF ALDINGHAM.]

Clamium Millelmi Cauncefelde ratione Manerii gui de Aldingham.

Willelmus de Cancefelde clamat habere in Manerio suo de Aldingham, cum pert., in F[urnesio] socum et sacum, tollum et teme, et infangetheof. Clamat etiam habere liberam Curiam et emendam cervisiæ. Clamat etiam habere furcas per cartas $\mathcal{F}[ohanni]$ Regis. Idem W[illelmus] clamat etiam habere warennam per cartas Henrici Regis infra omnes t'ras suas pertinentes manerio suo de Aldingham in F[urnesio].

Breve Regis Aicecomiti Lanc. quod summoneat Willels mum] C[auncefelde] super praemisso claneo responsurum. 22.

Edwardus etc. Vicecomiti Lanc. salutem. Moneas² per bonos sum[monitores] ³ W[illelmum] de Cancefeld quod sit coram Justic. nostris ad primam assisam, cum ad partes illas⁴ venerint, respondens quo war[r]anto clamat habere infangtheof, wreccum [192 col. 2] maris, weyf, furcas, et emendas assisæ panis et servisiæ fractæ, in Manerio suo de Aldingham in F[urnesio], quæ ad Coronam et dignitatem nostram pertinent; et quo war[r]anto clamat habere liberam warennam in præd. manerio de Aldingham sine licentia et voluntate nostra et progenitorum nostrorum, Regum Angliæ; et habeas ibi summonitionem et hoc breve. Teste meipso, etc.

³ The word bonos plainly written presupposes a masculine noun, the Latin equivalent, in short, for M.E. sompnour, somoner, etc., which is due to the French. The conclusion of the insertion, however, would almost seem to warrant a change of bonos into bonom, and the expansion of sum' into summonitionem.

⁴ Illis.

[CCXCVI.—FORMAL CONVEYANCE BY FINE, FROM JOHN DE HARRINGTON TO THE PARSON OF ALDINGHAM AND ANOTHER, OF THE MANOR OF ALDINGHAM AND HALF THAT OF ULVERSTON, WITH A VIEW TO THEIR RE-CONVEYANCE AND FINAL SETTLEMENT.]

Recognitio Johannis] de Harington] quod manerium de Aldingham et medietas manerii de Alberstona sunt jus Johannis] Personae de Aldingham. 23.

Placitum inter Johannem de Haveringtona de Aldingham, Chivaler, seniorem, et Johannam uxorem ejus, querentes, per Rogerum de Sowreby, positum loco ipsius $\mathcal{F}[ohannis]$ ad lucrandum vel perdendum, et Johannem, Personam de Aldingham, et Robertum de Rotyngtona, deforciantes, de manerio de Aldingham et Thirnum, cum pert., et de medietate manerii de Ulverstona in F[urnes], cum pert.,—unde placitum conventionis summonitum fuit inter eos in eadem Curia-scil. quod præd. Fohannes de Harington recognovit prædicta manerium et medietatem, cum pert., esse jus ipsius $\mathcal{F}[ohannis]$ Personæ, ut illa quæ iidem Tohannes et Robertus habent de dono præd. Johannis de Haver-Et pro hac recognitione, fine et concordia iidem J[ohannes] Persona et Robertus concesserunt prædictis 7[ohanni] de Haverington et Johannæ prædicta manerium i et medietatem, cum pert., et illa eis reddiderunt in eadem Curia, Habendas et ten. eisdem Johanni de Harington et Johannæ² [192b] de Capit. D'nis feodi illius, per servitia quæ ad prædicta manerium¹ et medietatem pertinent, tota vita ipsorum Johannis et J[ohannæ]: Et post decessum ipsorum \(\gamma \) [oliannis] et \(\gamma \) [oliannia \) præd. manerium et medietas, cum pert., remanebunt [ohanni] filio Roberti de

² Maneria.

^{*} The two words *et post* follow here, but are evidently superfluous, and are no doubt due to the occurrence just below of the same two words similarly situated.

Haringtona et hær. masculis de corpore suo procreatis, Tenenda de Capit. D'nis feodi illius per servitia quæ ad præd. manerium et medietatem pertinent in perpetuum. Et si contingat quod idem ?[ohannes] filius Roberti obierit sine hær. masculo de corpore suo procreato, tunc post decessum ipsius \(\mathcal{F}[ohannis] \) præd. manerium et medietas, cum pert., integre remanebunt Roberto, fratri ejusdem 7[ohannis], et hær. masculis de corpore suo procreatis, Tenenda de Capit. D'nis feodi illius per serv. quæ ad præd. manerium et mediet. pertinent in perpetuum: Et si contingat quod idem Robertus, frater 3] ohannis], obierit sine hær. masculo de corpore suo procreato, tunc post decessum ipsius Roberti, prædicta maner. et medietas, cum pert., integre remanebunt $\mathcal{F}[ohanni]$ filio præd. F[ohannis] de Haveryngton', et hær. masculis de corpore suo procreatis, Tenenda de Capit. D'nis feodi illius etc.: Et si contingat quod idem \(\gamma[ohannes] \) filius \(\mathcal{F}[ohannis] \) obierit sine hærede etc., tunc post decessum ipsius $\mathcal{F}[ohannis]$ præd. man. et medietas etc. integre remanebunt T] fratri ejusdem F[ohannis] filii Fohannis, et hær. etc. Et si contingat quod idem T[sine hærede masculo [192b col. 2] de corpore etc., tunc post decessum etc. remanebunt Michaeli fratri ejusdem et hær. masculis etc. Et si contingat quod idem Michael obierit sine etc. remanebunt rectis hæredibus prædicti Johannis de Haverington de Aldinghame senioris, Tenenda de Capit. D'nis feodi illius per servitia etc.

[CCXCVII.—MEMORANDUM OF HOMAGE AND FEALTY RENDERED BY JOHN DE HARRINGTON TO THE ABBOT FOR HALF THE MANOR OF ULVERSTON AND OTHER LANDS HELD BY HIM OF THE CONVENT.]

Sequitur Memorandum homagii et fidelitatis factae per [solannem] de Haringtona. 24.

Memorandum quod die Lunæ prox post festum Conversionis S. Pauli, A.D. Mo ccco xxxo vio, r. vero *Regis Edwardi* iii. post Conquestum xio, in Camera *Abbatis F[urnesii]*, D'nus *F[ohannes]*

filius D'ni Roberti de Harington fecit homag. et fidelitatem D'no $\mathcal{F}[ohanni]$ de Cokerham, Abbati F[urnesii], pro medietate de Ulverston et illa parte Montanorum F[urnesii] quas impetraverat de D'no $\mathcal{F}[ohanne]$, filio D'ni Rogeri de Lancastre, præsentibus Lawrentio de Asmunderlaw, W[illelmo] de Twiselton, Adam de Berdesey, et aliis.

[CCXCVIII.—The descent of the family of Harrington from Michael le Fleming, terminating with the representative of the family living in the year 1412.]

Linea progenialis Michaelis Flemengi usque ad Johannem de Haringtona qui nunc est, A.D. mo cccco riio. 25.

[103] Memorandum quod Michael Flamengus qui feoffavit Ewanum, Abbatem de F[urnes], de Roos et Crivelton, per excambium pro Berdeseya et Ursewik; Cui successit filius ejus, W[illelmus]; Cui W[illelmo] successit Michael, filius ejus, qui mersus fuit in Lewen, non habens hæredem de corpore suo: Cui successit Alina soror ejus, sponsa D'ni Ricardi de Cancefelde; Cui Alinæ successit Johannes de Cancefelde filius ejus, qui obiit sine hær. de corpore suo; Cui successit W[illelmus] de Cancefelde, frater ejus, qui etiam obiit sine hærede de corpore suo; Cui successit Agnes soror ejus, sponsa D'ni Roberti de Harington; Cui Agneti successit Johannes de Harington, filius ejus; Qui F[ohannes] die SS. Processi et Martiniani, A.D. Moccco xlo viiio, r. vero Regis Edwardi iii. post Conquestum xxio, diem suum clausit extremum; in crastino vero dicti diei Abbas, per quosdam monachos et alios de suis, ingressus fuit manerium de Aldinghame; Dicto vero D'no 7[ohanne] sic mortuo, successit 7[ohannes] filius D'ni Roberti, filii dicti D'ni 7 [ohannis], qui D'nus Robertus

^{*} Arms: S. fretty A. This shield has been cut out and replaced. Written on the back, in a sixteenth century hand, is "Michael Flamengus—come after to Harington."

moriebatur in Hibernia; Qui quidem $\mathcal{F}[ohannes]$ obiit viio die Junii, Ao r. Regis Edwardi iii. xxxviio; cui successit Robertus filius ejus, qui erat vi annorum ætate in Pascha ante obitum patris sui; Qui D'nus Robertus obiit xxio die mensis Maii, A.D. Mo cccco vio; Cui successit $\mathcal{F}[ohannes]$ filius ejus, qui erat xxi annorum ætate xvio die Aprilis ante obitum patris sui.

[193 col. 2 blank.]

[CCXCIX.— MEMORANDUM UNDER THE HAND OF THE SHERIFF OF LANCASTER, WITH COPY OF THE ROYAL MANDATE, TESTIFYING TO THE CAPTION INTO THE KING'S HANDS OF THE MANOR OF ALDINGHAM, AND ITS RESTORATION TO FURNESS, BOTH ALIKE BY THE KING'S ORDER.]

[193^b] Manerium de Aldingham redditur in manum Regis, qui reddidit illud nobis per Aicecomitem. 26.

Pateat universis quod ego, Gilbertus de Clifton, Vicec, Lancast. die Lunæ prox. ante festum S. Petri in Cathedra, Aor. Regis Edwardi xviiio, in pleno Comitatu Lancast., recepi mandatum D'ni Regis in hæc verba: — Edwardus, D. G. Rex Angliæ, Vicecomiti Lancast. salutem. Quia W[illelmus] frater et hæres 70hannis de Cancefelde reddidit in manum nostram manerium de Aldingham, cum pert., quod de Abbate de F[urnes] tenet per serv. mil., per nos eidem Abbati ulterius liberandum, nomine custodiæ tenendum usque ad legitimam ætatem ejusdem hæredis, tibi præcipimus quod manerium illud in manum nostram capias, et illo sic capto, eidem Abbati sine dilatione liberes, Tenendum in forma prædicta. Teste meipso, apud Westm., viii[o] die Februarii Aor. nostri xviiio: Ob quod mandatum die Mercurii in festo S. Petri in Cathedra Aº prædicto dictum manerium in manum D'ni Regis cepi, per visum D'ni Alani de Cowpland, D'ni Alani de Peningtona, Alexandri de Kirkeby. T[] Travers, Hugonis de Morisbi, etc., et aliorum tenentium de eodem manerio, et illud sic captum

reddidi Abbati F[urnesii], ut Capit. D'ni feodi, Tenendum nomine custodiæ. In cujus rei test. præsenti litteræ sig. meum apposui. Datum apud Aldingham, die et anno prædictis.

[COLLECTION OF CHARTERS AND OTHER DOCUMENTS CONNECTED WITH PENNINGTON.]

[193b col. 2.] Penyngton.

[CCC.—COPY OF INQUISITION TAKEN BY THE KING'S ES-CHEATOR IN THE COUNTY OF LANCASTER ON THE DEATH OF SIR ALAN DE PENNINGTON.]

Inquisitio capta apud Lancaster coram Roberto de Halsalle, Escaetore D'ni Regis in Comit. Lanc., die Lunæ prox. post festum Ramis Palmarum, Ao r. Regis Henrici v. quarto, virtute cujusdam brevis de Diem clausit extremum eidem Escaetori directi et huic Inquisitioni annexi, per sacr. Willelmi de Puxclif, F de Croft de Claghtona, Radulphi de Hudlestona, Willelmi de Riddynges, Ricardi de Sotheworth, Ricardi Frererale, Willelmi Wether, Willelmi Gibson de Lancaster, et 3 de Thorntona, Juratorum, qui dicunt super sacr. suum quod Alanus Penyngton, Chivaler, infra breve huic Inquisitioni annexum nominatus, obiit seisitus in d'nico suo ut de feodo de manerio de Penyngtona, cum pert., et illud tenuit de Abbate de Forneys, per serv. mil. et per servitium xxxs annuatim solvend.; quod idem manerium valet per annum in omnibus exitibus ultra reprisas, juxta verum valorem, x marcas. Item dicunt quod idem Alanus de Penyngton obiit sesitus in d'nico suo, ut de feodo, de certis t'ris et tenemtis vocatis Tilberthwayt et Langdene in Fourneys, et illa tenuit de præd. Abbate de F[ourneys] per serv. mil. et per serv. iid ob. per

^{*} This document is written in a different hand, and is an insertion. Originally the Penington Charters commenced on f. 194.

annum, et quod valent per annum in omnibus exitibus, juxta verum valorem, ultra reprisas, x marcas. Item dicunt quod idem Alanus de Penyngton, Chivaler, non habuit nec tenuit aliqua alia t'ras seu tenemta de D'no Rege, nec de aliquo alio in d'nico, nec in servitio infra Comit. Lanc. die quo obiit: Item quod idem Alanus de Penyngtona obiit die Veneris prox. post festum S. Mat[t]hei Apostoli Ao r. Henrici v. tertio: Et quod Johannes de Penyngtona est filius et hæres propinquior prædicti Alani de Penyngton, Chivaler, et ætatis xxii annorum, et amplius. In cujus rei test. huic Inquisitioni Jurati prædicti sigilla sua apposuerunt. Dat. die, anno, et loco supradictis.

[CCCI.—AGREEMENT BETWEEN THE CONVENT AND ALAN DE PENNINGTON, WITH A VIEW TO THE SETTLEMENT OF A DISPUTE BETWEEN THE SAID PARTIES TOUCHING THE TENURE OF CERTAIN LAND IN ULVEDALE.]

[194] Conventio inter nos et Alanum de Peningtona ad faciendam recognitionem de t'ra de Albedale etc. 1.

Noverint universi litteras istas visuri etc. quod inter Abbatem de F[ourneys] et Alanum filium¹ Benedicti in hunc modum convenit super causa quæ vertebatur inter eos de t'ra de Ulvedale—scil., ex utraque parte ratum haberi quodcumque sacr. xii legalium militum voluerit recognoscere, utrum, scil., præd. Alanus t'ram illam debeat de præd. Abbate tenere, an præd. Abbas in d'nio; et ad hanc recognitionem a Curia D'ni Regis impetrandam pariter laborabant; et sciendum quod utrique parti complacuit ut ad recognitionem faciendam xviii milites eligerentur, et ex hiis ab utralibet partium tribus reprobatis, de quibus majorem habuerint suspicionem, xii residui faciant recognitionem. Interim præfatæ terræ vestura in eodem loco illæsa servabitur, et a

neutra parte inde aliquid abducetur, nisi pari amborum consensu, et ad hanc conventionem observandam sigillorum suorum appositione se affirmavit utraque pars. Nec etiam præfata vestura ab utraque parte congregabitur, et indivisa servabitur. Hiis Test:—Roberto de Boyville; et W[] filio Walteri; Lamberto de Daltona.

[CCCII.—FORMAL ARRANGEMENT BETWEEN THE CONVENT AND ALAN DE PENNINGTON TOUCHING THE EQUAL DIVISION BETWEEN THE SAID TWO PARTIES OF THE LAND LYING BETWEEN STONERBECK AND THE PUBLIC HIGHWAY, WITH CONDITIONS AS TO THE RIGHT OF COMMON IN THE SAME.]

Finalis concordia inter nos et Alanum de Peningtona de t'ra inter Stonerbek et Stratam Publicam. etc. 2.

[194 col. 2.] Hæc est finalis concordia facta inter Monachos de F[urnes] et Alanum de Peni[n]gton et hær. suos, de t'ra quæ est inter Stonerbek¹ et Stratam² publicam quæ tendit de Peni[n]gtona ad Kirkeby in Irlid, et inter Ulvedalebeck et divisam de Kirkeby Irlid . . . 3 quod dividunt illam ex æquo per medium, et habebunt ambo in ea—scil. præd. Alanus et hær. sui, et præfati Monachi, rationabilem communam, quantum terra ferre poterit. Et hoc sciendum quod i[i]dem Monachi alibi non communicabunt⁴ in t'ra ejusdem Alani nisi de voluntate ipsius Alani et hær. suorum. Hiis Test:—H. filio Artur; Alano filio Ketelli; W[illelmo] de Boyville; Vilfrido filio Ewardi; Simone de Broghton; Philippo Norreis.

² Stonenerbeck. It is Stonerbek above.

Stratum. 3 Left blank. 4 Cominiabunt.

[CCCIII.—Surrender to the Convent by Thomas de Greystock and his wife Agnes of the right of Marrying the sons and heirs of the late Thomas de Pennington, whose widow the said Agnes was, the right specified being hers by purchase from the Convent.]

Quieta clamatio Thomae de Breistok nobis facta de maritagio Thomae de Peningtona, et obligatio super eadem conservanda. 3.

Omnibus Christi fidelibus hoc scriptum etc. Thomas de Creistock1 et Agnes2 uxor ejus, filia F[ohannis] de Lungevillers, salutem in Domino. Noveritis nos, pro nobis et hær. nostris, remisisse et quietum clamasse Abbati et Conv. F[urnesii] in perp., totum jus et clamium quod habuimus vel in posterum habere poterimus in maritagio filiorum et hæredum T[homæ] de Peni[n]g[194b]ton, quondam filii et hær. Alani de Peni[n]gton. quod quidem maritagium præfati Abbas et Conventus michi, Agneti, in mea viduitate vendiderunt, et unde placitum motum fuit inter nos apud Westmonasterium3 coram D'no Rogero de Thurkilby et sociis suis, tunc Justic. D'ni Regis, ita quod dicti Abbas et Conv. de cætero non teneantur respondere nobis vel hær, nostris, sive alicui alii per nos vel pro nobis de warantia4 præd. maritagii, ratione alicujus scripti vel conventionis factæ quocumque tempore, inter quoscunque et undecunque, usque ad diem confectionis istius scripti: et ad præscripta omnia fideliter observanda ego, præd. T[homas] de Greistoc, obligo me et hær. meos, et omnia bona nostra nobilia, jurisdictioni et potestati Baronum de Sca[c]cario D'ni Regis, sub pœna xxli eidem Scac[c]ario ad opus D'ni Regis solvendarum, si aliquando contra

[&]quot; Creistoc'.

Described in the next deed as quondam uxor T. de Peni[n]gton.

³ Westmonester'.

⁴ Warencia.

præscripta veniendo prædictos Abbatem et Conv. super præscriptis impeti contigerit vel vexari, præsenti scripto nichilominus inperp. valituro. Similiter ego, Agnes, sub præscriptis forma et pæna obligo me et hær. meos inperpetuum. Acta apud Ebor. in Majori Ecclesia B. Petri, A.D. M° cc° l° iiii°, die Veneris prox. post Annuntiationem Dominicam. His Test.: — Magistro Rogero Pepin, tunc Subdecano Ebor.; Magistro T. de Wenpont, Persona de Greistoc; D'no f[ohanne] de Cancefelde; etc.

[CCCIV.—DEED OF PURCHASE FROM THE CONVENT BY AGNES, WIDOW OF THE LATE THOMAS DE PENNINGTON, OF THE WARDSHIP OF THE PENNINGTON LANDS AND THE RIGHT OF MARRIAGE OF HER SONS BY HER LATE HUSBAND.]

Agnes quondam uror T[homae] de Grestok facit nobiscum conventionem de warda de Peni[n]gtona, etc. 4.

Omnibus Christi, etc. Agnes, filia D'ni F[ohannis] de Lungvilers, quondam uxor T[homæ] de Peni[n]gton, s. in Domino. Noveritis me, A.D. Mocco xlo viiio, mense Decembris, die Jovis prox, præcedente festum S. Luciæ, finem fecisse cum Abbate et Conv. F[urnesii] pro warda t'ræ de Peni[n]gton, cum pert., simul et pro maritagiis mei ipsius et hær. meorum de prædicto T[homa] de Penigton, quondam d'no meo, et me procreatis scil., pro cli, de quibus præ manibus persolvi prædictis Abbati et Conv. c marcas; et l marcas quæ restant de cli persolvam dictis Abbati et Conv. infra v annos prox. sequentes, ad duos terminos viz. ad festum Pentecostes et ad festum S. Martini, donec prædictæ l marcæ plene persolvantur. Et sciendum quod ego, præd. Agnes, præfatam t'ram de Peni[n]gton, cum pert., infra ætatem præd, hæredum meorum nulli hominum aliquo modo potero dimittere nisi dictis Abbati et Conv., vel D'no F[ohanni] de Lungvilers, patri meo, sed etiam idem pater meus nulli poterit præfatam t'ram dimittere nisi Abbati et Conv. prænominatis.

Completa vero legitima ætate præd. hæredum meorum, duo scripta dictorum Abbatis et Conv., quæ penes me habeo, eisdem restituentur. Hiis Test.:—D'nis $\mathcal{F}[ohanne]$ de Lungvilers, patre meo; [195] Mathæo de Redmane, tunc Vicec. Lanc.; W[illelmo] Greindorge, Militibus; $\mathcal{F}[ohanne]$ de Cancefelde; etc.

[CCCV.—Remission by the Convent, by reason of their inability to warrant the wardship and marriage named in the last document, to Thomas de Greystock and his wife Agnes, of forty-five marks out of the fifty therein specified.]

Quietum clamamus Thomae Graystok etc. rlb marcas, sub conditione etc. 5.

Omnibus Christi etc. W[illelmus], dictus Abbas F[urnesii], et ejusdem loci humilis Conventus, salutem. Noveritis nos de communi Fratrum concilio, pro nobis et succ. nostris, relaxasse et quietum clamasse T[homæ] de Graistoc et Agneti uxori suæ et hæredibus eorundem xlv marcas sterlingorum de l marcis1 in quibus nobis tenebantur, unde prius recepimus v marcas, eo quod maritagium hæredum T[homæ] de Penigton dictis2 T[homæ] et Agneti uxori suæ, mediante scripto, a nobis concessum sibi et hær. suis, warantizare nequimus: Ita quod warda de Penigton, prout in scripto nostro, quod prædicti T[homas] et Agnes penes se habent, plenius continetur, prædictis T[homæ] et Agneti, uxori ejus, remaneat sine contradictione nostri vel nostrorum, dum tamen eadem Agnes, uxor dicti T[homæ], infra legitimam ætatem prædictorum hæredum non obierit: Et ad præscripta omnia fideliter observanda ego W[illelmus], Abbas, et ejusdem loci Conventus obligamus nos et succ. nostros jurisdictioni et potestati Baronum de Scaccario D'ni Regis sub pœna xxli [195 col. 2] eidem Scaccario ad opus D'ni Regis solvendarum si aliquando

contra scripta veniendo¹ prædictos T[homam] et Agnetem uxorem suam super præscripta² inpeti contigerit vel vexari. Data apud Ebor. in Majori Ecclesia B. Petri, A.D. M° cc° l° iiii°, die Veneris prox. post annuntiationem Dominicam. Hiis Test.:—Magistro³ R[ogero] Pepin, tunc Subdecano Ebor.; Magistro T[] de Vepunt, Persona de Greistok; D'no F[ohanne] de Cancefelde, etc.

[CCCVI.—Amicable settlement of various differences touching certain services of ploughing, reaping, etc., due to the Convent out of the Manor of Pennington, together with certain concessions to the Convent by the Lord of the said Manor.]

Dissentiones inter nos et Willelmum de Peningtona de servitis exeuntibus de Peningtona sopitae et terminatae. 6.

Hæc Indentura testatur quod, cum variæ dissentiones extiterint inter Abbatem F[urnesii] et Conventum, ex parte una, et D'num W[illelmum] de Penigton, ex altera, super aliquibus servitiis exeuntibus de manerio de Peniton, quod dictus D'nus W[illelmus] tenet de Abbate et Conv. prædictis-viz. secationibus, aruris, ac etiam de quodam annuo redditu xxxs, demum dissentiones præd. in hunc modum sunt sopitæ et pacificatæ inter partes prædictas: - viz. quod dictus D'nus W[illelmus] concessit pro se et hær, suis tenere dictum manerium de Penigton de præd. Abbate et Conv. et eorum succ. per dictum redditum xxxs solvendorum annuatim præd. Abbati et Conv. et eorum succ. ad quatuor anni terminos,-viz. S. Michaelis Archangeli, Natalis [195b] Domini, Paschæ, et Nativitatis B. Johannis Baptistæ, per æquales portiones, ac etiam per servitium ad inveniendum prædictis Abbati et Conv. et eorum succ. inperp. uno die annuatim in autumpno unum hominem vel unam fæminam

3 Magestro.

Noviendo. Possibly meant for movendo. Prescriptas.

sufficientem ad secandum ad Grangiam dicti Abbatis et Conv. de Lindale, de qualibet domo tenentium dicti manerii de Peniton quæ habet atrium, vel habebit, excepto Capitali Mesuagio dicti D'ni W[illelmi] et hær. suorum ejusdem manerii, cum iidem tenentes ad hoc faciendum per servientes dictorum Abbatis et Conv. et eorum succ. competenter præmuniti [fuerint], ita quod dicti Abbas et Conv. et eorum succ. invenient cuilibet dictorum messorum, die quo secabunt, unam refectionem secundum quod antiquitus fieri consuevit. Præterea dictus D'nus W[illelmus] concessit pro se et hær, suis quod omnes tenentes dicti manerii de Peniton, qui habent vel habebunt carucas, arabunt cum qualibet caruca unam dimidiam acram t'ræ dictorum Abbatis et Conv. et eorum succ. in Campis Grangiæ de Lindale præd., semel per annum, quando ipsi tenentes ad hoc faciendum per servientes dictorum Abbatis et Conv. et eorum succ. fuerint competenter præmuniti, excepto2 Capitali Mesuagio dicti D'ni W[illelmi] et hær. suorum manerii prædicti, ita quod dicti Abbas et Conv. et eorum succ. invenient unum refectionem cuilibet dictorum carucariorum pro aratura supradicta, sicut antiquitus fieri consuevit. Præterea dictus D'nus W[illelmus] concessit pro se et hær. suis ad facien[195b col. 2]dum dictis Abbati et Conv. et eorum succ. omnimoda alia servitia, quæ de dicto manerio eis de jure debita sunt et consueta, inperpetuum. Item dictus D'nus W[illelmus] concessit pro se et hær, suis quod dicti Abbas et Conv. et eorum succ. habeant, cum omnimodis averiis et vecturis suis, quamdam viam latitudinis I pedum per medium moræ et pasturæ ejusdem W[illelmi] in Peniton-viz. illam viam quæ est superior versus aquam de Doden, incipiendo ad terram eorundem Abbatis et Conv. de Merton, et sic sequendo usque ad metas de Ulverston, sicut D'nus Edmundus de Nevylle, F[ohannes] de Lancaster, Banes, Adam de Berdesey, et multi alii legales homines patriæ, discernendo eandem viam inter partes prædictas, deambulaverunt; et quod iidem Abbas et Conv. et eorum succ. et servientes eorum dictam viam ubicunque, et quotienscumque viderint expedire, possint emendare, reparare et inplere, et ad hæc facienda fodere et capere lapides, terram, et quæcunque alia necessaria infra latitudinem et spatium viæ l pedum prædictæ sine inpedimento vel contradictione dicti D'ni W[illelmi] vel hær. suorum: ita quod si dicti Abbas et Conv. et eorum succ. cum averiis i et vecturis prædictis latitudinem viæ l pedum prædictæ, sine licentia, transierint, vadientur:--non tamen per boves eorum, dummodo aliud sufficiens vadium de transgressionibus factis emendandis dare voluerint. Ouod si sufficiens vadium de transgressionibus factis emendandis dare [196] noluerint, ex tunc liceat dicto D'no W[illelmo] et hær. suis boves et alia averia, quæ invenerint facere dictas transgressiones, capere et inparcare quousque sufficiens dederint vadium, aut, prout justum fuerit, fecerint emendas de transgressionibus prædictis. Et pro istis concessionibus dicti Abbas et Conv. concesserunt pro se et succ. suis quod dictus D'nus W[illelmus] et hær. sui faciant servitia de secando et arando prædicta apud Grangiam de Lindale supradictam inperp., sicut superius est prædictum. In quorum omnium test. dictæ partes sigilla sua alternatim apposuerunt huic Indenturæ. Data apud Abbatiam F[urnesii] viio die Octobris, A.D. Moccc[0] xviiio.

[CCCVII.—LEASE GRANTED BY THE CONVENT TO THE RECTOR OF ALDINGHAM OF ALL THE DEMESNE LANDS AND PART OF THE MANOR OF PENNINGTON, AT THAT TIME IN THEIR HANDS BY REASON OF THE MINORITY OF THE HEIR OF WILLIAN DE PENNINGTON.]

Dimisimus Johanni de Haringtona, Rectori de Aldingham, d'nicas t'ras manerii de Benisnatona. 7.

Hæc Indentura testatur quod $\mathcal{F}[ohannes]$, Abbas Furnesii, dimisit ad firmam D'no $\mathcal{F}[ohanni]$ de Haverington, Rectori ecclesiæ

de Aldingham omnes d'nicas t'ras et parcum manerii de Penigton, cum servitiis et pert. suis, quæ D'nus Abbas habet in custodia sua ratione minoris ætatis $\mathcal{F}[ohannis]$ de Penigton, filii et hær. D'ni W[illelmi] de Penigton, Habenda et ten. dicto D'no F[vhanni] a festo S. Martini in yeme A.D. Moccco xxo iiio, usque ad plenam ætatem dicti 7 [ohannis] de Peniton, Reddendo inde annuatim dicto Abbati et succ. suis quadra [196 col. 2] ginta solidos sterlingorum ad duos terminos - viz. Pentecosten et [festum] S. Martini¹ in yeme, per æquales portiones: Ita tamen quod si aliquod debitum per viridem ceram super dicto manerio venerit in demanda, ac dictus D'nus $\mathcal{F}[ohannes]$ compulsus fuerit ad ipsum debitum persolvendum, quicquid idem D'nus Hohannes] sic solvit, dictus Abbas eidem in firma prædicta, prout justum fuerit, allocabit: Dictus vero D'nus 3 [ohannes] reparabit et sustentabit ædificia dicti manerii, propriis sumptibus, per totum terminum supradictum. In cujus rei test., dictus Abbas, ex parte una, et dictus D'nus 7 [ohannes], ex altera, sigilla sua posuerunt præsentibus alternatim. Data infra Abbatiam F[urnesii] secundo die Junii A.D. supradicto.

[CCCVIII.—Defeasance, on certain conditions, of a bond for £40, entered into by Edmund de Neville and John de Pennington, payable to the Convent.]

Defesancia sup[er] obligatorio rlu per Comundum Pevylle etc. nobis facta de certis conditionibus observandis etc. 8.

Hæc Indentura testatur quod, cum D'nus Edmundus de Nevylle et Johannes de Penigton teneantur Abbati et Conventui de F[urnes] in xlⁱⁱ sterlingorum, per quoddam scriptum obligatorium, solvendis eisdem Abbati et Conv. et eorum succ., ad voluntatem eorundem Abbatis et Conv., infra Abbatiam de F[urnes] prædictam, prædicti Abbas et Conv. concedunt pro se et succ. suis quod si præd.

F[ohannes] de Peniton in Curia quæ portat recordum quandocunque per dictos Abbatem et Conv. et eorum succ. [196b] super hoc requisitus fuerit vel præmunitus, recognoverit ad tenendum manerium de Penitona de præd. Abbate et Conv. per homagium et fidelitatem et serv. decimæ partis feodi unius militis et per redditum xxx⁵ per annum et sectam faciendo ad curiam¹ præd. Abbatis de Daltona in F[urnes], de tribus sept. in tres sept., pro omnimodis aliis servitiis et demandis, ex tunc dictum scriptum obligatorium xl¹ⁱ nullius sit roboris vel valoris, sed quod præd. D'nus Edmundus et F[ohannes], et eorum hæredes et executores, de dictis xl¹ⁱ, facta recognitione prædicta, totaliter sint quieti. In cujus rei test. præd. Abbas, ex parte una, et præd. D'nus Edmundus et F[ohannes], ex altera, sigilla sua posuerunt præsentibus alternatim. Data apud Abbatiam de F[urnes] prædictam iiiº die Julii Aº r. Regis Edwardi filii Regis Edwardi xixº.

[CCCIX.—AGREEMENT BETWEEN THE CONVENT AND JOHN DE PENNINGTON IN SETTLEMENT OF A DISPUTE BETWEEN THE SAID PARTIES TOUCHING CERTAIN CUSTOMS AND SERVICES DUE TO THE CONVENT OUT OF THE MANOR OF PENNINGTON, SPECIFYING THE SERVICES ETC. WHICH WERE TO BE RENDERED FOR THE FUTURE.]

Conventio facta inter nos et Johannem de Penigtona super contentione de homagio, servitio, et adelitate pro decima parte feodi militis, etc. 9.

Hæc Indentura facta inter Abbatem et Conv. de F[urnes], ex parte una, et D'num $\mathcal{F}[ohannem]$ de Peniton, ex altera, testatur quod, cum contentio mota fuisset inter eos de quibusdam consuetudinibus ei servitiis eisdem Abbati et Conv. de ma[196b col. 2] nerio de Peniton, quod de eis tenetur, debitis—viz. de homagio et fidelitate et servitio decimæ partis unius feodi militis, faciendo

sectam ad Curiam ipsius Abbatis de Dalton in F[urnes], de tribus etc., redditus xxxs per annum, et habendi de quolibet tenente ipsius D'ni F[ohannis] infra manerium præd, unum hominem ad metendum bladum ipsius Abbatis apud Lindale per unum diem in autumpno, et de quolibet tenente ejusdem manerii habente carucam unam arruram tempore vernali, similiter apud Lindale, Concordatum est quod præd. D'nus F[ohannes] concedit pro se et hær, suis tenere præd, manerium de prædictis Abbate et Conv. et eorum succ. per hom, et fidel, et serv, decimæ partis unius feodi militis, et faciendi sectam ad Curiam ipsius Abbatis de Daltona, de tribus etc., et redditus xxxs per annum pro omni servitio. Et præd. Abbas et Conv. omnia alia servitia et demanda pro se et succ. suis præd. D'no F[ohanni] et hær. suis relaxant et quieta clamant inperp, per præsentes. In cujus rei test. præd. Abbas pro se et Conv. suo, ex parte una, et præd. D'nus F[ohannes], ex altera, sigilla sua huic Indenturæ alternatim apposuerunt. Data apud F[urnes] in crastino Purificationis B. Mariæ Ao r. Regis Edwardi iii, a Conquestu secundo.

[CCCX.—Assignment of dowry by the Convent to the Widow of the late William de Pennington, Lord of Pennington, the heir being a minor, and the manor etc. in the custody of the Convent on that account.]

Assignabimus dotem de libero tenemento in Penigton Johannae [197] quondam urori Willelmi] de P[eniton]. 10.

Hæc Indentura facta apud *Peniton* die Jovis prox. post festum Epiphaniæ Domini, A° Ejusdem M° ccc° xxx° ii°, inter Abbatem de *F[urnes]*, custodem manerii de *Peniton* ratione minoris ætatis *W[illelmi]*, filii et hæredis D'ni $\mathcal{F}[ohannis]$ nuper defuncti, in custodia dicti Abbatis existentis, ex parte una, et D'nam $\mathcal{F}ohannam$, quondam uxorem dicti D'ni $\mathcal{F}[ohannis]$, ex altera,

testatur quod præd. Abbas assignavit præd. D'næ Johannæ rationabilem dotem quæ eum contingit de libero tenemento quod fuit præd. D'ni J[ohannis], quondam viri sui, in Penigton:— Inprimis assignavit ei tertiam partem totius Curiæ existentis infra situm dicti manerii, cum tertia parte pomerii et curtilagii: Item assignavit ei tertiam partem omnium domorum existentium infra situm præd.—viz. novam cameram militis, majus horreum ad bladum, veterem boveriam, et granariam: Assignavit etiam ei tertiam partem omnium t'rarum d'nicarum dicti manerii—viz. in Milneflat² viii acras; in Kirkeflat v acras; in Gilmyghelcroft³ ix acras; in le Stubbis⁴ ii acras; in Forlandflat, versus austrum, et in Kirkested⁴ xii acras; tertiam partem de Thomascroft quæ

This is a document of remarkable interest, and the interest is of varied character. In the first place, we have all the constituent parts of a country gentleman's premises given in detail; and besides that, a list of the various lands held by him in demesne, with their several names and acreage. While, on the one hand, these names are seen to be instructive and suggestive, as are all like lists of corresponding names, on the other, it will be noticed, especially if we assume the various numbers of acres quoted to represent only the third parts of the different divisions of land named, that the total amount of land kept in his own hands by the deceased gentleman must have been very considerable. As to the premises—the court, the orchard, the curtilage, the knight's chamber, the barn for the corn, the ox-house, the granary, the dove-cot, the sheepfold, the mills, etc., are all specifically mentioned; and besides the lands, etc., held in hand, divers other sources of income, such as agistments, right of turbary, profits accruing from the waters, the woods, etc., on the estate, are all duly registered. It will doubtless be better to deal with the field-names separately, or in detail.

² The termination -flat in this word occurs once and again below: as for instance, in Kirkeflat, Forlandflat, Terneflat, and Mosflat. In my papers on Common-Field names in the "Antiquary," published last year, at p. 74, vol. xiv., I say—"The flat seems to be an extent of fairly level land below the general elevation of the district, mainly deep of soil and fertile, but divisible into separate portions by such boundary lines as stells or drains, or brooks, or minor valleys, or other means of the same nature. Perhaps, even in some instances, the direction of the 'acres,' or separate strips, sections, furrows, might be quite sufficient to mark off one flat from another. Finally, the word seems to be evidently not English, but Scandinavian, and to be due to O.N. flöt, plural flatir, a plain, a word described by Vigfussen as frequent in modern use.

³ The prefix here is altogether obscure. Helcroft would be explainable, and so would Mychelcroft: but the Gil prefixed renders all doubtful.

^{*} These two words explain themselves.

est in medio; tertiam partem de Aykehamer¹ versus boream; in Terneflat et in Wylwynhow² ii acras et dimidiam; in Mosflat versus aus[197 col. 2]trum iv acras; in parco—viz. in Holbigwra,³ vii acras et dimidiam; super Brakanbank i acram et dimidiam; in parvo parco ex parte orientali rivuli ii acras; totum boscum, vastum ac pasturam ex parte orientali rivuli sicut idem rivulus dividit del Castelhou usque ad Walthwaiteforthe,⁴ et inde de Walthwaitforde sequendo semitam usque in le Wayngat,⁵ et sic sequendo Wayngat usque in le Lairpot,⁶ et de le Lairpot sequendo vetus fossatum usque ad rivulum qui descendit de Bigw[r]a, et sic ascendendo per illum rivulum usque in le Parkdike, cum prato jacenti ex parte boreali rivuli prædicti usque ad frax[in]um ulteriorem bosci in parte occidentali; Item tertiam partem

- 'The termination in this word is entirely doubtful, and in all probability is a corruption. It may be a synonym, or even a corruption of *Hanger*. The prefix is simply the equivalent of oak.
- ^a This again is a perplexing word. In the series of papers already referred to, vol. xiii. p. 256, are found some remarks on the field-names Wildehill, Windhil, or Wyndehyl. It is a name of frequent occurrence, and the presumption is that the prefix has no connection with the word which signifies air is motion. It is possible that Wynhow may be a close analogue of Wyndhyl, the meaning being the same in either case.
- ³ See the unqualified *Bigwra*, occurring a little below. The element -wra has been accounted for at a former page; and big probably explains itself; while the prefix is a sufficiently common north country word signifying hollow, in the sense of depressed, as applied to a piece of land.
- ⁴ While the elements *thwait* and *ford* or *forth* in this name are quite clear, the prefixed *Wal* is obscure. It is not an unknown though an unusual prefix. I would collate the *Wal* or *Wathel* in the name *Wathelrig*, *Walrig*, cited among the Common-Field names as above.
- ⁵ This is simply the wain-road. It is the same word as in such names as Highgate, Southgate, Stonegate (York), Bargate (Boston), Churchgate, etc., etc. See the note on names ending in -gate in the "Antiquary," vol. xiv. p. 72. Among these names is found Waincarlegate.
- ⁶ The probable value of the suffix -pot has been dealt with at a former page. That of Lair is of no difficult explanation. At p. 259, vol. xiii., in the notes already sufficiently referred to, will be seen the name Layrsik or Layrsic. With this are collated the forms Leirpol, Layrpol, the old representatives of the more modern Larpool, the name of a small district in the parish of Whitby. Clay (or clayey) conical (or tubular) hole is, beyond question, the meaning.

prati de Grenemire versus orientem; unam acram prati in Linegarthe¹ et in le Grene usque ad horreum² W[illelmi] de Grenes; et i acram prati in Ellerburghe³ versus austrum; unam rodam et dimidiam prati in Harmi Enge versus occidentem, sicut prædictæ particulæ dividuntur per juratos: Item assignavit ei omnes t'ras et tenemta, cum pert, quæ Henricus le Serjaunt, Agnes filia Simonis, W. le Calphire, W. filius Alexandri, Margareta del Bothum, Edelina, Adam de Ressat, J. de Coupland, Henricus de Loftchales, J. de Kertmelle, Ricardus del Oxenhous, Walt. Molendinarius et W. de Galleway tenent ad voluntatem in manerio prædicto: Assignavit etiam ei tertiam partem terrarum et tenementorum quæ D'nus W[illelmus] de Kokerham tenet in Ulvedale in præd. manerio [197b] ad terminum annorum: Item assignavit ei tertiam partem t'rarum et tenem. quæ W[illelmus] filius Walteri tenet in eodem manerio ad terminum annorum: Assignavit etiam [ei] tertiam partem columbar[i]æ, et tertiam [partem] bercariæ, prati4 et clausturæ versus occidentem eidem bercariæ adjacentium: Assignavit etiam ei tertiam partem molendinorum dicti manerii, et sectæ eorundem: Item assignavit ei tertiam partem omnium agistamentorum, turbarum, et omnium proficuorum percipiendorum de aquis, boscis, et quibuscunque t'ris et tenementis die confectionis præsentium existentibus in communi et nondum divisis: Item assignavit ei tertiam partem de perquisitis querelarum, transgressionum, et attachiamentorum tangentium utramque partem in communi manerio antedicto: Item assignavit ei tertiam partem redditus iiiis et unius esparvarii sori⁵ percipiend. annuatim de W[illelmo] de Asmunderlaw et

¹ The garth or enclosed space in which the line, or flax, was grown.

[·] Horreium.

³ A corruption; but from what is hard to surmise. The *Eller* is clear as being the usual form of Alder.

⁴ Pratri

^{5 &}quot;Esparvarius sorus" is a sparrow hawk in its first year's plumage, the prevailing colour of which is rufous or chestnut. In its full plumage, or that of its maturity, the term for it was "sparverius albus," and again from the lighter colour of the feathers generally. Both terms are of frequent occurrence in old documents of a nature

hær. suis,—Habenda et ten. dictæ D'næ Johannæ de præd. W[illelmo], filio suo, et hær. suis, in dotem, per servitia quæ pertinent ad tenementa [præd.] secundum legem et consuetudinem regni, et faciendo Capit. D'no feodi illius servitia quæ pertinent ad tenementa, durante custodia antedicta. In cujus rei test. dictæ partes apposuerunt sigilla sua hujus Indenturæ partibus alternatim. Hiis Test.:—D'nis J[ohanne] de Haverington; Edmundo Nevylle; J[ohanne] de Kirkeby; J[ohanne] Flemingg', Militibus; etc. Data apud Peniton die et anno prædictis.

[CCCXI.—Demise in fee-farm to William FitzJohn de Pennington and Robert de Rotington of twothirds of the Manor of Pennington, which were in the hands of the Convent by reason of the minority of the said William.]

Mimisimus ad firmam Wischelmo] de Peningtona et Roberto de Rotingtona duas partes manerii de Peningtoun, ut patet etc. 11.

Ceste Endenture faite entre les Abbe et Covent de F[ournes], dune part, et W[illaum] fit3 et heire Mons. F[ohan] de Peniton et Robert de Rotington, daltre part, tesmoigne que com les dit3 Abbe et Covent eient en lour meyn les deux parties du maner de Penigton od totes les appurtenant3, par cause de nonnage le dit W[illaum], si volent et grantount le3 dit3 Abbe et Covent pur caux et lours successours que les dit3 W[illaum] et Robert teignent et eyent de eaux en jour de la fesaunce de cestes les dit3 deux parties du maner avauntdit3, od totes le3 apurtenaunt3, tauntque au pleyn age le dit W[illaum], forpris la Vacherie de Ulvedale, la quele vacherie deit demorer en la meyn le3 dit3

analogous to that of the present series. Charlton in his *History of Whitby*, p. 201, makes the amusing mistake of construing the term by "a soaring sparrowhawk."

* Joh'i.

Abbe et Covent tanque a pleyn age le dite W[illaum]; Et la sale, la sesme, et le stable od les gardines et deux parties du Park de Penington a les deux parties du dit maner apurtenaunt3,2 od la bercherie de Senedal,3 et la bercharye du Sale demorount en le meyn les dits Abbe et Covent, tanque a la Pentecost procheyn ensuant apres la fesaunce de cestes-Rendaunt ent par meismes le temps de nonnage le dit W[illaum] as dit; Abbe et Covent, ou a lours successours, sis livres dargent a lour Abbey de F[ournes] a termes ensuant; — cest asavoyr a la Seint Martin procheyn avenire seisaunt sold3, et a la Pentecost [198] donques procheyn ensuant altres seisaunt sold3. Et en cas que les dit3 sis livres seient a derere en tout or en partie a nul des termes avauntdites, si voillent et graunttount les dits W[illaum] et Robert que les dits Abbe et Covent puyssent destreinder en les dit3 deux parties du maner de Penigton, et la destresse reteigner tanque de sys livres dargent avantdit; pleinment soient propayes. Et auxi voillent et grauntont les dits W[ill.] et Robert que toutis les tenauntis de Penigton qi nule terre ou tenement pristrount des dit; Abbe et Covent dedens le nonnage le dit W[illaum]qils eient lour fermes4 pasiblement tancque a son pleyn age. En tesmoignance de quele chose les parties avauntdits a ceste Endenturis entrecheauncheablement ount mys lour seales. Done a Labbeye de F[ournes] le jour de la Purificationne de Nostre Dame lan du regne le Roy Edwarde tierce puis le Conquest vintisme quint.

² Sosme; but no doubt intended for, if not equivalent to, sesme, a granary.

^{*} Apurtenaunce.

³ This might be intended for *Sevedal*, as the character employed may be either or u. Is it possibly intended for *Lenedal* or *Linedale?*

⁴ This is written termes, but it is at least open to question whether it should not be read fermes.

Relaxatio vasti facta nobis per Willelmum de Peningtona pro maneris de Penigtona dum fuit in custodia nostra ratione minoris aetatis ejusdem. 12.

Ceste Endenture fait in Labbay de F[ournes] le Mardi procheyn apres la fest de Seynt Katerine, lan du regne nostre Seigniour le Roy Edwarde tierce puis le Conquest vintisme syme, entre Labbe de F[ournes], dune part, et Will' de Pe[198 col. 2]nigtone, daltre part, tesmoigne que cum Mons. F[ohan] de Penitone, Chivaler, tient le Maner de Peniton du dit Abbe par homage, fealte, et per utisme part dune fee de Chivaler, et par le servise de trent sold3 par an, et par swet a sa Court de Dalton, de trois semaignes en trois semaignes, le quele Mons. $\mathcal{F}[ohan]$ moreont en le homage le dit Abbe, et W[illaum], fitz et heire le dit Mons. 7[ohan], deinz age esteaunt, fuist en le gard le dit Abbe par dis nevf ans, et marie par le dite Abbe duraunt son nonage a la feile Mons. W[illaum] de Threlkeld: 2 et le dit Abbe, le Mardy procheyn avaunt le fest Seint Michel procheyn passe devaunt le date de ceste Endenture, cum a cely que fuist de pleyn age ly rendy le dit Maner de Peniton a tenire de ly et ses successours par le[s] servises avantdits: Et le dit W[illaum] ad relesse al dit Abbe tots maners de actions reales et personales quil avoit et avoir purroit per breof de wast, ou en altre maner, vers le dit Abbe ou ses predecessors devant le date de cest Endenture, et seient quites et

² This is written vint syme, which is obviously imperfect. The last deed is dated 25 Edw. III., and this, according to the Tabula Sententialis, in the following year, hence the correction in the text.

[&]quot; Thelkelkeld,

descharges pur tout; jours tancque al jour avantdit: Et le dit Abbe ad relesse et quietclame tote maner de action quel avoit ou avoir purroit vers le dit W[illaum] par reson quel se maria altre foit; saun; son conge a la feil Mons. W[illaum] de Leghe, et ein; li aquite du chalange de cel mariage pur totis jours, et estre ceo le dit Abbe ad pardone la ferme ove le; arerage; en la quele le dit W[illaum] et Robert de Rotington furent [198b] tenu; al dit Abbe pur le maner de Peniton, et eaux lesse pur endenture tancque a pleyn age le dit W[illaum], et lour aquite touchaunt la dit ferme pur eaux et pur lour executours pur tout; jours. En tesmoignaunce de quele chose auxi bien le dit Abbe cum le avauntdit W[illaum] a ceste Endenture entrechangeablement ont mis lour seales. Done a Labbey de F[ournes] le jour et lan avauntdit.

[CCCXIII.—Suit, which was not pushed to trial, by John de Pennington versus the convent on account of the seizure by the latter of certain horses, on the ground of homage and service withheld by the said John.

Placitum inter nos et Johannem de Penigtona quia cepimus et detinuimus aberia ejusdem pro messionibus et acuris. 13.

Johannes, Abbas de F[urnes], summonitus fuit ad respondendum Johanni de Penigton de placito quare cepit averia ipsius J[ohannis] de Penigton et ea injuste detinuit contra vadium et plegium etc.: Et unde idem J[ohannes] de Peniton per Robertum de Rotington, attornatum suum, dicit quod præd. Abbas, die Lunæ prox. post festum Conversionis S. Pauli, Ao r. D'ni Regis nunc iili, in villa de Peniton in quodam loco qui vocatur Quinfel' cepit iv equos ipsius J[oh.] de Peniton et eos injuste detinuit contra vadium etc. quousque etc.; unde dicit quod deterioratus est et dampnum

² This is apparent on consulting the Tabula Sententialis.

habet ad valorem cs, et inde producit sectam, etc. Et Abbas per Adam de [198b col. 2] Burton, attornatum suam, venit et defendit vim et injuriam, quando etc., et bene advocat præd. captionem, et juste etc.: Dicit enim quod præd. $\mathcal{F}[oh.]$ de Peniton tenet de ipso Abbate manerium de Peniton, cum pert., per homagium et fidelitatem et servitium decimæ partis unius feodi militis, viz., ad scutagium D'ni Regis xls cum acciderit ivs, et ad plus, plus etc., et ad minus, minus etc., et faciendo sectam ad Curiam ipsius Abbatis de *Dalton*, de tribus etc., et per servitium xxxs, et per servitium inveniendi de quolibet tenemento domus 1 infra idem² manerium unum hominem ad metendum blada ipsius Abbatis apud Lindale per unum diem in autumpno, et etiam inveniendi de quolibet tenente ejusdem manerii habente carucam, per unum diem in tempore quadragesimali, unam carucam ad arandum terram ipsius Abbatis apud Lindale quolibet anno, de quibus servitiis idem Abbas fuit seisitus per manus W[illelmi]de Penigton, patris præd. $\mathcal{F}[oh.]$ de P[eniton], cujus hæres est ipse etc.: Et quia homagium præd. F[ohannis] post mortem præd. W[illelmi] ei a retro fuit præd. die captionis etc., cepit ipse duos de præd. equis etc.: Et quia præd. messio ei a retro fuit per unum annum ante prædictum [diem] captionis etc., cepit ipse unum equum etc.: Et similiter, quia præd. arura ei a retro fuit per unum annum ante diem præd, etc., cepit ipse quartum equum etc. in præd. loco, prout ei bene licuit etc. Ro. cxi. Et [199] J[ohannes] de Peniton dicit quod ipse non potest dedicere quin ipse tenet de præd. Abbate præd. manerium de Peniton, cum pert., per homag. et fidelitatem, et per serv. xme partis feodi militis, et faciendo sectam ad Curiam ipsius Abbatis de Daltona de tribus etc., et per serv. xxxs per annum, prout idem Abbas superius advocavit; sed dicit quod pro præd. messoribus et aruris præd. Abbas præd. captionem justam advocare non potest: Dicit enim quod idem Abbas et ejusdem loci Conventus per scriptum suum remisit et quietum clamavit ipsi F[ohanni] de

² Domum, which is manifestly wrong, though domus may not be right.

^{*} Eandem, but manerium is always neuter.

Penigton et hær, suis omnia alia servitia et demandas ipsis Abbati et Conv. spectantia pro manerio præd. præter illa quæ idem superius cognovit etc.: Et profert præd, scriptum hic, quod hoc idem testatur in hæc verba :- Hæc Indentura facta inter Abbatem et Conv. de F[urnes], ex parte una, et D'num F[oh.] de Peniton, ex altera, testatur quod, cum contentio mota fuisset inter eos de quibusdam consuetudinibus et servitiis eisdem Abbati et Conv. de manerio de Peniton, quod de eis teneturviz. de homagio, fidelitate et serv. xmz partis unius feodi militis, faciendo sectam ad Curiam ipsius [Abbatis] de Dalton, de tribus etc., [servitio] redditus xxxs per annum, et habendi de quolibet tenente ipsius F[ohannis] infra manerium præd. unum hominem ad metendum bladum ipsius Abbatis apud Lindale per unum diem in autumpno, et de quolibet tenente ejusdem manerii habente carucam unam carucam [ad] unam aruram tempore vernali, similiter apud Lindale, - Concordatum est quod præd. D'nus F[ohannes] concedit pro se et hær. suis tenere præd. manerium de præd. Abbate et Conventu [199 col. 2] et eorum succ. per homagium, fidelitatem et serv. xmae partis unius feodi militis et faciendo sectam ad Curiam ipsius Abbatis de Dalton de tribus etc., et redditus xxxs per annum pro omni servitio: Et prædicti Abbas et Conv. omnia alia servitia et demandas pro se et succ. suis præd. D'no F[oh.] relaxavit et quieta clamavit [sic] in perpet, per præsentes. In cujus rei test, præd. Abbas pro se et Conv. suo, ex parte una, et præd. D'nus F[ohannes], ex altera, sigilla sua huic Indenturæ alternatim apposuerunt. Data apud Fornes in crastino Purif. B. Mariæ, Ao r. Regis Edwardi iii. a Conquestu secundo:—Unde petit judicium si præd. Abbas præd. captionem pro prædictis messionibus et aruris contra factum suum prædictum ejusdem [sic.: but ? juste] advocare possit. etc. Et quoad homagium etc. non potest dedicere qui[n] homagium illud ei a retro sit, sed dicit quod ipse ante diem captionis præd. et post etc. semper paratus fuit fecisse præd. Abbati homagium suum etc.: Et hoc paratus est verificare etc.: Unde petit

judicium, etc. Et Abbas non potest dedicere quin præd. scriptum sit factum suum etc.: Et dicit quod ex quo præd. homagium ei a retro est, etc., et præd. $\mathcal{F}[ohannes]$ non est hic in propria persona sua, et per consequens ipse non est nunc paratus facere ei homagium suum,— petit judicium et returnum etc. Et super hoc datus est eis dies hic de audiendo inde judicio suo in Octabus S. Trinitatis.

[CCCXIV. — SUIT ENTERED BY THE CONVENT, BUT NOT TERMINATED, AGAINST THOMAS DE BARDSEY FOR THE RECOVERY OF THE CUSTODY OF CERTAIN MESSUAGES, LANDS, ETC., CLAIMED BY THE CONVENT ON THE GROUND OF THE MINORITY OF THE HEIR.]

[199b] Placitum inter nos et Thomam de Berdesey super custodia x mesuagiorum, ecc acrarum t'rae, iii millium acrarum pasturae, etc., in Alberstona. 14.

Placita apud Lancastriam coram W[] Skypwyth et socios suos, Justic. D'ni Regis Castilliæ et Legionum, Ducis Lancastriæ, die Lunæ in quarta septimana Quadragesimæ, Ao Regalitatis præd. D'ni Ducis Comit. sui Palatini vio, Thomas de Berdesei summonitus fuit ad respondendum Abbati de F[urnes] de placito quod reddat ei custodiam x messuagiorum, trescentarum acrarum t'ræ, trium millium acrarum pasturæ, et duarum millium acrarum bosci, lx acrarum prati, in *Ulverston*, quæ ad ipsum Abbatem pertinet, eo quod W[illelmus] de Peniton messu[a]gia, t'ram, pasturam et boscum prædicta de eo tenuit per serv. mil., ut dicitur: Et unde idem Abbas per Ricardum de Winkedeleye, attornatum suum, dicit quod cum præd. W[illelmus] tenuit de eo tenemta prædicta, cum pert., per homag. et fidel., et ad scutagium D'ni Regis cum acciderit xl solidorum xs, et ad plus, plus, et ad minus, minus, et per serv. xiid per annum ad festum Pentecostes percipiendorum, de quibus servitiis idem Abbas de F[urnes]

fuit seisitus per manus præd. W[illelmi] et per manus veri tenentis sui tempore pacis tempore Edwardi Regis, avi D'ni Regis Angliæ nunc, et obiit in homagio præd. Abbatis, per quod custodia præd. tenementorum ad ipsum Abbatem pertinet, ratione minoris ætatis Alani, filii et hæredis præd. W[illelmi], infra ætatem existentis, præd. T[homas] custodiam [199b col. 2] illam ei injuste deforciat, et unde dicit quod deterioratus est et dampnum habet ad valentiam xlii: Et inde producit sectam etc.: Et Thomas in propria persona sua venit et defendit vim et injuriam, quando etc.: Et dicit quod præd. W[illelmus] de Penigtone diu ante mortem suam feof[f]avit præd. T[homam], Michaelem de Harington et Johannem de Bretby de tenemtis prædictis per nomen omnium t'rarum et tenementorum, cum pert., in Ulverston. cum omnibus redditibus et servitiis, etc., virtute cujus feoffamenti præd. T[homas] et alii fuere inde seisiti in feodo simplici in vita ipsius W[illelmi] et postea: Et profert hic quandam cartam sub nomine ipsius W[illelmi] quæ præmissa testatur, cujus data est apud Peniton in festo S. Michaelis Archangeli, Ao r. Edwardi iii. post Conquestum xliio, et sic fuere ipsi tenentes ipsius Abbatis in vita ipsius W[illelmi] et postea: Et petit judicium si præd. Abbas actionem præd. versus eum habere debeat. Et præd. Abbas dicit quod ipse ab actione sua præd. expelli non debeat. quia dicit quod feoffamentum illud factum fuit præd. Thomæ] et aliis sub conditione ad feoffandum præd. hæredem præd. W[illelmi] cum ad plenam ætatem pervenerit: Et sic dicit quod feoffamentum illud factum fuit per fraudem et collusionem ad auferendum¹ præd. Abbatem de custodia prædicta: Unde petit judicium etc. Et præd. Thomas dicit quod feoffamentum præd. factum fuit bona fide in feodo simplici, et non per fraudem et collusionem [200] ad auferendum ipsum Abbatem de custodia sua prædicta: Et hoc petit quod inquiratur per patriam. Et præd. Abbas similiter. Ideo præceptum est Vicecomiti quod Venire faciat hic die Lunæ prox. post festum Assumptionis B. Mariæ, xii etc., per quos etc., et qui nec etc. ad recogn. etc., qui tam etc.

¹ Auferandum.

[CCCXV.—GRANT BY THOMAS DE BARDSEY TO ELIZABETH, WIDOW OF THE LATE WILLIAM DE PENNINGTON, FOR HER LIFE, OF THE MANORS OF PENNINGTON AND MULCASTER, TOGETHER WITH LANDS ETC. IN LANGLER, MEOLS AND GOSFORD, WITH REMAINDER IN TAIL TO ALAN DE PENNINGTON AND HIS HEIRS, ETC.]

[200 col. 2.] Thomas de Berdesey feoffabit Elizabeth quons dam uxorem M[illelmi] de Penington in manerio de Penigtona etc. 15.

Hæc Indentura testatur quod ego, Thomas de Berdesey, concessi, et hac præs. carta mea confirmavi Elisabet[hæ], quæ fuit uxor W[illelmi] de Penitona, manerium de Penitona, manerium de Mulcastre, ac etiam omnia t'ras et tenemta in Langler et le Melis et Gosford quæ habui ex dono et feoffamento præd. W[ilelmi]. Habenda et ten., præd. t'ras et tenemta, cum omnibus pert. suis, ad terminum vitæ suæ: Et post mortem præd. Elizabet volo et concedo quod præd. maneria et t'ræ, cum omnibus suis pert., remaneant Alano de Peningtona et hær. suis de corpore suo legitime procreatis, Tenenda de Capit. D'nis feodi illius per servitia debita et de jure consueta. Et si præd. Alanus obierit sine hærede de corpore legitime procreato, tunc volo et concedo quod prædicta, simul cum omnibus t'ris præd., remaneant Ricardo de Kirkebi, Militi, et Ricardo filio Johannis de Hodleston, Militis, et hæredibus de eorum corporibus legitime procreatis, et si prædicti Ricardus, Miles, et Ricardus obierint sine hæredibus [200b] de corporibus eorum procreandis, tunc volo et concedo quod omnia præd. maneria et t'ræ, cum pert., rectis hæredibus præd. W[illelmi] remaneant imperpetuum, Tenenda de Capit. D'nis feodi illius per servitia debita et de jure consueta. Et ego vero, præd. Thomas, et hær. mei omnia maneria præd. et t'ras, cum omnibus suis pert., prædictis Elizabet, Alano, Ricardo et Ricardo, in forma præd., contra omnes homines etc. In cujus rei test. hujus partibus Indenturæ sigillum meum apposui. Data apud Millum, xx° die Maii, A° r. Regis Ricardi ii. post Conq. xx°. Hiis Test.:—Ricardo filio [] de Hodliston; W. de Thwaytes; etc.

[CCCXVI.—Grant by Thomas de Bardsey, to Alan de Pennington and his wife, of the Manor of Langdan, with remainder in tail to the same parties as in the preceding deed.]

Thomas de Berdesey feollat Alanum de Penyngton et uxorem ejus in Manerio Lan[g]dan', cum pertinenciis, etc. 16.

Hæc Indentura testatur quod ego, Thomas de Berdesei, dedi, concessi et hac etc. confirmavi Alano de Penyngtona et Katerinæ uxori ejus manerium de Langdan, quod habui ex dono et feoffamento W[illelmi] de Penyngton, Habendum et ten., cum omnibus suis pert., præd. Alano et Katerinæ, et hæredibus ipsius Alani procreandis, tenere de Capit. D'nis feodi illius per servitia debita [200b col. 2] et de jure consueta. Et si præd. Alanus obierit sine hær. de corpore suo legitime procreato, tunc volo et concedo quod manerium præd., cum omnibus t'ris prædictis, remaneat Ricardo de Kirkebi, Militi, et Ricardo filio F[ohannis] de Hodliston, Militis, et hær. de corporibus eorum legitime procreatis: Et si præd. Ricardus, Miles, et Ricardus obierint sine hæredibus de corporibus eorum legitime procreandis, tunc volo et concedo quod manerium præd. et t'ræ, cum omnibus pert. suis, rectis hær. præd. W[illelmi] de Peniton remaneant inperpetuum. Et ego vero, præd. T[homas], et hær. mei manerium præd. et t'ras, cum omnibus suis pert., prædictis Alano, Katerinæ, Ricardo et Ricardo, in forma prædicta, contra omnes homines etc. In cujus rei test. hujus partibus Indenturæ sigillum meum apposui. Data apud Langdan xxvº die Maii, Aº r. Regis Ricardi ii. post Conquestum xxº. Hiis Test.: - Willelmo de Berdesei; Ywano de Asmunderlawe; etc.

[CCCXVII.—GIFT AND GRANT BY HENRY DE REDMAYNE TO THE CONVENT OF AN ANNUAL RENT OF THREE SHILLINGS IN AID OF THE LIGHTS IN THE ABBEY CHURCH.]

[201.] Henricus Redmane dat nobis iiis ad luminaria Ecclessiae nostrae, ut patet per scriptum subseque[n]s. 17.

Omnibus S. Matris etc. Henricus de Redman salutem. Sciatis quod ego, Henricus de Redmane, cum concessu et voluntate uxoris meæ et hær. meorum, dedi et concessi, et hac carta mea confirmavi Deo et S. Mariæ de F[urnes], et Mon^{is} etc., pro salute animæ meæ et pro s. animarum patris mei et matris meæ, et omnium antec. meorum et succ., redditum iiis-reddendo annuatim iiis præcipue ad luminaria ipsius Ecclesiæ de Furnes, in puram et perp. elem.—scil. iis quos W[illelmus] filius Wa[l]thevi, I avunculi mei, mihi reddit pro t'ra de Herthornthwait quæ fuit Adæ avunculi mei—scil. xiid at Pascha et xiid ad festum S. Michaelis: et xiid quos Gamellus filius Levin reddit mihi pro t'ra de Midlethwait—scil. vid ad Pascha, et vid ad festum S. Michaelis. Et hos iiis argenti ego, Henricus de Redman, et hær. mei præfatis Monis persolvemus, et contra omnes homines etc. Hiis Test.: Rogero, D'no de Kirkebi; Rogero, Persona de Kirkebi; Michaele de Aldingham; Rogero de Burton, et fratre suo Michaele; [201 col. 2] Roberto de Boyvilla; et multis aliis.

¹ These two names seem worthy of passing notice from their remarkable character William son of Waltheof, and Gamel son of Leofwin, part Danish, part Saxon.

[Collection of Documents connected with Bolton.]

Boltona.

[CCCXVIII.—Grant in frank almoign by Benedict de Pennington to the Monastery of Russyn, in the Isle of Man, of his land on Skeldou Moor.]

Benedictus de Penigtona dat Monachis de Russyn in Mannia t'ram suam de Skeldona, cum pert, per divisas, etc. 1.

Notum' sit omnibus S. Matris Ecclesiæ filiis et fidelibus quod ego, Benedictus de Penitona, et Meldredus frater meus, concedentibus hær. nostris, damus et concedimus in perp. et puram elem., pro animabus nostris et animabus omnium antec. et succ. nostrorum, t'ram de mora de Skeldhou,² cum omnibus pert., Deo et S. Mariæ et Monis de Man, per has divisas—viz. sicut sicha³ dividit Godefridi moram et Molas,⁴ et sicut rivus dividit Langliferee⁵ et t'ram de mora, et sicut divisa nota est omnibus comprovincialibus inter Setonam et eandem terram de mora, et descendit in mare per Eskeldhou: Hanc t'ram quæ infra has divisas continetur præfatis Monis concedimus, et sigilli nostri munimine roboramus, liberam et quietam ab omni terreno servitio quod ad nos pertinet, in bosco et plano, in pratis et pasturis, in moris et mosis, in mariscis,6 in salinis et molendinis, in viis et semitis, et cæteris quæ ibi possunt fieri aisiamentis,7 tam nominatis quam

¹ Arms: O. five, I fusils infess B., and over all a label of five points, G.

^{*} This is Skeldon' in the title, but more like Skeldhou here. In the Tabula Sententialis the name is not so written as to make the reading certain. But see next document, which makes it clear that Skeldhou is right.

³ Probably a Latinized form of the North English Syke, a slow watercourse or drain flowing through boggy places.

⁴ This is meles in the next deed. It is an unusual word, and its form uncertain.

⁵ It is impossible not to suspect corruption here. In the next deed the name stands as *Langelive*.

⁶ Marissis.

¹ Aisiementis.

non nominatis, sicut sacrificium Deo in odore suavitatis saltem vespertinum, pro animabus nostris et animabus patrum et matrum nostrarum, [201b] uxorum et filiorum nostrorum, et omnium amicorum nostrorum, tam vivorum quam defu[n]ctorum, excepto quod Monachi forense servitium facient. Hiis Test.:—Rogero, Priore de F[urnes]; Ivone, Decano de Cawplande; Adam, Persona de Millum; W. de Essebi; J. filio Pontii; W. Lugbrighte.

[CCCXIX.—ACKNOWLEDGMENT BY THE ABBOT OF RUSSYN THAT SKELDOU (OR SKELDHOU) MOOR IN BRETBY BELONGS OF HEREDITARY RIGHT TO ALAN FITZ-RICHARD DE COUPLAND AND OTHERS, AND GRANT BY THE SAME OF A RENT OF ONE MARK YEARLY TO FURNESS, PAYABLE OUT OF THE SAME.]

Abbas Russynae dat nobis unam marcam de mora de Schelsdone quae tenetur de dicto Abbate. 2.

Omnibus Christi fidelibus etc. Frater $\mathcal{F}[$], Abbas de Russyn in Mannia, et ejusdem loci Conv. s. in Domino sempiternam. Noverit univ. vestra quod cum placitum motum fuisset inter nos per breve D'ni Regis de Recto, ex parte una, et D'num Alanum filium D'ni Ricardi de Cawpland, Robertum de Sengiltum] de Waythebuthwait et et Cristianam uxorem ejus, W[Ydoneam uxorem ejus, T de Mideltona et Ysabellam uxorem¹ ejus, Hugonem de Melton et Johannam uxorem ejus, ex altera, de mora de Schelhou in villa de Britby, quæ continetur infra has divisas—scil., sicut sicha dividit Godefridi moram et Meles, et sicut rivus dividit Langelive et t'ram de mora, et sicut divisa nota est omnibus comprovincialibus inter Seton et eandem t'ram de mora, et descendit in [201b col. 2] mare per Scheldhow [sic]—tandem præd. placitum amicabiliter finitum est in hunc modum: scil., quod nos per com[m]une consilium Capituli nostri

recognoscimus totam præd. t'ram, cum omnibus pert. suis, esse jus et hæreditatem ipsorum Alani, Cristianæ, Ydoneæ, Ysabellæ et Johannæ, et hæredum ipsorum, sicut illam quam quidam antecessor præd. D'ni Alani, cujus hæres ipse est, habuit ex dono prædec, nostrorum: Et eandem t'ram eisdem et hær, suis vel assignatis suis remittimus et quiete clamamus in perp., Tenendam tamen de nobis et succ. nostris libere [et] quiete in feodo et hæreditate, cum omnibus pert. suis, sine ullo retenemento. dictus D'nus Alanus et hær. sui reddent inde annuatim pro se et pro prædictis Cristiana, Ydonea, Ysabella, Johanna, et hær. suis, Dompno Abbati de F[urnes], Venerabili patri nostro, et ejusdem loci Conventui, pro nobis et succ. nostris, i marcam argenti ad duos terminos anni-scil. medietatem ad festum S. Martini in hieme, et aliam mediet. ad Pentecosten, pro omnibus servitiis, exactionibus et demandis, salvo forinseco servitio faciendo D'nis Capitalibus pro præd. t'ra. Et nos et succ. nostri warantizabimus totam præd. t'ram, cum omn. pert. suis, prædicto Alano et hær. suis vel assignatis suis, et aliis supradictis, contra etc. In cujus rei test. huic scripto sig. nostrum apposuimus. Hiis Test.:—D'no Thoma filio D'ni Thomæ de Moleton; D'no [202] Johanne de Hodelestone; D'no Gilberto de Culwen: D'no Roberto de Harington; etc.

[CCCXX.—Bond given by Alan de Copeland for Pay-MENT TO THE CONVENT OF ONE MARK YEARLY ON ACCOUNT OF LAND IN COUPLAND HELD BY THEM OF RUSSYN ABBEY, AND GRANTED TO THE AFORESAID ALAN.]

Scriptum obligatorium Alano de Caupland de i marca nobis solvenda. 3.

Omnibus Christi etc. Alanus de Caupland, filius D'ni Ricardi de Coupland, salutem in Domino. Noveritis me et hær. meos

[·] Forinceco.

teneri et præs. scripto obligari Abbati F[urnesii] et ejusdem loci Conv. in una¹ marca annui redditus solvenda dicto Abbati et ejusdem etc. pro t'ra in Munkemore in Cauplande, quam tenui de Abbate de Russin et ejusdem loci Conv., qui dominium præd. t'ræ et servitium meum et hær, meorum dictis Abbati et Conv. F[urnesii] contulerunt inperp., quam quidem marcam ego et hær. mei solvemus inperp., singulis annis, præd. Abbati et Conv. F[urnesii] in Abbatia² F[urnesii] ad duos anni terminos, medietatem, viz., ad Pentecosten,3 et alteram mediet. ad festum S. Martini: et si ad aliquem terminum in solutione præd. annui redditus in toto vel in parte defecerimus, volo et concedo, pro me et hær. meis, quod liceat præd. Abbati et Conv. infra libertatem Furnesii me et hær. meos distringere, et districtionem captam tenere sine replegiatione quousque dictis Abbati et Conv. F[urnesii] de præd. annuo redditu plenarie [202 col. 2] satisfecerimus. In cujus rei test. præsens scriptum sigillo meo signatum præd. Abbati et Conv. F[urnesii] fieri feci obligatorium. Hiis Test.:— D'no Gilberto de Culwen; D'no Henrico de Le Orme de Kellet; etc.

[CCCXXI.—GRANT TO THE CONVENT BY ALAN FITZ-RICHARD DE COPELAND OF LIBERAL RIGHT OF WAY THROUGH HIS LANDS IN FURNESS, LONSDALE, AND COUPLAND, WITH OTHER CONCESSIONS BESIDES.]

Datur nobis licentia eundi ac pasturandi in Cawpland, in f[urnes], in Lonesdale, in omnibus t'ris Alani de Cauplande. 4.

Universis Christi etc. Alanus de Caupland, filius quondam D'ni Ricardi de Caupland, s. in Domino. Noveritis me concessisse et præs. scripto confirmasse Deo et Ecclesiæ B. Mariæ de F[urnes], Abbati et mon^{is} ibidem etc., quod ipsi Abbas et monⁱ et eorum succ., et eorum homines proprii, tum sæculares

quam conversi, cum plaustris eorum et carettis, et aliis quibuscunque vecturis, rebus et possessionibus quibuscumque mobilibus, cum licentia pasturandi, et moram faciendi, et pernoctandi, quando necesse¹ habuerint et voluerint, liberum habeant ingressum, transitum et egressum absque aliqua contradictione mei et hær. meorum inperp., per omnes t'ras meas infra F urnes] et Lonisdale et Cawpland, ita quod per me aut hær. meos, sive per homines nostros, vel aliquem ex parte nostra, impedimentum in via vel semita transitus, molestiam aut gravamen nullo modo sustineant,2 adjiciens etiam quod si [per] profunditatem usitatæ viæ, [aut] mollitiem, vel per aliud aliquid impedimentum in via vel semita, transitus inveniatur difficilis, liceat eisdem Abbati et Conv. et eorum ministris, cum plaustris et aliis rebus suis prædictis, secus viam ad aridum divertere, et alia impedimenta, si quæ inventa fuerint, declinare, et illac usque ad competentem viæ suæ locum transmeare, exceptis bladis et pratis tempore clauso. Et si contigerit aliquid animal vel pecus eorum infirmari, animalia eorum infirma, cujuscumque generis3 sint, sine contradictione mei vel hær, meorum seu assignatorum, volo quod in pasturis meis in locis præd. pasturentur et custodiantur, donec melius se habuerint, et ad propriam pasturam redire potuerint competenter. Et ut hæc mea donatio stabilis et rata perpetuo perseveret præs. scripto sig. meum apposui. Hiis Test.: D'no Johanne de Hodilston; D'no Alano de Penigton; D'no Johanne de Tatham; et aliis. Actum in Abbatia Furnesii die S. Marci Evangelistæ, A.D. Mo cc[o] lxxxviiio.

¹ Nesesse. 2 Sustiniant.

³ The reading here, after *infirmari*, is "animalia eorum infirmari animalia eorum cujuscunque generis" etc., which is obviously utterly corrupt. The emendation supplied clearly supplies the sense required and is probably correct.

[CCCXXII.—GRANT BY SIR ALAN DE COPELAND TO RICHARD LOMBARD AND JOHN FEGHESER OF HIS MANOR OF BOLTON AND ADGARLITH.]

Alanus de Caupland dat Kicardo Lumbard etc. Manerium suum de Boltona et Adegarlith, cum pertinenciis. 5.

Sciant præsentes et futuri quod ego, Alanus de Coupland, Miles., dedi, concessi, et hac præs. carta mea confirmavi Ricardo Lumbard et F[ohanni] Fegheser, et hæredibus eorum vel eorum assig-[202b col. 2] natis, totum manerium meum de Boulton et Adgerlyth, cum omnibus pert. suis, sine ullo retenemento, in aquis, stangnis, molendinis, vastis, moris, pratis, pascuis, pasturis, et omnibus aliis commoditatibus . . ad præd. ma[nerium] . . . [aliquo] modo spectantibus . . . de me et hær. meis . . . vel eorum assigna[tis] . . . integre et in pace . . . ut præd. est, inperp., faciendo Capit. D'nis feodi servitia inde debita et consueta. Et ego, dictus Alanus, et hær. mei præd. manerium, cum omnibus pert. suis, ut præd. est, prædictis Ricardo et Johanni, et eorum hæredibus vel eorum assignatis, contra omnes mortales etc. In cujus rei test. præs. cartæ sig. meum apposui. Hiis Test .: - D'nis Roberto de Haverington; Rogero de Burton, Militibus, etc.

[CCCXXIII.—ROYAL LICENCE, THE STATUTE OF MORTMAIN NOTWITHSTANDING, TO RICHARD LOMBARD AND JOHN FEGHESER TO GRANT TO THE CONVENT THE MANOR OF BOLTON, AND TO THOMAS SKILHARE TO GRANT ANGERTON MOSS TO THE SAME.]

Edwardus Rex dat licentiam Ricardo Lumbard etc. dandi nobis manerium de Boltona, etc. 6.

Edwardus, D.G. Rex Angliæ, D'nus Hiberniæ, et Dux Aquitaniæ, omnibus etc. Licet de communi consilio regni nostri statuerimus quod non liceat viris Religiosis, seu aliis,

ingredi feodum alicujus ita quod ad mortuam manum deveniat sine licentia nostra et Capit. [203] D'ni de quo res illa immediate tenetur, volentes tamen dilectis nobis in C[h]risto Abbati et Conv. de F[urnes] gratiam facere specialem, dedimus licentiam. quantum in nobis est, Ricardo Lumbarde et Johanni de Fegheserche¹ quod ipsi manerium de Bolton in F[urnes], cum pert, et Thomæ Skileliare² quod ipse mariscum de Angerton, cum pert, dare possint et assignare præfatis Abbati et Conv., Habenda et ten. sibi et succ. suis inperpetuum; et eisdem Abbati et Conv. quod prædicta manerium et mariscum, cum pert., a præfatis Ricardo, 3[ohanne] et Thoma recipere possint, Habenda sibi et succ. suis prædictis inperp., sicut præd. est, tenore præsentium similiter licentiam dedimus specialem, nolentes quod iidem Ricardus, 3[ohannes] et T[homas], aut hær. sui, seu præd. Abbas et Conv., 3 aut succ. sui, ratione Statuti præd., per nos vel hær. nostros, inde occasionentur in aliquo vel graventur: Salvis tamen Capit. D'nis feodorum illorum servitiis inde debitis et consuetis. In cujus rei test. has Litteras nostras fieri fecimus

² This name in the next deed takes the form Fegesargh, and affords a good illustration of the manner in which a name becomes worn down by use-for Fegheser is the form in which this name usually appears in these documents. The termination in argh or erche is in reality one of no little interest. There are several North-East Yorkshire place-names involving it, such as Airyholm, Eriholm, Argum, Arram; while "in North-West Yorkshire and on the borders of Lancashire there are not a few names terminating in argh, ergh, argo, and the like. . . . Among these are Grimesarghe. Gusandarghe, Gudlacesargo or Gudlagesarc, Manuserge, Stratesargum, etc." [Atkinson's Handbook to Whitby Abbey, p. 114.] These all depend on the dative plural, or locative, of O.N. hörgr (A.S. hearg, O.H.G. haruc), a heathen place of worship. "Distinction is to be made between hof = temple, and horg; the hof was a house of timber, whereas the horg was an altar of stone erected on high places, or a sacrificial cairn built in the open air, and without images, for the horg itself was to be stained with the blood of the sacrifices. . . . The worship in horgs seems to be older than that in temples, but was in after times retained along with temple-worship." [Vigfusson, Icelandie Dictionary.] It is not impossible that the original form may have been Vegsargh, analogous to vegs-kona, great or noble lady, vegs-munir, honours.

² See note on this name *supra* (p. 327). The present instance of the name is almost certainly due to the Scribe's carelessness.

³ Cont.

Patentes. Teste meipso: Apud *Charyng*, xviiio die Junii Aor. nostri xxo vii[o].

[CCCXXIV.—GRANT IN PERPETUITY TO THE CONVENT BY RICHARD LOMBARD AND JOHN FEGHESER OF THE MANOR OF BOLTON, TOGETHER WITH ADGARLITH.]

Ricardus Lumbard etc. dant nobis manerium de Boultona et de Adegarlith, cum pert., ut patet etc. 7.

Sciant præsentes et futuri quod nos, Ricardus Lumbard et J[ohannes] de Fegesargh, dedimus, concessimus et hac præs. car[203 col. 2]ta nostra confirmavimus Deo et B. Mariæ F[urnesii], Abbati et monis etc., totum manerium de Bolton et Adgerlith, cum omnibus pert. suis, tam in d'nicis quam [in] servitiis, sine ullo retenemento, quod habuimus de dono D'ni Alani de Couplande, in aquis, stagnis, molendinis, vastis, moris, pratis, pascuis, pasturis, et omnibus aliis commoditatibus, libertatibus et aisiamentis ad præd. manerium quoquo modo spectantibus, Habend. et ten. præd. Abbati et monis et eorum succ. libere, quiete, integre et in pace, cum omn. pert., ut præd. est, in perp., de Capital. D'nis feodi faciendo servitia inde debita et consueta. Et nos, præd. Ricardus et Johannes, et hær. nostri præd. manerium, cum omn. pert. suis, præd. Abbati et monis et eorum succ. contra etc. In cujus rei test. præs. cartæ sig. nostra apposuimus. Hiis Test.:— D'no Johanne de Cornubia; D'no Thoma Banastre; etc.

[CCCXXV. — AGREEMENT BETWEEN THE CONVENT AND RICHARD FITZALAN DE COPELAND TOUCHING THE CHANTRY OF THE CHAPEL OF BOLTON, THE CONDITIONS OF THE SAID AGREEMENT BEING FULLY STATED.]

· Conventio inter nos et Ricardum filium Alani de Caupland super Cantaria Capellae de Boltona. 8.

Sciant etc. quod inter D'num Robertum Abbatem et Conventum de F[urnes], ex una parte, et D'num Ricardum, filium Alani

de Caupland, ex altera, super cantaria capellæ de Boulton F[urnes], sub hac forma convenit:—scil. quod dictus D'n Robertus Abbas et Conv. de F[urnes] concesserunt dicto D'1 Ricardo, filio [203b] Alani, et hær. suis cantariam dictæ capell suæ de Boulton, pietatis intuitu, per consensum W[illelmi] Boyvilla, tunc Vicarii de Ursewik, oblationibus et obventionibi omnibus et proventibus dictæ capellæ, sine ullo retenement matrici ecclesiæ de *Uresewik* remanentibus. Et ut hoc plenit ef[f]iciatur, Capellanus, qui pro tempore in dicta capella cele brabit, fidelitatem matri ecclesiæ faciet scire quod nec per eun nec per ejus assensum, dampnum aliquid de præmissis dicta matri ecclesiæ proveniet: cui Capellano dictus D'nus [Ricardus filius Alani, et hær. sui necessaria invenient. Dictus auter D'nus Ricardus, filius Alani, et hær, sui dabunt annuatim iv libra ceræ præd. matrici ecclesiæ de Ursewik in festo S. Michaeli pro s. animarum nostrarum. Et ne, processu temporis, D'n Ricardi filii Alani et successorum ejus, vel alicujus Capellan successorie in dicta capella celebrantis, arte vel ingenio, aliqui subtractio dictarum oblationum et proventuum dictæ capella matrici² ecclesiæ de *Urswik* in posterum possit conservari, sæpe dictus D'nus Ricardus, filius Alani, supposuit se et hær. suos e Capellanos in dicta capella celebrantes jurisdictioni Priorum de F[urnes] et de Kertmelle, omnimoda appellatione et impetra tione remotis,-scil., ut infra vii dies, si subtractio vel dampnun provenerit matrici ecclesiæ de *Ursewik*, per aliquos supradictorum in[203b col. 2]tegre restituatur: Alioquin auctoritate dictorum Priorum Capellanus et sæpedicta capella interdicto supponantu: donec plena facta fuerit restitutio dictæ matrici ecclesiæ de Ursewyk. Et in hujus rei test. utraque pars præs. scripto sigillum suum apposuit cum sigillo dicti Vicarii.

² Cont.

Matrice.

Prioris.

[CCCXXV.—ALAN FITZROGER DE COPELAND ACKNOWL-EDGES HIMSELF UNDER OBLIGATION TO PAY A YEARLY RENT OF FIVE SHILLINGS TO THE CONVENT, BEING RE-QUITED FOR THE SAME BY THE QUIT-CLAIM TO HIM BY THE CONVENT OF SIX ACRES AND ONE MESSUAGE IN ADGARLITH.]

Alanus de Caupland dat nobis annuum redditum b solidorum ut patet etc. 9.

Omnibus¹ Christi etc. Alanus de Cawpland, filius Ricardi de Coupland, s. in Domino. Noveritis me et hær. meos, pro animabus Ricardi patris mei et Johannæ matris mea, teneri D'no Abbati et Conv. de F[urnes] in annuo redditu v⁵ solvendorum eisdem singulis annis in Abbatia F[urnesii] in festo Conversionis S. Pauli, die, viz., an[n]iversarii præd. Ricardi patris mei. Pro hoc autem redditu dicti Abbas et Conv., pro se et suis succ., remiserunt mihi et hær. meis et inperp. [quietum] clamaverunt totum jus et clamium quod habuerunt vel habere potuerunt in vi acris t'ræ et uno mesuagio, cum pert., in Adgerlith.² Et ego, Alanus, et hær. mei prædictis Abbati et Conv. prænominatum redditum fideliter persolvemus et contra omnes mortales acquietabimus et inperp. warantizabimus. In cujus rei test. præs. scripto sig. meum apposui. Hiis. Test.:—D'nis W[illelmo] de Fourneis; J[ohanne] de Cancefelde; [204] Alano de Cauplande; etc.

[CCCXXVII.—Entire resignation by Alan FitzRichard de Copeland to the Convent of all rights of hunting, hawking, and fishing within the conventual lands of Furness.]

Alanus de Caupland concedit nobis liberam chaceam [et] aucupationem in omnibus terris suis. 10.

Omnibus hoc scriptum visuris etc. Alanus de Caupland, filius D'ni Ricardi de Caupland, salutem. Noveritis me concessisse pro

Arms: A. two bars and a canton G.; over all a bend B.

^{*} Adgerleth.

me et hær. meis quod D'nus Abbas et Conv. F[urnesii] libera habeant inperp. chaceas suas [et] aucupationes suas infra terra boscos, et aquas suas de F[ournes] ita quod nullum jus mihi ve hæredibus meis competat venandi, aucupandi, sive piscandi infr t'ras, boscos, sive aquas prædictorum Abbatis et Conv., nisi et speciali gratia et licentia prædictorum. In cujus rei test. præscripto sig. meum apposui. Acta et data in Abbatia F[urnesii] die SS. Tiburtii, Valeriani et Maximi, Martyrum, A.D. Moccoctogesimo nono.

[CCCXVIII.—BOND TO THE CONVENT ENTERED INTO B! RICHARD DE COPELAND FOR THE PAYMENT OF TWENT! MARKS AT THE EASTER NEXT ENSUING.]

Ricardus de Caupland obligatus est nobis in rx marcis: etc. 11.

Pateat universis per præsentes quod ego, Ricardus de Cauplana de F[urnes], teneor et per præs. scriptum obligatus sum Abbati et Conv. de Fornes in xx marcis sterlingorum solvendis eisdem Abbati et Conv. et succ. suis apud Abbatiam de [Fornes] ad fes[204 col. 2] tum Paschæ prox. sequens diem confectionis præsentium: Ad quam quidem solutionem dictis die et loco fideliter faciendam obligo me, hær. meos, et omnia bona mea mobilia et immobilia per præsentes. Et si contingat me in solutione dictæ pecuniæ deficere ad terminum præd., volo et concedo pro me et hær. meis quod ex tunc bene liceat prædictis Abbati et Conv. in manerio meo de Boltona distringere et districtionem illam retinere quousque de præd. summa plenarie sibi fuerit satisfactum. In cujus rei test. præsentibus sig. meum apposui. Data apud Abbatiam de F[ornes] die Lunæ prox. ante festum S. Martini in yeme, Ao r. Regis Edwardi iii. post Conquestum xxivo.

[CCCXXIX.—Defeasance of the bond, copy of which is given in the last document, together with engagements in case of delinquency by the servants of either of the parties to it.]

Defesancia in Gallicis, super scripto obligatorio dicti Ricardi de Caupland de xx marcis praedictis, inter nos et ipsum facta. 12.

Cest Endenture fait entre Labbe et Covent de F[ourneis] dun part, et Rich. de Caupeland de F[ourneis] de autre, tesmoigne que come le ditis R[ichard] soit tenus et par son fait obliges as dits Abbe et Covent en vynt marc; de sterlinges a paiera eux et a lours successours a certeyn jour solonc ceo gest contenu in le dit fait, si voillent les dits Abbe et Covent que si le dit R[ichard] soit trove de bone port devers eux, cest a savoir, que sil ne trespace en lours parks, gareyn, ou fraunkchace, ou vers nuls de lours servantes, qadonques le [204b] dites fait obligatore soit de nul force en qi mayns qil soit trove. Et le ditis Richard veult et graunt pur le qen cas quil soit trove trespasaunt en countre les dit; Abbe et Covent en parks, fraunkchace, gareyn, ou vers nuls de lours servantes, et la chose soit averre par gent3 de bone foi devant le dite Abbe, quadonques les dits vynt marcs de sterlinges sount leve; de ly, et altrement nient, et a ceo soi[t] oblige par cest present Endenture: Estre ceo en cas que nuls des servants le dite Richard trespas at les avantdits Abbe et Covent, ou a nuls de leurs servants, et ne voillent faire raisonables amendes sure le trespace, qadonques le ditz Richard lez ostera hors de son service: et auxinc les dits Abbe et Covent voillent et grauntount que si nuls de lours servant; soient trove; trespasaunt; devers le dit; Richard ou a sez servantz, et sur ceo ne voillent fair les amendez, qils les osteront hors de lour service. En tesmoignance de quele; chose; le; parties avantditis entrecheaungeablement2 a ce;3 Endenturez ount mys lours seaux. Done a Labbaey de F[ourneis] le Joefdy en la fest de Seynt Martin lan du regne le Roy Edward tierce puis le Conqueste vint quart.

[CCCXXX.—ENGAGEMENT BETWEEN THE CONVENT AND RICHARD DE COPELAND OF FURNESS ARISING OUT OF A LEGAL CLAIM ON THE MANOR OF BOLTON PREFERRED BY THE FORMER, AND CHALLENGING THE PRODUCTION BY THE LATTER OF ANY DOCUMENTS TENDING TO DISPROVE THE LEGALITY OF THE AFORESAID CLAIM.]

Conventio facta inter nos et Ricardum de Caupland de deliberatione cartarum manerii de Boltona. 13.

Ceste Endenture faite parentre Labbe et Covent de F[ournes], dune part, et Richard de Campland de F[ournes], daltre part, tesmo[204b col. 2]igne que comes les dites Abbe et Covent en ount sue une breef dentre devers le dite Richard du manoire de Boltoun in F[ournes], ove les appurtenaunces, en supposant estre lour droit, come le dite breef purport, par cause de diverses chartres de feofment; entrefaits au predecessours les avantditz Abbe et Covent par les auncestres les dite Richard, ne pur quant acorde est entre le dites parties que les avantdits Abbe et Covent par cause de grant bienfaites et de bone service et conseil qilles ont trove en le dit Richard avant ce3 [sic] hors, et un que espeirount de trover en temps avenire, come il ad promis, lesseront et ces[s]eront lour suet du dite bref devers le dite Richard pur le temps le dite Abbe, sur tiel condition que si le dite Richard, se3 1 heiers, ou son conseylle monstrount ou² purront de temps avenire monstrere ascunes faites ou muniment; enforbarrant ou enforclosant les dites Abbe et Covent de lour droit, en dischargeance lour conscience dune part et dautre, les dits Abbe et Covent volunt et grauntont par lour comen [sic] assent que tout3 le3

chartres esteaunce [sic] en lours maine; tochant le dit maner de Boilton surrent delivers au dit Richard et se; heiers saun; ascune fraude ou male engene. Et sil aveigne que le dit Richard et se; heiers noant rene; ou ne volunt monstrere pur eaux au conseil le; dite; Abbe et Covent enforbarraunt lour droit, qadonqes bene leis au dites Abbe et Covent lour droit avantdit suere a la comune lay saun; con[205] terdire de nullie. En tesmoignaunce de quele chose auxi bien le avantdit Abbe, pur ly et son Covent, son seal, com le dit Richard son seal, a le; parties de ceste Endenture entrechaungeablement ont mis. Done in Labbey de F[ourneis] le un; isme jour de Juny, lan du regne le Roy Edward tierce puis le Conquest trent noesisme.

[CCCXXXI.—Mandate from the King to the Sheriff of Lancaster to enquire whether it would be to the royal prejudice, or that of others, if the royal sanction were given to the transfer to the Convent of Bolton Manor and Angerton Moss.]

Mandatum Regis Aicecomiti Lancast. Ad quod dampnum si dentur nobis manerium de Boultona et mariscus de Angerton. 14.

Edwardus D.G. etc. Vicec. Lanc. salutem. Præcipimus tibi quod per sacr. legalium et proborum hominum de Comitatu tuo, per quos rei veritas melius sciri poterit, diligenter inquiras si sit ad dampnum vel præjudicium nostrum, aut aliorum, si concedamus Ricardo Lumbard et Johanni Fegheserch quod ipsi manerium de Boultona in Fournes, cum pert., et Thomæ Schillehar quod ipse mariscum de Angertona, cum pert., dare possint et assignare dilectis nobis in Christo Abbati et Conv. [de Fournes], Habenda et ten: eisdem Abbati et Conv. et succ. suis inperp.: nec ne et si sit ad dampnum vel præ[205 col. 2] judicium nostrum,

^{*} This is correctly copied, but the reading is doubtful. The corresponding phrase in the Tabula Sententialis is "nequeant vel nolint."

vel aliorum, tunc ad quod dampnum et quod præjudicium nostrum, vel aliorum, et quorum, et qualiter, et quo modo; et de quo vel de quibus manerium illud et mariscus teneantur, et per quod servitium, et quantum manerium illud et mariscus valent per annum in omnibus exitibus, et quantum mariscus ille continet in longitudine et quantum in latitudine, et quæ t'ræ et tenemte eisdem Ricardo, 3[ohanni] et Thomæ remaneant ultra donationem et assignationem prædictas, et quantum valeant per annum in omnibus exitibus, et si t'ræ et tenemta eisdem Ricardo. F[ohanni] et Thomæ, ultra donationem et assignationem prædictas remanentia, sufficiant ad consuetudines et servitia, tam de præd. t'ris datis, quam de aliis tenemtis sibi retentis, debite facienda, et ad omnia alia onera sustinenda quæ sustinuerunt, ut in sectis, visibus franci plegii, auxiliis, tallagiis, vigiliis, finibus, redemptionibus, amerciamentis, contributionibus, et aliis quibuscunque oneribus emergentibus sustinendis, et quod idem Ricardus. Johannes, et Thomas in juratis, assisis, et aliis recognitionibus quibuscunque poni possint, prout ante donationem et assignationem prædictas poni consueverunt, ita quod patria [205b] per donationes præd., ipsorum Ricardi, Johannis et Thomæ defectu. magis solito non oneretur nec gravetur: Et Inquisitionem inde distincte et aperte sub sig. tuo et sigillis eorum per quos facta fuerat, nobis sine dilatione mittas, et hoc breve. Teste meipso. Apud Westm., xxviio die Martii Ao Regis Edwardi filii Regis Henrici xxviio.

[CCCXXXII.—Copy of the Inquisition taken in obedi-ENCE TO MANDATE CONTAINED IN THE PRECEDING DOCUMENT.]

Pic sequitur Inquisitio. 15.

Inquisitio capta apud Lancast. die Martis ante festum S. Augustini, Ao r. Regis Edwardi xxviiio, per Willelmum de Asmunderlaw, Willelmum Towris, Willelmum Aurifabrum, Adam

filium Radulphi de Kirkeby, Adam de Paderle, Thomam de Hemyng, Willelmum de Hetona, Willelmum de Ouxclive, Willelmum de Boultona, Johannem filium Ede, Benedictum del Stuble, et Ormum de Ursewyk, qui dicunt super sacr. suum quod non est ad dampnum nec præjudicium D'ni Regis, nec aliorum, si D'nus Rex concesserit Ricardo Lumbard et Johanni Fegheserche quod ipsi possint dare et assignare Abbati et Conv. de F[ournes] manerium de Boltona, cum pert., nec si Thomas Schilhar dederit eisdem Abbati et Conv. Mariscum de Angertona. Dicunt etiam [205^b col. 2] quod manerium præd. tenetur de Willelmo de Hetona et Johanne de Kirkeby-scil. medietas manerii de uno, et alia medietas de alio, ita quod medietas quæ tenetur de Willelmo reddit eidem unum par albarum cyrotecarum vel unum denarium, pro omni servitio: et medietas quæ tenetur de Johanne de Kirkeby reddit ei denarium per annum pro omni servitio; et valet per annum manerium illud x marcas in omnibus exitibus: Dicunt etiam quod præd. mariscus tenetur de Nicholao de Broghtona per v^s per annum pro omni servitio, et valet per annum in omn. exitibus xxs: Et dicunt quod mariscus ille continet quartam partem unius lencæ in longitudine et tantum in latitudine: Dicunt etiam quod nulla t'ra remanet prædictis Thomæ], R[icardo], neque Johanni, in Comit. Lanc., sed Ricardus habet t'ras in Lyndesey in Comit. Lyncolniæ quæ valent per annum cs; et Johannes habet t'ras in Comit. Ebor. ad valentiam xx marcarum per annum: Dicunt etiam quod præd. Thomas habet t'ras et tenem^{ta} in Comit. Lanc. post donationem præd. I quæ valent per annum xls: Dicunt etiam quod habent t'ras et tenemta ad sustinenda omnia onera, consuetudines et servitia, ut in sectis, auxiliis, tallagiis, vigiliis, redemptionibus, [206] amerciamentis Comitatus, et aliis quibuscunque oneribus emergentibus sustinendis, sed in diversis Comitatibus, ut dictum est: Et dicunt

² This is quite contradictory of the statement made a few lines above to the effect that, after the specified donation, no lands in Lancashire remained to Thomas Skilhar any more than to the other two persons named.

quod visus¹ franciplegii non est in Comit. Lancastriæ: Dicunt etiam quod Ricardus et 7[ohannes] nunquam fuerunt positi in juratis nec assisis in Comit. Lanc. quia perquisierunt dictum manerium non multo tempore elapso, nec præd. T[homas] nisi infra Comitatum: Dicunt etiam quod patria propter donationes prædictas magis solito non gravatur. In cujus rei testimonium, etc.

[CCCXXXIII.—Memorandum of the acquisition of the Manor of Bolton, with notice of the technical difficulties attending the legal conveyance of the same, consequent on the passing of the Statute of Mortmain, and with recital of the eventual troubles, legal and other, which came upon the Convent in the same connection.]

Memorandum² de impetratione d'nii de Boltona, et de retentione ejusdem ad firmam per cautelam, et de seisina inde postmodum recepta, et conventione inde facta. 16.

Ad³ perpetuam rei memoriam est sciendum quod dudum Dompnus Hugo de Daltona, alias dictus Schilhar, quondam Abbas F[urnesii], tempore regiminis sui adquisivit de quodam D'no Alano de Caupland, Milite, manerium de Boultona in F[urnes], cum pert., pro quadam summa pecuniæ quam dedit eidem in manibus; sed, quia illud Statutum, viz. Ad manum mortuam, tunc fuerat recenter ordinatum, et vertebatur in dubium an aliqua licentia contra idem Statutum possit impetrari, conventum fuit inter eosdem Abbatem et Alanum quod idem Abbas haberet

¹ Visis. The statements here made are worthy of note.

There is nothing in the Tabula Sententialis to correspond with this. The descriptive title of the preceding Inquisition concludes at the foot of f. 34 of the Coucher Book, and f. 34^b is blank. It is left then for these several deeds, occurring as they do at the close of those actually tabulated, to speak for themselves.

³ Arms: A. two bars and a canton G.; over all a bend B.

dictum manerium ad firmam per certos annos usque dum eidem de dicta summa in firma prædicta satisfieret in casu quod dicta licentia non posset [206 col. 2] impetrari: Et confectis inde Indenturis ne idem Abbas¹ . . . per mortem dicti D'ni Alani, sigillum Ricardi, filii et hæredis dicti D'ni Alani, tunc in legitima ætate existentis, una² cum sigillo dicti D'ni Alani, fuit appensum Indenturis prædictis. Medio etiam tempore idem D'nus Alanus, ad nutum præd. H[ugonis] Abbatis, per factum suum seossavit Isohannem Fegheser et Ricardum Lombard in dicto manerii, eisque seisinam in eodem tradidit: quam quidem seisinam [illam] iidem feoffati continue et pacifice tenuerunt usque quidem D'nus Johannes de Cokeram, successor dicti Hugonis Abbatis, licentiam D'ni Regis in præmissis obtinuit. Qui feoffati feoffamentum per factum eorum, una cum corporali seisina in dicto manerio, tradiderunt. Quam quidem seisinam dictus Flohannes Abbas pacifice tenuit per tres annos et ultra, et dotem inde dedit relictæ dicti D'ni Alani, durante vita sua. Cum etiam quidam D'nus Yohannes de Kirkeby, Baro tunc Scac[c]arii D'ni Regis, sororem suam Alano filio dicti Ricardi maritasset, dictum F[ohannem] Abbatem tam multipliciter infestavit per a[r]restationes et districtiones bonorum et catallorum dictæ Domus in

^{*} What is next written here is, a l'īo suā, which hardly appears to be a mere technical phrase; and, unless it is, there is so great an omission that one cannot guess even, with any apparent approach to what is reasonable and likely, as to what the omission may be, from these written words. The facts of the case are these:—The Abbot named had bought the manor of Bolton of Alan de Coupland for a certain sum (not specified), and had paid the money down. The Statute of Mortmain had only recently been passed, and it became a matter of doubt whether any license to legalise such purchase in the face of the said Statute was obtainable. The Abbot therefore agrees to hold the said manor of the said Alan at a given rent until such time as the said Abbot should have been recouped for the full sum paid for the manor, out of the said rent, which of course, under such circumstances, could have been nominal only, or, in other words, have never been actually paid. And then, lest the death of Alan should so occur as to interfere with this arrangement, his son and heir, already of full age, is brought in as not only an assenting, but a contracting, party. It seems hard to suggest a few words which shall imply all this.

[·] Uno.

³ A single / stands here, which I have ventured to replace as above.

diversis regni Comit',1 ratione debitorum innumerabilium quibus dicta Domus pro tunc premebatur ultra vires, idem F[ohannes] Abbas nullum alium potuit obtinere finem cum eodem D'no F[ohanne] nisi sursum reddere facta feoffamenti quæ habuit de dicto manerio de Boultona: [206b] sed cum idem F[ohannes] Abbas allegaret se dictum manerium non posse alienare sine consensu² sui Conventus, tandem factum fuit inter eosdem F[ohannem] Abbatem et F[ohannem] de Kirkby prædictos quod idem Abbas sursum redderet dicta facta feoffamenti, et dictum Alanum dictum manerium intrare permitteret, nec eum inde amoveret pro tempore sui regiminis: Qui quidem Alanus³ supradictum manerium intravit, et in eodem seisitus obiit. Cui successit Ricardus, filius et hæres H 7 primogeniti dicti Alani, contra quem Ricardum quidam D'nus Alexander de Waltona, successor immediatus dicti F[ohannis] Abbatis tulit breve: Dictus itaque Ricardus sentiens se in ar[c]to positum, quippe quin nullum in dicto manerio titulum habebat præter nudam possessionem, per quendam generosum, nomine Johannem de Rothwelle, armigerum D'næ Isabellæ filiæ Regis Edwardi iii., et fratrem Capituli Mon[achorum] de F[urnes] mediationem fecit sub hac forma, confectis Indenturis inter partes præd. quarum tenor talis est, etc. Dicto etiam Alexandro Abbate ab hac luce subtracto, prædictoque Ricardo superstite relicto, D'nus F[ohannes] de Cokayn, successor ejusdem Alexandri, contra dictum Ricardum breve tulit atque consequenter inter eosdem placitum fuit usque ad patriam. Juratis igitur ex more ad deliberandum [206b col. 2] super evidentiis hinc inde exhibitis separatim inclusis, cum se assererent citra horam nonam nullatenus4 posse concordare, præd. Abbas versus manerium de Beumonde, reficiendi causa, se contulit; in cujus absentia dicti Jurati se dixerunt fore paratos ad

It is sufficiently obvious that there is here some serious omission or miscopying; but it is not obvious in what way the emendation should be affected.

² Concensu.

³ Cujus is inserted here without apparent connection, and creating confusion by its presence.
4 Nullatinus.

suum veredictum propalandum: Sed cum nec dictus Abbas, nec ejus attornatus præsens fuisset, adjudicatum est dictum Abbatem placitum suum prædictum minime fuisse prosecutum.

[CCCXXXIV.—Memorandum touching pleadings at Lancaster *IN RE* THE DISPUTED OWNERSHIP BY THE CONVENT OF THE MANOR OF BOLTON IN FURNESS.]

Sequitur processus tangens Manerium de Boultona. 17.

Placitum apud Lancast. coram Willelmo de Schipwyth et sociis suis, Justic. D'ni Regis Castell. et Legionis, Ducis Lanc., Comitis Palatini, die Lunæ in quarta septimana quadragesimæ, Ao Regalitatis vio. Abbas Ecclesiæ B. Mariæ de Flournes], in propria persona sua, petit versus Ricardum de Coupland manerium de Boulton in F[ournes], cum pert., quod clamat esse jus Ecclesia suæ de F[ournes], et idem Ricardus non habet ingressum nisi per Alanum filium Ricardi de C[aupland], qui illud ei dimisit, qui inde injuste et sine judicio disseisivit $\mathcal{F}[ohannem]$ de Kokerham, quondam Abbatem de F[ournes], prædec. prædicti nunc Abbatis, post primam transfret[ationem] D'ni Henrici Regis, proavi D'ni E[dwardi] nuper Regis Anglia, patris D'ni Ducis, etc. in Vasconia: Et unde dicit quod præd. I [ohannes] de Cokerham, quondam Abbas de F[ournes], prædec. prædicti nunc Abbatis, fuit [207] inde seisitus, ut de jure Ecclesiæ suæ prædictæ, tempore pacis D'ni Edwardi nuper Regis Angliæ, patris D'ni Ducis etc., capiendo explecias ad valenciam etc.: Et de ipso 7[ohanne], quondam Abbate, descendit Ecclesia sua isti nunc Abbati qui nunc petit, ut successori, et in quodam etc.: Et inde producit sectam etc. Et præd. Ricardus, per attornatum suum, venit et defendit jus suum quando etc., et dicit quod præd, Alanus non disseisivit præd. $\mathcal{F}[ohannem]$ de Cokerham, quondam

² Henry's first expedition to France took place in 1229, returning to England in October, 1230.

etc., de manerio præd., cum pert., prout præd. Abbas superius per breve suum supponit: Et de hoc ponit se super patriam. Et præd. Abbas similiter. Ideo præceptum est Vicec. quod Venire faciat hic, die Lunæ prox. post festum Assumptionis B. Mariæ, xii etc., per quos etc. Et qui nec etc. ad recogn. etc. quia tam etc. præscriptum placitum non fuit prosecutum. Sed hic ideo inseritur ut exemplum fiat in placito subsequenti.

[CCCXXXV.—Copy of the Brief Issued in connection with the same matter as in last document, but of a later date.

Sequitur breve originale de novo captum A rvii(10) Regalitatis. 18.

Fohannes etc. Vicecomiti Lanc. salutem. Præcipe Ricardo de C[aupland] quod juste et sine dilatione reddat Abbati de F[urnes] manerium de Boulton in F[urnes] quod clamat esse jus Ecclesiæ ipsius Abbatis de F[urnes], et in quod idem Ricardus non habet ingressum nisi per Alanum, filium Ricardi de Caupland, qui illud ei dimisit, qui inde injuste et sine judicio disseisivit J[ohannem] de Cokerham, quondam Abbatem de F[ournes], prædec. præd. nunc. Abbatis, post primam transfretationem D'ni H[enrici] Regis, proavi D'ni E[dwardi], nuper Regis Angliæ [207 col. 2] patris nostri, in Vasconiam, ut dicit: Et nisi fecerit, et præd. Abbas fecerit te secure de clamio suo prosequendo, tunc summoneas per bonos summonitores præd. Ricardum, quod sit coram Justic. nostris apud Lancast., die Lunæ prox. post festum Cathedræ S. Petri prox. futurum, responsurus quare non fecerit, et habeas ibi summonitionem et hoc breve. Teste meipso, apud Lancast., iiiº die Februarii Aºr. Comitatus Palatini xvi[o]. Ad quem diem Vicec. recogn. quod summonitus est, sed per mediationem utriusque partis amicorum processus conti[nua]tus fuit usque ad diem Mercurii prox. post festum S. Petri ad Vincula,

¹ Mercurie.

Aor. Ducis Lancast. xvii[o]. Et tunc dies datus est Abbati Ecclesiæ B. M. de F[ournes] petenti, per R[] de W[], attornatum [suum], et Ricardo de C[aupland], tenenti, per Adam de L[attornatum [suum] de placito terræ hic - scil. die Martis in prima septimana Quadragesimæ, prece partium, sine essonia:2-Ro. iiio: Et super hoc dies datus est hic die Mercurii3 prox. post festum S. Petri ad Vincula prox. futurum, prece partium, sine esson., Ro. iiio, termino prædicto. Ad quem diem-scil., die Mercurii prox. post festum S. Petri præd. ad Vincula, Aor. etc. xviii[o], venerunt partes præd.: Et super hoc dies datus est præd. partibus, hic, die Lunæ in iiia septimana Quadragesimæ, prece partium, sine esson., Rotulo viiio. Ad quem diem venerunt partes præd.: Et super hoc dies datus est hic,—scil., apud Lancast., die Jovis prox. post festum S. Petri ad Vincula prox. futurum, prece partium, sine esson., Rotulo viii[o], ultimo termino—scil., die Mercurii prox. [207b] post festum S. Petri ad Vincula, Ao r. xviiio: Ad quem diem præd. Ricardus mortuus est, et ideo subsequens breve captum super Alanum, filium et hær. præd. Ricardi et Margaretæ, quæ fuit uxor præd. Ricardi.

[CCCXXXVI.—AGREEMENT IN CONNECTION WITH THE SAME BUSINESS ENTERED INTO BY THE CONVENT AND THE SAID RICHARD DE COPELAND.]

Et sciendum est quod ante mortem praed. Ricardi forma quaedam concordiae facta fuit inter praed. Abbatem et Ricardum, cujus tenor sequitur hic immediate. 19.

Cest Endenture fait en *Lancastre* le xx jour de Mart3, lan du regne le *Roy Richard* secound apres le Conquest xvii[o], tesmoigne que come il avoit debate parentre Labbe de *F*[ourneys]

¹ Petentem

^e Essonia. Excusatio causaria: egaratio vadimonii propter impedimentum: Gallice, essoine.— Essoniator. Excusator in causis et litigiis. Essoniare. Excusationem proponere. Ducange.

³ Mercuria.

dune part, par bref de entre sur dissesyn porsue par le dit Abbe devers Richard de Caupland, dautrepart, de le manour de Boultone in F[ourneis], ove les appurtenaunces, de quele debate par trete fait par Mons. Thomas Tunstalle, de part le dit Abbe, et Mons. Gilbert Halsalle, de part le dit Richard, les parties susdits sunt accordes en maner que ensuit:-Cest asavoir qe le dit manoir de Boultona serra done au dit Richard a avere et tenere a dit Richard, luy et sees heires de son corps engenderes, a tener de dit Abbe et ses successours par homage, fealte, et escuage, et la rent de un dener par an, issint qe si le dit Richard devie saunz heire de son corps engendre, qe adonqes la reversion de dit manoir serra au dit Abbe et ses successours au tous jours: Et outre accorde fuist par les parties susdits que le dit R[ichard] ne serra distreint pour son homage de mesme² a faire [207^b col. 2] au dit Abbe ove ses successours: Et auxi accorde est qe en case qe le dit R[ichard] devie, Alan son fitz esteant deinz age, qe adonqes le dit Abbe pur luy et sez successours grauntera le gard de dit manoir de Boultona au Alan, durant la nouneage de dit Alan, rendant ent a dit Abbe et sez successours chescun an durant nouneage le dit Alan, vis et viiiid: A quele accorde loialment tener et parformer par avys des conseilles le dit Abbe et le dit R[ichard] saun3 fraud ove engyne, le3 dit3 Alan et Richard sount assures par lours foys en presence de dit3 Mons. T[homas] et Mons. G[ilbert] et moult3 autres. Et a tesmoygnaunce lacorde3 avauntdit a ycest; le; avauntdit; Mons. T[homas] et Mons. G[ilbert] ount mys lour seales. Done a Lancastre lan et jour avauntdit.

¹ Brif. ² Mesne. ³ Lecorde.

[CCCXXXVII.—MANDATE FROM THE DUKE'S COURT AT LANCASTER TO ALAN DE COPELAND TO GIVE PEACEABLE POSSESSION TO THE CONVENT OF TWO PARTS IN THREE OF THE MANOR OF BOLTON, AND OF THE THIRD PART BY THE WIDOW OF THE LATE RICHARD DE COPELAND.]

Sessiones tentae apud Lancastriam die Jobis prox. post festum S. Petri ad Aincula, A. r. D'ni Ducis etc. rir. 20.

Johannes etc. Præcipe Alano de Caupland quod juste et sine dilatione reddat Abbati Ecclesiæ B. Mariæ de F[urnes] duas partes manerii de Boltona, quas clamat esse jus Ecclesiæ ipsius Abbatis de F[urnes], in quod non habet ingressum nisi per Ricardum, filium Alani de Caupland, cui Alanus de C[aupland] illas dimisit, qui inde injuste et sine judicio disseisivit Johannem de Cokerhame, quondam Abbatem de F[urnes], [208] prædec. præd. nunc Abbatis, post primam transfretationem D'ni H[enrici] Regis, proavi D'ni E[dwardi] nuper Regis Angliæ, patris nostri, in Vasconiam, ut dicit etc.: et precipe Margaretæ, quæ fuit uxor præd. R[icardi] de C[aupland], de tertia parte manerii præd., quæ illam tenet in dotem post mortem præd. Ricardi etc.

[CCCXXXVIII.—MANDATE FROM THE DUKE'S COURT AT LANCASTER TO RICHARD DE COPELAND REQUIRING THE PAYMENT BY HIM TO THE CONVENT OF £20, CLAIMED BY THE LATTER AS DAMAGES FOR THE NON-FULFILMENT OF A LEGAL OBLIGATION OR BOND, TOGETHER WITH NOTE OF FINAL SETTLEMENT OF THE BUSINESS.]

Brebe regium directum Micecomiti Lancastriae quod faciat Ricardum de Caupland reddere nobis ex libras argenti. 21.

Johannes etc. Vicecomiti Lanc. salutem. Præcipe Ricardo de C[aupland] de F[ourneys] quod juste et sine dilatione reddat Abbati Monasterii de F[ournes] xxli et xs, quos ei debet et injuste detinet, ut dicit, et nisi fecerit, et præd. Abbas fecerit te secure de clamio suo prosequendo, tunc summoneas per bonos

summonitores præd. Ricardum quod sit coram Justic. nostris apud Lancast. die Mercurii1 in secunda septimana Quadragesimæ, responsurus quare non fecerit. Et habeas summonitionem et breve. T[este] etc. Quo die Vicecomes retornavit quod summonitus est : sed præd. [Ricardus] non venit : Unde aliud breve directum est Vicecomiti sub hac forma :- Johannes [etc.] Vicecomiti Lanc. salutem, etc. Pone per vadium R[icardum] de C[aupland] ad respondendum Abbati de F[ournes] die Mercurii2 [prox.] post festum S. Petri ad Vincula de placito quod reddat ei xxli et xs etc. Rotulo vi. Quo die Vicecomes non misit breve. Ideo præceptum est Vicecomiti sicut prius, quod sicut alias ponat per vadium præd. Ricardum etc. quod sit apud Lancaster die Veneris prox. post festum S. Petri ad Vincula, Aor. xviii [o], ad respond. [208 col. 2] præd. Abbati in placito præd.: Rotulo vi. ultimi termini. Quo die Vicecomes retornavit breve et prædictus Ricardus inde esson[iavit] versus præd. Abbatem in placito illo. Et habet diem per essonium suum usque in diem Lunæ in festo S. Laurentii eodem termino: Rotulo essoniorum. Quo die præd. R[icardus] non venit. Ideo præceptum est Vicecomiti quod distringatur per omnes t'ras etc., ita quod habeat corpus ejus coram Justic. apud Lancaster, die Mercurii prox. post festum S. Laurentii. ad respond. præd. Abbati in præd. placito: Rotulo v[i], eodem terming. Ad quem diem venerunt tam præd. Abbas per attorn. suum, quam præd. R[icardus] per attorn. suum, unde idem Abbas dicit quod cum idem R[icardus] die Mercurii¹ in festo Apostolorum Philippi et Jacobi,3 A. D. Mocccolxxo, r. vero Regis Edwardi iii. post Conquestum xliii[o], apud Dalton in F[ournes] per quoddam scriptum obligatorium concessisset se teneri et obligari4 Abbati de F[ournes] in prædictis xxli et xs solvendis eidem Abbati apud Monasterium suum præd., in festo S. Martini in yeme prox. tunc sequenti xliiis et iiiid, et in festo Pentecostes tunc prox. sequente xxxiiis iiiid, et sic de anno in annum ad eosdem terminos v marcas per æquales portiones, quousque de præd. xxli xs fuerit plenarie satisfactum, præd. Ricardus, licet sæpius requisitus, de-

narios prædictos eidem Abbati nondum reddidit, sed ei hucusque reddere contradixit, et adhuc contradicit, unde dicit quod deterioratus est [208b] et dampnum habet ad valenciam xxli: Et inde producit sectam, et profert hic in Curia præd. scriptum obligatorium quod debitum præd. testatur in forma præd., cujus datum est Daltona in F[ournes], die et Ao supradictis. Et præd. Ricardus], attorn. suum, venit et defendit vim et per $A \Gamma$] de L[injuriam quando etc., et dicit [quod] ipse, virtute scripti præd., de debito præd. onerari non debet, quia dicit quod præd. scriptum non est factum suum, et inde ponit se super patriam: Et præd. Abbas similiter. Et ideo præceptum est Vicecomiti quod Venire faciat hic, die Lunæ in tertia septimana Quadragesimæ prox. futuræ, xii etc., prout patet in Rotulo eodem termino, Rotulo xvi[o]: Ante quem diem partes concordatæ fuerunt. Et ideo non fuit ulterius prosecutum.

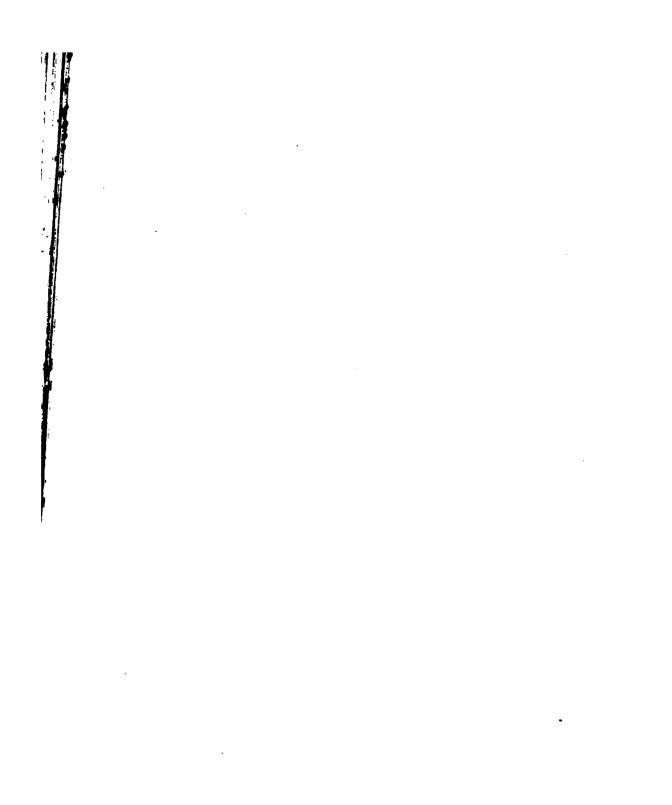
[CCCXXXIX.—PLEADINGS IN A SURT BETWEEN THE CON-VENT, OF THE ONE PART, AND ALAN DE COPELAND, A MINOR, AND MARGARET, WIDOW OF THE LATE RICHARD DE COPELAND, OF THE OTHER, IN THE SAME MATTER AS IS DEALT WITH IN THE PRECEDING DOCUMENTS.]

Placítum inter nos et Alanum de Cauplande et Margaretam quae fuit uror Ricardi de Cauplande, matrem praed. Alaní. 22.

Alanus de Coupland, et Margareta quæ fuit uxor Ricardi de Caupland, in Sessionibus tentis in Quadragesima præcedente, habuerunt diem per breve de visu ad diem Jovis prox. post festum S. Petri ad Vincula, sicut superius patet: Ad quem diem Jovis Vicecomes retornavit breve de visu, et prædicti Alanus et Margareta separatim essoniaverunt et habent diem inde post visum usque diem Martis prox. post festum præd., ut patet in Rotulo Essoniorum, eodem termino: Ad quem [208b col. 2] diem venerunt partes præd.—viz. præd. Alanus, per custodem suum, et præd. Margareta, per attorn. suum, et separatim placitaverunt in hæc verba:—Johannes, Abbas Ecclesiæ B. Mariæ de

F[ournes], per W[illelmum] de Daltona, attorn. suum, petit versus Alanum de Caupland duas partes manerii de Boltona in F [ournes], et versus Margaretam, quæ fuit uxor Ricardi de Caupland, tertiam partem præd. manerii, quas clamat esse jus Ecclesiæ ipsius Abbatis B. Mariæ de F[ournes], et in quas iidem Alanus et Margareta non habent ingressum nisi per Ricardum de C[aupland], cui Alanus de Caupland illas dimisit, qui inde injuste et sine judicio disseisivit \(\mathcal{F}[ohannem] \) de Cokerham, quondam Abbatem Ecclesiæ B. Mariæ de F[ournes], prædec. præd. nunc Abbatis, post primam transfretationem D'ni Henrici Regis, in Vasconiam: Et inde dicit quod præd. Hohannes de Cokerham etc. fuit inde seisitus ut de jure Ecclesiæ suæ præd. tempore pacis E[dwardi] nuper Regis Anglia, patris D'ni Ducis, capiendo inde explecias ad valentiam etc.: et de ipso 3[ohanne] descendit jus Ecclesiæ suæ isti nunc Abbati qui nunc petit, ut successori: Et in quas etc.: Et inde producit sectam. Et prædicti Alanus et Margareta separatim venerunt, viz. præd. Alanus per Adam de Lawfete, custodem suum, et præd. Margareta per præd. Adam, attorn. suum, et separatim inde defendunt jus suum, quando etc. Et idem Alanus dicit quod quidem Ricardus de C[aupland], pater suus, fuit seisitus de duabus partibus præd. manerii de Boltona, et idem [209] [inde] obiit seisitus; post cujus mortem ipse Alanus in præd. duabus partibus manerii prædicti, ut filius et hæres ejusdem Ricardi, [successit]; et est infra ætatem, et petit ætatem suam, et quod loquela illa remaneat sine die usque ad ætatem ejusdem Alani etc. Et præd. Margareta dicit quod, quoad præd. tertiam partem præd. manerii de Boltona, versus eam petitam, quod ipsa tenet illam tertiam partem in dotem ex donatione præd. Ricardi de Caupland, quondam viri sui, reversione inde ad præd. Alanum spectante, et petit inde auxilium de codem Alano. Et quia idem Alanus est infra ætatem, petit quod loquela illa remaneat sine die usque ad ætatem etc. Rotulo xxo. [200 col. 2, 200b, 210-213 all blank, 214 torn out.]

	•		
		•	
•			

DATE DUE						
						

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004

Marie Contraction

